

NewsALERT | Úplný archív

1983 - 1984

Úplný archív: 17 dokumentov od marca 1983 do 26. marca 1984. Štyri predbežné News Alerts, dvanásť pravidelných vydaní a jedna správa o stave; 159 pôvodných tlačенých strán. Slovenský preklad dodaných skenov. Toto vydanie zachováva tvrdenia historických prameňov bez nezávislého overenia. Zachované sú označenia pôvodných strán, autorské upozornenia a historické predplatiteľské údaje; ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Posledná správa obsahuje osobitne označený neskôr nalepený kontaktný štítok. V tomto PDF je zachované číslovanie jednotlivých dokumentov; obsah uvádza začiatočnú stranu v spoločnom PDF.

Obsah

Dokument	Strana PDF
Predbežný News Alert #1 1983-03	3
Predbežný News Alert #2 1983-04	6
Predbežný News Alert #3 1983-05	9
Predbežný News Alert #4 1983-06	12
Pravidelné vydanie #1 1983-08-12	15
Pravidelné vydanie #2 1983-08-26	23
Pravidelné vydanie #3 1983-09-09	31
Pravidelné vydanie #4 1983-09-23	39
Pravidelné vydanie #5 1983-10-07	47
Pravidelné vydanie #6 1983-10-23	55
Pravidelné vydanie #7 1983-11-04	63
Pravidelné vydanie #8 1983-11-18	71
Pravidelné vydanie #9 1983-12-02	79
Pravidelné vydanie #10 1983-12-16	87
Pravidelné vydanie #11 1984-01-06	95
Pravidelné vydanie #12 1984-01-20	103
Správa o stave 1984-03-26	111

AUDIO LETTER®
P. O. Box 276
Savage, MD 20763

NEWS ALERT
Č. 1 - MAREC 1983

[Pôvodná strana 1]

DÔLEŽITÁ POZNÁMKA

Pokračujú práce na novom zakladajúcom vydaní REFERENCE DIGEST - jedinečnom referenčnom zdroji, ktorý vám umožní rýchlo vyhľadať zásadné súvislosti nespočetných súčasných aj budúcich udalostí počas ich vývoja. Snažíme sa z neho vytvoriť prakticky encyklopédiu pohoťovo dostupných faktov o inak skrytých silách v pozadí súčasného diania. Nie je nám známy žiadny iný podobný referenčný zdroj na svete.

Veríme, že pre ľudí, ktorí pozorne sledujú správy a odmietajú sa nimi nechať manipulovať, bude REFERENCE DIGEST skutočným prelomom. Vďaka povzbudivej počiatocnej odozve teraz môžeme ponúknuť voliteľný splátkový plán, ktorý, ako dúfame, sprístupní REFERENCE DIGEST väčšiemu počtu ľudí. (Pozrite si, prosím, druhú stranu.)

Vydanie tohto významného nového referenčného diela je teraz predbežne naplánované na začiatok júna 1983, o niečo neskôr, než sa pôvodne zamýšľalo. Krátko nato plánujeme spustiť úplne novú službu založenú na pravidelnej tlačenej správe. Dovtedy plánujeme vydávať stručné „News Alerts“, ako je tento, o udalostiach, ktoré sa zrejme vyvíjajú príliš rýchlo na to, aby počkali na novú sériu správ.

V NASLEDUJÚCOM TEXTE sú odkazy na súvisiace informácie v jednotlivých vydaniach AUDIO LETTER Dr. Betera označené číslami v zátvorkách. Príklad: (#79) znamená AUDIO LETTER č. 79.

VOJNA PROSTREDNÍCTVOM POČASIA NA ZÁPADNOM POBREŽÍ

Vo svojej predposlednej nahrávke (#79) zo septembra 1982 Dr. Beter uviedol, že Sovietsky zväz sa pripravuje na rozsiahlu kampaň vedenia vojny prostredníctvom počasia proti Spojeným štátom. Mali sa pri nej použiť dve hlavné techniky. Jednou bola technika, pri ktorej sa na mori vytvárajú obrovské umelé búrky a smerujú sa na ciele na pevnine; prvýkrát bola použitá začiatkom roka 1980 (#54). Do polovice roka 1980 sa sila búrok, ktoré bolo možné vytvoriť, zvýšila na úroveň plnohodnotných hurikánov a Rusi sa metódou pokusu a omylu učili viesť ich aj po úplne neobvyklých dráhach (#57). Druhou technikou, ktorá sa začala aktivovať v septembri minulého roka, bol novší „Sibírsky expres“, pomocou ktorého možno premiestniť obrovské masy studeného arktického vzduchu do cieľových oblastí v Spojených štátoch alebo inde (#71).

Udalosti tejto zimy potvrdili presnosť varovania Dr. Betera z minulej jesene. V čase tejto správy už prebiehalo prípravné ochladzovanie Severnej Ameriky a západné pobrežie práve zasiahol jeden hurikán a pripravovalo sa na ďalší. Hurikány sa, samozrejme, zvyčajne spájajú iba s východným pobrežím a pobrežím Mexického zálivu, nie so západným. Dva po sebe na západe boli krajne neobvyklé.

Techniky umelých búrok, ktoré Dr. Beter odhalil už dávno (#54), zanechávajú výrečný následný jav: obrovské oblasti vody uprostred oceánu teplejšej, než je obvyklé. A skutočne, v polovici

novembra 1982 sa objavili málo povšimnuté správy o veľkých „kalužiach“ neobvykle teplej vody v strednej časti Tichého oceánu západne od Spojených štátov.

Dňa 24. novembra hurikán Iwa udel na havajský ostrov Kauai s vetrom dosahujúcim 100 míľ za hodinu. Podľa niektorých odhadov išlo o najhorší hurikán, ktorý zasiahol Havaj za celé storočie. Zanechal škody za 100 miliónov dolárov a postupoval ďalej na východ smerom k pevnine Spojených štátov.

Približne pred piatimi rokmi Dr. Beter podrobne informoval (#26, #33), že Sovietsky zväz začal oslepovať americké vojenské oči vo vesmíre útokmi na naše špiónážne družice a družice včasného varovania. Dňa 28. novembra minulého roka sa toto oslepovanie po prvýkrát rozšírilo aj na počasie: naša meteorologická družica nad Tichým oceánom, obiehajúca v rovnakej geostacionárnej výške ako družice včasného varovania, „zlyhala“.

(Pokračovanie na druhej strane)

[Pôvodná strana 2]

O dva dni neskôr búrka zasiahla západné pobrežie silou tesne pod úrovňou hurikánu, pričom náhle oslepená Národná meteorologická služba poskytla len malé varovanie.

Keď slabnúci obrovský búrkový systém pokračoval do vnútrozemia, vzduch „Sibírskeho expresu“ sa použil nie na vytvorenie mrazivých teplôt, ale na opätovné posilnenie búrky. Výsledkom boli tornáda nezvyčajné pre dané ročné obdobie a najhoršie decembrové záplavy v dejinách údolia Mississippi. Hlavným cieľom však bolo a zostáva západné pobrežie. A to najhoršie môže ešte len prísť.

Na jar 1977 začal Dr. Beter informovať (#23) o umiestňovaní sovietskych podvodných jadrových mín do vodných nádrží, kde môžu na diaľkový príkaz zničiť priehradu. Najúčinnnejšie by to bolo pri nádržiach naplnených po okraj, ako sú teraz. Príčina by sa mohla zamaskovať prívalovými povodňami z topenia nadmerného množstva snehu alebo umelým zemetrasením (#24).

Zatiaľ nie je jasné, či tieto možnosti, ktoré Sovietsky zväz pripravil, slúžia na zastrašovanie alebo na skutočné použitie v blízkej budúcnosti. V oboch prípadoch sú odpoveďou na vojnové intrigy bolševikov vyhnaných z Ruska, ktorí teraz ovládajú americkú armádu (#79). Čo medzitým robí naša vlastná vláda s touto hrozbou pre bezpečnosť verejnosti?

Dňa 8. marca prezident Reagan vystupňoval také vojnové reči, ktoré spolu s vojnovými prípravami stojacimi za nimi viedli k ničivej ruskej vojne prostredníctvom počasia počas tejto zimy. Na stretnutí duchovných im lahodil do uší niekoľkými zbožne znejúcimi frázami a potom ich vyzval, aby zo svojich kazateľní hlásali líniu administratívy podporujúcu jadrové zbrane. Reverend Jerry Falwell túto líniu okamžite zopakoval a citoval Ježišovo blahoslavenstvo „blahoslavení tvorcovia pokoja“ ako dôvod, prečo by zbrane schopné zničiť Zem nemali podliehať zmrazeniu.

Pán Ježiš Kristus nám povedal, že „strom sa pozná po ovoci“. Nech si o nových vodcoch Ruska a ich činoch myslíme čokoľvek, nezodpovedáme za nich; zodpovedáme za našich vlastných vodcov. A tí nebezpečenstvo vojny neznižujú, ale zvyšujú. Kým toto „ovocie“ nenahradí niečo lepšie, nesmieme sa nechať oklamať samotnými slovami.

Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

Každé vydanie spravodajskej správy Dr. Betera na audiokazete AUDIO LETTER, na ktoré sa odkazuje v uvedenom News Alert, je dostupné priamo na adrese: AUDIO LETTER, P. O. Box 276, Savage, MD 20763. Cena v USA a Kanade: 1 kazeta 7,50 USD, 2 kazety 15,00 USD, 3 kazety 19,50 USD, 4 alebo viac kaziet po 6,00 USD. Ostatné krajiny: 9,50 USD za kazetu. Ceny sú výhradne v amerických dolároch; mimo USA použite, prosím, medzinárodnú peňažnú poukážku v amerických dolároch.

REFERENCE DIGEST - SPLÁTKOVÝ PLÁN

Sily v pozadí mnohých súčasných udalostí aj mnohých udalostí, ktoré ešte len prídu, už Dr. Beter zverejnil vo svojich 80 nahraných správach AUDIO LETTER. Nový REFERENCE DIGEST vám poskytne okamžitý prístup k týmto informáciám v zhustenej a systematickej podobe. Zatiaľ čo si vaši susedia môžu lámať hlavu nad novými prekvapeniami a otrasmi v správach, vy vo svojom výtlačku REFERENCE DIGEST často nájdete dôležité stopy k tomu, čo sa naozaj deje.

Voliteľný splátkový plán

Aby sme REFERENCE DIGEST sprístupnili širšiemu okruhu ľudí, ponúkame teraz nasledujúci voliteľný plán:

- Pošlite teraz zálohu len 25,00 USD. Tým si rezervujete svoj výtlačok, ktorý vám pošleme po vydaní.
- Zvyšok zaplatíte v piatich mesačných splátkach: štyri splátky po 15,00 USD a poslednú splátku 14,50 USD. Každý mesiac vám pošleme pripomienku a pre vaše pohodlie aj spiatočnú obálku s predplateným poštovným.

Ak využijete splátkový plán, na svoje zakladajúce vydanie NEBUDETE ČAKAŤ DLHŠIE. Pošleme vám ho hneď po vydaní, aj keď vám podľa mesačného rozvrhu ešte zostane uhradiť niekoľko splátok.

A za využitie splátkového plánu NEPLATÍTE ŽIADNY ÚROK. Celkovo stále zaplatíte 99,50 USD, rovnako ako pri jednorazovej úhrade. Sumu však rozložíte na takmer pol roka: zálohu a päť následných splátok. Preto nezostaňte bokom: pošlite svoju zálohu 25,00 USD TERAZ a rezervujeme vám osobný, číslovaný výtlačok zakladajúceho vydania REFERENCE DIGEST (vyjde ich iba 250), ktorý vám odošleme po vydaní!

Redakčná poznámka (2026): Preklad dvojstranového krátkeho News Alertu z marca 1983 z priečinka _01, odlišného od neskoršieho pravidelného vydania v priečinku 01. Zachované sú všetky časti vrátane dobových objednávkových údajov. Ručne dopísané „01“ je vynechané. Originál uvádza Audio Books, Inc.; osobný autor nie je uvedený. Tvrdenia sú preložené ako súčasť historického prameňa, bez nezávislého overenia. Odkazy (#NN) označujú Audio Letters. Hranice pôvodných strán sú označené.

Source: NewsAlert-sml/_01, pages 1-2. Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

AUDIO LETTER®
P. O. Box 276
Savage, MD 20763

NEWS ALERT
Č. 2 - APRÍL 1983

[Pôvodná strana 1]

V NASLEDUJÚCOM TEXTE sú odkazy na súvisiace informácie v jednotlivých vydaniach AUDIO LETTER Dr. Betera označené číslami v zátvorkách. Príklad: (#79) znamená AUDIO LETTER č. 79.

STUPŇUJÚCA SA VOJNA VO VESMÍRE: Cosmos 1402 a družica „TDRS“ raketoplánu Challenger

Prezident Reagan vystúpil 23. marca v celoštátnej televízii, aby získal podporu pre výrazné zvýšenie vojenských výdavkov. Na jeho zdôvodnenie navrhol prístup k protiraketovej obrane umiestnenej vo vesmíre, ktorý mnohí nazvali „Hviezdne vojny“. Tvrdil, že jeho účelom bude zabrániť vojne.

Nedávno bol citovaný dôstojník Vesmírneho veliteľstva amerického letectva, ktorý povedal: „Vesmír je pre Sovietov doslova bezpečným útočiskom, ale pre nás ním nie je.“ (Aviation Week & Space Technology, 21. marca 1983.) A niet divu. Rusko bolo prvé s lúčovými zbraňami umiestnenými vo vesmíre, aké naznačil Reagan, a použilo ich na odstránenie americkej vojenskej kontroly nad vesmírom v prekvapivej ofenzíve, ktorá sa začala v septembri 1977 (#26). Dr. Beter pred piatimi rokmi v tomto mesiaci uviedol (#33), že Rusko dokončilo ničenie všetkých amerických špiónážnych družíc a družíc včasného varovania. V Rusku prevzali moc noví vládcovia (#28) a jednostranne rušili predchádzajúce spoločné vojnové plány USA a niekdajších boľševických vládcov Ruska.

Posledných päť rokov mal Kreml' možnosť buď začať jadrovú vojnu takmer bez varovania, alebo zabrániť jej vypuknutiu. Doteraz robil to druhé, naposledy v septembri 1982 (#79). Súboje vo vesmíre sa však stupňujú, pretože USA sa snažia získať späť svoju niekdajšiu vojenskú moc vo vesmíre.

Dňa 28. novembra 1982 bola americká meteorologická družica nad Tichým oceánom vyradená z činnosti v rámci ruskej kampane vedenia vojny prostredníctvom počasia (News Alert č. 1, marec 1983). O mesiac neskôr Vesmírne veliteľstvo amerického letectva podniklo odvetu proti ruskej družici Cosmos 1402.

Cosmos 1402 bol vesmírny stíhač s ľudskou posádkou, dvojdielnej konštrukcie, ktorá sa prvýkrát začala operačne používať v septembri 1977 (#26). Americká protidružicová zbraň („ASAT“), použitá proti nemu, má podľa oficiálnych informácií začať letové skúšky až o niekoľko mesiacov. Ale 28. decembra 1982 bol ASAT, malá dvojstupňová raketa, upevnený pod stíhačku letectva F-15 na skúšobnej základni White Sands v Novom Mexiku. Keď sa Cosmos 1402 objavil nad horizontom, F-15 vzlietla, zrýchlila na vysokú rýchlosť a potom zdvihla nos do prudkého stúpania. Vo veľkej výške F-15 odpálila raketu ASAT, ktorá pokračovala nahor do vesmíru smerom ku Cosmosu 1402 na nízkej obežnej dráhe. Bojová hlavica ASAT s infračerveným navádzaním sa zamerala na teplejšiu z dvoch častí - jednotku lúčovej zbrane s jadrovým zdrojom energie - a roztrhala ju výbuchom. Posádka, ktorá zostala nezranená vo svojej oddelenej kapsule, o dva dni neskôr opustila obežnú dráhu a vrátila sa na Zem.

Dňa 5. januára Pentagón oznámil, že Cosmos 1402, družica s jadrovým zdrojom energie, má problémy a čoskoro sa zrúti na Zem - rovnako ako Cosmos 954 (ďalší bojom poškodený vesmírny stíhač: nahrávka č. 30) takmer presne pred piatimi rokmi. O dva dni neskôr NASA oznámila, že prvý let raketoplánu Challenger bude odložený pre údajné problémy s motormi. Odklad sa natiahol na viac ako dva mesiace, až kým spravodajské informácie nenaznačili, že prípadná ruská odveta nebude namierená proti raketoplánu.

Po získaní schopnosti zostreľovať ruské vznášajúce sa kozmosféry (#72) a teraz aj kozmické lode na nízkej obežnej dráhe chce Pentagón navyše dokázať ničiť ruské družice včasného varovania. Tie sú umiestnené približne 22 300 míľ nad rovníkom, kde dokážu zaznamenať akýkoľvek štart amerických medzikontinentálnych balistických rakiet (ICBM). Kľúčom k tomu bol náklad raketoplánu Challenger v tomto mesiaci: dnes už známa družica Tracking Data and Relay Satellite (TDRS) a jej raketový urýchľovací stupeň, nazývaný „Inertial Upper Stage“, čiže IUS.

[Pôvodná strana 2]

Raketový stupeň IUS bol vybavený skupinou malých bojových hlavíc ASAT na ničenie družíc, podobných tej, ktorú odpálila F-15 a ktorá zostrelila Cosmos 1402. Časť paliva zo stupňa odstránili, aby vykompenzovali dodatočnú hmotnosť hlavíc ASAT. Potom stupeň spojili s družicou TDRS, ktorá dostala vyše pol tony paliva navyše. Napokon celú zostavu zakryli veľkým obalom, aby hlavice ASAT nebolo vidieť v televízii, a naložili ju do nákladového priestoru Challengeru.

Dňa 31. marca, keď už prebiehalo odpočítavanie do štartu raketoplánu, letectvo oznámilo, že všetkých jeho 650 stíhačiek F-15 zostane niekoľko dní na zemi. Bol to signál Rusku: „Ak nezaútočíte na nás, nezaútočíme na vás.“ Potom 4. apríla Challenger s burácaním odštartoval do vesmíru.

Ráno 5. apríla zjavne zavládla v Houstone panika. Aby družica TDRS plnila svoju úlohu, musí byť umiestnená na geostacionárnej obežnej dráhe vo výške vyše 22 300 míľ nad rovníkom... ale raketový stupeň IUS mal podľa ich slov „poruchu“. Družica sa od stupňa oddelila, no obidva objekty boli na vajcovitej obežnej dráhe s výškou od 13 540 do 21 950 míľ.

Potom NASA, náchylná na podvody, vytiahla králika z klobúka. Družica TDRS má niesť 200 libier paliva pre malé korekčné trysky, ktoré ju majú počas nasledujúcich desiatich rokov udržiavať na presnom mieste vo vesmíre. Ale podľa NASA pri tomto štarte na palube „náhodou“ bolo asi 1 300 libier - viac než šesťnásobok bežného množstva - a vďaka tomuto „šťastiu“ by sa družica TDRS mala počas nasledujúcich týždňov dokázať pomaly dostať na svoju konečnú obežnú dráhu.

Medzitým opustený raketový stupeň IUS zostáva na vysokej, pretiahnutej obežnej dráhe. Vesmírne veliteľstvo amerického letectva dúfa, že si ho nikto nebude všímať a bude ho považovať len za kus kozmického odpadu, zatiaľ čo sa bude pohybovať hore a dolu a pravidelne sa zblízka približovať k ruským družiciam včasného varovania počas nasledujúcich mesiacov alebo dokonca rokov. Ak však Pentagón opäť získa postavenie umožňujúce pokúsiť sa o prvý jadrový úder proti Rusku (#79, #80), hlavice ASAT na palube opusteného stupňa budú pripravené. Keď sa stupeň bude približovať k najvyššiemu bodu svojej obežnej dráhy nad Galapágami, malé hlavice ASAT možno postupne odpáliť, aby dosiahli a naraz zničili ruské družice včasného varovania. Keď bude Kremľ náhle oslepený a na niekoľko minút zaskočený, bude možné začať proti Rusku rozsiahly americký prvý jadrový úder.

Prezident Reagan pravidelne tvrdil, že ruskí vodcovia „klamú“, „podvádzajú“ a sú „ohniskom zla vo svete“. Ale čo klamstvo v celoštátnej televízii, že USA použijú vesmírne zbrane iba na zabránenie jadrovej vojne - a následné vypustenie systému ASAT, ktorý možno použiť iba na jej začatie? Čo

podvádzanie americkej verejnosti veľkolepým predstavením údajne mierových misií raketoplánu, ktoré v skutočnosti pripravujú vojnu? Nie je v tom všetkom žiadne „ohnisko zla“?

Ako povedal náš Pán Ježiš Kristus pokrytcom svojej doby: „Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, ale brvno vo vlastnom oku nezbadáš?“ Skôr než druhým povieme, aby si upratali svoje domy, mali by sme si upratať ten vlastný.

Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

Každé vydanie spravodajskej správy Dr. Betera na audiokazete AUDIO LETTER, na ktoré sa odkazuje v uvedenom News Alert, je dostupné priamo na adrese: AUDIO LETTER, P. O. Box 276, Savage, MD 20763. Cena v USA a Kanade: 1 kazeta 7,50 USD, 2 kazety 15,00 USD, 3 kazety 19,50 USD, 4 alebo viac kaziet po 6,00 USD. Ostatné krajiny: 9,50 USD za kazetu. Ceny sú výhradne v amerických dolároch; mimo USA použite, prosím, medzinárodnú peňažnú poukážku v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Preklad dvojstranového krátkeho News Alertu z apríla 1983 z priečinka _02, odlišného od neskoršieho pravidelného vydania v priečinku 02. Zachované sú všetky časti vrátane dobových objednávkových údajov. Ručne dopísané „02“ je vynechané. Originál uvádza Audio Books, Inc.; osobný autor nie je uvedený. Tvrdenia sú preložené ako súčasť historického prameňa, bez nezávislého overenia. Odkazy (#NN) označujú Audio Letters. Hranice pôvodných strán sú označené.

Source: NewsAlert-sml/_02, pages 1-2. Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

AUDIO LETTER®
P. O. Box 276
Savage, MD 20763

PRIEBEŽNÝ NEWS ALERT **Č. 3 - MÁJ 1983**

[Pôvodná strana 1]

V NASLEDUJÚCOM TEXTE sú odkazy na súvisiace informácie v jednotlivých vydaniach AUDIO LETTER Dr. Betera označené číslami v zátvorkách. Príklad: (#79) znamená AUDIO LETTER č. 79.

ZEMETRASENIA A PLÁN „PÁPEŽOVEJ REVOLÚCIE“

Zemetrasenie v Coalinge

V priebežnom News Alert č. 1 sme pred dvoma mesiacmi upozornili čitateľov na možnosť umelých zemetrasení počas tejto jari v tých istých oblastiach západného pobrežia, ktoré túto zimu spustošila sovietska vojna prostredníctvom počasia. Okrem bômb na oceánskom dne určených na vyvolávanie zemetrasení (#24, #25) Dr. Beter v lete 1978 uviedol (#37), že podobné bomby na tento účel sa umiestňovali aj do opustených banských šácht a jaskýň v južnej Kalifornii. Koncom roka 1978 informoval, že ich bolo umiestnených najmenej 46 (#41).

Zemetrasenia vyvolané človekom sa neobmedzujú na bežné zemetrasné oblasti a neposkytujú nijaké varovanie vopred. Začiatkom tohto mesiaca, 2. mája, zasiahlo mestečko Coalinga v západnej časti kalifornského údolia San Joaquin náhle silné zemetrasenie. Nepredchádzal mu žiadny z varovných signálov, ktoré zvyčajne naznačujú blížiace sa zemetrasenie. A Coalinga neleží na zlome San Andreas, kde sa zemetrasenia zvyčajne sústreďujú, ale asi 20 až 30 míľ od neho, v oblasti, kde obyčajne nevznikajú.

Dr. Beter v septembri 1978 odhalil (#38), že typ sovietskych kobaltových bômb na vyvolávanie zemetrasení, umiestnených pod zemou v Kalifornii, je navrhnutý tak, aby vytváral zemetrasenia s obvyklou silou približne 6,5 stupňa Richtrovej stupnice. Zemetrasenie v Coalinge malo približne 6,5 stupňa.

Podľa správ AUDIO LETTER Dr. Betera bolo za posledných niekoľko rokov odpálených už mnoho zariadení na vyvolávanie zemetrasení, čím sa uvoľňoval obrovský zlom San Andreas. Coalinga leží na polceste medzi San Franciscom a Los Angeles... a od tamojšieho zemetrasenia geológovia zistili, že zlom San Andreas zostáva zablokovaný najmä v dvoch zostávajúcich bodoch. Ide o oblasti pri San Franciscu a Los Angeles. Ak by sa uvoľnili a umožnili pohyb zlomu, dve najväčšie kalifornské mestá by mohli byť spustošené.

Stane sa to? Odpoveď môže do značnej miery závisieť od vývoja, ktorý sa pripravuje v Poľsku.

Poľsko: opakovanie plánu „Pápežovej revolúcie“

V auguste 1978 (#37) Dr. Beter upozornil poslucháčov, aby sledovali blížiacu sa dramatickú zmenu v rímskokatolíckej cirkvi. Neviditeľní vládcovia Ameriky začínali mocenský manéver, ktorým chceli obrátiť politiku Vatikánu výrazne protiruským smerom. O mesiac neskôr novozvolený pápež Ján Pavol I. náhle zomrel... bol zavraždený, uviedol Dr. Beter (#39). Muž, ktorého rýchlo vybrali za jeho nástupcu ako pápeža Jána Pavla II., bol prvým netalianskym pápežom po 455 rokoch... pochádzal z

Poľska... a bol známy svojou povestou človeka, ktorý sa „stavia proti Rusom“.

(Pokračovanie na druhej strane)

[Pôvodná strana 2]

V januári 1979 Dr. Beter podrobne opísal plán využiť obraz nového pápeža na vyvolanie revolúcie vo východnej Európe. Pápež mal v máji toho roka navštíviť Poľsko počas náboženskej slávnosti sprevádzanej silnými emóciami. Tajný plán počítal so zabitím pápeža pri násilnostiach, z ktorých by obvinili varšavskú vládu, a tým by spustili „Pápežovu revolúciu“.

Tento plán bol zneškodnený takmer na poslednú chvíľu odložením návštevy o mesiac. Ďalšou stratégiou na vyvolanie revolúcie v Poľsku bolo vytvorenie odborového hnutia Solidarita. Vďaka rozsiahlemu financovaniu zo zahraničia a podpore smerovanej cez cirkevné kanály bola Solidarita na prahu úspechu pri vyvolávaní revolúcie, keď bol v decembri 1981 vyhlásený výnimočný stav.

Teraz je naplánovaná ďalšia pápežská návšteva Poľska, tentoraz na polovicu júna. Plán „Pápežovej revolúcie“ bol obnovený, tentoraz s väzbami na zakázané hnutie Solidarita. S blížiacou sa pápežskou návštevou panuje v Poľsku atmosféra neustále narastajúcej konfrontácie, pričom vodcovia Solidarity a cirkvi sa spájajú proti vláde. V apríli cirkevní hovorcovia presadzovali amnestiu pre všetkých zostávajúcich väznených členov Solidarity, zatiaľ čo bývalý vodca Solidarity Lech Wałęsa provokoval vládu vyhlásením svetu, že sa stretol so skrývajúcimi sa vodcami podzemnej Solidarity. Vláda ho predviedla na výsluch, ale odmietla sa chytiť návnady a zatknúť ho. Namiesto toho urobila opak a vrátila mu jeho pôvodné zamestnanie v gdanskej lodenici.

Tento mesiac, keď sa pápežská návšteva približuje, sa situácia ešte viac vyostрила. Demonštrácie na Prvého mája a Deň ústavy podporované Solidaritou sa v mnohých mestách zmenili na násilné. Na mieste jedných nepokojov našli mŕtveho mladého poľského robotníka; nikto nevidel, čo sa mu stalo, no aj tak ho označili za mučeníka vládnej represie. A 3. mája vláda utrpela ďalšiu ranu na povesti, ktorá zároveň vyvolala obavy z násilia voči predstaviteľom katolíckej cirkvi. Výtržníci vnikli do kláštora používaného ako centrum pomoci a informácií Solidarity, tvrdili, že sú policajti, potom zničili zdravotnícke potreby a zbili šesť cirkevných pracovníkov. Varšavu rýchlo zaplavili búrlivé fámy, že za tým všetkým stoja vládne frakcie odporujúce nadchádzajúcej návšteve pápeža Jána Pavla II.

Poľská vláda a jej podporovatelia v Kremli veľmi chcú, aby budúcomesačná pápežská návšteva prebehla hladko. Ak sa to podarí, môže pomôcť znížiť napätie, zlepšiť vzťahy medzi Poliakmi a ich vládou a pripraviť pôdu pre celkovo lepšie podmienky v Poľsku. Bolševici pôsobiaci v Amerike sú však odhodlaní znovu získať stratenú moc nad Ruskom a pripravujú podmienky na pokus premeniť pápežovu návštevu na spúšťač revolúcie... „Pápežovej revolúcie“.

Sily, ktoré ovládajú vojenskú a zahraničnú politiku Reaganovej administratívy, sa usilujú vystaviť Poľsko násiliu ako súčasť taktiky na získanie moci. Ale ako už dávno učil náš Pán Ježiš Kristus, kto žije mečom, mečom aj zahynie. Ak plán Pápežovej revolúcie uspeje, zemetrasenie v Coalinge naznačuje, že Kremeľ je pripravený odpovedať geofyzikálnou vojnou. Ruskí vládcovia budú mať plné ruky práce, ak vo východnej Európe vypukne revolúcia... ale v takom prípade môžu mať americkí vládcovia plné ruky práce s najväčšou zemetrasnou katastrofou v amerických dejinách.

Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

Každé vydanie spravodajskej správy Dr. Betera na audiokazete AUDIO LETTER, na ktoré sa odkazuje v uvedenom News Alert, je dostupné priamo na adrese: AUDIO LETTER, P. O. Box 276,

Savage, MD 20763. Cena v USA a Kanade: 1 kazeta 7,50 USD, 2 kazety 15,00 USD, 3 kazety 19,50 USD, 4 alebo viac kaziet po 6,00 USD. Ostatné krajiny: 9,50 USD za kazetu. Ceny sú výhradne v amerických dolároch; mimo USA použite, prosím, medzinárodnú peňažnú poukážku v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Preklad dvojstranového krátkeho News Alertu z mája 1983 z priečinka _03, odlišného od neskoršieho pravidelného vydania v priečinku 03. Zachované sú všetky časti vrátane dobových objednávkových údajov. Ručne dopísané „03“ je vynechané. Originál uvádza Audio Books, Inc.; osobný autor nie je uvedený. Tvrdenia sú preložené ako súčasť historického prameňa, bez nezávislého overenia. Odkazy (#NN) označujú Audio Letters. Hranice pôvodných strán sú označené. Gramatické vynechanie v origináli „the Pope to killed“ je v anglickom prepise zachované; preklad vyjadruje zamýšľaný význam. Farebné podčiarknutia a krúžky sú vynechané.

Source: NewsAlert-sml/_03, pages 1-2. Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

AUDIO LETTER®
P. O. Box 276
Savage, MD 20763

PRIEBEŽNÝ NEWS ALERT **Č. 4 - JÚN 1983**

[Pôvodná strana 1]

V NASLEDUJÚCOM TEXTE sú odkazy na súvisiace informácie v jednotlivých vydaniach AUDIO LETTER Dr. Betera označené číslami v zátvorkách. Príklad: (#79) znamená AUDIO LETTER č. 79.

NOVÁ „KUBÁNSKA RAKETOVÁ KRÍZA“ - V OPAČNOM GARDE?

V októbri 1962 prezident John F. Kennedy stanovil Sovietskemu zväzu hranicu v súvislosti s pokusom rozmiestniť jadrové rakety stredného doletu na Kube, priamo pred americkým prahom. Dnes, o dve desaťročia neskôr, opäť dozrieva veľká konfrontácia pre úsilie jednej supervelmoci rozmiestniť jadrové rakety stredného doletu pred prahom druhej. Tentoraz však budú rakety namierené proti Rusku namiesto Spojených štátov a „prahom“, kde budú rozmiestnené, bude Európa namiesto Kuby.

Koncom minulého mesiaca, 26. mája, dva dni pred ekonomickým summitom vo Williamsburgu, prezident Reagan hovoril s novinármi z ostatných šiestich účastníckych krajín. Trval na tom, že rozmiestnenie nových amerických jadrových rakiet v Európe „podľa plánu“ ešte tento rok je nevyhnutné... údajne preto, aby sa Rusi rozhodli rokovať o kontrole zbrojenia.

Reakcia Moskvy bola rýchla. Vďaka načasovaniu Reaganovho vyhlásenia prišla sovietska odpoveď 27. mája, v predvečer samotného summitu. Svetová tlač sa sústredila na náznaky, že Rusko by mohlo odpovedať na nové americké rakety rozmiestnením jadrových rakiet vo východoeurópskych satelitných krajinách. Skutočné varovanie, pripojené za vyjadreniami o samotnej Európe, však doteraz celkom uniklo komentátorom hlavných médií. Predstavitelia americkej a ďalších vlád, ktorí varovnému odkazu rozumejú, o ňom veľmi mlčia. Táto kľúčová časť ruského varovania z 27. mája znie:

„Bolo by tiež nevyhnutné, ako už sovietska strana opakovane varovala, prijať ďalšie potrebné odvetné opatrenia so zreteľom na územie samotných Spojených štátov.“ (Zvýraznenie naše.)

Správanie dnešného protibolševického Andropovovho Kremľa sa nápadne podobá správaniu prezidenta Kennedyho pred dvoma desaťročiami, keď bola situácia opačná. Tak ako vtedy Kennedy, aj dnešný Kremel' hovorí, že neprijme ani jednu novú útočnú jadrovú raketu umiestnenú pred svojím prahom. A tak ako Kennedy varoval, že prípadná nevyhnutná odvetá bude namierená proti samotnému Rusku, Kremel' teraz varuje, že jeho odvetá bude namierená proti samotným USA.

Minulý mesiac, 4. mája, moskovský spravodajca relácie World News Tonight televízie ABC citoval vysokopostavené sovietske zdroje: ak budú americké rakety rozmiestnené, Rusko „začne vojenskú odpoveď“, ktorá bude „namierená proti samotným Spojeným štátom, a nie proti ich partnerom v NATO“. A tiež: „Nešlo by o jadrové rakety rozmiestnené na zemi v Strednej Amerike.“ (Zvýraznenie naše.) Aké alternatívy tým zostávajú otvorené? Rusi v poslednom čase výrazne naznačili odpoveď... vo vodách okolo Nórska a Švédska.

Vlani v októbri sa švédske námorníctvo asi dva týždne dostávalo na titulné stránky márnymi pokusmi vypátrať prenikajúce ponorky pri najcitlivejšom švédskom námornom zariadení na ostrove Musko. Išlo o rozsiahly protiponorkový boj, pri ktorom švédske námorníctvo použilo najviac hlbkových náloží od druhej svetovej vojny, a všetko sa odohrávalo vo vlastných švédskych teritoriálnych vodách. Napriek tomu nebol zajatý ani jeden narušiteľ, nieto ešte zničený. A začiatkom minulého mesiaca prišlo na rad Nórsko: po pozorovaniach periskopov Nóri prudko ostreľovali dno fjordu pri najcitlivejšej nórskej námornej základni. Výsledok: žiadny.

[Pôvodná strana 2]

Dňa 26. apríla švédska vláda odhalila časť dôvodu, prečo bolo také ťažké odraziť narušiteľov. Oznámila, že vlani v októbri švédske vody v skutočnosti nenarušila jedna ponorka, ale pol tucta. A zverejnila dôkazy, že najmenej tri z nich boli miniponorky revolučnej konštrukcie, vďaka ktorej je prakticky nemožné ich odhaliť, nieto ešte zničiť.

Ide o prvé verejné priznanie akejkol'vek vlády, že existujú špeciálne miniponorky, ktoré môžu podľa ľubovôle vplávať do najprísnejšie chránených vôd NATO a vyplávať z nich, pričom sú prakticky neodhaliteľné. Príznačne toto odhalenie neprišlo od vlády Spojených štátov, ktorá príbeh udržiava v tajnosti od septembra 1976, keď Dr. Beter prvýkrát verejne opísal tieto špeciálne ruské miniponorky (#16).

Keď Dr. Beter pred takmer siedmimi rokmi prvýkrát informoval o ruských miniponorkách neviditeľných pre sonar, intenzívne vplávali do teritoriálnych vôd Spojených štátov a vyplávali z nich. Umiestňovali v našich teritoriálnych vodách malé jadrové rakety krátkeho doletu odpaľované spod vody, z dôvodov, ktoré sa celkom vyjasnili až neskôr (#20, #26). Nachádzali sme sa uprostred podvodnej raketovej krízy z roku 1976, o ktorej, podobne ako o miniponorkách, vláda Spojených štátov nikdy nepovažovala za potrebné informovať verejnosť.

Odkaz vytrvalých, odvážnych sovietskych prienikov do škandinávskych vôd NATO je jasný: ak Reaganova administratíva bude trvať na rozmiestnení vyše 500 nových jadrových rakiet pred ruským pobrežím v Európe, sovietske námorníctvo je pripravené vyvolať novú podvodnú raketovú krízu pri našich vlastných brehoch. Za sedem rokov mali Rusi dosť času vyvinúť a vyrobiť celkom novú generáciu lepších, spoľahlivejších podvodných rakiet s dlhším doletom, než mali tie, ktoré začali umiestňovať do našich vôd v roku 1976. A tieto ruské jadrové rakety by neboli rozmiestnené „na zemi“ ani „v Strednej Amerike“, ale pod vodou pozdĺž našich vlastných brehov.

Kubánska raketová kríza z roku 1962 aj tajná podvodná raketová kríza z roku 1976 v sebe niesli zárodoky možnej totálnej termonukleárnej vojny. Teraz smerujeme k novej konfrontácii, ktorá by mohla spájať obe minulé krízy: kubánsku raketovú krízu v opačnom garde v Európe a novú podvodnú raketovú krízu. Musí sa to však stať?

Dňa 3. mája sovietsky vodca Jurij Andropov povedal: „Sme pripravení dosiahnuť dohodu o rovnosti jadrových potenciálov v Európe, pokiaľ ide o nosiče aj bojové hlavice...“ A dodal: „Osobitne chcem zdôrazniť, že (podľa nového návrhu) by sme v európskej časti Sovietskeho zväzu mali omnoho menej rakiet stredného doletu a ich bojových hlavíc než pred rokom 1976, keď sme nemali rakety SS20.“ (Zvýraznenie naše.)

Tieto slová sú dostatočne konkrétne na to, aby bolo možné povedať, že Andropov hovorí o veľkom znížení počtu sovietskych rakiet na európskom bojisku. Washington túto skutočnosť zahmlil tým, že sa sústredil na Andropovovu požiadavku, aby dohoda nejakým spôsobom zohľadnila existujúce britské a francúzske jadrové raketové hlavice namierené proti Rusku. Pozrite sa však na čísla: podľa vlastných odhadov NATO je na európskom bojisku približne 300 britských a francúzskych

jadrových raketových hlavíc oproti 1 100 sovietskym hlaviciam. Ponukou dohody o „rovnosti“ v „bojových hlaviciach“ Andropov v podstate ponúkol jednostranné vyradenie 800 sovietskych hlavíc. A posledná časť uvedeného citátu zdôrazňuje, že práve to naozaj hovorí.

Na prvý pohľad sa zdá, že Andropov ponúka presne to, čo prezident Reagan tvrdí, že chce: nie „jadrové zmrazenie“, ale veľké zníženie počtu jadrových zbraní, najmä ruských. Reaganova administratíva stále trvá na tom, že je to iba propaganda... bluf. Prečo teda Andropovov bluf nepreveriť a neprijať jeho ponuku? Ak je to bluf, Andropov bude nútený od nej ustúpiť spôsobom, ktorý bude pre všetkých zahanbujúco očividný.

[Pôvodná strana 3]

Rusi majú zaslúženú povest tvrdých vyjednávačov: nie je dôvod očakávať, že rokovania pôjdu ľahko, aj keby ich obe strany viedli celkom v dobrej viere. Ale bolševizovaná „Reaganova“ administratíva dbá na to, aby neprebehli nijaké rokovania, ktoré by mohli narušiť jej plán zaplaviť Európu jadrovými raketami namierenými proti Rusku. Mužom, ktorý teraz vedie americký aparát kontroly zbrojenia, ktorého osobne vybral Reagan a ktorého Senát 14. apríla potvrdil po veľkom prezidentskom nátlaku, je Kenneth Adelman. Svoj otvorený názor na rokovania o kontrole zbrojenia verejne vyjadril pred vyše dvoma rokmi (24. mája 1981) v stĺpčeku Kena Auletta v N. Y. Daily News. Adelman bol citovaný slovami, ktoré vtedy nespochybnil: „Mojou politikou by bolo robiť to z politických dôvodov. Myslím si, že je to pretváрка.“

„Predstierané“ rokovania o kontrole zbrojenia sú presne tým, čo neobolševikom v americkej vláde vyhovuje. V skutočnosti ich nezaujíma nastolenie „rovnováhy“ v Európe, ale raketová sila pre prvý úder vo vojne (#37, #57). A tak 29. mája pod silným americkým tlakom účastníci williamsburského summitu - „ekonomického“ summitu - vydali vyhlásenie, v ktorom sa zaviazali, že „dotknuté krajiny pristúpia k plánovanému rozmiestneniu“ nových amerických rakiet, ak tomu nezabrání dohoda o kontrole zbrojenia. Len o štyri dni neskôr, začiatkom tohto mesiaca, 2. júna, vydali ministri obrany NATO na podnet amerického ministra obrany Weinbergera nadväzujúce spoločné komuniké. Okrem poznámky pod čiarou od Dánska v ňom nebola vôbec žiadna zmienka o kontrole zbrojenia. Namiesto toho NATO jednoznačne rozhodlo rozmiestniť nové americké jadrové rakety v Európe... so začiatkom presne podľa plánu, koncom tohto roka.

Reaganova administratíva rada zaujíma svätuškárske pózy, zatiaľ čo nás všetkých vedie po ceste k jadrovej konfrontácii. Čo sa stalo so zlatým pravidlom nášho Pána Ježiša Krista? Konajte voči druhým (aj Rusom) tak, ako chcete, aby oni konali voči vám!

Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

Redakčná poznámka (2026): Preklad trojstranového krátkeho News Alertu z júna 1983 z priečinka _04, odlišného od neskoršieho pravidelného vydania v priečinku 04. Zachované sú všetky časti vrátane dobových objednávkových údajov. Ručne dopísané „04“ je vynechané. Originál uvádza Audio Books, Inc.; osobný autor nie je uvedený. Tvrdenia sú preložené ako súčasť historického prameňa, bez nezávislého overenia. Odkazy (#NN) označujú Audio Letters. Hranice pôvodných strán sú označené.

Source: NewsAlert-sml/_04, pages 1-3. Copyright © 1983 Audio Books, Inc.

NEWS ALERT

Číslo 1 - 12. augusta 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Úvod prvého vydania NewsALERT

Čo je v afére „Debate-gate“ v stávke pre Reagana a Busha

Prípad Carterových podkladov na prípravu na debatu, ktoré získal Reaganov volebný tím pred debatou Reagan - Carter v roku 1980, je politickou časovanou bombou. Niektorí autori ho už nazývajú „Debate-gate“ pre jeho podobnosť v určitých ohľadoch s Watergate. Ak však určité sily, ktoré sa dali do pohybu, prinesú ovocie, konečný nečakaný politický zisk budú ťažiť republikáni, nie demokrati.

Poľsko po pápežovej návšteve: prečo bol Wałęsa „prepustený“

Pápežova návšteva Poľska v júni priniesla omnoho väčšie zmeny, než je viditeľné na povrchu - a nie sú to zmeny, na ktoré bola návšteva pôvodne určená. V zápase Východu a Západu o Vatikán, ktorý sa začal pred piatimi rokmi, mala tohtoročná letná pápežská cesta vdýchnuť nový život odborovému zväzu Solidarita a spôsobiť Varšave nové starosti. Namiesto toho napokon dosiahla opak vďaka ohromujúcemu sovietskemu spravodajskému úspechu vo Vatikáne.

Kútik listov

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace informácie sú uvedené v zátvorkách () s nasledujúcimi skratkami:

AL# - audiokazeta AUDIO LETTER® Dr. Betera č.

AB# - audiokazeta AUDIO BOOK® č.

ST# - SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky vydané spoločnosťou Audio Books, Inc. možno objednať cez NewsALERT.

Úvod prvého vydania NewsALERT

Vitajte v NewsALERT!

V tomto prvom vydaní sa nám zdá vhodné uviesť, čo NewsALERT je a čo chce dosiahnuť. NewsALERT je súkromne distribuovaná dôverná správa, ktorá analyzuje súčasné a vyvíjajúce sa udalosti. Naším prístupom je upozorňovať vás na kľúčové faktory potrebné na úplné pochopenie správ.

Súčasné udalosti často pôsobia chaoticky a záhadne jednoducho preto, že tieto zásadné väzby a hnacie sily sa zo správ, ktoré bežne dostávame, systematicky vynechávajú. Poskytnutím týchto kľúčov sa NewsALERT usiluje urobiť všetky vaše ostatné spravodajské zdroje omnoho hodnotnejšími a užitočnejšími. NewsALERT stavia na základoch série správ Dr. Betera na audiokazetách AUDIO LETTER. Tie zostávajú dostupné pre svoje bohatstvo dôležitých informácií o

súvislostiach.

Pri dlhodobejšom čítaní NewsALERT sa budete čoraz viac oboznamovať so silami, ktoré podľa nášho názoru hýbu udalosťami. Myslíme si, že takto vybavení objavíte rastúcu schopnosť chápať významné udalosti, ktorým bolo v minulosti ťažké porozumieť. Najmä môžete zistiť, že dokážete priamo prehliadnuť niektoré typy vládnych krokov a krycích príbehov, ktoré ich obklopujú. Stručne povedané, myslíme si, že bude čoraz ťažšie vás oklamať. Ako povedal náš Pán Ježiš Kristus: „Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

To nás privádza k nášmu redakčnému pohľadu, ktorý je výslovne kresťanský. NewsALERT nevydáva cirkev ani inú náboženskú organizáciu. Aby ste ho čítali, nemusíte byť kresťanmi; naše slová môžete slobodne čítať a hodnotiť, ako chcete. NewsALERT píšeme na základe nášho najlepšieho úsudku odvodeného od zdrojov, z ktorých niektoré sú dôverné, a preto ho predkladáme v novinárskej kategórii „názor“. Naším najzákladnejším názorom však je, že NewsALERT doslova nemá nádej splniť svoj účel bez čerpania z nesmiernej moci nášho Pána Ježiša Krista. „Lebo nebojujeme proti telu a krvi, ale... proti duchovnej zlobe na vysokých miestach.“

[Pôvodná strana 3]

Čo je v afére „Debate-gate“ v stávke pre Reagana a Busha

Jún sa tu vo Washingtone zdá byť ideálnym mesiacom na politické intrigy. Spomeňte si na minulý rok, jún 1982, keď prišla náhla šokujúca „rezignácia“ generála Alexandra Haiga na funkciu ministra zahraničných vecí. Bolo to vyvrcholenie tvrdého mocenského boja o kontrolu nad Bielym domom a odohralo sa presne podľa plánu (AL#72, 76). Alebo si spomeňte na jún 1975, keď vtedajšieho prezidenta Geralda Forda náhle postihol neduh spôsobujúci sériu nápadných pádov na verejnosti. Podľa predchádzajúcich verejných správ Dr. Betera naňho vtedajší viceprezident Nelson Rockefeller vyvíjal tlak, aby opustil Biely dom. Napokon v septembri nasledovali dva pokusy o atentát na Forda, pred ktorými Dr. Beter takisto verejne varoval vopred, no oba zlyhali (AL#4, 5).

Niekedy je júnová sezóna politických intríg nenápadnejšia. Dňa 17. júna 1972 prinieslo nepodarené vlámanie do sídla demokratickej volebnej kampane v obytnom komplexe Watergate nevýraznú správu. Začalo však sled udalostí určený na odstránenie prezidenta z úradu o dva roky neskôr. Bol to škandál, ktorý vstúpil do dejín ako „Watergate“.

Dňa 9. júna 1983 zapálila ďalšia nenápadná správa zápalnú šnúru novej politickej časovanej bomby. Vnútri toho dňa vydaného Washington Post sa objavila predbežná správa prevzatá z novej knihy „Gambling with History, Reagan in the White House“ od korešpondenta časopisu Time Laurencea Barretta. Správa uvádzala, že „zrejme Reaganov nasadený agent v Carterovom tábore ukradol dokumenty“, ktoré slúžili na prípravu prezidenta Cartera pred debatou Carter - Reagan 28. októbra 1980. Tak sa začal neustále sa rozrastajúci politický príbeh, čoraz častejšie označovaný ako „Debate-gate“.

Nasledujúci týždeň začal málo známy podvýbor Snemovne reprezentantov vyšetrovanie, ktoré sa postupne čoraz viac rozširovalo. Predseda podvýboru pre ľudské zdroje Výboru pre poštu a štátnu službu, poslanec Donald J. Albosta (demokrat z Michiganu), požiadal troch vysokopostavených úradníkov o vysvetlenie Carterových dokumentov. Obrátil sa na vedúceho kancelárie Bieleho domu Jamesa A. Bakera III., riaditeľa rozpočtu Davida A. Stockmana a riaditeľa komunikácie Davida R. Gergena. Albosta povedal, že prípadná krádež by mohla predstavovať porušenie trestného zákona.

[Pôvodná strana 4]

[Začiatok vety je v dodanom skene orezaný] ...dom v čase, keď správy zaplňali iné veľké titulky. Pápežská návšteva Poľska sa práve začala 16. júna a siedmy let raketoplánu sa pripravoval na štart 18. júna s veľkou publicitou venovanou prvej americkej astronautke Sally Rideovej. Dopad aféry Carterových podkladov na verejnosť zostával malý. V určitých kruhoch Bieleho domu však rástli obavy.

Keď sa pápežská cesta do Poľska skončila a raketoplán sa pripravoval na pristátie, v správach začalo pribúdať miesto pre ďalšie príbehy. Vtedy sa viceprezident George Bush vzdialil prostredníctvom dvojtyždňovej zahraničnej cesty do ôsmich krajín.

Dňa 24. júna začal Bush svoju zahraničnú cestu v Londýne v Anglicku, kde pózoval na fotografiách s premiérkou Margaret Thatcherovou na Downing Street 10. Medzitým vo Washingtone začala okolo príbehu podkladov vznikať búrka. V ten deň Baker ukázal obviňujúcim prstom na riaditeľa CIA Williama Caseyho ako na zdroj Carterovej prípravnej príručky. Casey povedal, že si na dokument „nespomína“. Reagan sa snažil predísť otázkam novinárov tým, že celú záležitosť nazval „veľa kriku pre nič“.

Počas nasledujúcich dvoch týždňov sa príbeh podkladov rýchlo rozrastal a takmer každý deň prinášal významné nové odhalenia. Novinári porovnali prepis debaty s Carterovou prípravnou príručkou a zistili, že v niektorých prípadoch Reagan vyvracal Carterove výroky ešte skôr, než ich Carter vyslovil. Ministerstvo spravodlivosti začalo vyšetrovanie a Carterove dokumenty nájdené v spisoch pomocníkov Reaganovej kampane boli odovzdané. Biely dom zverejnil nakoniec stovky strán Carterových dokumentov a Reagan na tlačovej konferencii odpovedal na otázky novinárov žartmi a smiechom. Potom sa ukázalo, že Stockman už v deň debaty hovoril o „ukradnutej kópii“ Carterovej prípravnej príručky na obede Optimist Clubu v Casopolise v Michigane.

Do konca prvého týždňa Bushovej zahraničnej cesty sa do prípadu zapájala FBI. Zároveň, keď sa začínal júl, príbeh získaval nové rozmery. Casey, teraz šéf CIA, v roku 1980 prevádzkoval „spravodajskú operáciu“, ktorá mala chrániť pred možným Carterovým „októbrovým prevrapením“ súvisiacim s rukojemníkmi v Iráne. Navyše sa objavili správy,

[Pôvodná strana 5]

že Reaganov prvý poradca pre národnú bezpečnosť Richard Allen počas kampane dostával časti interných správ pracovníkov Rady národnej bezpečnosti. Allen potvrdil, že to bola pravda, hoci zľahčoval citlivosť toho, čo dostal.

Pred skončením Bushovej zahraničnej cesty dosiahla záplava odhalení svoj bezprostredný cieľ: Biely dom sa vzdal vlastného vyšetrovania a ponechal ho FBI a podvýboru Snemovne reprezentantov vedenému poslancom Albostom.

Dňa 7. júla Bush zakončil svoju dvojtyždňovú zahraničnú cestu niekoľkými vyjadreniami v Reykjavíku na Islande. Keď hovoril o afére Carterových dokumentov, bol obrazom nevinnosti. Washington Post ho citoval slovami ako „nerozumiem tomu“ a tvrdením, že bol „úplne mimo toho, vďaka Bohu, doslova som o tom nevedel“. Zdôrazňoval však, že treba dôkladné vyšetrovanie, aby sa „prišlo na koreň veci, upratal ten neporiadok a dostalo sa to von“. Ten istý názor opakoval mnohými spôsobmi z vyvýšenej pozície zdanlivého pána Čistého.

Bushovi sa jeho želanie plní. Takmer zbesilé tempo udalostí počas jeho dvojtyždňovej neprítomnosti sa po návrate upokojilo, no zdanlivé súčasné ticho je klamlivé. Vyšetrovanie Snemovne, ktoré je kľúčové, sa pripravuje na omnoho väčšie úsilie, než aké bolo vynaložené doteraz. Do konca júla si Albostov podvýbor vynútil od Bieleho domu dohodu poskytujúcu priamy prístup k spisom Reaganovej kampane v Hoover Institution na Stanfordovej univerzite. Vyšetrovací

tím sa rozširuje. Bývalý vyšetrovateľ Watergate James Hamilton bol najatý ako osobitný právny poradca. Vypočuté majú byť desiatky osôb. Niet divu, že sa dnes bežne používa označenie „Debate-gate“.

Toto označenie je sčasti správne: v Debate-gate ide o rovnako vysoké stávky ako vo Watergate. Ide o kontrolu nad Bielym domom a vládou USA. A opäť sa používajú mnohé techniky a triky, ktoré boli vo Watergate také úspešné: neškodný, pomalý začiatok, po ktorom nasleduje postupné stupňovanie; koordinácia prostredníctvom spravodajských médií; a predovšetkým využívanie rozporov medzi pracovníkmi Bieleho domu.

[Pôvodná strana 6]

Ako Dr. Beter podrobne vysvetľoval v mnohých nahraných správach AUDIO LETTER, tieto rozpory odrážajú dve protichodné mocenské frakcie zápasiace o kontrolu nad vládou USA. Rockefellerov kartel sa snaží znovu prevziať kontrolu od tu už zakorenených boľševikov, ktorí začali uchvacovať moc vraždou Nelsona Rockefellera v roku 1979 (AL#42).

V rozruchu okolo Debate-gate, ktorý je ešte len v počiatočných štádiách, sa bojové línie v skutočnosti vytvárajú medzi „Bushovou“ a „Reaganovou“ frakciou vo vláde. Najmä teraz ide o priamu konfrontáciu vedúceho kancelárie Bieleho domu Bakera a riaditeľa CIA Caseyho. Ich vyjadrenia o Carterových dokumentoch si priamo odporujú, čím vytvárajú predpoklady na to, aby padla jedna alebo druhá hlava. Na začiatku bol Baker (Bushova frakcia) pod silným tlakom, zatiaľ čo Casey sa skrýval za tvrdením, že si „nespomína“. To však môže pre Bakera znamenať prepichnutie vredu: po krátkom nepohodlí tlak ustúpi. Casey tak zostane v nepríjemnej situácii.

Bezprostredným cieľom sporu Debate-gate je Casey, nie samotný Reagan. Práve tým sa Debate-gate líši od Watergate. Rockefellerov kartel sa snaží znovu presadiť prostredníctvom Bushovej frakcie a na to musí odstrániť Caseyho zo scény.

Ak sa Caseyho podarí zosadiť, otvorí sa cesta k obnoveniu moci Rockefellerovho kartelu nad CIA. Bush, sám bývalý riaditeľ CIA, by mal vedieť, aké je to zásadné.

Ak Debate-gate uspeje, zvýši vplyv Rockefellerovho kartelu v jeho zápase o znovuzískanie kontroly nad vládou USA. Mohlo by to pripraviť podmienky na maskovaný štátny prevrat podobný tomu, ktorý bol vlani zmarený zosadením Haiga iba dva dni pred termínom (AL#76). Pri väčšom vplyve by tentoraz prevrat mohol uspieť.

Zvážte zvláštny politický fakt: republikán Bush horlivo podporuje vyšetrovanie vlastnej administratívy v afére Debate-gate, zatiaľ čo predseda Snemovne reprezentantov Tip O'Neill mu odporuje ako politickej záťaži pre svojich demokratov. Zvlášťne! Teraz však zvážte skutočné stávky: podobne ako Lyndon Johnson v roku 1963 môže byť George Bush náhle vymrštený do pozície politického dediča... a neporaziteľného kandidáta v prezidentských voľbách v roku 1984.

[Pôvodná strana 7]

Poľsko po pápežovej návšteve: prečo bol Wałęsa „prepustený“

Posledný deň tohto mesiaca, 31. august 1983, bude v Poľsku dňom dôležitej symboliky. Bude tretím výročím vzniku odborového zväzu Solidarita počas štrajkov v gdanskej lodenici. Muž, ktorý tieto štrajky viedol, Lech Wałęsa, je odvtedy symbolom údajne „nezávislého“ odborového hnutia v Poľsku. S blížiacim sa výročím sa však Wałęsa stal symbolom zlyhania Solidarity, nie jej úspechov a moci.

Toto drastické zníženie Wałęsovho postavenia je výsledkom ohromujúceho obratu udalostí koncom júna. Na konci pápežskej návštevy Poľska bol Wałęsa vyradený z hry mužom, ktorého svet pozná ako pápeža Jána Pavla II.

Na vysvetlenie toho, čo sa stalo a prečo, treba najprv pripomenúť niektoré dôležité súvislosti. Posledného pol desaťročia bol Vatikán bojiskom zápasu medzi Východom a Západom. Pred piatimi rokmi v tomto mesiaci Dr. Beter uviedol (AL#37), že práve uskutočnené zvolenie pápeža Jána Pavla I. bolo predohrou drastických zmien, pri ktorých sa politika rímskokatolíckej cirkvi mala obrátiť aktívne proti Rusku. Sotva o mesiac neskôr nový pápež Ján Pavol I. údajne náhle zomrel a šokoval svet. Nahradil ho pápež Ján Pavol II., prvý netaliansky pápež po 455 rokoch, z Poľska... známy tým, že sa „staval“ proti Rusku.

Nový pápež vďačil za svoje zvolenie manévrovaniu bolševických agentov, ktorí prenikli do Vatikánu. Ich ciele sú priamym opakom všetkého kresťanského a chceli iba obraz Jána Pavla II., nie samotného človeka, ktorého mnohé ideály by im stáli v ceste. Koncom novembra 1978 pápež Ján Pavol II. nasledoval osud Jána Pavla I. pred ním, no nahradil ho bolševický dvojník, „pápež-herec“ (AL#41).

Bolševici, ktorí kedysi ovládali Rusko, no nedávno boli zvrhnutí (AL#38), chcú pomocou revolúcie a vojny znovu získať svoju niekdajšiu moc. V januári 1979 Dr. Beter odhalil ich plán vyvolať nasledujúci máj revolúciu v Poľsku pomocou svojho pápeža-herca (AL#42). Pápež mal navštíviť Poľsko pri silno emotívnej príležitosti 900. výročia mučeníckej smrti svätého Stanislava a počas návštevy sa stať

[Pôvodná strana 8]

stredobodom násilného incidentu, ktorý mal spustiť vzburu. Plánom bolo rozdmýchať ju na protiruskú revolúciu, ktorá by zachvátila celú východnú Európu... „Pápežovu revolúciu“.

Kremeľ dokázal tento plán zmať takmer na poslednú chvíľu tým, že bojoval ohňom proti ohňu: bolševického pápeža-herca nahradil ruský dvojník a termín návštevy bol zmenený, aby sa znížilo riziko. Ruský „pápež“ stlmil protisovietsku rétoriku Vatikánu a obrátil pozornosť k zbližovaniu rímskej a východných pravoslávnych cirkví.

Bolševici našli iný spôsob, ako vyvolať problémy v Poľsku: vytvorili „nezávislý“ odborový zväz, ktorému dali obľúbené staré bolševické meno „Solidarita“. Ako uviedol Dr. Beter (AL#59), Solidarita vôbec nemala slúžiť poľským robotníkom, ale využívať ich. A skutočne, ani raz sa nezastavila, aby svojim členom umožnila vychutnať plody významného úspechu, ale neustále postupovala od konfrontácie ku konfrontácii. Skončilo sa to výnimočným stavom niekoľko hodín po tom, čo Wałęsa a spol. oznámili celonárodné referendum, ktoré malo v podstate rozhodnúť, či vláde bude dovolené ďalej existovať.

Medzitým boli bolševici odhodlaní opäť preniknúť do Vatikánu s rovnakými cieľmi ako predtým. Dňa 13. mája 1981 bol ruský herec vystupujúci ako pápež Ján Pavol II. postrelený na Námestí svätého Petra tureckým nájomným vrahom Mehmetom Alim Ağcom (AL#65). Tak ako pri postrelení prezidenta Reagana šesť týždňov predtým, „pápež“ bol vážne zranený, ale prežil. Aj tak v oboch prípadoch nasledovalo obdobie slabosti, ktoré umožnilo bolševikom dosiahnuť zisky. Koncom roka 1981 Dr. Beter uviedol, že bolševici opäť ovládajú Vatikán (AL#70).

V priebežnom News Alert č. 3 z minulého mája, ktorý bol bezplatne zaslaný bývalým predplatiteľom nahrávok AUDIO LETTER, sme informovali, že prebieha nový plán „Pápežovej revolúcie“. Uviedli sme tiež, že Kremeľ vysielal dôrazné varovania bolševikom, ktorí teraz sídlia tu v USA, aby to nerobili. Možnú odvetu prostredníctvom geofyzikálnej vojny ilustrovalo umelé

zemetrasenie s charakteristickou silou 6,5 stupňa Richtrovej stupnice (AL#28) v Coalinge, dovtedy bez zemetrasení,

[Pôvodná strana 9]

v Kalifornii. Obrovský zlom San Andreas tak zostáva v neistej situácii, pričom jeho pohyb je zablokovaný najmä v oblastiach Los Angeles a San Francisca. Nešťastná Coalinga na polceste medzi nimi sa stala ukazovateľom seizmickej nestability a trpí neustálymi dotrasmi, z ktorých niektoré sú silné.

Ďalší typ geofyzikálnej vojny, ovládanie počasia, bol takisto pripravený na sovietske použitie, ako sa rozoberalo v priebežnom News Alert č. 1 z minulého marca. Počas mesiaca pred pápežskou cestou do Poľska sa začal používať. V polovici mája prišli mohutné neskorojarné snehové búrky od Utahu cez Skalnaté vrchy po sever Veľkých prérií. Potom sa počasie rýchlo zmenilo na vlnu horúčav, začínajúcu v Utahu. Do konca mája nastali záplavy a zosuvy bahna. Počas víkendú sviatku Memorial Day bola State Street v Salt Lake City lemovaná vrecami s pieskom a premenená na núdzovú rieku odvádzajúcu bezprecedentný odtok z topiacich sa horských snehových vrstiev. Bolo to varovanie, čo by sa dalo uskutočniť v obrovskom rozsahu v kalifornskom pohorí Sierra Nevada. Kalifornské počasie však zostávalo mierne.

Keď sa pápežská cesta do Poľska blížila, záplavové katastrofy v Utahu ustupovali... no napätie v Poľsku neustupovalo. Začala sa teda ďalšia vlna horúčav, tentoraz v oblastiach Skalnatých vrchov napájajúcich rieku Colorado. Kritickým okamihom plánu Pápežovej revolúcie bola polovica pápežskej návštevy a práve vtedy vypukli bezprecedentné problémy na dolnom toku Colorada. Odtok sa zvýšil zo 117 % normálu 1. júna na 193 % normálu do 20. júna. Obrovské priehrady Hoover, Parker a Davis sa otvárali čoraz viac, no ďalej sa plnili až po pretečenie. Úradníci Bureau of Reclamation zodpovední za priehrady boli náhlým, človekom spôsobeným náporom zaskočení: to, čo zodpovedalo vnútrozemskej prílivovej vlne, sa nedalo zvládnuť bez rozsiahlych záplav. Stala sa z toho „riadená katastrofa“, tentoraz zasahujúca malý kút Kalifornie. Ďalšie varovanie.

Po tomto útoku vedenom prostredníctvom počasia obrovská Hooverova priehrada zažila nekontrolované prelievanie vody cez vrch prvýkrát od dokončenia v roku 1935. Ale dávno predtým sa skutočné dianie v tomto zápase Východu a Západu presunulo späť do samotného Poľska.

Keď nový bolševický falošný „pápež“ prišiel do Poľska

[Pôvodná strana 10]

16. júna, okamžite začal hovoriť jemne zavádzajúcim, predstierané kresťanským jazykom určeným na vyvolávanie rozkolov a problémov. Napríklad keď v ten večer odchádzal z Katedrály svätého Jána vo Varšave, povedal: „Toto je Božia logika: Nech sú ku mne milosrdnejší, aby som ja mohol byť milosrdnejší k nim.“ Ťažko si predstaviť úplnejšie obrátenie zlatého pravidla Pána Ježiša Krista: „Konajte voči druhým tak, ako chcete, aby oni konali voči vám.“ No keďže milióny Poliakov, ktorí ho videli, verili, že tento muž je tým istým človekom, ktorého dávno poznali ako kardinála Wojtyłu, od máloktorého bolo možné očakávať rozbor takýchto výrokov. Práve táto príležitosť na silné duchovné klamanie na politické účely robila plán Pápežovej revolúcie takým nebezpečným.

Kritickým obdobím pápežskej návštevy bola v pôvodných revolučných plánoch približne jej polovica, ako sme už spomenuli. Zdanlivým dôvodom cesty bola oslava 600. výročia najuctievanejšej poľskej ikony, Čiernej Madony v Čenstochovej. Ku koncu tamojšej návštevy sa „pápež“ mal stretnúť s Lechom Wałęsom spôsobom určeným na obrovské posilnenie Wałęsovej pozície. Autori pápežských prejavov to podporili tým, že do pripravených textov opakovane vložili slovo „solidarita“, čo vyvrcholilo výslovnými odkazmi na samotný odborový zväz Solidarita ku

koncu osemdňovej návštevy Poľska.

To všetko zmenila úspešná operácia sovietskej KGB, ktorá sa začala tesne po odchode bolševického „pápeža“ do Poľska 16. júna. Rusi použili zemetrasenie v Coalinge a vojnu prostredníctvom počasia na presvedčenie tunajších bolševikov, že takáto odveta je hlavnou sovietskou odpoveďou na plán revolúcie v Poľsku. Potom, keď vyčkali do poslednej možnej chvíle, noví vládcovia Kremľa zasiahli samotný Vatikán. Ruskí dvojníci nahradili niekoľko kľúčových bolševických agentov v kúrii.

V Poľsku mal Wałęsa zbalené kufre na očakávanú cestu za pápežom do Čenstochovej, no dostal správu, že má čakať. Pápež išiel do Čenstochovej. Wałęsa stále čakal. Napokon vatikánsky hovorca oznámil zmenu: nestretne sa tam s pápežom, ale až neskôr.

Pri prejavoch v jednom meste za druhým falošný pápež ďalej čítal pôvodné texty posilňujúce Solidaritu a obsahujúce výrazne politické výzvy. Ale 22. júna prišlo

[Pôvodná strana 11]

prekvapenie. Na žiadosť Vatikánu, teraz s ruskou kontrolou v určitých kľúčových pozíciách, sa uskutočnilo nečakané druhé stretnutie pápeža s poľským vojenským vládcom, generálom Jaruzelským. Bolševický herec konal podľa vatikánskych pokynov a pózoval na fotografiách srdečných podaní rúk s Jaruzelským. Wałęsa medzitým stále čakal.

Napokon nasledujúci deň, na samom konci pápežskej návštevy, sa uskutočnilo dlho očakávané stretnutie s Wałęsom. Noví ruskí agenti vo Vatikáne zariadili, aby sa konalo v zotavovni v podhorí Tatier v južnom Poľsku. Bezpečnostné opatrenia boli mimoriadne. Všetkých bežných zamestnancov zotavovne poslali preč. Novinárov držali ďaleko, takže mohli vidieť sotva viac než prílet a odlet skupiny troch bielych pápežských vrtuľníkov.

Keď bolševický falošný pápež vstúpil do zotavovne, okamžite ho zadržali agenti KGB. Potom sa nový ruský dvojník v rovnakom bielom pápežskom odeve jemne usmial, spojil končeky prstov a odišiel do inej časti zotavovne hovoriť s Wałęsom. Wałęsu informovali, že cirkev sa rozhodla, že je čas na nový prístup v Poľsku... a že jeho služby už nebudú potrebné. Wałęsa potom odišiel so svojím vládnyim sprievodom a odletel späť do svojho domovského mesta Gdansk. Nový ruský „pápež“ odletel vrtuľníkom na krakovské letisko a nastúpil do poľského dopravného lietadla sovietskej výroby na let do Ríma.

V čase písania tohto textu boli bolševické intrigy týkajúce sa Poľska zatiaľ dôkladne rozbité. Doteraz najvýznamnejší pokus zvrátiť ruské víťazstvo počas pápežskej cesty prišiel 24. júna, deň po tom, čo sa nový pápež „vrátil“ do Ríma. Na titulnej strane polooficiálnych vatikánskych novín L'Osservatore Romano vyšiel úvodník uvádzajúci, že Wałęsa „prehral svoj boj“. Bol to pokus odhaliť, čo sa stalo, čo najzahanbujúcejším spôsobom, a tým to zmeniť. Autor, zástupca šéfredaktora Virgilio Levi, bol však okamžite prepustený a príbeh znamenal sotva viac než dočasné nepríjemnosti, ktoré teraz ustupujú. Wałęsa zo svojej strany povedal, že „sa nevzdá“. Začiatkom júla, necelé tri mesiace po vrátení pôvodného zamestnania v gdanskej lodenici, sa Wałęsa rozhodol, že jednoducho musí ísť na nepovolenú dovolenku. Bol to priehľadný pokus vyvolať

[Pôvodná strana 12]

oficiálnu reakciu, ktorou by sa dali zmobilizovať ďalší ľudia okolo jeho starej veci. Úradníci lodenice však odmietli chytiť sa návnady: namiesto tvrdého zásahu mu po návrate ponúkli ďalšie predĺženie dovolenky.

Týždeň po skončení pápežskej návštevy Poľska boli poprední poľskí biskupi predvolaní do Ríma. Katolícka cirkev sa teraz v Poľsku obracia iným smerom. Namiesto neustálej konfrontácie cez Solidaritu sa teraz pripravuje cirkvou koordinovaná poľnohospodárska nadácia v Poľsku. Jej účelom bude smerovať peniaze na osivá, poľnohospodárske vybavenie a potreby nevyhnutné na postavenie poľských fariem späť na nohy. Ako niekdajší dodávateľ veľkej časti európskych potravín má Poľsko obrovský potenciál, ktorý môže v tomto programe znovu rozkvitnúť, ak nebude nejako prekrútený. Je významné, že základy programu pred rokom pripravila Rockefellerova nadácia, ktorej podporovatelia sú ostro proti boľševikom.

Pred pápežskou návštevou Poľska prinášala západná tlač mnoho príbehov naznačujúcich, že generál Jaruzelski pri svojom prístupe k udalosti kráča po tenkom ľade. V skutočnosti však veľmi potešil nových vládcov Kremľa. Dňa 6. júla mu bolo udelené najvyššie ruské vyznamenanie, Leninov rad, za jeho úlohu pri zabránení Pápežovej revolúcií.

* * *

Kútik listov

NewsALERT existuje preto, aby slúžil vám, našim čitateľom. Veríme, že k tomu patrí počúvať vás rovnako ako prinášať vám správy. Ak nám chcete napísať niečo súvisiace so správami - postreh, otázku, výstrižok o niečom, čo sme možno prehliadli - určite tak, prosím, urobte. Nemôžeme potvrdiť prijatie listov ani ich vrátiť, no budú prečítané. Prosíme, píšete stručne a čitateľne. Občas môžeme uverejniť list, ktorý sa zdá byť všeobecne zaujímavý; použijeme iba vaše iniciály.

Ďalšie plánované vydanie: 26. augusta 1983

NewsALERT vydáva 24-krát ročne spoločnosť Audio Books, Inc. Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšete na: NewsALERT, P. O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne sadzby predplatného: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA platte, prosím, medzinárodnou peňažnou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný preklad vytlačeného obsahu viditeľného v prvom pravidelnom vydaní z 12. augusta 1983, ktoré má 12 pôvodných strán a je v priečinku 01. Ide o iný dokument než krátky News Alert č. 1 z marca 1983. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Začiatok jednej vety na pôvodnej strane 4 je v dodanom skene orezaný; chýbajúca časť je označená, nie domyslená. Odkaz AL#28 na strane 8 je zachovaný podľa originálu. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/01/NewsAlert1_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert1_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 2 — 26. augusta 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: vojna vo vesmíre

Neúspech programu ASAT v rámci raketoplánu

Od roku 1977, keď Sovietsky zväz začal úspešne vojensky ovládať vesmír, uplynulo takmer šesť rokov. Spojené štáty sa teraz pripravujú na protiofenzívu, ktorá má prostredníctvom protidružicových zbraní (ASAT) prelomiť ruskú vojenskú prevahu vo vesmíre. Črtá sa súboj zbraní ASAT, vesmírny ekvivalent vzdušných súbojov stíhačiek o nadvládu na oblohe. Tajné zapojenie amerického raketoplánu do tohto vojenského programu spôsobilo minulý apríl „poruchu“ družice TDRS na ceste na obežnú dráhu. Vojenské zásahy do programu raketoplánu teraz ohrozujú aj skutočné, významné vedecké misie, napríklad Spacelab.

Umelé búrky: hurikán Alicia a tropická búrka Barry

Andropovov Kremľ dobre vie o amerických pripravách spochybniť sovietsku moc vo vesmíre pomocou zbraní ASAT. Tento mesiac bolo ovládanie počasia z vesmíru použité ako varovanie pred akoukoľvek takouto americkou ofenzívou. Dve umelé búrky, Alicia a Barry, boli presne nasmerované na dva ciele NASA — vesmírne stredisko v Houstone a raketoplán na štartovacej rampe na myse Canaveral — aby toto varovanie dôrazne pripomenuli.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na podkladové materiály sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL# — kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB# — kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST# — SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky, ktoré vyrába spoločnosť Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: vojna vo vesmíre

Minulý týždeň, 18. augusta 1983, sa sovietsky prezident Jurij Andropov takmer dve hodiny stretával s delegáciou amerických senátorov vedenou senátorom Claibornom Pellom (demokrat, Rhode Island). Senátor Pell potom povedal, že stretnutie prinieslo len veľmi málo „nového“ — s jedinou výnimkou. Andropov oznámil, že Sovietsky zväz je pripravený dohodnúť sa na odstránení všetkých protidružicových zbraní (ASAT). Podľa Pella Andropov ponúkol „demontáž“ existujúcich systémov aj zákaz vývoja nových.

Andropovov návrh na zákaz protidružicových zbraní ani zďaleka nebol najvýraznejšou správou toho dňa v Spojených štátoch. Zatiaľ ho najmä hurikán Alicia, ktorý v ten istý deň zasiahol texaské pobrežie. V porovnaní s tým mohla téma ďalšej iniciatívy na kontrolu zbrojenia mnohým ľuďom znieť trochu sucho a nudne.

Za týchto okolností Andropovov návrh pritiahol len malú pozornosť verejnosti. Tie isté okolnosti však spôsobili, že jeho slová vyvolali mimoriadnu pozornosť v určitých vládnych kruhoch u nás. Nebola náhoda, že hurikán Alicia zasiahol práve v deň Andropovovho stretnutia s delegáciou senátora Pella. Búrka v skutočnosti vstupovala na texaské pobrežie práve v čase, keď prebiehalo stretnutie v Moskve. Tento najnovší produkt sovietskeho ovládania počasia bol vypočítaný tak, aby zaručil, že Andropovove slová nezostanú bez povšimnutia.

Andropovov návrh z tohto mesiaca je jeho druhým tohtoročným návrhom týkajúcim sa protidružicových zbraní. V polovici apríla vydal vyhlásenie, v ktorom vyzval „zainteresované štáty“, aby si „bezodkladne sadli za rokovací stôl a začali pripravovať zmluvu zakazujúcu rozmiestnenie zbraní akéhokoľvek druhu vo vesmíre...“ (zvýraznenie naše). Reaganova administratíva ho úplne ignorovala, napriek nedávnej slovnej podpore tejto myšlienky. Kreml teda teraz návrh zopakoval a tentoraz ho podčiarkol prostredníctvom vojny s využitím počasia.

Čo presne má Andropov na mysli, zatiaľ nie je jasné. Sovietsky zväz však už takmer šesť rokov vojensky vládne vo vesmíre. Spojené štáty sa teraz pokúšajú obnoviť svoju vesmírnu moc — a kľúčom sú protidružicové zbrane.

[Pôvodná strana 3]

Neúspech programu ASAT v rámci raketoplánu

Sovietska tlačová agentúra TASS v správe o stretnutí Andropova s americkými senátormi z 18. augusta uviedla, že Sovietsi nebudú prvým štátom, ktorý rozmiestni protidružicové zbrane (ASAT). Prísne vzaté je to pravda, neznamená to však to, čo sa zdá.

Rusko nikdy nemôže byť prvé pri rozmiestňovaní zbraní ASAT, pretože Spojené štáty to urobili približne pred dvoma desaťročiami. Na začiatku a v polovici šesťdesiatych rokov Amerika rozmiestnila v Tichomorí dva operačné systémy ASAT. Jeden bol založený na raketách THOR a druhý na raketách NIKE ZEUS; oba mali jadrové hlavice. Zrušené boli v rokoch 1965 a 1967, čiastočne preto, že podľa predpokladov dokázali účinkami elektromagnetického impulzu (EMP) vyradiť vlastné aj nepriateľské družice.

Ruské operačné rozmiestňovanie systémov ASAT sa začalo o desaťročie neskôr, v roku 1977. Ruský systém ASAT tvorí flotila družíc s posádkou a jadrovým pohonom, známych ako stíhacie družice Cosmos, vyzbrojených zbraňami s časticovým lúčom. Prvé operačné použitie sovietskej stíhacej družice Cosmos sa uskutočnilo 20. septembra 1977, keď Cosmos 929 zničil americkú špiónážnu družicu v obrovskej ohnivej guli nad severným Ruskom. O týždeň neskôr sesterské plavidlo Cosmos 954 použilo špeciálnu zbraň s neutrónovým lúčom na bombardovanie tajnej americkej vojenskej základne na Mesiaci a vyradilo ju z činnosti. Dr. Beter o týchto udalostiach informoval ešte v tom mesiaci (AL#26).

Čoskoro sa objavili nenápadné potvrdenia toho, čo Dr. Beter uviedol. V októbri 1977 vtedajší minister obrany Harold Brown povedal novinárom v Pentagóne, že Sovietsi dosiahli operačnú schopnosť ASAT. Odmietol ju však opísať, takže novinári nesprávne špekulovali, že Rusi používajú starú koncepciu explodujúcej družice. V tom istom mesiaci bol Skylab zničený v obrovskej ohnivej guli nad Spojenými štátmi (AL#27); po utíchnutí zmätených titulkov začala NASA zdĺhavé utajovanie založené na fikcii, že Skylab nečakane klesá z obežnej dráhy. A potom tu bol Cosmos 954: poškodený v súboji s americkou mesačnou základňou, o štyri mesiace neskôr uskutočnil veľkolepé núdzové pristátie v severnej Kanade. Verejnosti to bolo opísané ako „pád jadrovej družice“. (AL#30)

[Pôvodná strana 4]

Ruské operačné rozmiestnenie orbitálnych zbraní ASAT bolo len začiatkom úplného vojenského ovládnutia vesmíru. V posledných mesiacoch roka 1977 bola rozmiestnená celá „vesmírna triáda“ strategických vesmírnych zbraní s posádkou a odvtedy bola výrazne rozšírená a zdokonalená. Jednou zložkou tejto triády je flotila sovietskych stíhacích družíc Cosmos ASAT. Druhou je komplex sovietskych vojenských základní zriadených na Mesiaci po vyradení tajnej americkej základne (AL#27, 28, 29). Treťou je ruská flotila levitujúcich elektrogravitačných zbraňových plošín nazývaných „kozmosféry“ (AL#29, 31, 32).

Z týchto troch vojenských vesmírnych systémov sú hliadkové plavidlá ASAT známe ako stíhacie družice Cosmos v určitom zmysle najmenej nápadné. Kozmosféry napríklad zodpovedali za sériu znepokojujúcich vzdušných rán pozdĺž východného pobrežia USA a inde počas zimy 1977–1978. Svoje zbrane s lúčom nabitých častíc používali v rozostrenom režime, aby ohlásili svoju prítomnosť vytváraním obrovských výbuchov v atmosfére. Americkej vláde sa vtedy podarilo ľuďí upokojiť tým, že „experti“ pripisovali výbuchy rôznym, dosť smiešnym príčinám. Tieto oficiálne vysvetlenia boli neskôr potichu vyvrátené (napr. AL#53), no splnili svoj účel: verejnosť sa upokojila a na rany zabudla. Rusi, ktorí boli v tejto malej epizóde psychologické vojny prekabátení, napokon kampaň „vzdušných rán“ ukončili.

Zbrane s časticovým lúčom rozmiestnené na ruských mesačných základniach sú rádovo výkonnejšie než zbrane stíhacích družíc Cosmos ASAT alebo vznášajúcich sa kozmosfér. Za takmer šesť rokov od ich rozmiestnenia nikdy nestrielali na pozemný cieľ — ktorý by bol úplne zničený — ale iba na cieľové oblasti na mori. Prvý pokusný výstrel mesačného lúča sa uskutočnil 19. novembra 1977 do oblasti vnútri obrovského cyklónu pri Indii v Bengálskom zálive. Výsledkom bol gigantický dvojité záblesk a potom obrovská prílivová vlna, ktorá sa vyrútila z búrky a zaplavila indické pobrežné nížiny pri veľkej katastrofe (AL#29). Dvojité záblesk je charakteristický pre výstrely mesačného lúča. Keď taký výstrel náhodne zachytila starnúca družica Vela, vyvolal fámy o možnom teste atómovej bomby v južnom Atlantiku. V skutočnosti prebiehala skúška novej

[Pôvodná strana 5]

techniky modifikácie počasia, pomocou ktorej možno na mori umelo vytvárať búrky (AL#54). Po ich vytvorení ich usmerňujú a udržiavajú letky kozmosfér, ktoré svojimi lúčovými zbraňami ovplyvňujú rozloženie elektrického náboja vo vyšších vrstvách atmosféry.

Tieto techniky ovládania počasia z vesmíru sú veľmi pozemským a veľmi nápadným dôsledkom málo známej ruskej prevahy vo vesmíre. Predstavujú jednu stránku radikálnej zmeny rovnováhy síl medzi Východom a Západom, ku ktorej došlo pod záštitou vesmírnej moci. Kremel' nemá v úmysle dovoliť návrat k situácii pred rokom 1977, keď Spojené štáty dominovali vďaka svojmu tajne pokračujúcemu vojenskému mesačnému programu.

Pentagón je rovnako odhodlaný dosiahnuť presne takýto obrat. Jednou cestou na zrušenie ruskej vesmírnej moci by bolo zasiahnuť vesmírnu logistickú sieť v Sovietskom zväze — sovietske vesmírne základne. Na to by nestačilo nič menšie než prvý jadrový úder Spojených štátov. Preto USA približne pred piatimi rokmi tajne prešli na jadrovú stratégiu prvého úderu (AL#37), čo je čoraz zjavnejšie napríklad v spore o raketu MX.

Bolševici, ktorí teraz ovládajú Pentagón a ktorých nový protibolševický Kremel' pripravil o ich niekdajšiu moc v Rusku (AL#38), sa už dvakrát pokúsili uskutočniť skutočný prvý úder proti Rusku. Prvýkrát to bolo začiatkom roka 1980, po zajatí rukojemníkov v Iráne a ruskej invázii do Afganistanu (AL#53, 54). Druhýkrát v septembri 1982 (AL#79). Oba pokusy však zlyhali — zmarila ich práve sovietska vesmírna moc, ktorú chce Pentagón zničiť. Teraz prebiehajú prípravy na tretí pokus o prvý úder proti Rusku (AL#80), už to však nie je jediná sledovaná strategická cesta.

Po logistike je najslabším článkom sovietskej vesmírnej triády flotila stíhacích družíc Cosmos ASAT. V roku 1977 boli rozmiestnené ako prvá zložka triády, pretože mali zabezpečiť kontrolu vesmíru v blízkosti Zeme. Podobne ako stíhačky zabezpečujúce vzdušnú prevahu vytvorili vo vesmíre ochranný dáždnik. Ten umožnil rozmiestniť ďalšie dve

[Pôvodná strana 6]

zložky triády: vznášajúce sa kozmosféry a transportné plavidlá na Mesiace, ktoré využívali orbitálne vesmírne stanice ako prestupné body.

Pred piatimi či šiestimi rokmi nemali Spojené štáty prostriedky na priamy útok proti žiadnej už rozmiestnenej časti ruskej vesmírnej triády. Jediný možný útok by smeroval proti pozemným základniám v Rusku, a tak sa vyvíjalo aj plánovanie. Teraz však Spojené štáty majú vlastnú zbraň ASAT a Pentagón ju plánuje použiť na prelomenie sovietskej kontroly vesmíru blízko Zeme. Ak by sa to podarilo, ďalším krokom by mohlo byť obnovenie trvalej americkej vojenskej prítomnosti vo vesmíre. To by zasa mohlo pripraviť pôdu na americké útoky proti ďalším dvom zložkám sovietskej vesmírnej triády — vznášajúcim sa kozmosféram a mesačným základniám. Všetko by si vyžadovalo čas a bolo by veľmi náročné. Ak však možno prelomiť ruskú kontrolu blízkeho vesmíru, je to aspoň možné.

Minulý apríl sme v Interim News Alert č. 2 (bezplatne zaslanom bývalým predplatiteľom kaziet AUDIO LETTER) informovali o prekvapivom prvom použití americkej protidružicovej zbrane. Americká ASAT je raketa s hmotnosťou 3 000 libier a dĺžkou 18 stôp, s malou hlaviciou navádzanou infračerveným žiarením. Do vesmíru sa vypúšťa vo veľkej výške zo stíhačky F-15. Údajne ešte nebola letovo odskúšaná a operačne má byť rozmiestnená na základniach McChord AFB vo Washingtone a Langley AFB vo Virgínii. Už 28. decembra 1982 však bola ASAT odpálená z F-15 na skúšobnom polygóne White Sands v Novom Mexiku. Cieľom, ktorý zasiahla, bol Cosmos 1402 — sovietska stíhacia družica Cosmos. Bolo to prvýkrát, čo americká ASAT zničila ruskú ASAT.

To vytvára podmienky na možnú náhlu americkú ofenzívu v blízkej budúcnosti proti celej ruskej orbitálnej flotile stíhacích družíc Cosmos. Stíhačky F-15 sú rozmiestnené po celých Spojených štátoch, Európe i svete. Každá z nich môže byť potenciálne nosičom novej rakety ASAT. Rusi sa obávajú — a nie bezdôvodne — že jedného dňa sa pod kontrolou Vesmírneho veliteľstva amerického letectva uskutoční koordinovaná celosvetová operácia. Z veľmi vzdialených leteckých základní by vzlietli F-15, každá s raketou ASAT zavesenou pod trupom. Na základe sledovacích údajov NORAD by každá odpálila svoju raketu na blížiacu sa stíhaciu družicu Cosmos. Ak by všetky

[Pôvodná strana 7]

americké ASAT boli také úspešné ako tá odpálená z White Sands minulý december, následky pre Rusko by boli katastrofálne. V priebehu niekoľkých minút by boli vyradené všetky stíhacie družice Cosmos obiehajúce okolo sveta.

Ak by sa to stalo, Rusi veľmi dobre vedia, že by čo najrýchlejšie nasledovala akcia proti zvyšku ich vesmírnej triády. Je isté, že sovietske Vesmírne veliteľstvo by prijalo nejaké odvetné opatrenia, aby tomu zabránilo. Prinajmenšom by došlo k vojne vo vesmíre, najintenzívnejšej od bitky Žatevného mesiaca v septembri 1977. A existuje veľmi reálne riziko, že zápas o vesmír prerastie do oveľa nebezpečnejšej otvorenej jadrovej konfrontácie medzi Spojenými štátmi a Ruskom.

Riziko ešte zvýšila skrytá vojenská misia pripojená k letu raketoplánu č. 6 minulý apríl. Ako sme uviedli v Interim News Alert č. 2, nehoda, pri ktorej sa komunikačná družica TDRS dostala na nesprávnu obežnú dráhu, nebola náhodná, ale zámerná. Účelom bolo umiestniť raketový urýchľovací stupeň IUS na obežnú dráhu, na ktorej by sa pravidelne približoval k ruským družiciam

včasného varovania umiestneným 22 300 míľ nad rovníkom. Stupeň IUS bol upravený a vybavený súborom hlavíc ASAT, ktoré sa mali jedného dňa náhle použiť ako súčasť budúceho prvého úderu proti Rusku.

Ako dodatok k aprílovej fraške vo vesmíre treba poznamenať, že družici TDRS sa napokon podarilo dostať na konečnú obežnú dráhu. Drobné manévrovacie motory určené na udržanie presnej polohy družice počas nasledujúcich desiatich rokov boli opakovane zapínané celé týždne. Na svoje miesto konečne dorazila 29. júna. Bolo to možné len preto, že družica TDRS mala nevysvetliteľne „náhodou“ na palube 1 300 libier paliva namiesto 200, ktoré bude potrebovať na udržiavanie polohy počas nasledujúcich desiatich rokov. Ak niekto pochybuje, že celá situácia bola naplánovaná, nech sa zamyslí nad tými 1 100 librami paliva navyše. Vesmírne misie sa vždy presne optimalizujú a hmotnosť sa znižuje na absolútne minimum. Pri cene vynesenia na obežnú dráhu najmenej 6 000 dolárov za libru by vynesenie tých 1 100 libier údajne nepotrebného paliva na geostacionárnu dráhu stálo najmenej 6 600 000 dolárov. To nedáva nijaký zmysel, pokiaľ NASA vopred nevedela, že palivo navyše bude potrebné... presne tak, ako sa stalo.

[Pôvodná strana 8]

Pomocou údajne chybného raketového stupňa IUS sa Vesmírne veliteľstvo amerického letectva v apríli pokúsilo získať schopnosť ASAT na úrovni vysokej geostacionárnej dráhy. Nepodarilo sa to. V polovici apríla Andropov prvýkrát vyzval na kontrolu protidružicového zbrojenia. Načasovanie jeho vyhlásenia krátko po misii TDRS nebolo náhodné. Keď sa Vesmírne veliteľstvo amerického letectva pokúsilo preveriť skrytý systém ASAT na opustenom stupni vo vesmíre, dostalo zlú správu. Neprišiel nijaký spätný signál. Zasiahli ruské vesmírne zbrane.

Raketový stupeň IUS použitý na presun družice TDRS od raketoplánu smerom ku geostacionárnej dráhe sa má stať základným prostriedkom mnohých misií. Tento mesiac mal byť použitý pri misii raketoplánu č. 8 na umiestnenie druhej družice TDRS na geostacionárnu dráhu. Plánovalo sa aj jeho použitie pri čisto vojenskej tajnej misii koncom tohto roka na raketopláne č. 10.

Nečakané ruské vyradenie systému hlavíc ASAT na opustenom stupni IUS minulý apríl to všetko zmenilo. Celý harmonogram misií raketoplánov na najbližší približne rok bol rozvrátený. Spoloční vojenský plánovači letectva a NASA vedia, že Rusi budú istý čas veľmi pozorne sledovať všetky misie plánujúce použitie raketového stupňa IUS.

NASA 6. mája oznámila, že plánovaná druhá družica TDRS napokon nebude vypustená na raketopláne č. 8, pričom tvrdila, že údajná aprílová „porucha“ rakety IUS nie je objasnená. Letectvo 12. júla uviedlo, že problém „pravdepodobne“ spôsobila strata tlaku oleja v tesnení motora. Teraz sa tvrdí, že odstránenie problému môže trvať väčšinu roka.

Medzitým sa harmonogramy raketoplánov menia na všetky strany, aby sa prispôbili utajovaniu apríloveho neúspešného vojenského triku vo vesmíre. Vypustenie druhej družice TDRS, pôvodne plánované na tento mesiac s raketoplánom č. 8, bolo presunuté na raketoplán č. 12 v budúcom roku. Tajná vojenská misia určená pre raketoplán č. 10 koncom tohto roka bola posunutá o celý rok na raketoplán č. 15. Teraz sa hovorí o obrátení poradia raketoplánov č. 12 a 13 — najprv by letel č. 13. A tak ďalej.

[Pôvodná strana 9]

Aprílový pokus umiestniť americké zbrane ASAT na vysokú pretiahnutú obežnú dráhu, z ktorej by mohli útočiť na geostacionárne družice, sa skončil fiaskom. Jedným z jeho hlavných doterajších následkov je vážne ohrozenie jesennej misie Spacelab 1. Spacelab je orbitálne vedecké laboratórium postavené Európskou vesmírnou agentúrou (ESA). Od začiatku sa plánovalo v

spolupráci s NASA a na obežnú dráhu ho mal vyniesť raketoplán.

Spacelab má zhromaždiť obrovské množstvo vedeckých informácií — také veľké, že na stopercentné splnenie misie boli nevyhnutné dve komunikačné družice TDRS. Vďaka spoločným vojenským machináciám letectva a NASA s raketoplánom sa nádej na „100 %“ misiu Spacelab rozplynula. V najlepšom prípade bude k dispozícii len jedna družica TDRS — tá, ktorá sa na obežnú dráhu pomaly dotiahla koncom júna. Spacelab tak bude môcť splniť len 60 až 70 % plánovaných cieľov. A keďže prvá družica TDRS musela dosiahnuť dráhu s takým veľkým oneskorením, výrazne mešká aj kontrola jej systémov. Misia Spacelab bola po opakovaných odkladoch presunutá na 28. októbra. ESA teraz NASA oznámila, že pri ďalších odkladoch jej už na spoločnú misiu nemusia zostať žiadne peniaze.

Ťažko si predstaviť, že by taká významná a tak dlho plánovaná vedecká misia ako Spacelab nakoniec bola zrušená. Ak by sa to však stalo, príčinu by bolo možné priamo vysledovať k vojenským zásahom do programu raketoplánu.

Soviety sledujú americký pokrok v protidružicovom programe ASAT a zjavne sú čoraz znepokojenejší. Sovietsky prezident Jurij Andropov 18. augusta navrhol obmedzenia zbraní ASAT a jeho slová podčiarkla modifikácia počasia z vesmíru.

Umelé búrky: hurikán Alicia a tropická búrka Barry

Pred tromi rokmi, v auguste 1980, americkému pobrežiu Mexického zálivu hrozil hurikán Allen. V predchádzajúcom mesiaci Dr. Beter varoval, že v dôsledku nových sovietskych techník modifikácie počasia možno očakávať hurikány, aké tu ešte neboli (AL#56). Hurikán Allen toto varovanie naplnil. Prehnal sa Karibikom ako „hurikán

[Pôvodná strana 10]

storočia“ s vetrom dosahujúcim 160 míľ za hodinu. Bola to umelá búrka vytvorená na mori a sovietskymi ovládačmi počasia nasmerovaná na miesto určenia. Vzporovala meteorologickým predpovediam aj zákonom náhody tým, že sa presne prevliekla Karibikom, medzi Kubou a mexickým Yucatánskym polostrovom, do Mexického zálivu. Potom, práve keď bola pripravená terorizovať pobrežie zálivu, sa náhle rozpadla. Ako Dr. Beter podrobne uviedol (AL#57), ruskí ovládači počasia urobili na poslednú chvíľu chybu. Poučili sa však.

Ako bolo vtedy uvedené, hurikán Allen mal zasiahnuť tri cieľové oblasti a prvou bola oblasť Houston-Galveston. Tento mesiac, o tri roky neskôr, hurikán Alicia uspel tam, kde Allen zlyhal. Dosiahlo sa to novým zdokonalením ruského systému riadenia búrok a vykonalo s chirurgickou presnosťou. Svojím načasovaním, cieľom, správaním aj ničivosťou mal hurikán Alicia odovzdať odkaz. O týždeň ho posilnila tropická búrka Barry, ktorá zasiahla Floridu.

Búrky Alicia a Barry mali spoločný jeden významný nový prvok. Na rozdiel od hurikánu Allen a niektorých ďalších búrok sa nezačali výstrelom z Mesiaca, ktorý by vytvoril búrkovú bunku ďaleko na mori. V oboch prípadoch ruskí ovládači počasia namiesto toho využili miestne, prirodzene vznikajúce poruchy a vystupňovali ich na veľké búrky.

Zárodok hurikánu Alicia bola obyčajná búrka nad južnou Louisianou. Letky kozmosféry vznášajúce sa vo vyšších vrstvách atmosféry svojimi zbraňami s lúčom nabitých častíc elektricky ovplyvnili oblaky a nasmerovali ich nad teplé vody zálivu, aby zosilneli. Keď Alicia dosiahla silu hurikánu, priblížila sa k texaskému pobrežiu a potom sa zastavila 80 míľ od Galvestonu, aby ešte zosilnela. V určenom čase sa potom s vetrom dosahujúcim 115 míľ za hodinu presunula na pevninu.

Rusi veria v symboliku a keď používajú niektorú zo svojich zbraní na odovzdanie odkazu, robia to spravidla symbolicky. Keď Andropov hovoril americkým senátorom o naliehavej potrebe kontroly protidružicového zbrojenia vo vesmíre, búrka riadená vesmírnymi zbraňami sa rútila na oficiálne centrum

[Pôvodná strana 11]

amerického pilotovaného vesmírneho programu — Stredisko pilotovaných kozmických letov NASA, 22 míľ juhovýchodne od Houstonu pri diaľnici Interstate 45. Hurikán Alicia bol nasmerovaný na pevninu pri západnom konci ostrova Galveston, ktorý nebol cieľom: tamjšie škody boli vedľajším dôsledkom sovietskych zámerov. Hurikán postupoval do vnútrozemia súbežne s Interstate 45, ale západne od nej... smerom k NASA a Houstonu.

Keď sa Alicia blížila k NASA/Houstonu, cieľová oblasť bola na pravej strane búrky. Na tejto strane sa dopredný pohyb samotnej búrky pripočítava k rýchlosti vetra spôsobenej obehom okolo oka. Rýchlosť vetra tak bola oveľa vyššia, než keby bola Alicia nasmerovaná na pevninu napríklad východne od Galvestonu. Vo vesmírnom stredisku NASA hurikán rozbíjal okná, lámal dvere, vyvrátil množstvo stromov a prerušil dodávku elektriny. Kým stredisko NASA prechádzalo na núdzové generátory, búrka pokračovala v útoku na samotný Houston. Vietor dosahujúci 94 míľ za hodinu zanechal na mrakodrapoch tisíce chýbajúcich okien; ich črepy pokryli centrum mesta, ktoré muselo byť uzavreté. Hurikán Alicia za sebou zanechal vyše milióna ľudí bez elektriny. Búrke sa pripisuje najmenej 20 obetí a škody približne 1,2 miliardy dolárov, čím sa stala finančne najnákladnejšou búrkou v dejinách USA.

Hurikán Alicia bol zničujúcou názornou lekciou, ktorá mala americkým odborníkom na vojnu vo vesmíre pripomenúť, že sa budú zahrávať s ohňom, ak budú naďalej používať raketoplán na pokusy zasiahnuť ruskú vesmírnu moc. O niekoľko dní neskôr bola na zopakovanie tohto posolstva použitá druhá búrka, tropická búrka Barry.

Podobne ako Alicia bola aj tropická búrka Barry vystupňovaná z pôvodne malej prirodzenej poruchy. Začala ako takzvaná tropická vlna, slabý systém oblačnosti a prehánok, ktorý sa pomaly presúval z Atlantiku na západ k Floride. V utorok 23. augusta o 18.00 bola stále len tropickou vlnou juhovýchodne od cípu Floridy. Potom sa do práce pustili letky kozmosfér. Vietor začal silnieť, dážď bol výdatnejší a pri zosilnení na úroveň „tropickej depresie“ sa začal tvoriť prvý náznak oka. Búrka naďalej rýchlo silnela. O 23.00 toho istého večera — teda už po piatich hodinách — mala vietor s rýchlosťou 45 míľ za hodinu a stala sa plnohodnotnou tropickou búrkou Barry. Potom začala smerovať na sever... k mysu Canaveral.

[Pôvodná strana 12]

Nasledujúci deň sa začalo odpočítavanie pred nadchádzajúcim nočným štartom raketoplánu Challenger pri misii č. 8. Blížiaci sa búrka zosilnela na vietor s rýchlosťou 55 míľ za hodinu, v nárazoch 60. Pre jej mimoriadne rýchly rast už bolo neskoro presunúť raketoplán do haly do bezpečia. Dalo sa iba upevniť ho na rampe a dúfať.

Pri tomto lete, rovnako ako pri lete raketoplánu č. 7 v júni, nie je na palube vojenský náklad. Preto ruskí bojovníci využívajúci počasie nezosilnili Barry na plnohodnotný hurikán schopný zničiť raketoplán: cieľom Kremľa bolo odradiť, nie provokovať. Tropická búrka Barry 25. augusta smerovala priamo na západ s vetrom tesne pod nebezpečnou hranicou pre raketoplán a prešla ponad Melbourne. Mys Canaveral, 20 míľ severne, sa tak ocitol na energeticky silnej pravej strane búrky, presne ako predtým Houston pri hurikáne Alicia. Ruský odkaz bol jasný: keby bol na tomto raketopláne ďalší tajný vojenský náklad, mohli ho vyradiť už na rampe pomocou silnejšej búrky.

Nová sovietska schopnosť vytvárať veľké búrky z malých počiatkových porúch robí ruské možnosti vojny s využitím počasia pružnejšími než predtým. Už nie je nevyhnutné vytvárať veľké búrky ďaleko na mori a potom ich ťahať k cieľovým oblastiam, hoci aj to je stále možné. Teraz možno využiť malé poruchy, ktoré prirodzene neustále vznikajú v pobrežných oblastiach, a vystupňovať ich na veľké búrky, ktoré sa dajú presne nasmerovať na blízke ciele. Rusi sa rozhodli túto novú schopnosť demonštrovať ako spôsob podčiarknutia svojho odhodlania nedovoliť Spojeným štátom úspešne proti nim viesť protidružicovú vojnu.

Náš Pán Ježiš Kristus bude súdiť nových vodcov Kremľa podľa toho, či sú ich metódy oprávnené. Medzitým možno už vynáša súd nad Amerikou, ktorá Ho čoraz viac ignoruje. Nasledujeme lživých vodcov a ich lži nám všetkým spôsobujú rastúce ťažkosti.

Nasledujúce plánované vydanie: 9. septembra 1983

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne.

Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou poštovou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu viditeľného v pravidelnom vydaní č. 2 z 26. augusta 1983, ktoré má 12 pôvodných strán a je v priečinku 02. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Neúplné vytlačené slovo „mak-“ na pôvodnej strane 7 je v anglickom prepise zachované s označením [sic]; slovenský preklad vyjadruje zamýšľaný význam. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/02/NewsAlert2_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert2_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 3 - 9. septembra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: vražedná diplomacia (1. časť)

Nedávno sa v rýchлом slede odohrali tri udalosti „vražednej diplomacie“ - zabíjania ľudí s cieľom vyvolať zmeny v medzinárodných vzťahoch. Išlo o atentát na Aquina na Filipínach, úmrtia amerických príslušníkov námornej pechoty v Libanone a zostrelenie kórejského dopravného lietadla 747 Sovietskym zväzom - všetko v priebehu niekoľkých dní. Toto je prvé z dvoch vydaní venovaných týmto udalostiam.

„Masaker kórejského dopravného lietadla“: kto, ako, prečo

Po druhýkrát za päť rokov preniklo prúdové lietadlo Korean Air Lines do niektorých z najcitlivejších oblastí Sovietskeho zväzu a bolo zostrelené. V oboch prípadoch bolo narušenie vzdušného priestoru opísané ako „náhodné“ a Sovietsky zväz bol obvinený z útoku bez varovania. Pri incidente v roku 1978 väčšina cestujúcich prežila a toto obvinenie vyvrátila. Tentoraz však všetkých 269 cestujúcich v kórejskom lietadle 747 zahynulo. Spojené štáty rozvíjajú masívnu a zatiaľ veľmi účinnú propagandistickú ofenzívu proti Sovietskemu zväzu. Masaker kórejského dopravného lietadla, podobne ako masaker v Guyane v roku 1978, zahŕňal zámerné hromadné obetovanie ľudských životov. Podľa očakávania zo dňa na deň zmenil svetovú verejnú mienku a stáva sa zlomovým bodom vo vzťahoch medzi Východom a Západom.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na podkladové materiály sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL# - kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB# - kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST# - SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky, ktoré vyrába spoločnosť Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: vražedná diplomacia (1. časť)

Začiatkom minulého týždňa, 1. septembra 1983, bolo kórejské veľkokapacitné lietadlo 747 zostrelené po prelete nad mimoriadne citlivými sovietskymi vojenskými objektmi na Ďalekom východe. Od toho dňa až doteraz dominujú titulkom po celom svete správy o katastrofe letu Korean Air Lines 007 (ďalej skrátene KAL 007).

O štyri dni neskôr, večer na americký sviatok Labor Day, 5. septembra, prezident Reagan vystúpil v televízii s prejavom o incidente, ktorý nazval „masakrom kórejského dopravného lietadla“. Také pomenovanie je pre takú hroznú udalosť výstižné, a preto ho bude používať aj NewsALERT. Ostatné oficiálne vyhlásenia vlády Spojených štátov o tom, čo sa stalo, sú však spleťou poloprávd a lží, ktoré má NewsALERT v úmysle odhaliť.

Aj sovietske vyhlásenia vyvolali skôr vášne než objasnenie. Súčasnú náladu v Kremli možno opísať jediným slovom: ZÚRIVOSŤ. Rusi majú pocit, že sú pranierovaní za katastrofu, ktorá napriek svojej hrôzostrašnosti nebola ich vinou. Majú pocit, že ich verzia udalostí je úplne ignorovaná, a vo frustrácii svoj problém ešte zhoršili tým, že do vlastného opisu incidentu zahrnuli niektoré nepravdivé komentáre. Zúrivosť ruského medveďa každým dňom rastie a prejavila sa v nahnevanych, tvrdých slovách sovietskeho ministra zahraničných vecí Andreja Gromyka pred dvoma dňami v Madride. Pred akýmkoľvek opakovaním tejto udalosti varoval slovami, pri ktorých niektorí poslucháči zbledli. Rozzúrený ruský medveď sa cíti zatlačený do kúta a pripravuje sa brániť tomu, čo vníma ako ohrozenie svojho prežitia.

Masaker kórejského dopravného lietadla je ešte závažnejší a nebezpečnejší, než sa na prvý pohľad zdá. Nebola to nehoda ani izolovaný incident. Bola to tretia z troch rýchlo po sebe nasledujúcich udalostí „vražednej diplomacie“, ktoré mali spoločne radikálne zmeniť smer svetového diania. Týmito udalosťami boli (1) atentát na Aquina na Filipínach 21. augusta; (2) prvé smrteľné útoky na amerických príslušníkov námornej pechoty v Libanone 29. augusta; a (3) zničenie KAL 007 1. septembra.

Z týchto troch je masaker kórejského dopravného lietadla kľúčom k vyvolaniu celosvetovej protiruskej hystérie vo verejnej mienke,

[Pôvodná strana 3]

ktorá má pomôcť pripraviť pôdu pre ďalšie udalosti. Preto celé toto vydanie NewsALERT venujeme podrobnej správe o masakre kórejského dopravného lietadla. Predstavuje prvú časť plánovanej dvojdielnej správy o tomto slede zlomových udalostí. V ďalšom vydaní (Pohľad na situáciu: vražedná diplomacia - 2. časť) sa plánujeme zaoberať situáciou v Libanone a na Filipínach, ktorých plný dosah sa ešte len prejaví.

„Masaker kórejského dopravného lietadla“: kto, ako, prečo

Katastrofa, ktorá postihla kórejské lietadlo 747, KAL 007, má znak, ktorý by pri sledovaní správ mal vždy slúžiť ako varovný signál. Zanechala totiž množstvo zdanlivo nezodpovedateľných otázok a samotná udalosť akoby nedávala zmysel.

Vždy, keď v správach vidíte takúto významnú udalosť, je rozumné byť ostražitý. Môžete si byť istí, že keby ste poznali určité kľúčové fakty, správa by dávala zmysel a otázky by boli zodpovedané. Ak teda niečo vyzerá „nezmyselne“, je to neklamný znak, že sú pred vami zatajované informácie. V takej situácii pozorne sledujte oficiálne vyhlásenia: ak sa zo dňa na deň menia v reakcii na nastolené otázky, môžete si byť istí, že prebieha utajovanie. Možno sa vám ho nepodarí prelomiť a odhaliť pravdu pod ním - môžete sa však vyhnúť tomu, aby ste uverili predkladaným lžiam. A ak to dokážete, neskôr možno spojíte jednotlivé kúsky a pochopíte, o čo v skutočnosti išlo.

Opakovanie z roku 1978

Spravodajské príspevky sa letmo zmienili o predchádzajúcom prípade z roku 1978, keď iné kórejské prúdové lietadlo, Boeing 707, vletelo do citlivého sovietskeho vzdušného priestoru a bolo prinútené pristáť. Vo väčšine správ o najnovšej udalosti sa s týmto precedensom zaobchádzalo dosť povrchno, akoby obe udalosti spolu nesúviseli. Faktom je, že udalosť z roku 1978 bola predobrazom toho, čo sa práve stalo, a pripravila na to pôdu. To, čo sa stalo letu Korean Air Lines 007, ani následné sovietske obvinenia nemožno pochopiť bez určitej znalosti incidentu z roku 1978. V tom čase ho Dr. Beter podrobne opísal v nahrávanej správe (AL#33).

[Pôvodná strana 4]

Dúfame, že každý majiteľ práve vydaného Audio Letter REFERENCE DIGEST doň po masakre kórejského dopravného lietadla nahliadol. Heslo v registri „Let kórejského prúdového dopravného lietadla do Ruska“ vás zavedie k takmer najkonkrétnejším podkladovým informáciám, aké si o práve prebehnuté udalosti možno predstaviť. Pre úplné podrobnosti, samozrejme, dôrazne odporúčame vypočuť si (alebo znovu vypočuť) samotný AUDIO LETTER č. 33. Skutočnosť, že tieto informácie boli zverejnené pred vyše piatimi rokmi, by mala skeptikom pomôcť nadobudnúť dôveru, že informácie také zásadné pre pochopenie masakru kórejského dopravného lietadla sú spoľahlivé a pravdivé.

Stručne pripomeňme, že incident z roku 1978 sa týkal letu Korean Air Lines 902 z Paríža do Anchorage na Aljaške. V polovici transpolárneho letu pilot svoj Boeing 707 uviedol do pozvoľného pravého obratu o 180 stupňov a nasmeroval ho na severné Rusko. Pozemní riadiaci nič z toho nemohli zistiť, pretože lietadlo bolo mimo dosahu radaru a posádka pravidelne vysielala sfaľšované hlásenia o polohe, ktoré zneli normálne. Neskôr sa objavili tvrdenia, že skúsená posádka, zvyknutá na transpolárne lety, sa akosi dezorientovala a stratila cestu. A to napriek tomu, že jej 707 mala najlepšie navigačné pomôcky - vrátane veľmi spoľahlivého navigačného počítača s trojnásobnou redundanciou. Cestujúci, ktorí prežili, však neskôr novinárom povedali, že ich znepokojilo, keď sa v polovici letu slnko presunulo pred lietadlo zaň!

Lietadlo v roku 1978 vstúpilo do sovietskeho vzdušného priestoru nad mimoriadne citlivou ponorkovou základňou v Murmansku a pokračovalo nad polostrovom Kola s jeho mnohými vojenskými zariadeniami. Sovietske stíhačky zachytili 707 a opakovane jej dávali signály rádiom aj medzinárodne uznávanými vizuálnymi signálmi. Tie zostali ignorované a lietadlo letelo ďalej, až bolo napokon poškodené streľbou a prinútené pristáť. Sovietske vyhlásenia potom incident opísali takto, kým vyhlásenia USA a Korean Air Lines spočiatku vytvárali dojem, že na lietadlo bolo vystrelené bez varovania. Cestujúci, ktorí prežili, neskôr priamo vyvrátili príbeh o „žiadnom varovaní“. Povedali, že videli ruské stíhačky priletieť vedľa lietadla, opakovane kývať krídlami a podobne, až potom zaútočili.

Tentoraz USA opäť tvrdia, že išlo o útok bez varovania. Tentoraz však nie sú žiadni preživší, ktorí by tento príbeh vyvrátili.

[Pôvodná strana 5]

Let kórejského dopravného lietadla do Ruska v roku 1978 bol zúfalou spravodajskou misiou, ktorá využila nič netušiacich cestujúcich ako vstupenku do sovietskeho vzdušného priestoru. Jej účel bol obmedzený na zistenie stupňa sovietskej vojenskej pohotovosti v kritickej chvíli zápasu o SALT II (AL#33). Takéto neortodoxné opatrenia boli vymyslené preto, že Rusko už vtedy dokončilo ničenie amerických špionážnych družíc na obežnej dráhe, proces začatý približne o sedem mesiacov skôr (AL#26, 27).

Po núdzovom pristátí 707 na zamrznutom jazere a návrate preživších cestujúcich domov Rusi z lietadla získali poškodené zariadenie elektronického spravodajstva (ELINT). Vtedy z toho neurobili verejnú kauzu, pretože by to narušilo ich vlastné ciele týkajúce sa pripravovanej zmluvy SALT II. Súkromnými kanálmi však vyslali varovania pred akýmkoľvek opakovaním, ktoré boli rovnako prísne ako Gromykovove slová pred dvoma dňami v Madride. Teraz, o päť rokov neskôr, tieto varovania z roku 1978 pred ďalšími spravodajskými misiami dopravných lietadiel prenasledujú Kremľ.

Katastrofálna misia Korean Air Lines 007 bola zámerne navrhnutá tak, aby vyzerala ako presná kópia spravodajskej misie z roku 1978. V oboch prípadoch išlo o tú istú leteckú spoločnosť - Korean Air Lines. V oboch prípadoch sa lietadlo údajne „odchýlilo“ od svojej normálnej trasy v takmer

nemožnom rozsahu, napriek odbornej, skúsenej posádke a najlepším navigačným pomôckam. Oba lety neomylnne prešli nad prakticky najcitlivejšími pobrežnými vojenskými objektmi Sovietskeho zväzu: v roku 1978 sa narušenie začalo nad ponorkovou základňou v Murmansku, v roku 1983 nad ponorkovou základňou v Petropavlovsku. Oba lety pokračovali na veľké vzdialenosti nad ďalšími mimoriadne citlivými oblasťami.

A ešte: oba lety ignorovali všetky varovania sovietskych stíhačiek. Pôvodné opačné tvrdenia sa pri udalosti z roku 1978 preukázali ako lži. Aj tentoraz sú to lži. Napríklad pentagónsky spravodajca ABC-TV John McWethy 1. septembra uviedol: „Americké zdroje potvrdzujú, že Sovieti kórejské dopravné lietadlo skutočne kontaktovali rádiom, no nedostali odpoveď.“ Takéto správy, ktoré odporujú oficiálnej americkej verzii, spočiatku prenikli na verejnosť, ale do jedného či dvoch dní boli potlačené. Aj starostlivo upravené nahrávky sovietskej protivzdušnej obrany, ktoré tento týždeň prezident Reagan prehral v televízii a ktoré zazneli v OSN, však obsahujú zvyškové náznaky týchto varovaní. Príkladom je miesto, kde pilot stíhačky

[Pôvodná strana 6]

hovorí: „Oblietavam ho. Už sa presúvam pred cieľ.“ Presun pred lietadlo, ktoré narušilo vzdušný priestor, je súčasťou medzinárodne uznávaného postupu signalizácie, keď lietadlo nereaguje na rádio. Zdá sa, že cez zostrih nahrávky prešli aj dva či tri ďalšie takéto náznaky, no boli vysvetlené ako bezvýznamné. Keďže niet preživších, ktorí by to spochybnili, oficiálny americký príbeh o útoku bez varovania bol široko prijatý. (Mimochodom, použitie slova „cieľ“, ak ide o presný preklad, nemusí nevyhnutne znamenať, že už bolo rozhodnuté o útoku. Nie je nezvyčajné označiť radarový odraz za radarový „cieľ“.)

Ak chceme pochopiť, čo sa stalo, začnime od začiatku

Pre NewsALERT by bolo jednoduché a nepochybne populárne pridať sa k vlne obviňovania Sovietskeho zväzu. To, čo sa stalo na oblohe nad Sachalinom, bolo určite hrozné. Nemožno však pripísať vinu, ako to robí americká vláda, bez zistenia, ako ku katastrofe došlo. Nepopierateľným faktom je, že incident nezačalo Rusko a nezačal sa vo chvíli, keď sa stíhačka pripravovala zaútočiť. Všetko sa začalo, keď kórejské prúdové lietadlo vletelo do zakázaného vzdušného priestoru. Preto má veľký význam, či bola jeho odchýlená trasa náhodná, ako sa tvrdí, alebo zámerná.

Mohla sa kórejská 747 „odchýliť“ náhodou?

Reaganova administratíva venovala obrovské úsilie a množstvo slov posledným katastrofálnym okamihom letu kórejskej 747. Naproti tomu celú otázku, ako sa tam vôbec dostala, Reagan v televíznom prejave z 5. septembra odbavil len dvoma vetami: „Lietadlo 747 je vybavené najmodernejšími počítačovými navigačnými zariadeniami, ale počítač musí reagovať na vstup zadávaný ľudskými rukami. Nikto sa nikdy nedozvie, či bola urobená chyba pri zadávaní kurzu do počítača, alebo či došlo k poruche.“

Reaganova administratíva musí trvať na tom, že sa stala jedna z týchto dvoch vecí - buď technické zlyhanie navigačného počítača, alebo ľudská chyba. Inak sa tvrdenie, že KAL 007 zišiel z kurzu náhodou, rozpadá.

[Pôvodná strana 7]

Tento argument môže na prvý pohľad znieť prijateľne, ale v takom závažnom prípade to jednoducho nestačí. Niektoré druhy porúch a chýb sú pomerne bežné, niektoré zriedkavé a niektoré sa dajú sotva predstaviť, no z praktického hľadiska presahujú hranice vierohodnosti. To, čomu máme podľa Reaganovej administratívy veriť o katastrofe kórejskej 747, patrí do poslednej

kategórie.

Porucha navigačného počítača

Boeing 747 je vybavený niektorými z najdokonalejších a najspoľahlivejších komerčných navigačných prístrojov na svete. Okrem ďalších navigačných pomôcok je lietadlo 747 prevádzkované Korean Air Lines vybavené inerciálnym navigačným systémom (INS).

INS je počítačový systém s trojnásobnou redundanciou, ktorý sleduje polohu lietadla meraním jeho pohybov. Tvoria ho tri identické počítače, z ktorých každý nezávisle priebežne vypočítava polohu dopravného lietadla. Jeden je pripojený k autopilotovi kapitána, druhý k autopilotovi druhého pilota. Kým sa zhodujú, lietadlo letí podľa vypočítaného kurzu. Ak jeden zlyhá, vznikne nesúlad a posádka dostane upozornenie. Do obvodu sa potom zapojí tretí počítač INS, ktorý svojím hlasom podporí ten z prvých dvoch počítačov, ktorý má stále pravdu.

Pravdepodobnosť, že dva z troch počítačov INS zlyhajú počas jediného letu, je mimoriadne nízka. Aj keby zlyhali, žiadne dva by sa navzájom nezhodovali a pilot by musel prestať používať INS a navigovať inými prostriedkami. Oznamoval by to rádiom. Aby chybný INS viedol 747 po nesprávnom kurze bez signalizácie poruchy, dva počítače INS by museli nezávisle zlyhať a napriek tomu sa stále navzájom zhodovať. Pravdepodobnosť takej udalosti je taká astronomicky malá, že je jednoducho neuveriteľná.

Ľudská chyba

Tvrdenie, že KAL 007 zišiel z kurzu tak, ako zišiel, pre nesprávne naprogramovanie počítača, je tiež neuveriteľné, ale z trochu iných dôvodov. Americkí predstavitelia, od prezidenta Reagana nadol, skreslili spôsob fungovania INS

[Pôvodná strana 8]

tak, že hrubo urážajú mŕtvolu posádku kórejskej 747 a úplne zavádzajú verejnosť. Ako to Reagan vyjadril v televízii minulý pondelok večer: „...počítač musí reagovať na vstup zadaný ľudskými rukami.“ Vytvára to dojem, že keď sa do INS vloží páska s pokynmi, pilotovi zostáva iba dúfať, že sú správne. Človek nadobúda dojem, že INS má len niekoľko červených a zelených svetiel označujúcich „Na kurze“ alebo „Mimo kurzu“. Nič nemôže byť vzdialenejšie od pravdy.

INS robí dve veci. Jednou je sledovanie polohy lietadla a zobrazovanie tejto polohy pilotovi. Druhou je vedenie lietadla po vopred zvolenej trase podľa pokynov vložených do počítača. Chyba pri programovaní požadovaného kurzu by skutočne poslala lietadlo po nesprávnej trase. Ale - a to je veľmi dôležité - INS by zároveň nepretržite ukazoval skutočnú polohu 747 na tejto nesprávnej trase. V priebehu rokov sa nesprávne naprogramovanie naozaj niekoľkokrát stalo. V každom prípade ho odhalili rôzne záložné kontroly, ktoré sú súčasťou leteckej navigácie, a nevznikla skutočná škoda.

Pri dlhých letoch, akým bol let KAL 007 z Anchorage do Soulu, existujú pravidelné kontrolné body, v ktorých navigátor opätovne preveruje, či je lietadlo na správnom kurze. Používa pritom štandardizované letecké mapy. Odčítaním skutočnej polohy 747 z INS a jej zakreslením do mapy by navigátor zistil akúkoľvek odchýlku od zamýšľaného kurzu. Potom by počítač preprogramoval, aby kurz opravil, a tým by sa vec skončila.

Ako dlho by lietadlo ako kórejská 747 vôbec mohlo medzi kontrolnými bodmi letieť mimo kurzu, kým by na to prišlo? Túto otázku položili 1. septembra regionálnemu viceprezidentovi World Airways v rozhovore odvysielanom WBAL-TV, kanál 11, Baltimore. Rozhovor s ním robili preto, že

ako pilot mnohokrát letel po trase KAL 007. Povedal: „Ak niekto urobí chybu, často mu môže trvať až 30 či 40 minút, kým si pri ďalšom kontrolnom bode uvedomí, že ju urobil, a pokúsi sa odtiaľ dostať.“

Podľa amerických aj ruských správ Rusi sledovali kórejskú 747 približne dve a pol hodiny od Kamčatského polostrova cez Ochotské more až po Sachalin.

[Pôvodná strana 9]

Podľa práve citovaného rozhovoru tento čas zodpovedá preletu medzi tromi až piatimi kontrolnými bodmi. Lietadlo 747 však nijako neopravilo svoj kurz, aby opustilo nebezpečnú zónu. A to napriek tomu, že kapitán, ktorý po danej trase letel vyše 60-krát, musel zakázanú zónu dobre poznať. Rovnako nemožno pochybovať o tom, že kórejská posádka dobre poznala osud letu Korean Air Lines 902, ktorý pred piatimi rokmi vletel do ruského vzdušného priestoru.

Faktor „blesk udrie dvakrát“

Napokon je tu skutočnosť, že preniknutie KAL 007 do mimoriadne citlivého sovietskeho vzdušného priestoru bolo prakticky zopakovaním predchádzajúceho incidentu z roku 1978. Predpokladajme, že ignorujeme všetky doterajšie námietky a prijmeme, že incidenty z rokov 1978 aj 1983 (v oboch prípadoch išlo o lietadlá vybavené INS) boli spôsobené nesprávnym naprogramovaním. Podľa skutočných štatistík by aj jediný taký incident bol veľmi nepravdepodobný; dva by boli mimoriadne nepravdepodobné. Navyše však bol spôsob vykonania oboch letov rovnaký: ak by sa jedno alebo druhé lietadlo iba „odchýlilo“, pravdepodobnosť preletu nad konkrétnym miestom by bola malá, no obe preleteli veľmi presne nad zďaleka najcitlivejšími objektmi vo svojich príslušných oblastiach sveta. Pravdepodobnosť, že sa to stane dvakrát... nuž, chápete. Keby sa incident s kórejským dopravným lietadlom z tohto mesiaca stal povedzme v máji 1978, kto by veril, že to bola nehoda? Predchádzajúci incident z apríla 1978 by bol ešte v čerstvej pamäti a každý by si udalosti spojil.

Skrátka, americká krycia verzia, že sa 747 „odchýlila“ náhodou, síce pôsobí na emócie, ale jednoducho neobstoí. Istý čas môžete očakávať najrôznejšie príbehy, ktoré ju majú podporiť, no my hovoríme: buďte ostražití.

Čo sa naozaj stalo

Posádku letu Korean Air Lines 007 získala kórejská CIA (KCIA) v mene svojej partnerskej agentúry tu v Spojených štátoch, CIA. Presvedčili ju, že jej pomoc je naliehavo potrebná pri špeciálnom spravodajskom lete. Povedali jej, že na palube jej 747 bude nainštalované zariadenie ELINT a že má letieť po určitej presne stanovenej trase. A uistili ju, že napriek tomu, čo sa

[Pôvodná strana 10]

stalo pri incidente s kórejskou 707 v roku 1978, bude tentoraz nebezpečenstvo minimálne. Sovieti podľa osôb, ktoré posádku inštruovali, jednoducho majú v mnohých medzinárodných iniciatívach v stávke priveľa, aby to všetko riskovali pre medzinárodný incident. Posádka preto dostala pokyn, aby sa počas ani jedného zo svojich pomerne krátkych pobytov v sovietskom vzdušnom priestore nedala stíhačkami zastrašiť a prinútiť pristáť.

Keď kórejská 747 večer 31. augusta vzlietla z Anchorage, posádka verila, že zariadenie ELINT je na palube. Nebolo tam však žiadne zariadenie ELINT. Na rozdiel od toho, čo jej povedali, nemal byť vstup do sovietskeho vzdušného priestoru skutočnou spravodajskou misiou: mal iba tak vyzeráť. Príbeh o naliehavej misii ELINT bol použitý len na ospravedlnenie nebezpečnej trasy, ktorú mali Kórejčania preletieť. V skutočnosti boli získaní pre samovražednú misiu, ktorá sa mala skončiť

„masakrom kórejského dopravného lietadla“.

Keď kórejská 747 prelietala nad Kamčatským polostrovom, letela približne súbežne s normálnou leteckou trasou, no viac než 150 míľ západne od nej. Sovietske stíhačky ju zachytili a podľa svetiel identifikovali ako civilné dopravné lietadlo. Posádka 747 ignorovala rádiové výzvy aj opakované signály kývaním krídel ruských stíhačiek. Lietadlo však smerovalo k severnému japonskému ostrovu Hokkaidó, takže pri opúšťaní sovietskeho vzdušného priestoru mu dovolili odletieť bez ujmy. V rádiovom hlásení kórejského kapitána riadeniu letovej prevádzky na tokijskom letisku Narita o 2.10 ráno zaznel náznak úľavy: „Bezpečne sme preleteli južne od Kamčatky.“ (Zvýraznenie naše.)

Lietadlo 747 pokračovalo priamo cez Ochotské more. Krátko po 3.00 ráno, keď sa však priblížilo k Hokkaidu a Sachalinu, sa naklonilo doprava a zamierilo priamo na západ - rovno k južnej časti Sachalinu. Tí, ktorí posádku inštruovali, jej povedali, že tento manéver na poslednú chvíľu umožní 747 vkĺznuť do sovietskeho vzdušného priestoru, preletieť ním a opustiť ho príliš rýchlo na to, aby ruská obrana stihla plne reagovať. Povedali jej, aby očakávala varovné výstrely stopovacou muníciou, no času vraj bude príliš málo na to, aby potrebná vyššia autorita schválila skutočný útok na dopravné lietadlo. Dávno predtým, ako by k tomu mohlo dôjsť, podľa nich 747 opustí sovietsky vzdušný priestor a bude v bezpečí.

Bol to presvedčivý argument, ale bola to lož.

[Pôvodná strana 11]

Radar ruskej protivzdušnej obrany lietadlo nepretržite sledoval pri prelete cez Ochotské more. Jeho náhly obrat k Sachalinu presvedčil Rusov, že nejde o obyčajné dopravné lietadlo. Stíhačky už boli pre istotu vyslané a rýchlo sa priblížili. Kontaktovali 747 rádiom, prelietavali tesne pri nej, kývali krídlami a blikali svetlami. Neprišla žiadna odpoveď okrem série obrátov, ktoré sa odrážajú v neustálom manévrovaní opisovanom pilotmi na nahrávkach zverejnených Bielym domom. Pozemné riadenie trvalo na tom, že sa toto lietadlo správa ako nepriateľský účastník bojov, nie ako dopravné lietadlo, a požadovalo opätovné preverenie. Piloti stíhačiek v odpovedi niekoľkokrát zopakovali, že jeho navigačné a zábleskové svetlá fungujú. (V tomto bode sovietske tvrdenie, že svetlá boli vypnuté, nie je pravdivé.) Napokon jedna z približne šiestich vyslaných stíhačiek vystrelila popri 747 varovné výstrely stopovacou muníciou; na nahrávkach Bieleho domu, ktoré sledujú iba tri stíhačky, je to vymazané. Lietadlo 747 letelo ďalej bez reakcie. Len 60 sekúnd predtým, ako by opustilo sovietsky vzdušný priestor, boli vypálené dve tepelne navádzané rakety, ktoré ho zostrelili.

Dôvod masakru kórejského dopravného lietadla

Andropovov Kremel' už mesiace vyvíja čoraz účinnejší tlak na Reaganovu administratívu, aby prestala zdržiavať a začala vyjednávať o kontrole zbrojenia. Začiatkom minulého mája napríklad Andropov ponúkol zničenie značného počtu rakiet na európskom bojisku vrátane mnohých najnovších SS20, ak by USA pristúpili na nejakú dohodu o upustení od rozmiestnenia nových rakiet v Európe. Túto ponuku sme spomenuli minulý jún v našom bezplatnom Interim News Alert č. 4. Reaganova administratíva ju zľahčila a ignorovala, akoby znamenala niečo iné. Koncom minulého mesiaca preto Andropov ponuku zopakoval slovami takými jednoznačnými, že ich nikto - ani americké ministerstvo zahraničných vecí - nemohol prekrútiť. Európania mali záujem.

Kedže rokovania o európskych raketách sa mali začať 6. septembra, bolševizovaná Reaganova administratíva bola zatláčaná do kúta. Posledné, čo chce, je skutočná kontrola zbrojenia akéhokoľvek druhu: preto teraz Agentúru pre kontrolu zbrojenia a odzbrojenie vedie Kenneth

Adelman, ktorého otvorene deklarovanou stratégiou je „predstieraná“ kontrola zbrojenia „na politické účely“ (Interim News Alert č. 4). Verejná mienka tlačila USA k určitému dorozumeniu so ZSSR. Riešenie: zmeniť

[Pôvodná strana 12]

verejnú mienku. Práve to mal dosiahnuť masaker kórejského dopravného lietadla. Bola to letecká verzia zámerného hromadného obetovania ľudských životov, ktoré americká vláda zinscenovala pri masakre v Guyane v roku 1978 (AL#40). Ozveny Guyany zahŕňajú dokonca aj zabitie ďalšieho kongresmana: v Guyane to bol Leo Ryan, tentoraz Larry McDonald.

Masaker kórejského dopravného lietadla a jeho následky boli zosúladené podľa veľmi presného časového plánu. Rokovania o kontrole európskych rakiet sa 6. septembra opäť zišli v Ženeve na kritickom, možno rozhodujúcom zasadnutí. V ten istý deň sa v Madride zišla Európska bezpečnostná konferencia, aby ratifikovala ťažko vybojované dohody určené na zlepšenie vzťahov medzi Východom a Západom. A práve v ten deň boli v OSN prehrané nahrávky masakru kórejského dopravného lietadla. Ešte týždeň predtým sa na 6. september pozeralo ako na deň nádeje pre mier. Masaker kórejského dopravného lietadla ho namiesto toho zmenil na deň nahnevanej konfrontácie.

Masaker kórejského dopravného lietadla má byť len prvou polovicou dvojitého úderu Bieleho domu, ktorý má úplne zmať úsilie o kontrolu zbrojenia a zdvojnásobiť prípravy na vojnu. Druhým úderom má byť čoskoro verejný útok využívajúci polopravdy a otvorené lži, podľa ktorých Rusi porušujú existujúce dohody o kontrole zbrojenia. Má naplno využiť nepriaznivú náladu vyvolanú osudom letu Korean Air Lines 007.

Na námornej leteckej základni Point Mugu prezident Reagan 2. septembra zaútočil na Rusov slovami: „Čo si môžeme myslieť o režime, ktorý tak hlasno vytrubuje svoju víziu mieru a globálneho odzbrojenia, a pritom tak bezcitne a rýchlo spácha teroristický čin, ktorý obetuje životy nevinných ľudských bytostí?“ Ak sa tieto slová vzťahujú na rýchle, ale nesprávne obranné rozhodnutie Kremľa, potom platia dvojnásobne pre tých, ktorí incident pripravili chladne a vopred premyslene. Náš Pán Ježiš Kristus neodsudzoval nič viac než pokrytectvo. Nechceli by sme byť v koži prezidenta Reagana.

Nasledujúce plánované vydanie: 23. septembra 1983

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne.

Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou poštovou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu viditeľného v pravidelnom vydaní č. 3 z 9. septembra 1983, ktoré má 12 pôvodných strán a je v priečinku 03. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/03/NewsAlert3_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert3_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 4 - 23. septembra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: vražedná diplomacia (2. časť)

Úmrtia príslušníkov námornej pechoty a nový „Vietnam“ v Libanone

Keď pred rokom do Libanonu prišli americkí príslušníci námornej pechoty, prezident Reagan sľúbil, že nebudú zapojení do nepriateľských akcií. Teraz však boli štyria zabití a mnohí ďalší zranení pri dlhotrvajúcich útokoch na ich nechránené pozície. Vývoj v Libanone, akokoľvek môže pôsobiť mätúco, krok za krokom sleduje jasný vzorec vytvorený vo Vietname. Umiestnenie príslušníkov námornej pechoty na pozície určené na prilákanie paľby vytvorilo paralelu s incidentmi v Tonkinskom zálive z augusta 1964. Útoky na námornú pechotu podnietili pripravovanú rezolúciu o vojnových právomociach, podobnú rezolúcii o Tonkinskom zálive z roku 1964. Je určená na rozšírenie vojny v Libanone.

Atentát na Aquina s cieľom destabilizovať Filipíny

Filipínsky prezident Ferdinand Marcos, ktorý zbohatol vďaka americkej podpore podobne ako zosnulý iránsky šach, urobil aj rovnakú chybu ako šach: vyhrážal sa a žiadal viac peňazí. Atentát na jeho charizmatického protivníka Aquina bol zorganizovaný tak, aby odštartoval Marcosov pád.

Krízové upozornenie: ropa z Perzského zálivu

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na podkladové materiály sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL# - kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB# - kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST# - SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky, ktoré vyrába spoločnosť Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: vražedná diplomacia (2. časť)

Toto vydanie NewsALERT je druhým z dvoch venovaných sledu troch nedávnych, rýchlo po sebe nasledujúcich udalostí „vražednej diplomacie“ - zabíjania ľudí s cieľom vyvolať zmeny v medzinárodných vzťahoch. Týmito udalosťami boli (1) atentát na Aquina na Filipínach 21. augusta; (2) smrteľné útoky na amerických príslušníkov námornej pechoty v Libanone, ktoré sa začali 29. augusta; a (3) zostrelenie dopravného lietadla Korean Air Lines 747 dňa 1. septembra.

Vydanie č. 3 pred dvoma týždňami bolo venované podrobnej správe o tretej z týchto udalostí - „masakre kórejského dopravného lietadla“. Ako sme uviedli, incident ani zďaleka nebol náhodný a jeho hlavným zámerom bolo odštartovať úplný kolaps rokovaní o kontrole zbrojenia. V posledných

dňoch začala Reaganova administratíva náhle vydávať falošne optimistické vyhlásenia o vyhlídkach kontroly zbrojenia, ktoré sú jednoducho lžami. Tí, ktorí riadia americkú politiku, teraz hovoria o údajnej novej americkej „pružnosti“, aby zapôsobili na verejnosť, a zároveň zabezpečujú, že z nej nič nebude. Reagan a spol. nás zámerne naplňajú očakávaniami pred ďalším sklamaním - ktoré sa, samozrejme, ako obvykle pripíše Rusom.

V tomto vydaní informujeme o situáciách v Libanone a na Filipínach. Keď pred rokom do Libanonu prišla námorná pechota, prezident Reagan slávnostne ubezpečoval, že nebude čeliť nepriateľským akciám. V tom istom čase Dr. Beter týmto uisteniam odporoval a opakovane varoval, že príslušníci námornej pechoty majú byť neskôr zámerne vystavení smrteľným útokom (AL#78, 79, 80). Teraz boli štyria pochovaní ako obeť brutálnych, dlhotrvajúcich útokov na ich mimoriadne nechránené pozície. Ich blízki, ktorí pred rokom dôverovali prezidentovi, teraz zostali v smútku. Ich úmrtia následne podnietili rezolúciu o vojnových právomociach, údajne s cieľom obmedziť americké zapojenie a chrániť námornú pechotu. V skutočnosti však ide o rezolúciu typu „Tonkinský záliv“, určenú na otvorenie dverí oveľa hlbšiemu americkému zapojeniu do vojny v Libanone.

Pred rokom v tomto mesiaci Dr. Beter uviedol (AL#79), že plán Pentagónu na prekvapivú jadrovú vojnu bol zmarený tesne pred uskutočnením. Ako priamy dôsledok potom vo svojej poslednej nahrávke (AL#80) oznámil, že už prebiehajú prípravy na opakovanie a na nové stupňovanie kríz a napätia,

[Pôvodná strana 3]

ktoré sa má začať koncom roka 1983. Tento čas už nastal a s ním podľa plánu prišla aj atmosféra množiacich sa kríz. Atentát na Aquina bol vedľajším produktom toho všetkého: podobne ako cestujúci letu Korean Air Lines 007 a námorná pechota v Libanone bol Aquino vylákaný na smrť pre reakcie, ktoré mala vyvolať.

Okrem týchto kríz, ktoré už vypukli, je teraz na obzore ešte ďalšia možná veľká kríza: náhle prerušenie dodávok všetkej ropy z Perzského zálivu. Prinášame o nej stručné upozornenie.

Slovo nádeje: Aby niektorí čitatelia nestratili odvahu pri pohľade na všetky krízy, ktoré sa teraz okolo nás množia, zopakujme účel, pre ktorý o nich informujeme. Berieme vážne biblickú výzvu: „Nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte.“ (Efezanom 5:11) Vražedné intrigy a vojnové plány, ktoré sa pripravujú, potrebujú na úspech utajenie. Ich odhalenie je preto prvým krokom k ich zastaveniu a k uvoľneniu priestoru pre nespočetné naliehavé, hodnotné a konštruktívne veci, ktoré treba urobiť.

Úmrtia príslušníkov námornej pechoty a nový „Vietnam“ v Libanone

Pred dvoma dňami, 21. septembra, veliteľ americkej námornej pechoty generál Paul X. Kelley vyvolal v Kongrese množstvo prekvapených reakcií tým, čo označil za „freudovské prerieknutie“. Keď pred zahraničným výborom Snemovne reprezentantov vypovedal o Libanone, spomenul jednotky, „ktoré boli pred rokom poslané do Vietnamu“.

Kelleyho prerieknutie bolo príhodné. Vypovedal deň po tom, ako Reaganova administratíva a Kongres predstavili návrh rezolúcie o Libanone typu „Tonkinský záliv“. Rezolúcia o Tonkinskom zálive z roku 1964 dala Lyndonovi Johnsonovi právomoci potrebné na uvrhnutie Ameriky do katastrofálnej rozsiahlej vojny vo Vietname. Aj teraz pripravovaná rezolúcia o vojnových právomociach z roku 1983 je určená pre veľké problémy, ktoré majú prísť v Libanone.

To, čo sa teraz deje, je rozdelenie Libanonu - rozlomenie kedysi pokojnej, krásnej a prosperujúcej krajiny na dve ostro znepriatelené polovice. V priebehu desaťročia bojov, ktoré vyvrcholili

minuloročnou izraelskou inváziou, prišlo o život vyše 120 000

[Pôvodná strana 4]

Libanončanov. V pomernom vyjadrení to zodpovedá strate 12 miliónov Američanov. Ak slabá Gemayelova vláda padne, bude to ako bitka pri Dien Bien Phu v roku 1954, ktorá viedla k rozdeleniu Vietnamu na severnú a južnú časť. A to je len jedna zo zlovestných ozvien Vietnamu, ktoré v Libanone znejú každým dňom hlasnejšie.

Amerika bola zradená a vtiahnutá do vietnamskej katastrofy sériou krokov, ktoré sme nedokázali rozpoznať. Boli sme oklamaní. Tentoraz nás však môžu varovať skúsenosti z Vietnamu, ak sa na ne len pozrieme. Pri pohľade deň po dni, kríza po kríze, je takmer nemožné pochopiť, čo sa v Libanone deje. Keď však tamojšie udalosti porovnáme vedľa seba s tým, čo sa stalo vo Vietname, všetko je až príliš jasné. V posledných rokoch sa niekedy vyvolával príznak Vietnamu aj vtedy, keď sa na situáciu v skutočnosti nevzťahoval. Tentoraz sa vzťahuje.

Vietnamský vzorec pre Libanon

Americké zapletenie do Vietnamu prešlo sériou fáz a zlomových bodov. Vtedy boli nejasné a málo pochopené, no spätne ich možno veľmi jasne sledovať. Situácia v Libanone prechádza prakticky rovnakým príznačným sledom fáz.

Prvé roky bojov: bez amerických jednotiek

Počiatkový konflikt vo Vietname nezahŕňal USA, prinajmenšom nie otvorene. Išlo o desaťročný boj medzi Francúzskom a revolučnými silami v oblasti, ktorá bola súčasťou Francúzskej Indočíny. Podobne bol Libanon takmer desaťrocie pred zapojením amerických jednotiek zmietaný konfliktmi od občianskej vojny podnecovanej zvonka až po izraelskú inváziu.

Symbolické americké zapojenie: nebojové jednotky

Spojené štáty vstúpili do diania vo Vietname po dohodách o prímerí z roku 1954. Prezident Eisenhower vyslal do Južného Vietnamu vojenských poradcov, údajne na pomoc novej krajine pri zachovaní jej integrity proti bezpečnostným hrozbám. Podobne boli v súčasnom kontexte americkí príslušníci námornej pechoty prvýkrát vyslaní do Libanonu v auguste 1982, aby pomohli dohliadať na

[Pôvodná strana 5]

evakuáciu bojovníkov Organizácie pre oslobodenie Palestíny z Bejrútu. Po jej dokončení námorná pechota dočasne odišla.

Destabilizácia: atentát na vodcu krajiny

Prezident Južného Vietnamu Ngo Dinh Diem bol 1. novembra 1963 zavraždený po vojenskom prevrate. Diem sa hlásil ku kresťanstvu a jeho zaobchádzanie s nekresťanskou väčšinou - budhistami - bolo spornou témou. Diemov atentát bol však zorganizovaný z iných dôvodov: odštartoval postupné oslabovanie vlády Južného Vietnamu. To poskytlo Spojeným štátom zámienku na prehĺbenie ich zapojenia, údajne na podporu slabej vlády. Nárast amerického vojenského personálu sa naďalej opisoval ako nebojový.

Zvolený libanonský prezident Bashir Gemayel bol 14. septembra 1982 zavraždený. Podobne ako Diem dve desaťročia predtým sa hlásil ku kresťanstvu a okamžite sa objavili tvrdenia, že ho zabila nekresťanská väčšina - v tomto prípade moslimovia. Tentoraz však nemožno pochybovať, kto bol

zodpovedný. Už niekoľko týždňov predtým, v auguste 1982, Dr. Beter uviedol (AL#78), že Gemayel bude zavraždený, keď bude Izrael pripravený. Rovnako ako vo Vietname bola výsledkom slabšia libanonská vláda, ktorá sa pod vedením jeho nástupcu, brata Amina Gemayela, nedokázala postaviť na vlastné nohy. A rovnako ako vo Vietname atentát poslužil ako zámienka na oveľa hlbšie zapojenie amerického vojenského personálu. Po Gemayelovom zabití rýchlo nasledoval bejrútsky masaker palestínskych utečencov pod izraelskou „ochranou“, v štýle Guyany, ktorý následne viedol k opätovnému nasadeniu americkej námornej pechoty.

Zlomový incident: útok na americké sily

Keď prezident Reagan pred rokom v tomto mesiaci poslal námornú pechotu späť do Libanonu, opísal jej časovo neohraničenú misiu ako „udržiavanie mieru“. Slávnostne ubezpečil Kongres aj všetkých ostatných, že sa vôbec neočakáva jej vystavenie nepriateľským akciám.

Bola to lož. Príslušníci námornej pechoty boli poslaní do Bejrútu výslovne preto, aby v príhodnom čase poslužili ako cieľ smrteľného útoku určeného na zmenu situácie. Práve to

[Pôvodná strana 6]

Dr. Beter uviedol minulý rok (AL#78, 79, 80). Teraz bol plán uskutočnený.

Načasovanie dlho plánovaného útoku na americkú námornú pechotu bolo úplne v rukách izraelskej vlády, ktorá svoje kroky koordinovala s Reaganovou administratívou. Jednou z oblastí, ktoré minulý rok obsadila invázna izraelská armáda, bolo pohorie Šúf východne od Bejrútu. V Šúfe je množstvo malých dedín; niektoré obývajú najmä maronitskí kresťania, iné moslimská sekta známa ako drúzi. Pred izraelskou inváziou tieto premiešané kresťanské a drúzske komunity žili vedľa seba veľmi pokojne. Šúf bol v skutočnosti jednou z mála oblastí Libanonu, ktorá sa dovtedy vyhla významnejšiemu násiliu.

Izraelčania to napravili.

Keď minulý rok vtrhli do Šúfu, priviedli so sebou po zuby ozbrojené falangistické „kresťanské“ milície. Drúzi v oblasti sa pochopiteľne a predvídateľne znepokojili. Žiadali zbrane, aby sa mohli chrániť, a ich požiadavky podporila početná drúzska komunita v Izraeli. Drúzi v Šúfe svoje zbrane dostali. Všetko sa robilo krok za krokom v mene udržiavania mieru. Skutočným výsledkom však bola premena Šúfu: predtým spokojné a pokojné komunity drúzov a kresťanov žijúce vedľa seba sa zmenili na ozbrojené tábory, ktoré si navzájom nedôverovali a báli sa jeden druhého. Kým tam boli izraelskí okupanti, situácia zostávala pod pokrievkou... pohorie Šúf sa však zmenilo na sud pušného prachu čakajúci na výbuch.

Spúšťačom tohto výbuchu bolo takzvané „čiastočné stiahnutie“ izraelských síl. Na ospravedlnenie tohto kroku bola minulý máj medzi Libanom a Izraelom podpísaná dohoda o stiahnutí jednotiek. Bola navrhnutá tak, aby na prvý pohľad znela dobre, bola však predstieraná. Jej vykonanie napríklad úplne záviselo od dodržiavania všetkých podmienok Sýriou - Sýria však bola úplne vylúčená z akejkoľvek úlohy pri vyjednávaní dohody. Májová dohoda navyše obsahovala ustanovenia, o ktorých Sýria vopred varovala, že budú neprijateľné. Neprekvapuje teda, že Sýria libanonsko-izraelskú dohodu odmietla, a to nahnevane. Odvtedy Izrael obviňuje Sýriu zo svojho vlastného pokračujúceho obsadenia južného Libanonu a tvrdí, že Sýria

[Pôvodná strana 7]

mu nedáva inú možnosť. Keď sa však leto blížilo ku koncu, izraelské jednotky sa náhle stiahli z jednej malej oblasti... zo Šúfu. Keď sa na to pripravovali, začal sa očakávaný výbuch násilia.

Vietnamským precedensom útokov na námornú pechotu sú incidenty v Tonkinskom zálive z augusta 1964. Verejnosti sa americká úloha vo Vietname stále opisovala ako striktne nebojová, no Severný Vietnam považoval tisíce Američanov za jednoznačne nepriateľských. Lode amerického námorníctva dostali rozkaz pohybovať sa v Tonkinskom zálive pri Severnom Vietname, pričom sa plne očakávalo, že s tým Severovietnamci skôr či neskôr niečo skúsia urobiť. Urobili. Severovietnamské torpédové člny 2. augusta 1964 zaútočili na americký torpédoborec. Spojené štáty hlasno protestovali a vzápätí do rovnakej oblasti poslali ďalšie torpédoborce, aby Severovietnamcov ešte dôraznejšie vyprovokovali k opakovaniu. Tí 4. augusta vyhovelí ďalšími útokmi torpédových člnov. Po tejto druhej udalosti prezident Johnson oznámil odvetu v podobe leteckých útokov na základne torpédových člnov.

Tak ako torpédoborce amerického námorníctva v roku 1964 slúžili ako návnada na prilákanie paľby, v roku 1983 boli ako takáto návnada použítí príslušníci americkej námornej pechoty. Koncom minulého mesiaca, 29. augusta, sa pozície námornej pechoty v Bejrúte ocitli pod päťhodinovou raketovou a mínometnou paľbou, ktorá zanechala dvoch mŕtvych a 14 zranených. Biely dom okamžite protestoval a tvrdil, že za všetko môže Sýria, podnecovaná, samozrejme, Ruskom. Námorná pechota zostala na mieste: nemala povolenie rozhodne konať na zastavenie útokov (ako by mali „udržiavateľa mieru“) ani sa presunúť na bezpečnejšie pozície. Podobne ako torpédoborce v Tonkinskom zálive v roku 1964 museli príslušníci námornej pechoty zostať vystavení nebezpečenstvu a lákať útok. A 6. septembra sa to stalo znova: ďalšie ostreľovanie a dvaja ďalší mŕtvi príslušníci námornej pechoty. Po tejto druhej udalosti sa rovnako ako v roku 1964 začala odvetá: delá amerického námorníctva 8. septembra začali búšiť do drúzskych pozícií v pohorí Šúf.

Popieranie zámeru

Keď prezident Johnson po incidentoch v Tonkinskom zálive v roku 1964 oznámil odvetné letecké útoky proti Severnému Vietnamu, trval na tom, že to nesignalizuje eskaláciu amerického zapojenia. Povedal, že ide len o „pozitívnu odpoveď“ na „opakované

[Pôvodná strana 8]

násilné činy“ proti americkým silám.

Znie to povedome?

Reaganov Biely dom stále trvá na tom, že námorné bombardovanie pozícií v pohorí Šúf je len obmedzenou odpoveďou a neznamená eskaláciu amerického zapojenia. Vyššie citované Johnsonove slová mohol rovnako dobre vysloviť Reagan: odôvodnenia sú totožné.

Dejiny zaznamenávajú, že uistenia Lyndona Johnsona z roku 1964 nemali vôbec žiadnu cenu. Už niekoľko mesiacov po týchto slovách jeho vláda vťahovala Ameriku do veľmi rozsiahlej vojny, ktorú nebolo možné vyhrať, a úloha amerických síl sa zmenila na otvorené, plnohodnotné bojové zapojenie. Táto tvrdá lekcja nás mala naučiť, že upokojujúce uistenia našich vodcov nestačia: ich činy hovoria hlasnejšie než slová. V tomto ohľade už Reaganova administratíva ničí dôveryhodnosť vlastných uistení. Kým príslušníci námornej pechoty zomierali a boli zraňovaní, Biely dom ešte pred niekoľkými dňami popieral, že ide o „nepriateľské akcie“. A kým vláda trvá na tom, že vôbec neuvažuje o stupňovaní amerického zapojenia, toto stupňovanie už prebieha. Námorná delostrelecká paľba sa už používa nielen na podporu námornej pechoty, ale aj libanonskej armády. Pre tých v pohorí Šúf, na ktorých dopadá táto paľba, to znamená, že sa Spojené štáty už zaviazali k bojovej úlohe v Libanone. Naša námorná pechota a možno aj naše vojnové lode pravdepodobne ponesú následky bez ohľadu na to, ako sa Biely dom pokúsi tento fakt maskovať slovným žonglovaním.

Rezolúcia Kongresu pre vojnu

Severovietnamské útoky na americké lode v Tonkinskom zálive vytvorili emocionálnu atmosféru, ktorá bola okamžite využitá. Na žiadosť prezidenta Johnsona obe komory Kongresu 7. augusta 1964 takmer jednomyselne prijali rezolúciu o Tonkinskom zálive. Dala prezidentovi právomoc konať s cieľom „zabrániť ďalšej agresii“ v juhovýchodnej Ázii. Bola vystavaná okolo kľúčovej pasáže určenej na využitie rozbúrených emócií po útokoch na americké lode. Táto kľúčová pasáž rezolúcie o Tonkinskom zálive oprávňovala prezidenta:

[Pôvodná strana 9]

„...prijatť všetky potrebné opatrenia na odrazenie akéhokoľvek ozbrojeného útoku proti silám Spojených štátov...“

Podobne smrteľné útoky na americkú námornú pechotu v Libanone podnietili vypracovanie rezolúcie Kongresu podľa zákona o vojnových právomociach z roku 1973. Dňa 20. septembra bolo oznámené, že medzi predsedom Snemovne reprezentantov Tipom O'Neillom a Reaganom bola dojednaná takzvaná kompromisná rezolúcia. Umožnila by námornej pechote zostať v Libanone ďalších 18 mesiacov výmenou za Reaganovo uznanie právomoci Kongresu v tejto veci.

Väčšina sporov o pripravovanú rezolúciu o vojnových právomociach sa týka jedinej otázky - ako dlho môže námorná pechota zostať. Pasáž, ktorá je skutočným kľúčom, sa preto zatiaľ vyhla vážnemu spochybneniu. Oprávňuje prezidenta nariadiť:

„...také ochranné opatrenia, aké môžu byť potrebné na zaistenie bezpečnosti mnohonárodných síl v Libanone.“

Tieto kľúčové slová pripravovanej rezolúcie o vojnových právomociach treba pozorne porovnať so slovami rezolúcie o Tonkinskom zálive z roku 1964. Obe vychádzajú z odôvodnenia ochrany amerických síl. A obe povoľujú akékoľvek opatrenia, ktoré možno zdôvodniť ako nevyhnutné na túto ochranu.

Lyndon Johnson na tejto právomoci postavil vojnu vo Vietname. Teraz sa presne rovnaký typ právomoci silou presadzuje na rozšírenie vojny v Libanone.

Reaganovo tvrdenie, že námorná pechota bola do Libanonu poslaná ako „udržiavateľa mieru“, teda bolo lžou od prvého dňa. Zmätenie jej príslušníkov, o ktorom počas uplynulého roka písali domov, sotva prekvapuje. Ich skutočnou úlohou, ktorá sa teraz naplnila, bolo slúžiť ako obetné ciele pre vojnové účely.

Náš Pán Ježiš Kristus povedal: „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“ Naši príslušníci námornej pechoty boli poslaní do Libanonu vo viere, že ich misia je mierová. Tí, ktorí však vymysleli falošnú „mierovú“ misiu, aby ich vystavili smrteľnej paľbe, nie sú synmi Boha, ale Satana.

[Pôvodná strana 10]

Atentát na Aquina s cieľom destabilizovať Filipíny

Minulý mesiac, 21. augusta, prišiel bývalý filipínsky senátor Benigno Aquino, Jr., do Manily po troch rokoch exilu v Spojených štátoch. Aquino bol zďaleka najsilnejšou a najcharizmatickejšou osobnosťou opozície proti diktátorovi, prezidentovi Ferdinandovi Marcosovi. Plne očakával, že ho po príchode uväznia, ale predpokladal, že bude mať značný vplyv proti Marcosovi aj z väzenia. Namiesto toho ho uniformovaní vojenský dôstojníci rýchlo odviekli z lietadla a zastrelili pri úpäti schodov.

Aquinov osud bol ďalším príkladom „vražednej diplomacie“ a mal odštartovať Marcosov pád. Marcos, zvolený za prezidenta v roku 1965, vyhlásil pred jedenástimi rokmi, 21. septembra 1972, stanné právo. Odvtedy vládol Filipínam železnou rukou, hoci stanné právo bolo formálne zrušené v roku 1981.

Vďaka americkej podpore sa Marcos stal ďalším iránskym šachom: mocným, bohatým, potláčajúcim akýkoľvek nesúhlas - a čoraz chamtivejším. Pád zosnulého šacha sa začal po tom, ako koncom roka 1977 požadoval veľké zvýšenie príjmov a využíval strategický význam Iránu ako páku. CIA odpovedala tajnými krokmi, ktoré dlhodobo tlejúcu opozičnú kampaň ajatolláha Chomejního vystupňovali na revolúciu (AL#52).

Nedávno Marcos urobil rovnakú chybu ako zosnulý šach. Na Filipínach sa nachádzajú najväčšie americké vojenské zariadenia na svete mimo amerického územia - letecká základňa Clark a námorná základňa Subic Bay. Marcos si uvedomil ich zásadný význam pre súčasnú americkú politiku a rozhodol sa na tom zarobiť. Pri rokovaníach o obnovení amerického prenájmu základní na ďalších päť rokov požadoval obrovské zvýšenie nájomného. Boľševizovaný Pentagón, ktorý chcel peniaze použiť na tajné zbrane a iné skryté účely, sa zdráhal. Marcos potom pohrozil, že sa obráti na „iné strany“, ktoré by podľa jeho presvedčenia mali o základne záujem. Nenechal nikoho na pochybách, že hovorí o Sovietskom zväze.

Napokon USA ustúpili a podpísali novú nájomnú dohodu, podľa ktorej majú Marcosovi počas nasledujúcich piatich rokov zaplatiť 900 miliónov dolárov. Zároveň bolo rozhodnuté, že Marcos musí odísť. Bude potrebné nájsť novú bábkú.

[Pôvodná strana 11]

Na začatie destabilizácie Marcosovho režimu bola potrebná veľmi silná spúšťacia udalosť. Nič slabšie by nedokázalo prelomiť zastrašovanie Marcosovými tvrdými policajnými taktikami. CIA prišla na myšlienku využiť Aquina. K návratu na Filipíny ho prilákali kombináciou apelov na jeho zmysel pre povinnosť a sľubov podpory jeho kampane proti Marcosovi. Po príchode vošiel do atentátnej pasce navrhnutej tak, aby všetkých Filipíncov rozzúrila natoľko, že by riskovali otvorený odpor proti Marcosovi. Fungovalo to.

Marcos stále nevie, čo ho zasiahlo. Neštíti sa vraždy, ale nikdy by ju nezorganizoval takým očividným spôsobom. Vie, že naňho bola nastražená pasca, no stále si neuvedomuje, kým. Zatiaľ neurčito obviňuje komunistov. Podľa očakávania si situáciu naďalej zhoršuje tým, že na rastúce protesty reaguje jediným spôsobom, ktorý pozná: hrozbami a zastrašovaním. Len prilieva olej do ohňa, ktorý pohltí jeho vládu. Pred tromi dňami dokonca znovu otvoril otázku, ktorá viedla k jeho súčasným problémom: americké základne. Pohrozil, že ak prezident Reagan zruší plánovanú novembrovú návštevu Filipín, Marcos bude musieť „začať znovu od nuly“ pri zdôvodňovaní dodržiavania novej dohody o prenájme základní.

Čo Marcosa čaká, možno odhadnúť z toho, čo sa stalo zosnulému iránskemú šachovi. Pred začiatkom destabilizačného projektu USA vždy deklarovali neochvejnú podporu šachovi; to isté doteraz platilo pre Marcosa. Keď však šach začal padať, USA ustúpili a nechali ho napospas osudu. Sledujte, ako sa to isté stane Marcosovi.

Zvrhnutie šacha trvalo vyše roka. Podobný časový rozsah môže platiť aj pre Marcosa, hoci to nie je isté. Konečným cieľom tých, ktorí proces začali, je nahradiť Marcosa novou bábkou. Marcos vďačil za vzostup k moci Rockefellerovmu kartelu, no teraz dominantná frakcia - boľševici - je proti Rockefellerovým záujmom. Preto ktokoľvek Marcosa nahradí, môže zaviesť zmes politík, ktorá bude Američanom pripadať veľmi zvláštna. Môže napríklad vítať pokračujúcu prítomnosť amerických vojenských základní, a pritom zneprijemňovať život americkým (teda Rockefellerovým) obchodným záujmom. V každom prípade sledujte tvrdenia o sovietskom zasahovaní, ktoré USA využijú.

Krízové upozornenie: ropa z Perzského zálivu

Pred tromi rokmi v tomto mesiaci Irak napadol Irán. V zákulisí vojna odrážala protichodné záujmy v rozdelenej americkej vláde (AL#58). Odvtedy sa vlečie veľmi krvavo a mimoriadne nákladne, najmä pre Irak, no na zvyšok sveta zatiaľ nemala veľký vplyv. To sa čoskoro môže veľmi náhle a veľmi drasticky zmeniť.

Kľúčovou udalosťou, ktorú treba sledovať v správach, je dodanie piatich francúzskych stíhačiek Super Etendard vybavených raketami Exocet do Iraku. Mohlo by to Iraku poskytnúť schopnosť, ktorú doteraz nemal: ochromiť stále prosperujúci iránsky vývoz ropy. Irán pohrozil uzavretím Perzského zálivu pre všetku lodnú dopravu, ak Francúzi lietadlá dodajú. Pravdepodobne by sa to uskutočnilo uzavretím Hormuzského prielivu pomocou mín alebo inými prostriedkami.

Ak sa to stane, zastaví sa tok všetkej ropy z Perzského zálivu vrátane ropy zo Saudskej Arábie a od ďalších vývozcov. Príhodne sa Reaganova administratíva práve dokončila svoju účasť na dvojmesačnom medzinárodnom teste ekonomických dôsledkov takéhoto prerušenia. Záver: rozsiahla ekonomická katastrofa spôsobená do veľkej miery odmietaním Reaganovej administratívy dodržiavať medzinárodné dohody určené na spoločné zmiernenie následkov zastavenia ropy. Benzín a vykurovací olej pre domácnosti by napríklad mohli zdražieť na tri či štyri doláre za galón. Politika Reaganovej administratívy požaduje znižovanie spotreby jednoducho tak, že tí, ktorí si také astronomické ceny nemôžu dovoliť, zostanú bez týchto palív.

Ak sa to stane, vyhliadka rýchlo sa šíriacich bankrotov a mrznúcich ľudí s nízkymi príjmami pre nedostatok vykurovacieho oleja, samozrejme, vyvolá volanie po zásahu. Ten by mohol mať podobu amerického vojenského zapojenia v Iráne, či už na ochranu Hormuzského prielivu, alebo na jeho znovuotvorenie. Irán je už päť rokov kľúčovou zložkou plánovania kríz na zvyšovanie vojnového napätia (AL#37). Čoskoro môže byť opäť v titulkoch.

Nasledujúce plánované vydanie: 7. októbra 1983

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne.

Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou poštovou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu viditeľného v pravidelnom vydaní č. 4 z 23. septembra 1983, ktoré má 12 pôvodných strán a je v priečinku 04. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/04/NewsAlert4_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert4_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 5 - 7. októbra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: ekonomické časované bomby

Deregulácia a tajná nová ústava USA

Rozširujúce sa úsilie o vládnu reguláciu vychádza z dlhodobej stratégie ekonomických zmien na politické účely. Smeruje k uskutočneniu tajnej novej ústavy dokončenej v roku 1974 po desaťročnom úsilí, ktoré stálo milióny dolárov. Verejná „Deklarácia k dvojstému výročiu“ v roku 1975 oznámila plánovaný harmonogram zmien: od roku 1976 do roku 1989. Teraz sme v polovici tohto harmonogramu a deregulačná stratégia je spoločne dokončená. Zámerné nesprávne uplatňovanie deregulácie na činnosti podobné verejným službám, ako sú letecká doprava a telefóny, vedie k predvídateľným negatívnym následkom. Tie majú následne pripraviť pôdu pre „nápravu“ prostredníctvom plánovaných konečných zmien, ktoré ešte len prídu.

Svetový dlh a vojna v Perzskom zálive

Krajiny tretieho sveta dlhujú 600 miliárd dolárov západným bankám ovládaným tými istými záujmovými skupinami, ktoré stoja za novou ústavou. Konkurenčné skupiny sa snažia túto finančnú štruktúru vyhodiť do vzduchu. Na tento účel sa v iránsko-irackej vojne pripravujú nové kroky, ktoré majú zvýšiť ceny ropy, priviesť dlžnícke krajiny k nesplácaniu záväzkov a tým spustiť reťazovú reakciu kolapsov svetového bankového systému.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na podkladové materiály sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL# - kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB# - kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST# - SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky, ktoré vyrába spoločnosť Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: ekonomické časované bomby

Ekonomické správy sa dnes zvyčajne skladajú z protirečivých a často mätúcich prvkov. Na jednej strane akciový trh rastie a dosahuje nové rekordy; na druhej „reálne“ úrokové sadzby (úrok mínus inflácia) zostávajú na vysokých úrovniach ohrozujúcich akciový trh. Všetci hovoria, že prebieha oživenie, no bankroty sú na najvyššej úrovni za polstoročie a stále pribúdajú rýchlejšie. Prezident Reagan, zvolený sčasti vďaka svojim spravodlivo rozhorčene znejúcim sľubom vyrovnať federálny rozpočet, teraz predsedá zďaleka najväčším deficitom v dejinách USA; jeho minister financií pritom hlása nové ekonomické „evanjelium“, podľa ktorého deficity napokon úrokové sadzby neovplyvňujú.

Faktom je, že mnohé ekonomické rozhodnutia a manévry sa uskutočňujú z dôvodov, ktoré nie sú ekonomické. Základnou skutočnosťou života, ktorú však pozná pomerne málo Američanov, je pokračujúci boj o moc v americkej vláde. Jeho aktérmi sú Rockefellerov kartel (zahŕňajúci vodcov veľkého ropného priemyslu, bankovníctva a podnikania) a ich nezmieriteľní súper, noví bolševici so sídlom v USA. Tieto dve frakcie sú bývalými spojencami, ktorí sa stali nepriateľmi. Kartel bol čiastočne vytlačený z vládnej moci prevažne skrytým bolševickým štátnym prevratom, ktorý sa začal vraždou Nelsona Rockefellera v januári 1979 (AL#42). Každá strana teraz maximálne využíva svoje silné stránky, aby prekonala druhú. Cenou je kontrola nad vládou USA a americkým ľuďom.

V tomto prebiehajúcom mocenskom zápase je ekonomika hlavným bojiskom. Rockefellerov kartel sleduje dlhodobú ekonomickú stratégiu, ktorá má priniesť radikálnu politickú zmenu. Bolševici sa snažia túto stratégiu prekaziť a namiesto nej presadiť vlastnú vôľu využívaním zámerne vyvolaných kríz.

Našou ekonomikou otriasa tento mocenský zápas, ktorý z americkej vlády urobil dom rozdelený proti sebe samému. Kam to všetko smeruje? Náš Pán Ježiš Kristus dávno povedal: „Každé kráľovstvo rozdelené proti sebe spustne a dom sa rúca na dom. Ak je aj Satan rozdelený proti sebe, ako obstojí jeho kráľovstvo?“ Ak sa teda osud Ameriky ponechá týmto dvom znepriateleným frakciám, povedie to ku katastrofe.

[Pôvodná strana 3]

Deregulácia a tajná nová ústava USA

Ekonomickým správam v Spojených štátoch dnes čoraz viac dominuje takzvaná vládna deregulácia a jej následky. Leteckú dopravu, nákladnú cestnú dopravu, bankovníctvo a komunikácie zreteľne zasiahol šíriaci sa vírus deregulácie. A ďalšie zmeny ešte prídu.

Súčasná politická rétorika vedie mnohých k presvedčeniu, že deregulácia prišla s Ronaldom Reaganom. Vôbec to však nie je pravda. Veľké úsilie o dereguláciu sa začalo za Jimmyho Cartera, ktorého do Oválnej pracovne dosadil David Rockefeller (AL#20). Pokračovalo bez najmenej zmeny smeru, keď Cartera nahradil Reagan - opäť na pokyn Rockefellerovho kartelu (AL#60). Za Cartera sa deregulácia zdôvodňovala ako populistický krok. Vraj bola len súčasťou úsilia reorganizovať a zjednodušiť vládu. Za Reagana nadobudla presne opačný obraz, ako ústupok podnikateľským záujmom. Skutočná politika sa však nezmenila ani o kúsok.

Tým, ktorí sú takí neopatrní, že veria rétorike prezidentských kampaní, by táto kontinuita za údajne radikálne odlišných administratív mala pripadať trochu zvláštna. Faktom však je, že deregulácia nie je demokratickou ani republikánskou politikou. Je politikou Rockefellerovho kartelu. Kartelu nezáleží na tom, aké politické odôvodnenie sa použije ani ktorý obyvateľ Bieleho domu ho vysloví. Záleží len na pokračovaní strategického plánu, ktorého súčasťou je takzvaná deregulácia.

Je pravda, že Rockefellerove záujmové skupiny začali začiatkom roka 1979 po vražde Nelsona Rockefellera strácať kontrolu nad časťami Carterovej administratívy (AL#42). Je tiež pravda, že odstránenie Jimmyho Cartera a jeho nahradenie Ronaldom Reaganom nedokázalo pre prekážky úplne obnoviť niekdajšiu moc Rockefellerovho kartelu vo vláde (AL#61). Napriek tomu vládnym orgánom zameraným na ekonomiku naďalej dominuje predovšetkým Rockefellerov kartel. Táto ekonomická moc je hlavnou zbraňou kartelu v zápase o obnovenie kontroly nad americkou vládou ako celkom (AL#67).

Samotná kontinuita nie je jedinou zvláštnosťou, ktorú treba pri veľkej súčasnej deregulačnej kampani postrehnúť.

Stojí za to poukázať na niektoré z týchto zvláštností, pretože predstavujú veľmi výrazný varovný signál. Deregulácia nie je tým, čím sa zdá byť.

Veľké úsilie o dereguláciu sa začalo v roku 1977, pôvodne z iniciatívy vtedajšieho predsedu Rady pre civilné letectvo Alfreda Kahna. S využitím falošne populistického obrazu, ktorý bol vtedy pre Carterovu administratívu v móde, sa získavala podpora deregulácie medzi liberálmi, napríklad senátorom Tedom Kennedym. Výsledkom boli zákon o deregulácii leteckej nákladnej dopravy z roku 1977 a zákon o deregulácii leteckej dopravy z roku 1978. Nasledoval zákon o cestných dopravcoch z roku 1980, ktorý odstránil väčšinu regulácií nákladnej cestnej dopravy. Medzitým sa rozbiehali aj ďalšie deregulačné kroky, napríklad uvoľnenie cien zemného plynu.

Boli predvojom deregulačného hnutia. Teraz toto hnutie mení ďalšie významné odvetvia, napríklad bankovníctvo a komunikácie.

V bankovníctve nadobudol najnovší deregulačný krok účinnosť len pred niekoľkými dňami, 1. októbra. Zo všetkých sporiacich účtov s lehotou 32 dní alebo viac boli úplne odstránené stropy úrokových sadzieb a požiadavky na minimálny vklad. Je to súčasť širšieho procesu deregulácie sporiteľských vkladov. Ten je zasa súčasťou oveľa rozsiahlejšieho vzorca, v ktorom sú banky a ďalšie finančné inštitúcie povzbudzované, aby navzájom prekračovali hranice svojich činností. Hranica medzi sporiteľňami a úverovými združeniami na jednej strane a bankami na druhej sa takmer rozplynula a odstraňujú sa aj ďalšie deliace čiary. Banky, realitní makléri, burzovní makléri a podobne sa postupne miešajú do jedného obrovského súboru finančných činností poskytujúcich rôzne služby. Rozmazávanie týchto hraníc vytvára situáciu, v ktorej je všetko dovolené. V niektorých ohľadoch pripomína stav pred krachom v roku 1929 a následnou veľkou hospodárskou krízou.

V komunikáciách prebieha alebo sa chystá niekoľko významných iniciatív. Siahajú od medzinárodnej družicovej komunikácie vo vesmíre až po váš vlastný telefón. Communications Satellite Corporation (Comsat) už dvadsať rokov predstavuje výhradný americký kanál medzinárodných komunikácií. Deregulačné kroky Federálnej komunikačnej komisie (FCC) to môžu čoskoro nahradiť voľným prostredím, v ktorom každý, kto si to môže dovoliť, bude mať vlastné pozemné stanice a obíde Comsat. A potom je tu televízia a

rozhlas: FCC 22. septembra navrhla uvoľnenie alebo odstránenie tridsaťročného pravidla, ktoré obmedzuje počet televíznych a rozhlasových staníc jedného vlastníka. Otvorilo by to dvere mediálnym konglomerátom a sieťam k monopolizácii toho, čo vidíte a počujete vo voľnom vysielaní. A potom... je tu telefón.

Blížiac sa rozdelenie American Telephone and Telegraph (AT&T), známej aj ako „Ma Bell“, je v niektorých ohľadoch najdôležitejším a najvýrečnejším prípadom deregulácie zo všetkých. Je to deregulácia maskovaná ako protimonopolné opatrenie. Predstavuje sa ako ochrana verejného záujmu rozdelením najväčšej spoločnosti sveta. V skutočnosti však umožňuje jadru spoločnosti oddeliť 22 pomerne neziskových miestnych telefónnych prevádzkových spoločností. Výmenou za to sa AT&T oslobodzuje od prísnych regulácií, ktoré doteraz výrazne obmedzovali jej podnikateľské činnosti. Spútaný obor sa uvoľňuje.

AT&T počas storočia vyrástla na dnešného mohutného obra v regulovanom prostredí. Regulácia zaručovala finančné zdravie a rast spoločnosti a zároveň vyžadovala, aby sa táto sila využívala na stále lepšie telefónne služby. Výsledkom je americký telefónny systém, ktorý svet obdivuje. Aj konkurenti Bell System v tejto krajine a v zahraničí sa pri zlepšovaní svojich telefónnych služieb

spoliehali predovšetkým na výskum a nové technológie AT&T.

V úplne integrovanom Bell System, ktorý čoskoro prestane existovať, sa miestne telefónne sadzby udržiavali pomerne nízke dotovaním zo ziskov diaľkových hovorov. Je to výsledok regulácie. Zdôvodňoval sa hodnotovým úsudkom, ktorý presahuje chladné doláre a centy. Argumentom bolo, že najväčší používatelia diaľkových hovorov - podniky a tí, ktorí nie sú chudobní - si môžu dovoliť mierne vyššie diaľkové sadzby a stále dostávajú primeranú hodnotu za peniaze. Naopak, tí, ktorí diaľkové hovory využívajú zriedkavo, pretože si nemôžu dovoliť ďalšie výdavky, stále potrebujú telefón: v dnešnej spoločnosti je nevyhnutný. A keďže miestnu službu musí používať každý bez ohľadu na diaľkové hovory, usudzovalo sa, že nízke miestne sadzby v podstate nikomu neuškodia a pomôžu mnohým, ktorí to skutočne potrebujú. Diaľkové hovory teda prostredníctvom regulácie dotovali miestne telefónne služby.

[Pôvodná strana 6]

Táto záruka dostupnej miestnej služby pre všetkých je jedným zo „ziel“, ktoré má rozdelenie AT&T napraviť. Po 1. januári 1984 si AT&T ponechá iba vysoko ziskové diaľkové služby a 21. septembra oznámila navrhované zníženie diaľkových sadzieb, ktoré má vtedy nadobudnúť účinnosť. Celkovo však toto zníženie prospeje iba tým, ktorí každý mesiac uskutočňujú značný počet diaľkových hovorov. Tí, ktorí používajú najmä miestnu službu, uvidia veľmi výrazný rast sadzieb. Oddelené miestne telefónne spoločnosti, ktoré už nebudú dotované diaľkovými hovormi, budú musieť peniaze získať zvýšením vášho základného miestneho telefónneho účtu.

Medzitým sa oslobodený tiger AT&T prikrčil a je pripravený skočiť do vysoko ziskových podnikateľských oblastí, do ktorých doteraz vždy mal zakázaný vstup, napríklad do počítačov. Bez osvietenej regulačnej činnosti AT&T už nebude mať motiváciu - ani ekonomickú možnosť - sústrediť sa ako v minulosti na služby alebo telefóny. Kritériom úspechu sa namiesto toho stane zisk. Ak sa ukáže, že je pre AT&T výhodnejšie vstúpiť napríklad do počítačovej oblasti než ďalej rozvíjať telefónnu technológiu, bude to môcť slobodne urobiť. Táto vyhládka mnohých potenciálnych konkurentov „novej AT&T“ desí. A niet divu.

AT&T vlastní to, čo sa široko považuje za najlepší súkromný laboratórny komplex na svete - Bell Laboratories. Výskumný rozpočet Bell Labs len na tento rok je o niečo viac než 2 MILIARDY DOLÁROV. Doteraz boli Bell Labs v „zlom“ starom regulačnom usporiadaní známe jedinečnou politikou sprístupňovania výsledkov výskumu verejnosti, aby ich mohol využívať každý. Revolučné objavy ako tranzistor, laser a vláknová optika majú pôvod v Bell Labs. Všetky boli zdieľané a celé odvetvia, ktoré s Bell Labs vôbec nesúvisia, vyrástli a využívali ich prínosy. Teraz však skôr či neskôr vzniknú silné motivácie od tejto politiky ustúpiť. Keď AT&T vstupuje do nových oblastí, bude mať všetky dôvody využívať vlastné výsledky výskumu namiesto ich odovzdávania konkurentom. Celkovo teda možno predvídať deň, keď veľké nové prelomové objavy Bell Laboratories budú prosperovať skôr jednej spoločnosti - AT&T - než mnohým. Inak životaschopné spoločnosti môžu očakávať, že ich rozdrví ziskovo orientovaný kolos novej AT&T. Dni neustále sa zlepšujúcich telefónnych služieb sa pritom možno blížia ku koncu.

[Pôvodná strana 7]

To všetko sa uskutočňuje pomocou dômyselného nesprávneho uplatnenia protimonopolných zákonov. Ak chcete pochopiť, prečo bola zvolená táto cesta, zvážte alternatívu. Predstavme si, že by AT&T verejne povedala niečo v tomto zmysle: „Dovoľte nám oddeliť miestne telefónne prevádzkové spoločnosti. Nie sú ziskové, finančne zaťažujú našu lukratívnu diaľkovú prevádzku a sú hlavným zdrojom regulačných problémov. Zbavme sa ich a ponechajme si len zárobkové diaľkové služby a Bell Laboratories. A odstráňte všetky regulácie, ktoré nám bránia využiť silu výskumu na ovládnutie ďalších oblastí. Potom len sledujte, ako sa rozbehne!“

Keby bol zvolený tento prístup, ľudia by, samozrejme, povedali: „Ani náhodou! Vyrástli ste a zbohatli ako regulovaný podnik a nedovolíme vám utiecť od zodpovednosti. Musíte pokračovať vo svojom záväzku udržiavať a zlepšovať integrovaný americký telefónny systém.“

Skutočnosť toho, čo sa deje, bola zamaskovaná použitím protimonopolného aparátu, ktorý inak Reaganova administratíva prakticky odložila bokom. Uvoľnenie obra AT&T sa prezentuje ako protimonopolné rozdelenie.

Už sme povedali, že celkové deregulačné hnutie, ktoré teraz prebieha, obsahuje zvláštnosti predstavujúce veľmi výrazný varovný signál. Ilustruje ich situácia AT&T, ktorej sme sa venovali podrobnejšie. Ide jednoducho o toto:

„Deregulácia“ sa v každom prípade uplatňuje na činnosti, ktoré sú v zásade verejnými službami.

Letecké spoločnosti sú napríklad poskytovateľmi dopravných služieb verejného významu. V našej modernej spoločnosti ich existencia nie je luxusom, bez ktorého sa možno ľubovoľne zaobiť: je nevyhnutnosťou. Stali sa nenahraditeľnými tepnami pre pohyb ľudí, nákladu a pošty. Tento status navyše získali prostredníctvom vládnych politík, ktoré desaťročia podporovali leteckú dopravu na úkor americkej železničnej siete. Technológia civilného letectva dozrela vďaka veľkorysému využívaniu vojenskej technológie financovanej vládou. Federálny systém riadenia letovej prevádzky, letiská zaplatené z verejných emisií dlhopisov a ďalšie prvky amerického leteckého systému odrážajú tento aspekt „verejnej služby“. Je to nevyhnutná skutočnosť života.

[Pôvodná strana 8]

Deregulácia leteckých spoločností tento zásadný fakt zámerne ignorovala. Po polstoročí vývoja ako verejných služieb sa s nimi prakticky zo dňa na deň začalo zaobchádzať, akoby boli nepodstatnými komoditami bez prvku verejného záujmu.

Úplne predvídateľným výsledkom je presun od niekdajšieho dôrazu na výnimočnú kvalitu a neustále zlepšovanie k bezohľadnej konkurencii o doláre. Rada pre civilné letectvo už služby nevyžaduje, takže mnohé menšie obce jednoducho úplne prišli o letecké spojenie. Všetci bojujú o ovládnutie lukratívnych trhov diaľkových liniek s hustou premávkou (obdoba diaľkových telefónnych služieb), pričom ničivé cenové vojny napokon služby zhoršia, nie zlepšia. Na zostávajúcich krátkych linkách (obdoba miestnej telefónnej služby) pritom v mnohých prípadoch ceny leteniek prudko rastú.

Podstata je táto. Veľká deregulačná kampaň sústredením na činnosti podobné verejným službám vedie k úplne predvídateľným, zaručeným ekonomickým otrasom a narušeniam služieb. Práve sa to deje v leteckej doprave: deregulácia priviedla k bankrotu približne dvadsať leteckých spoločností vrátane Braniff a teraz Continental. Ukáže sa, že mnohé z tých, ktoré zatiaľ prežívajú, nemajú dlhodobú výdrž: ich krátkodobé znižovanie cien nakoniec nenechá nič na financovanie nového technologického rozvoja potrebného na udržanie dobrých služieb. Je to situácia šitá na mieru sebazničeniu.

Pôvod úsilia o dereguláciu

V júli 1975 Dr. Beter odhalil (AB#4), že pre Ameriku bola napísaná tajná nová ústava. Trvalo to desať rokov, čerpala z úsilia vyše sto ľudí a vytvorila ju od dane oslobodená nadácia Center for Study of Democratic Institutions s väzbami na Rockefellerov kartel. Konečný produkt, štyridsiaty návrh, vznikol v roku 1974 po desaťročnom financovaní nadácie v celkovej výške približne 25 miliónov dolárov. Vo svojej nahrávke Dr. Beter predložil právnu kritiku tajnej novej ústavy. Krátko nato prostredníctvom Audio Books, Inc., vydal brožúru, ktorá obsahuje celý text tajnej novej ústavy aj výňatky z jeho nahranej právnej kritiky. (Brožúru možno objednať od NewsALERT za 2,00 USD v USA a Kanade; platba, prosím, len v amerických dolároch splatných prostredníctvom americkej banky.)

[Pôvodná strana 9]

Tajná nová ústava je podrobným predpisom pre diktatúru maskovanú povrchnými znakmi falošne demokratických inštitúcií. Navonok by veľmi pripomínala pôvodnú vládnú štruktúru USA, ale fungovala by úplne inak. Jej ekonomickým základom by bola vládou deregulovaná monopolistická podnikateľská štruktúra určená na splnenie snov Rockefellerovho kartelu.

Tieto ustanovenia sa nachádzajú predovšetkým pod nadpisom „VII. Regulačná zložka“. Oddiel 3 pod týmto nadpisom ustanovuje federálne udeľovanie oprávnení všetkým veľkým korporáciám. Oddiel 4 potom oprávňuje takéto korporácie „organizovať spoločné authority“. Tie by mali právomoc stanovovať pravidlá „spravodlivej hospodárskej súťaže“, „stanovovať normy kvality a služieb“, „pomáhať pri štandardizácii“ a podobne. Mohli by tiež zriaďovať spoločné výskumné činnosti (vývoj, ktorý sa teraz objavuje v správach). A ešte: „Od nečlenov sa bude vyžadovať dodržiavanie rovnakých noriem, aké sú predpísané členom.“ (Zvýraznenie naše.) Tieto ustanovenia sú receptom na neotrasiteľné kartelové usporiadania, oveľa mocnejšie a rozsiahlejšie než tie, ktoré pred tromi generáciami vyvolali éru „rozbiejania trustov“. A mali by silu zákona v celej krajine.

Oddiel 6 zasadzuje posledný úder ochrane verejného záujmu pred nekontrolovanou chamtivosťou. Stanovuje: „Členské podniky authority budú vyňaté z inej regulácie.“ (Zvýraznenie naše.) Inými slovami, z vládneho hľadiska by boli... DEREGULOVANÉ.

Treba si pozorne všimnúť, že vládnú reguláciu podnikania by nahradila súkromná regulácia (takzvanými „autoritami“, ktoré si predstavuje Rockefellerov kartel). Na dosiahnutie toho prebieha viacstupňový prechodný proces:

Krok 1: Namietat' proti zlám vládnej regulácie a požadovať zmenu. (Uskutočnené.)

Krok 2: Deregulovať odvetvia typu verejných služieb spôsobmi vedúcimi k ekonomickému chaosu. (Práve prebieha.)

Krok 3: „Vyriešiť“ ekonomický chaos zriadením podnikateľských autorít, ktoré budú vykonávať funkcie uvedené v tajnej novej ústave. (Budúci a konečný krok.)

Pre toto všetko je naplánovaný konkrétny harmonogram. V roku 1975

[Pôvodná strana 10]

Rockefellerov kartel uverejnil málo pochopený manifest zmien, ktoré si želal. Nazýval sa „Deklarácia k dvojtému výročiu“ a bol produktom Národného výboru pre éru dvojtého výročia, vedeného zosnulým Johnom D. Rockefellerom III. (Ak máte prístup k dobrej knižnici, „Deklaráciu“, celostránkový inzerát, nájdete na strane C-23 denníka New York Times z 31. marca 1975. V tom období bola opakovane uverejnená v mnohých významných novinách a časopisoch.)

Deklarácia k dvojstému výročiu vyhlásila, že „...sme dospeli do bodu našich dejín, keď je potrebná druhá americká revolúcia, revolúcia nie násilia, ale... nových smerov“. (Zvýraznenie pôvodného textu.)

Deklarácia tiež veľmi konkrétne uviedla: „Medzi podpísaním Deklarácie nezávislosti a vytvorením trvalého systému vlády založeného na ústave uplynulo trinásť ťažkých rokov... Preto bude druhá americká revolúcia potrebovať prinajmenšom porovnateľné obdobie na zapustenie silných a pevných koreňov. Podporujeme koncepciu éry dvojstého výročia od roku 1976 do roku 1989...“ Inými slovami, zavedenie prvej ústavy trvalo trinásť rokov, a tak bude trinásť rokov trvať aj zavedenie ich tajnej novej ústavy, ktorá ju má nahradiť.

Pre väčšinu Američanov sú oslavy dvojstého výročia Ameriky z roku 1976 dávnou spomienkou. Nie však pre Rockefellerov kartel. Teraz je rok 1983, polovica nimi vyhlásenej „éry dvojstého výročia“, a ich ekonomická hra je na polceste k cieľu. Takzvaná vládna deregulácia je ekonomickou časovanou bombou nastavenou na výbuch koncom tohto desaťročia. Ak vybuchne podľa plánu, zničí systém slobodného podnikania, od ktorého závisia ostatné americké slobody. Rockefellerov kartel tak zostane vládcom všetkých Američanov.

Svetový dlh a vojna v Perzskom zálive

Ekonomický program Rockefellerovho kartelu napreduje - nie však bez problémov. V bankovníctve nepriatelia kartelu, bolševici so sídlom v USA, pracujú ako termity od začiatku roka 1979 (AL#44). Ku koncu septembra je približne 597 amerických bánk vedených

[Pôvodná strana 11]

Federálnou korporáciou pre poistenie vkladov ako „problémové“ banky pre ich nezdravú finančnú situáciu. Toto číslo je najvyššie, aké bolo kedy zaznamenané, a predstavuje jednu z každých 25 bánk v Spojených štátoch.

Tunajší bolševici chcú zničiť mocenské ambície Rockefellerovho kartelu, aby mohli dokončiť vlastné tiché prevzatie vlády USA. Najväčšou jednotlivou časovanou bombou, ktorá by mohla Rockefellerov kartel úplne zničiť, je nadmerný svetový dlh. Krajiny tretieho sveta teraz dlhujú západným bankám približne 600 miliárd dolárov, ktoré nedokážu splatiť. V minulosti sa Rockefellerova skupina vždy mohla spoliehať, že sa pri zlyhaní takýchto úverov rôznymi spôsobmi zachráni z peňazí daňových poplatníkov. Teraz sa to zmenilo. Ako Dr. Beter uviedol vo svojej poslednej nahrávke (AL#80), americká bolševická frakcia prekabátila kartel na zasadnutí Medzinárodného menového fondu (IMF) v septembri 1982. Žiadosti o zvýšenie kvót IMF ako maskovanú záchranu bánk zamietol prezident Reagan, ktorý čítal z bolševického scenára.

Koncom minulého mesiaca sa tu vo Washingtone konalo tohtoročné spoločné zasadnutie IMF a Svetovej banky. Tentoraz Reagan čítal presne opačný scenár než vlni a povedal: „Mám neochvejný záväzok zvýšiť financovanie IMF.“ Je to však len slovná podpora. Na Capitol Hill, kde sa rozhoduje, návrh zákona schvaľujúci ďalších 8,4 miliardy dolárov pre IMF vôbec nenapreduje. Zadržávajú sa aj najmenej dve ďalšie pôžičky a zálohy bohatých krajín pre IMF, pretože ostatné krajiny čakajú, čo Kongres urobí s týmto základným opatrením. IMF medzitým hovorí, že ak sa niečo nepohne, do konca roka mu dôjdu hotové peniaze. Predtým plánované pôžičky finančne tiesneným krajinám tretieho sveta sa pozastavujú.

Bez týchto pôžičiek IMF nedokáže čoraz viac dlžníckych krajín udržať ani zďanie finančnej platobnej schopnosti. Dvaja z troch najväčších dlžníkov, Brazília (92 miliárd dolárov) a Argentína (37 miliárd dolárov), výrazne meškajú so splátkami úverov. Ak sa to nejako nenapraví, Rockefellerov kartel a ďalšie banky, ktoré úvery poskytnú, budú musieť začať priznávať, že ide o „nesplácané“ úvery. Tým by sa vyradili zo stĺpca pevných aktív a odhalil by sa skutočný, veľmi vratký stav niektorých

obrovských bánk. Preto

[Pôvodná strana 12]

Rockefellerove a spojenecké záujmové skupiny zúfalo chcú dostať do IMF prostriedky, ktoré sa môžu vrátiť bankám ako úroky. Je to držanie sa z posledných síl s cieľom získať čas, kým zlepšujúce sa ekonomické podmienky nezačnú situáciu zmierňovať.

Tunajší bolševici však chcú, aby bankové impérium ovládané Rockefellerovým kartelom skolabovalo. Doteraz sa im darilo zdržiavať, zdržiavať a zdržiavať všetky snahy podoprieť vratký IMF, a tým aj banky. Teraz sa snažia odpáliť dlhovú bombu prostredníctvom vojny v Perzskom zálive medzi Irakom a Iránom.

V našom „Krizovom upozornení“ pred dvoma týždňami (NewsALERT č. 4) sme uviedli, že kľúčovou udalosťou na sledovanie bude dodanie piatich francúzskych prúdových lietadiel Super Etendard do Iraku. Dnes, 7. októbra, sa dodávka začala. Úsilie Rockefellerových agentov zastaviť ju bolo neúspešné.

Irak zamýšľa pomocou týchto lietadiel a rakiet Exocet zaútočiť na iránsku schopnosť vyvážať ropu. Iránu sa môže, ale nemusí podariť uzavrieť Perzský záliv pre všetok vývoz ropy, ako pohrozil. Jeden výsledok je však prakticky zaručený: rast cien ropy, možno na dvojnásobok súčasnej úrovne.

Ak by ceny ropy stúpili čo len o niekoľko dolárov za barel, bolo by to katastrofálne pre Brazíliu, ktorá je najväčšou dlžníckou krajinou a dovozcom ropy. Brazílsky kongres už naznačil rastúci odpor proti úsporným podmienkam, ktoré IMF ukladá ako podmienku nových pôžičiek. Hovorí sa o moratóriu na splácanie zahraničných dlhov... peknom slove pre nesplácanie záväzkov. Rast cien ropy v dôsledku vojny v Perzskom zálive by mohol byť poslednou kvapkou. Podobné hrozby nesplácania rastú aj v Argentíne.

Vojna v Perzskom zálive môže, ale nemusí viesť ku skutočnému nedostatku ropy. Mohla by však odpáliť časovanú bombu svetového dlhu.

Nasledujúce plánované vydanie: 21. októbra 1983

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne.

Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou poštovou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu viditeľného v pravidelnom vydaní č. 5 zo 7. októbra 1983, ktoré má 12 pôvodných strán a je v priečniku 05. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Slovo „regulácia“ v úvodnom prehľade na pôvodnej strane 1 je zachované podľa originálu, hoci článok rozoberá dereguláciu. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/05/NewsAlert5_Pages_01_ok_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert5_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 6 — 23. októbra 1983

Poznámka: Vzhľadom na najnovší vývoj krízy sa redakčná príprava tohto vydania predĺžila o 2 dni oproti plánovanému dátumu 21. októbra.

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: sovietsko-americká konfrontácia

Raketová kríza „Kuba naopak“ už prebieha

Medzi USA a ZSSR prebieha konfrontácia superveľmocí, ktorá je zrkadlovým obrazom kubánskej raketovej krízy z roku 1962. Minulomesačný incident s kórejským dopravným lietadlom a jeho následky priniesli výsledky, ktoré Reaganova administratíva vážne nesprávne odhadla. Vedúci predstavitelia Kremľa sú presvedčení, že USA smerujú k vojne, ako to s vážnou definitívnosťou uviedlo Andropovovo krízové vyhlásenie z 28. septembra. Ako odvetu za blížiace sa rozmiestnenie amerických rakiet v Európe teraz Sovietsi osádzajú pozdĺž amerického pobrežia rakety odpaľované spod vody.

Rozširujúca sa kríza: Libanon, Perzský záliv, Kórea

Po zabezpečenom podpise rezolúcie o vojnových právomociach pre Libanon sa násilie proti americkej námornej pechote prudko vystupňovalo až ku katastrofálnemu teroristickému útoku z 23. októbra. Aj iránsko-iracká vojna smeruje k tomu, aby sa stala novou arénou sovietsko-amerického konfliktu. Poprední juhokórejskí predstavitelia zapletení do incidentu s kórejským dopravným lietadlom zahynuli pri bombovom výbuchu v barmskom Rangúne, ktorý zorganizovala KGB.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () s týmito skratkami:

AL# — kazeta Dr. Beter AUDIO LETTER® č. #

AB# — kazeta AUDIO BOOK® č. #

ST# — SPECIAL TAPE č. #

Tieto kazety, ktoré vyrába Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: sovietsko-americká konfrontácia

Keď let 007 spoločnosti Korean Air Lines 1. septembra vletel do mimoriadne citlivého sovietskeho vzdušného priestoru a bol zostrelený, tí, ktorí incident naplánovali, očakávali, že tým „zostrelia“ aj kontrolu zbrojenia (NewsALERT #3). Tento cieľ sa dosiahol a otvoril cestu k rozmiestneniu nových amerických jadrových rakiet v Európe podľa harmonogramu, počínajúc o niekoľko týždňov.

Reaganova administratíva však urobila vážnu chybu v odhade, keď incident s lietadlom nadmerne využívala ako propagandistický kyjak proti Rusku. Ako Washington Post 17. októbra citoval jedného sovietskeho predstavitela: „Panuje tu veľmi silné presvedčenie, že nás chcete zničiť. To je vážne.“

To je vážne. Natol'ko vážne, že sovietsky prezident Andropov 28. septembra vydal vyhlásenie o sovietsko-amerických vzťahoch, ktoré znamená začiatok veľkej konfrontácie supervel'mocí. V čase písania týchto riadkov sme už uprostred stále sa stupňujúcej krízy, ktorá pripomína spojenie kubánskej raketovej krízy z roku 1962 a krízy podvodných rakiet z roku 1976.

Raketová kríza „Kuba naopak“ už prebieha

Počas takmer štyroch desaťročí atómového veku došlo iba k jednej verejne priznanej jadrovej konfrontácii supervel'mocí. Bola ňou, samozrejme, kubánska raketová kríza, ktorá vypukla pred 21 rokmi, v októbri 1962.

Táto kríza vznikla zo snahy jednej supervel'moci rozmiestniť jadrové rakety stredného doletu priamo pred dverami druhej. Rakety boli ruské, týmto prahom bola Kuba a cieľovou supervel'mocou Spojené štáty. USA odpovedali postojom, ktorý výslovne hrozil jadrovou vojnou namiesto prijatia prítomnosti čo i len jednej z týchto rakiet. Sovietsky zväz — vtedy výrazne slabší než americká jadrová moc — sa rozhodol pre prežitie a ustúpil.

Pred štyrmi mesiacmi sme v našom bezplatnom priebežnom News Alert #4, ktorý predchádzal pravidelnej sérii NewsALERT, uviedli, že sa opäť schýľuje k úplne podobnej kríze, ale v opačnom

[Pôvodná strana 3]

smere. Tentoraz sú rakety stredného doletu určené na rozmiestnenie americké, prahom je Európa a cieľovou supervel'mocou Rusko. Tentoraz sú slabšou stranou USA a snažia sa zvrátiť pomer síl. A tentoraz Rusko hovorí, rovnako ako USA pred 21 rokmi, že nie je prijateľná ani jediná z týchto rakiet.

Táto kríza „Kuba naopak“ je už tu. V čase písania zostáva čiastočne viditeľná a čiastočne zastretá, no svojím skutočným rozsahom už prevyšuje krízu z roku 1962. Viac o tom v téme „Rozširujúca sa kríza“ tohto NewsALERT.

Kríza Kuba naopak okolo rozmiestnenia amerických rakiet v Európe prebieha na pozadí krachujúcich rozhovorov o kontrole zbrojenia. Nie je to náhoda: obe veci spolu úzko súvisia. Kenneth Adelman, ktorého prezident Reagan osobne vybral za šéfa kontroly zbrojenia, riadi stratégiu rozhovorov určenú na získanie času a dobrý dojem pred verejnosťou, ale bez výsledku. Doslova naplňa svoj verejne vyjadrený prístup k rokovaniam: „Mojou politikou by bolo robiť to z politických dôvodov. Myslím si, že je to pretváрка.“ (Stĺpček Kena Auletta v N.Y. Daily News, 24. mája 1981.) Skutočným cieľom je zabezpečiť pokračovanie rozmiestňovania rakiet.

Sovietske aj americké verejné vyhlásenia hovoria o hľadaní „rovnosti“ alebo „rovnováhy“ jadrových zbraní v Európe, ale navrhujú opačné postupy. Rusi prinajmenšom od 3. mája tohto roka ponúkajú odstránenie a zničenie veľkého počtu vlastných európskych rakiet, ak USA nerozmiestnia nové. V podstate tým uznávajú, že ich jadrová sila v Európe prevyšuje silu NATO, a ponúkajú nápravu nerovnováhy zničením väčšiny vlastných zbraní. Reaganova administratíva odpovedá, že to nestačí. Bez ohľadu na to, čo Rusi urobia — okrem zničenia VŠETKÝCH rakiet, čo ignoruje veľké britské a francúzske jadrové sily — USA trvajú na umiestnení veľkého počtu nových rakiet v Európe namierených na Sovietsky zväz. Keď z doterajších amerických návrhov odstránime prikrášľovanie a obraz vytváraný pre verejnosť, vždy zostane požiadavka rozmiestnenia rakiet.

Dôvodom takejto zásadnej nezlučiteľnosti týchto dvoch

prístupov je to, že skutočným strategickým cieľom ani jednej strany nie je „rovnosť“. Európske rakety sú iba časťou strategickej rovnice, ktorá zahŕňa aj tajné zbrane, o ktorých sa verejne vôbec nehovorí. Sovietsky zväz má dnes v oblasti tajnej výzbroje výraznú prevahu, ktorá sa začala prekvapivou ruskou ofenzívou za vojenské ovládnutie vesmíru koncom roka 1977 (AL#26 a nasledujúce). Preto je pre Rusko výhodné znižovať význam konvenčných raketových síl rovnako na oboch stranách. Zároveň však väčšia závislosť USA od rakiet znamená, že sovietskej sile možno čeliť iba samotnou početnou prevahou. USA preto nezaujíma nijaký vzorec jadrovej „rovnosti“, ktorý bráni rozmiestneniu nových rakiet.

Túto asymetriu výzbroje a stratégie vyostruje — a robí oveľa nebezpečnejšou — prijatie jadrovej stratégie „prvého úderu“ americkým Pentagónom. Dr. Beter začal o tomto strategickom posune informovať v lete 1978 (AL#36, 37). Odvtedy sa občas objavili rôzne náznaky, napríklad vyjadrenie hovorca ministerstva obrany z januára 1980, že Amerika by v jadrovej vojne mohla „strielať prvá“ (AL#57); prezidentská smernica presúvajúca Ameriku k „counterforce“, teda k úderu proti vojenským silám či prvému úderu (AL#57); a nové stratégie dlhotrvajúcej jadrovej vojny. Tento posun k prvému úderu je cudzí americkej tradícii a hodnotám, no odráža boľševizáciu Pentagónu, ku ktorej došlo v posledných rokoch.

Hlavnou sovietskou zbraňou proti možnému americkému prvému úderu je flotila vznášajúcich sa zbraňových platforiem nazývaných kozmosféry. Tieto stroje, ktoré USA mohli vyvinúť, ale nevyvinuli (AL#32), sa začali rozmiestňovať koncom roka 1977 a istý čas dávali o svojej prítomnosti vedieť desivými vzdušnými treskami pozdĺž amerického východného pobrežia (AL#29). Kozmosféry vznášajúce sa nad americkými raketovými základňami by mohli zmariť prvý úder použitím lúčových zbraní na zničenie rakiet pri štarte. To však platí iba vtedy, ak ich je dosť na pokrytie všetkých miest. Reaganov plán rozmiestniť 572 nových rakiet v Európe má samotným počtom pomôcť preťažiť kozmosféry. Čím viac raketových stanovišť presahuje ich možnosti hliadkovania, tým uskutočniteľnejší sa stáva americký jadrový prvý úder.

Preto nový protiboľševický Kremľ pod vedením Jurija Andropova tak neústupne odmieta súhlasiť čo i len s jedinou novou americkou raketou v Európe. V ich očiach sú tieto rakety jednoducho predohrou jadrovej vojny.

Incident s kórejským dopravným lietadlom z 1. septembra bol zinscenovaný a načasovaný tak, aby podkopal rozhovory o zbrojení a zabezpečil, že rozmiestnenie rakiet v Európe sa neoneskorí (NewsALERT #3). Boľševizovaná Reaganova administratíva však urobila mimoriadne chybný odhad, jednak zinscenovaním incidentu, jednak jeho využívaním na také intenzívne útoky proti Sovietom počas celého septembra. Skrátka, Reagan a jeho scenáristi to prehnali.

Koncom septembra náhle celosvetovo prudko vzrástla aktivita sovietskeho námorníctva. Potom 28. septembra vydal sovietsky prezident Andropov významné vyhlásenie prostredníctvom sovietskej tlačovej agentúry TASS. Vážnosť tejto udalosti sa z veľkej časti stratila v povrchných denných správach, od ktorých väčšina Američanov závisí. Predovšetkým bolo vydané ako Vyhlásenie generálneho tajomníka strany — formát používaný iba v krízových situáciách. Začínalo slovami:

„Sovietske vedenie považuje za potrebné zverejniť... svoje hodnotenie smerovania súčasnej administratívy Spojených štátov. Stručne povedané, ide o militaristický kurz, ktorý predstavuje vážnu hrozbu pre mier.“ Vyhlásenie obsahovalo veľa bodov, z ktorých najzlovestnejší znie: „Aj keby mal niekto ilúzie o možnom vývoji politiky americkej administratívy k lepšiemu, posledné udalosti ich DEFINITÍVNE ROZPTÝLILI.“ (Zvýraznenie naše.) Nie je to výpočet sťažností na vyriešenie, ale vážne vyslovený konečný úsudok.

Andropov vo svojom krízovom vyhlásení tiež povedal, že pri odpovedi na americké rozmiestnenie rakiet v Európe sovietske „slová a činy nebudú v rozpore“. Tieto slová už mesiace varujú, že ruské protipatrenia budú zahŕňať zbrane namierené priamo na USA. Pred niekoľkými dňami, 17. októbra, to sovietsky generál Nikolaj Červov konkretizoval v rozhovore pre nemecký časopis Stern: sovietske jadrové rakety budú umiestnené „do 10 minút“ od USA. Americkí predstavitelia a komentátori si to vysvetlili tak, že sovietske raketové ponorky sa iba posunú

[Pôvodná strana 6]

bližšie k našim brehom. Vôbec však nemyslel toto.

V priebežnom News Alert #4 z minulého júna sme upozornili na varovné náznaky vo švédskych a nórskech vodách. Miniponorky unikajúce sonaru vyvolali senzáciu, keď prenikli do najprísnejšie bránených vôd, voľne sa v nich pohybovali a bez ujmy odišli. Ide o vyspelejšiu verziu miniponoriek unikajúcich sonaru, ktoré pred 7 rokmi slúžili na osádzanie rakiet odpaľovaných spod vody (UWM) v amerických teritoriálnych vodách (AL#16). Teraz sú opäť v činnosti.

Andropovovo krízové vyhlásenie z 28. septembra bolo v skutočnosti vyhlásením skrytej vojny proti USA. Hoci väčšina sovietskych rakiet osadených v našich vodách pred 7 rokmi tam stále je, považujú sa za nespoľahlivé. Osádzanie nových UWM v našich vodách sa začalo 28. septembra. V roku 1976 išlo výlučne o modely krátkeho doletu s raketovým pohonom, určené na zásah neďalekých pobrežných cieľov. Mnohé z nich sa osádzajú znova. Navyše je však teraz k dispozícii aj špeciálne zapuzdrená verzia úplne novej sovietskej riadenej strely označenej SSCX4. Má dolet 900 míľ a môže zasiahnuť každý cieľ v USA okrem Severnej a Južnej Dakoty, Minnesoty a častí susedných štátov. Pre túto novú hrozbu bolo prezidentské lietadlo na riadenie jadrovej vojny nedávno premiestnené do vnútrozemia v rámci tohto ostrova bezpečia. Do 12. októbra bolo osadených prinajmenšom 73 UWM... a mnohé ďalšie majú nasledovať.

Rozširujúca sa kríza: Libanon, Perzský záliv, Kórea

Noví bolševici so základňou v USA, ktorí chybným odhadom spustili rýchlejšie hromadenie kríz, než zamýšľali, sa snažia znovu získať kontrolu nad udalosťami. Ich súčasnou hlavnou stratégiou je zámerne rozmnožovať krízové arény, aby vyviedli Kreml z rovnováhy. Pomáhajú im pritom blízki spojenci, radikálni sionisti, ktorí v súčasnosti ovládajú izraelskú vládu.

Kreml zároveň už nečaká, čo bolševicko-sionistická os vymyslí ďalej, ale sám podniká agresívne kroky. Pred dvoma dňami, 21. októbra, bolo oznámené, že sovietsky prezident Andropov odkladá návštevu Bulharska. Príčinou neboli zdravotné problémy, ako sa pováralo:

[Pôvodná strana 7]

hoci Andropov má niektoré chronické ťažkosti, stále pevne riadi dianie. Cestu zatiaľ zrušil, pretože sa dostala do konfliktu s krízovou mobilizačnou kampaňou práve zameranou na sovietske obyvateľstvo. Osobne tiež koordinuje krízové rozhodovanie, ktoré teraz prebieha v Kremli.

Libanon: ďalší obetovaní príslušníci námornej pechoty

V minulomesačnom NewsALERT #4 sme vysvetlili, prečo bola americká námorná pechota vyslaná do Libanonu. Je tam na uskutočnenie plánov, podľa ktorých majú byť USA úmyselne vtiahnuté do nového „Vietnamu“ v Libanone. Tvrdí sa, že jej poslaním je „udržiavanie mieru“, ale prísne obmedzenia jej činnosti akúkoľvek takú úlohu znemožňujú. Doterajšou úlohou je namiesto toho slúžiť ako návnada pre smrteľné útoky určené na nezvratné prehĺbenie amerického zapojenia.

Keby sme to hovorili iba dodatočne, stálo by naše slovo proti slovu prezidenta Reagana a zvyšku americkej vlády. NewsALERT však jednoducho pokračuje v práci, ktorú predtým vykonával Dr. Beter. Ten pred súčasnou situáciou opakovane a výslovne varoval už pred vyše rokom (AL#78, 79, 80). Nijaké ospravedlnovanie ani výhovorky nezmenia jednoduchú skutočnosť: Reaganove hojné uistenia, že námorní pešiáci nebudú v nebezpečenstve, sa ukázali ako úplne nepravdivé, kým varovania Dr. Betera sa ukázali ako tragicky presné.

Keď Dr. Beter pred vyše rokom vyslovoval tieto ignorované varovania, informoval aj o kľúčovej skutočnosti, že udalosti manipuluje izraelská spravodajská služba Mossad. Napríklad v auguste 1978 (AL#78) uviedol, že Izrael plánuje zavraždiť zvoleného libanonského prezidenta Bašíra Džamáíla. Nasledujúci mesiac sa plán uskutočnil, čím pomohol pripraviť podmienky pre časovo neobmedzené rozmiestnenie námornej pechoty v Libanone. Zavraždeného zvoleného prezidenta vo funkcii nahradil jeho menej schopný brat Amín.

Izraelský Mossad naďalej manipuluje udalosti v súčinnosti s americkým Pentagónom a určitými frakciami ministerstva zahraničných vecí USA. Hoci je v niektorých smeroch preceňovaný, svoju špičkovú povest si zaslúži v jednej konkrétnej oblasti: infiltrácii a podvracaní ostatných mocenských centier na celom

[Pôvodná strana 8]

Blízkom východe. Prebieha to od vyhlásenia Izraela za štát a dnes pôsobia agenti Mossadu na citlivých miestach od Maroka po Irán. Mossad je tiež mimoriadne aktívny v New Yorku, pretože sa tam nachádza sídlo Organizácie Spojených národov. Táto skutočnosť krátko vyšla najavo v auguste 1979 v známom prípade izraelského špehovania vtedajšieho amerického veľvyslanca pri OSN Andrewa Younga (AL#49).

Kdekoľvek je to možné, tajní agenti Mossadu sa snažia postaviť proti sebe radikálne a konzervatívnejšie frakcie v mocenských skupinách, do ktorých prenikli. Takto často dokážu aspoň krátkodobo zvýšiť alebo znížiť intenzitu konfliktu. Keď sú tieto kroky koordinované s ďalšími krokmi izraelskej vlády a USA, môžu a skutočne aj radikálne menia priebeh udalostí. Tento postup sa počas posledných dvoch mesiacov vo veľkom využíval v Libanone.

V NewsALERT #4 sme opísali, ako smrteľné útoky z 29. augusta a 6. septembra, ktoré pripravili o život 4 námorných pešiakov, podnietili vypracovanie rezolúcie o vojnových právomociach pre Libanon. Jej úplnejším názvom je „Rezolúcia o mnohonárodných silách v Libanone“. Podobne ako rezolúcia o Tonkinskom zálive z roku 1964, ktorá poslúžila ako právny základ vietnamskej vojny, aj nová rezolúcia mala poskytnúť oprávnenie na budúcu eskaláciu v Libanone.

Hoci na rozbehnutie procesu vojnových právomocí bolo potrebné obetovať niekoľko námorných pešiakov, samotné schválenie bolo inou vecou. Dosť senátorov a kongresmanov sa obávalo možných následkov, aby pri pokračovaní rozsiahleho násillia ohrozili prijatie rezolúcie. A tak, kým návrh prechádzal Kapitolom, trojtýždňová vojna sa upokojila. Dňa 26. septembra bolo vyhlásené jedno z nekonečných libanonských prímerí. Americkí predstavitelia okamžite tvrdili, že ho priniesla prítomnosť námornej pechoty, údajne tým, že presvedčila Sýriu ustúpiť.

Bol to falošný lúč nádeje, ale posilnil klamlivý obraz „mierového“ poslania námornej pechoty. O dva dni neskôr sa dokonca prvýkrát od 28. augusta otvorilo bejrútske letisko, čím sa ešte zdôraznilo údajné zlepšenie situácie. V ten deň Snemovňa reprezentantov výraznou väčšinou prijala libanonskú rezolúciu o vojnových právomociach (270 : 161). O jeden

[Pôvodná strana 9]

deň neskôr prešla aj Senátom (54 : 46).

Situácia zostala potlačená, kým Reagan nemohol rezolúciu podpísať, čím sa zachovala fikcia, že sa všetko robí pre mier. Reagan ju podpísal 12. októbra, ale s výhradou. V budúcej kríze stále môže využiť ústavnú časovanú bombu, ktorú počas uplynulého leta nastražil Najvyšší súd USA zrušením právomoci Kongresu uplatňovať „legislatívne veto“. Reagan a spol. budú čo najdlhšie využívať oprávnenie udelené Kongresom v libanonskej rezolúcii. Kedykoľvek to však bude potrebné, Biely dom bude môcť pokračovať v libanonskej stratégii aj napriek námietkam Kongresu. Skrytý za ústavnou konfrontáciou bude môcť pokračovať bez ohľadu na vôľu Kongresu — alebo amerického ľudu.

Keď Reagan 12. októbra libanonskú rezolúciu podpísal, prímerie splnilo svoju úlohu. Ihneď sa začalo rozpadáť, keď sa začali ostreľovačské útoky na pozície americkej námornej pechoty. Dňa 14. októbra bol zastrelený ďalší námorný pešiak a 16. októbra ešte jeden; ďalší 3 boli zranení.

V posledných týždňoch sa v Libanone hovorí o takzvanej „konferencii národného zmierenia“. Jej cieľom by bolo priviesť všetky bojujúce frakcie za rokovací stôl a vytvoriť nový spôsob rozdelenia moci, ktorý by ukončil krviprelievanie. Vyhliadky na úspech takej konferencie sú slabé, ale nie nemožné: Libanon bol predsa pokojnou krajinou, kým sa pred desaťročím nezačala destabilizácia vonkajšími silami. Preto si ani súčasná americká administratíva, ani izraelská vláda nemôže dovoliť úspešnú libanonskú konferenciu zmierenia. Niečo bolo treba urobiť, pretože po týždňoch sporov o miesto stretnutia sa teraz všetky strany prikláňajú k Ženeve.

Pre radikálnych sionistov, ktorí teraz riadia izraelskú vládu, je krviprelievanie vždy obľúbeným nástrojom politiky. Bývalého teroristu Menachema Beginu teraz vo funkcii izraelského premiéra vystriedal tichší, ale ešte radikálnejší terorista — Jicchak Šamir. Šamir, člen neslávne známych vrahov Sternovej skupiny v štyridsiatych rokoch a neskôr agent Mossadu, si celú kariéru vybudoval na vraždách a intrigách. Zmenil sa teraz? Ako povedal prorok Jeremiáš: „Môže Etiópčan zmeniť svoju kožu alebo

[Pôvodná strana 10]

leopard svoje škvrny? Potom môžete konať dobro aj vy, ktorí ste privykli konať zlo.“

Dnes prichádza z Bejrútu správa o nevyhnutnom teroristickom útoku na americkú námornú pechotu. Prvé správy hovoria o takmer 150 zabitých a možno 70 zranených námorných pešiakoch. Mossad opäť udrel.

Perzský záliv: iracko-iránska vojna

Pred mesiacom sme v NewsALERT #4 zaradili krátke krízové upozornenie na blížiaci sa nový vývoj v iracko-iránskej vojne. Ide o zúfalý iracký krok na ochromenie schopnosti Iránu vyvážať ropu, rovnako ako je už ochromená táto schopnosť Iraku. Ak Irak uspeje, Irán pohrozil úplným uzavretím Perzského zálivu pre obchodnú lodnú dopravu.

Ako sme vtedy uviedli, kľúčovou udalosťou, ktorú bolo potrebné sledovať, mala byť dodávka 5 francúzskych stíhačiek Super Etendard s raketami Exocet. V NewsALERT #5 sme informovali, že od 7. októbra sa dodávka začína uskutočňovať.

Prvý presun smeroval z námornej leteckej základne Landivisiau v Bretónsku na letisko Bordeaux na juhozápadnom francúzskom pobreží. Landivisiau je základňa, kde približne 30 irackých pilotov a mechanikov absolvovalo 14-týždňový intenzívny kurz lietania a údržby Etendardov.

Počas ďalších približne desiatich dní sa objavovali protichodné správy a povesti, či sa dodávka už dokončila. V tom čase sa ju agenti Rockefellerovho kartelu, ktorý predaj odmieta (NewsALERT #5), stále snažili zablokovať. Neuspeli. Dňa 17. októbra minister zahraničných vecí George Shultz počas

návratu zo stretnutia v Kanade povedal novinárom na palube lietadla: „Francúzi sa rozhodli.“ Kritizovaním iránskych hrozieb bez komentovania irackých plánov tiež naznačil americký príklon k Iraku a proti Iránu.

Týchto 5 francúzskych lietadiel je teraz v Iraku; dorazili tam 19. októbra. Irak teraz začína vojenské úsilie o zastavenie iránskeho vývozu ropy: včera varoval všetky lode, aby sa vyhýbali iránskemu prístavu Bandar Chomejní v severnom Perzskom zálive, pričom tvrdil, že tam položil míny.

[Pôvodná strana 11]

Plány na ropnú krízu v Perzskom zálive majú ekonomickú (NewsALERT #5) aj strategickú povahu. Existuje spojenie medzi dnešným teroristickým útokom na námorných pešiakov v Libanone a vznikajúcou krízou v Perzskom zálive. Niekoľko hodín po libanonskej katastrofe americkí predstavitelia obviňujú Irán. Bolševicko-sionistickí agenti pracujú na manipulovaní Iránu žiaducimi smermi (AL#52) a táto manipulácia má teraz pomôcť vyvolať konfrontáciu USA s Iránom. Zároveň sa má Irán tlačiť k užším vzťahom s Moskvou, čím sa konfrontácia zmení na ďalšiu arénu nepriateľstva medzi Ruskom a Amerikou. Zásadný význam Iránu v tejto súvislosti opísal Dr. Beter pred vyše 5 rokmi (AL#37) a opäť sa má dostať do novinových titulkov.

Južná Kórea: bombový výbuch v Barme

Ako sme rozobrali skôr v tomto NewsALERT, rastúca kríza medzi Spojenými štátmi a Sovietskym zväzom sa začala pred takmer 2 mesiacmi epizódou s kórejským dopravným lietadlom. Ako sme uviedli v NewsALERT #3, incident zariadila kórejská CIA v mene svojho amerického náprotivku. Presne napodobňoval takmer totožnú misiu z roku 1978 s jedným zásadným rozdielom. Tentoraz nebolo cieľom získavanie spravodajských informácií, ale samotný počet mŕtvych.

Po spravodajskej misii kórejského dopravného lietadla v roku 1978 (AL#33) poslal Kreml' juhokórejskej vláde mimoriadne priame varovania. Hrozili najkrajnejšími následkami, ak by sa niečo podobné niekedy zopakovalo.

Dňa 26. októbra 1979 kórejská CIA zavraždila prezidenta Pak Čong-hiho vo vnútornom boji o moc. To viedlo k vojenskému prevratu, ktorý dosadil súčasného kórejského prezidenta Čon Tu-hwana. Čon dal riaditeľa KCIA, ktorý atentát zosnoval, v máji 1980 popraviť.

Tento sled udalostí dal Južnej Kórei nového prezidenta Čona, ktorý sa nezúčastnil plánovania incidentu s lietadlom v roku 1978. Obklopil sa však kľúčovými spolupracovníkmi, kariérnymi diplomatmi a úradníkmi, z ktorých mnohí mali veľmi úzke väzby na USA. Viacerí z týchto mužov dobre poznali skutočnú povahu incidentu z roku 1978 a niesli zaň určitú zodpovednosť.

[Pôvodná strana 12]

Zastreté vyhlásenie vojny sovietskeho prezidenta Andropova z 28. septembra bolo namierené proti každej mocnosti, ktorá sa pripája k americkej bolševickej kampani proti Rusku. Konkrétne to zahŕňa aj Južnú Kóreu. Z pohľadu Kremľa bol minulomesačný incident s kórejským dopravným lietadlom vojnovým činom a vyžaduje naplnenie varovaní z roku 1978.

Andropov zadal KGB, ktorú viedol pätnásť rokov, túto úlohu: nejakým spôsobom odstrániť najvyššie vedenie Južnej Kórey zapletené do oboch incidentov s kórejskými dopravnými lietadlami. Ak to bude možné, prezident Čon mal byť ušetrený, pretože dostupné informácie naznačovali, že sa osobne nepodieľal na plánovaní ani jedného incidentu.

Úloha bola náročná. Vyžadovala zhromaždiť všetkých najvyšších juhokórejských predstaviteľov okrem Čona a prelomiť obvykle prísnu juhokórejskú ochranu. Riešením sa ukázala slávnostná návšteva juhokórejských predstaviteľov v Mauzóleu mučeníka v barmskom Rangúne. Barmčania

nechceli, aby sa po ich uctievaní svätyni pohybovali cudzie bezpečnostné sily, čo znamenalo, že Juhokórejčania sa museli spoľahnúť na barmuskú ochranu.

Začiatkom tohto mesiaca, 9. októbra, zmenil silný výbuch Mauzóleum mučeníka v Rangúne na ruiny. Zahynulo sedemnášť popredných členov juhokórejskej vlády a viac než tucet ďalších utrpelo zranenia. Zahynuli aj traja Barmčania a mnohí ďalší boli zranení. Prezident Čon tam však nebol: jeho príchod bol naplánovaný na 10.30 a výbuch nastal o päť minút skôr.

Pri každej operácii tohto druhu ruská KGB vždy veľmi starostlivo zahladzuje stopy. Južná Kórea obviňuje Severnú Kóreu a Barma zatiaľ zadržala ako podozrivých troch „Kórejčanov“, pričom nespresnila, či sú zo Severu alebo Juhu. Spojenie s KGB zrejme nikdy nevyjde najavo... ale Andropovova úloha bola splnená. Kríza sa ďalej rozširuje.

Ďalšie plánované vydanie: 4. novembra 1983

NewsALERT vydáva Audio Books, Inc., 24-krát ročne. Adresa sídla: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodným peňažným poukazom v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 6 z 23. októbra 1983 z priečinka 06. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Dátum august 1978 pri AL#78 na pôvodnej strane 7 je zachovaný podľa tlače napriek nezrovnalosti s okolitou chronológiou. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/06/NewsAlert6_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert6_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 7 - 4. novembra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: utajovanie a klamanie

„Stratégia Mayaguez“ pri invázii na Grenadu

Dňa 25. októbra Spojené štáty napadli karibský ostrov Grenada. Prezident Reagan tvrdil, že operácia sa uskutočnila na ochranu amerických životov a v reakcii na žiadosť ďalších karibských ostrovných štátov, ktoré na pomoc vyslali symbolické sily. Invázia na Grenadu sa však v skutočnosti plánovala vyše dvoch rokov a jej presné načasovanie určil masaker amerických námorných pešiakov nákladným autom s bombou v Bejrúte o 2 dni skôr. Tak ako aféra Mayaguez v roku 1975 utlmila americký hnev nad pádom Južného Vietnamu, invázia na Grenadu utlmila nežiaduce reakcie na bejrútsku katastrofu.

Kampaň na kontrolu toho, čo Američania vedia

Inváziu na Grenadu sprevádzala kampaň Bieleho domu založená na cenzúre tlače a klamaní, ktorá nemala obdobu ani v najtajnejších operáciách druhej svetovej vojny. Odráža to oveľa širší vzorec posadnutosti utajovaním, ktorý narastá posledné 4 roky. Nový bolševizmus infikujúci vládu USA vedie k bezprecedentným novým kontrolám štátnych zamestnancov, skrývaniu informácií a bráneniu vedeckému skúmaniu.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () s týmito skratkami:

AL# - kazeta Dr. Beter AUDIO LETTER® č. #

AB# - kazeta AUDIO BOOK® č. #

ST# - SPECIAL TAPE č. #

Tieto kazety, ktoré vyrába Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: utajovanie a klamanie

Pred desiatimi dňami Spojené štáty pod tenkou zásterkou karibských mnohonárodných síl napadli ostrov Grenada. Udalosť sa dostala na titulné stránky nielen pre svoj senzačný charakter, ale aj pre bezprecedentné kroky vlády USA na kontrolu správ o nej. Siahali od zavádzajúcich vyhlásení Bieleho domu až po vylúčenie akéhokoľvek nezávislého spravodajstva o bojoch počas rozhodujúcich prvých dvoch dní vojny.

Rozhorčenie nad cenzúrou tlače pri invázii na Grenadu je plne oprávnené, ale dotýka sa iba povrchu. To, čo sa stalo, zahŕňa niekoľko vrstiev utajovania a klamaní. Utajuje sa skutočný vojenský účel invázie: Reagan teraz karhá novinárov za používanie svojho vlastného pôvodného slova „invázia“ a hovorí, že išlo iba o „záchrannú misiu“ na ochranu amerických životov. Klamanie sa týka aj dôvodu načasovania invázie, ktoré priamo súviselo s bombovým útokom na kasárne americkej námornej pechoty v Bejrúte o dva dni skôr. A v skutočne zvrátenom obraze hodnom

nových amerických bolševických plánovačov vojny sa dokonca utajujú aj dôvody utajovania. Grenadská búrka v pohári vody si z vojenských dôvodov nevyžadovala utajenie presahujúce inváziu v deň D počas druhej svetovej vojny: jeho účelom bolo manipulovať tlač, a tým aj americkú verejnosť.

Najdôležitejšie na epizóde grenadskej cenzúry je, že tvorí súčasť oveľa širšieho a rýchlo rastúceho vzorca. Za štyri roky, odkedy vláda USA začala podliehať tichej novej bolševickej revolúcii, sa záujem vlády o utajovanie zmenil na posadnutosť. Doteraz tento trend práve vďaka svojej nenápadnosti unikol širšej pozornosti verejnosti. Je však veľmi zlovestný.

Prezident Reagan rád vykresľuje svoju administratívu ako oddanú ideálom, ktoré milióny ľudí chápu ako kresťanské. Keby sme jednoducho venovali pozornosť tomu, čo náš Pán Ježiš Kristus skutočne učil, neurobili by sme túto chybu. Cesty všadeprítomného utajovania sú cestami temnoty. „Veď každý, kto pácha zlo, nenávidí svetlo... aby jeho skutky nevyšli najavo.“ Pseudokresťanský obraz Reaganovej administratívy je satanský falzifikát.

[Pôvodná strana 3]

„Stratégia Mayaguez“ pri invázii na Grenadu

Pred dvoma týždňami, 23. októbra, boli štvorposchodové betónové kasárne americkej námornej pechoty na bejrútskom letisku zničené nákladným autom s bombou pri samovražednom útoku. Prvé správy z toho dňa, ako sme uviedli v NewsALERT #6, hovorili až o 150 zabitých námorných pešiakoch a mnohých ďalších zranených či nezvestných. Pri udalostiach tohto druhu sa správy s postupom času vždy zhoršujú. Dnes, keď sú vykopávacie práce takmer dokončené, je počet mŕtvych 234 s možnosťou, že dosiahne 239.

Ako sme podrobne uviedli pred šiestimi týždňami v NewsALERT #4, naši vlastní vodcovia veľmi zámerne, krok za krokom, manévrujú USA do nového „Vietnamu“ v Libanone. Bolševizovaná vláda USA pritom úzko spolupracuje s radikálnymi sionistami, ktorí teraz ovládajú izraelskú vládu. To, čo sa 23. októbra stalo v Bejrúte, je predzvesťou budúcnosti: ani v samotnej vietnamskej nočnej more, ani v najtemnejších dňoch ofenzívy Tet v roku 1968 Amerika nestratila toľko mužov za jediný deň.

Iba dva dni po bejrútskej katastrofe zasiahol Američanov ďalší veľký šok: americká invázia na Grenadu pod zásterkou „mnohonárodných“ karibských síl. Bejrútsky šok ešte neodznel a jeho úplný význam ešte neprenikol do vedomia, keď invázia na Grenadu odvrátila pozornosť amerického ľudu aj Kongresu.

Načasovanie a poradie týchto dvoch ohromujúcich udalostí nebolo náhodné. Zastavte sa na chvíľu a zamyslite sa, aký odlišný emocionálny účinok by mali v opačnom poradí: najprv kontroverzná invázia na Grenadu a o dva dni neskôr katastrofa v Bejrúte. Dokonca aj prezident Reagan pri prvom oznámení invázie uviedol, že „formálne“ rozhodnutie padlo 23. októbra, v ten istý deň ako bejrútska katastrofa. To je však iba malý náznak rozsahu vzájomnej koordinácie týchto udalostí.

Reaganova administratíva plánuje inváziu na Grenadu už vyše dvoch rokov. Americká námorná pechota vykonala cvičnú inváziu na Grenadu na ostrove pri Portoriku už v roku 1981. Skutočné načasovanie invázie sa však zakladalo skôr na psychologických než strategických

[Pôvodná strana 4]

úvahách. Použil sa rovnaký postup ako pri dnes málo pripomínanom incidente Mayaguez z roku 1975.

Predohrou aféry Mayaguez bol kolaps Južného Vietnamu na jar 1975. O dva roky skôr USA stiahli svoje vojenské sily na základe údajnej „mierovej“ dohody a uistovali Američanov, že naše obete

umožnili Južným Vietnamcom brániť sa samostatne. V marci 1975 severovietnamské sily spustili veľké útoky v oblasti Centrálnej vysočiny Južného Vietnamu. Do dvoch týždňov juhovietnamské sily všade ustupovali.

Správy z Vietnamu sa zo dňa na deň zhoršovali. Dňa 16. apríla začali americkí predstavitelia v Saigone evakuovať občanov USA. Juhovietnamské prezidentstvo počas jediného týždňa dvakrát zmenilo držiteľa, kým sa situácia stále zhoršovala. Do 28. apríla bola letecká základňa Tan Son Nhut pri Saigone ostreľovaná a prezident Gerald Ford nariadil okamžitú úplnú evakuáciu zostávajúceho personálu zo Saigonu. Niekoľko hodín po skončení odchodu na nasledujúci deň sa Južný Vietnam bezpodmienečne vzdal Severnému Vietnamu.

Američania znášali desaťročie vojny... 58 000 mŕtvych a mnoho ďalších zmrzačených a nezvestných... 200 miliárd dolárov alebo viac z našich daní... americká spoločnosť rozorvaná bezprecedentnými nepokojmi... a načo to všetko? Skončilo sa to panickým stiahnutím takým náhlým, že zostal vojenský materiál v hodnote približne 5 až 10 miliárd dolárov, ktorý mohli Severní Vietnamci ukoristiť.

Keď šok z toho, čo sa stalo, postupne odznieval, medzi americkým ľudom ho nahrádzal hnev a frustrácia. Všetky sľuby, všetky zdôvodnenia a všetky výzvy piatich administratív, demokratických aj republikánskych, sa vo vzťahu k Vietnamu ukázali ako úplne bezcenné. Boli sme zradení... a niekto za to musel zaplatiť.

Naši vodcovia vedeli, že nemajú čakať, kým im rastúci tlak verejnej bolesti a hnevu vybuchne do tváre. Namiesto toho zariadili, aby sa tieto nahromadené pocity vybili na obetnom baránkovi.

Dňa 12. mája 1975, necelé dva týždne po páde Saigonu, sa americká obchodná loď Mayaguez presunula

[Pôvodná strana 5]

do veľmi nebezpečných vôd Siamského zálivu. Priblížila sa k mimoriadne citlivému ostrovu Poulo Wai, na ktorý si robili nárok Kambodža aj Vietnam. Ako sa očakávalo, Kambodžania zajali Mayaguez a jeho 39-člennú posádku.

To, čo nasledovalo, by malo charakter komickej opery, keby to nebolo také smutné. Americké letectvo, námorníctvo a ako vždy aj námorná pechota dostali rozkaz zasiahnuť proti Kambodži. Bola to trojdňová senzácia, ktorá vyvrcholila vyslaním námornej pechoty na záchranu posádky Mayaguez. Uspeli a všetko sa vyzdvihovalo, akoby šlo o ohromujúce víťazstvo. Na titulných stránkach boli fotografie prezidenta Forda a jeho poradcov v pózach zjavného jasotu nad správou o úspešnej misii.

Z hľadiska bežných vojenských výpočtov to v skutočnosti malo ďaleko od úplného úspechu, za ktorý sa operácia vydávala. Pri operácii zahynulo viac amerických vojakov (41), než mala celá zachránená posádka Mayaguez členov (39). V takých chvíľach však fakty nehrajú úlohu: záleží iba na vyvolaných emóciách. A fungovalo to.

„Vítazná“ aféra Mayaguez vytlačila oveľa dôležitejšiu, ale nepríjemnú kolaps Južného Vietnamu z titulných stránok a na istý čas aj z mysle. Miliónom ľudí umožnila v duchu zaťať päsť a povedať: „Tým im ukážeme, že si s nami nemôžu robiť, čo chcú!“ A čo bolo pre našich vodcov najdôležitejšie, vriaci hnev nad Vietnamom nahradila širokým súhlasom so zvládnutím incidentu Mayaguez.

Kým senzácia okolo incidentu Mayaguez v našich mysliach vyprchala, už boli iné správy, ktoré na chvíľu pútali pozornosť. Pád Južného Vietnamu pred niekoľkými týždňami bol stále nevyhnutnou skutočnosťou, ale už bez silného emocionálneho náboja. Americkí vodcovia uspeli so svojím

manévrom Mayaguez. Už im nehrozilo, že budú musieť zaplatiť za svoju úlohu v katastrofe zvanej Vietnam.

Minulotýždňová americká invázia na Grenadu má s incidentom Mayaguez z roku 1975 spoločné dôležité črty. Líšia sa v jednom ohľade: incident Mayaguez bol sám osebe bez významu, zatiaľ čo grenadská operácia má vlastné strategické súvislosti. Obe situácie sa však

[Pôvodná strana 6]

podobajú politicky motivovaným načasovaním. Incident Mayaguez sa použil na zabránenie nežiaducim, z pohľadu našich vodcov, reakciám verejnosti a Kongresu na katastrofu - pád Južného Vietnamu. Podobne bola invázia na Grenadu načasovaná na zabránenie obdobným nechceným reakciám na ďalšiu veľkú katastrofu - masaker námorných pešiakov v Bejrúte. A v oboch prípadoch príslušní prezidenti pri oznámení svojich krokov povedali, že konajú „na ochranu amerických životov“.

V NewsALERT #6 sme uviedli, že bombový útok na našich námorných pešiakov v Bejrúte zorganizoval izraelský Mossad prostredníctvom infiltrácie iných skupín v regióne. Uviedli sme aj to, že sa uskutočnil v koordinácii so súčasnou vládou USA s cieľom zabrániť úspechu libanonskej Konferencie národného zmierenia. Táto koordinácia sa výrazne odráža v načasovaní udalostí vedúcich k invázii na Grenadu.

Verejná príprava Washingtonu na otvorený zásah proti Grenade sa začala 24. marca, keď prezident Reagan ukázal fotografie novej pristávacej dráhy, ktorá sa tam stavala. Naznačil, že 9 000 stôp dlhá dráha nemôže mať nijaké mysliteľné mierové využitie, a preto musí slúžiť vojenským účelom Rusov a Kubáncov. Nespomenul skutočný dôvod amerického záujmu, ktorý leží približne 500 míľ odtiaľ v Guyane. Sovietsky zväz a Kuba už majú v marxistickej Guyane prístup k väčšiemu a v niektorých ohľadoch výhodnejšie položenému letisku: obrovskému letisku Timehri. Cez toto letisko v novembri 1978 prešli telá z masakru v Jonestowne a zo súbežnej tajnej operácie komanda proti tajnej ruskej raketovej základni (AL#40).

Letisko Timehri sa vo veľkom využíva na prepravu kubánskych vojakov do Afriky aj na iné účely. Americkí predstavitelia sa však zo všetkých síl snažia verejne o ňom nikdy nehovoriť pre jeho nepríjemnú minulosť. Kedysi bolo americkou leteckou základňou Atkinson Field. V roku 1965 ho však prezident Lyndon Johnson bezplatne odovzdal novo nezávislej marxistickej Guyanskej republike, ktorá ho premenovala na Timehri. Takto veci fungovali za čias dnes už zaniknutej tajnej aliancie Washingtonu a Moskvy.

Vojnoví plánovači dnes už bolševizovaného amerického Pentagónu

[Pôvodná strana 7]

chcú leteckú základňu ako protiváhu letiska Timehri v Guyane. Pred istým časom sa rozhodlo, že najlepší spôsob jej získania bude počkať, kým Kubánci dokončia novú dráhu na Grenade, a potom ju zobrať pre americké využitie. Tento plán vyvolal pôvodný Reaganov televízny útok z minulého marca na grenadskú dráhu, ktorá sa vtedy blížila k dokončeniu.

Vtedajší grenadský premiér Maurice Bishop namietal, že dráha je potrebná na podporu cestovného ruchu, ktorý obmedzovalo malé a zastarané letisko Grenady. Minulý jar prišiel do Washingtonu v snahe hovoriť s Reaganom a ďalšími vysokými predstaviteľmi administratívy a predložiť im úplné podrobnosti. Jeho pokusy odmietli. Okrem formálneho krátkeho stretnutia s vtedajším poradcom pre národnú bezpečnosť Williamom Clarkom ho údajne neprijal nikto, kto by s ním mohol alebo chcel rokovať s príslušnou právomocou.

Namiesto toho sa s blížiacim dokončením dráhy rozbehla tajná kampaň na destabilizáciu Bishopovho režimu. Na spustenie plánovanej invázie v správnom čase bola potrebná zámienka. Preto sa pestovali vzťahy s ambicióznymi mužmi blízkymi Bishopovi. Americké plánovanie zásahu na Grenade sa medzitým udržiavalo v úzkej koordinácii s izraelskými krokmi, ktoré sa mali tajne uskutočniť v Libanone. Tento mesiac sa všetko spojilo v bleskovom slede ohromujúcich udalostí.

13. októbra: Na Grenade sa začínajú nepokoje; premiér Bishop je umiestnený do domáceho väzenia.

18. októbra: Obojživelný operačný zväz 1 800 amerických námorných pešiakov a podporných lodí odchádza z Camp Lejeune v Severnej Karolíne, údajne do Libanonu vystriedať námorných pešiakov, ktorým tam končí nasadenie. Z Norfolku vo Virgínii odchádza aj námorný operačný zväz vedený lietadlovou loďou USS Independence, údajne vystriedať lode slúžiace pri Libanone.

19. októbra: Krvavý prevrat na Grenade. Bishop, politicky blízky Kube a osobne Castrovi, je zabitý spolu s poprednými spolupracovníkmi. USA napriek tomu tvrdia, že za tým stojí Kuba.

21. októbra: Kým oficiálne sovietske vyhlásenia zostávajú opatrné, ruský klientsky štát Kuba dôrazne odsudzuje zabíjanie a naznačuje, že môže prehodnotiť vzťahy s Grenadou.

[Pôvodná strana 8]

V ten istý deň USA oznamujú, že „odkláňajú“ operačné zväzy námorníctva a námornej pechoty ku Grenade, čisto ako „preventívne“ opatrenie, a trvajú na tom, že nemajú v úmysle zasiahnuť.

23. októbra: Námorní pešiáci sú v Bejrúte zmasakrovaní samovražedným bombovým útokom zorganizovaným izraelským Mossadom (NewsALERT #6).

V ten istý deň: Kombinovaný operačný zväz amerického námorníctva a námornej pechoty s 21 loďami prichádza ku Grenade. Ako o dva dni neskôr oznámil prezident Reagan, v tento deň je udelený „formálny“ súhlas s inváziou zahŕňajúcou ďalších karibských účastníkov. Biely dom medzitým naďalej označuje inváziu za „absurdnú“.

24. októbra: Kongres šokovaný krviprelieváním v Bejrúte začína živú diskusiu. Mnohí ľutujú, že súhlasili s ponechaním námorných pešiakov na mieste. V Kongrese sa pripravuje návrh zákona na zastavenie financovania, a tým vynútenie ich odchodu. Rýchlo silnie odhodlanie zrušiť nedávny biano šek Reaganovi na ponechanie námorných pešiakov v Libanone počas 18 mesiacov. Ak by toto zastavenie uspelo, zmarilo by tajné spoločné americko-izraelské plány ďalšieho konfliktu v Libanone (NewsALERT #4).

25. októbra: Invázia na Grenadu šokuje Kongres a národ. USA tvrdia, že útok je reakciou na krvavý prevrat z 19. októbra... uskutočňuje sa však silami, ktoré vyplávali s dokonalým načasovaním deň pred prevratom.

V ten istý deň: Predkladá sa návrh zákona na zastavenie financovania služby námornej pechoty v Libanone, ale Kongres ohrozený novšou krízou na Grenade odkladá prerokovanie libanonského opatrenia. „Stratégia Mayaguez“ funguje: tým, že v emocionálne rozhodujúcej chvíli bráni zásahu v otázke Libanonu, invázia na Grenadu zachraňuje dlhodobý plán pre Libanon.

Od chvíle oznámenia invázie Grenada prevzala titulky od ešte čerstvej katastrofy námornej pechoty v Bejrúte. Tento účinok nesmierne zosilnilo zavedenie bezprecedentného utajovania a cenzúry tlače bolševizovaným Reaganovým Bielym domom. Nič nevzbudzuje novinársky apetít tak spoľahlivo ako oficiálne utajovanie alebo dojem zastierania. Pri invázii na Grenadu zašli Reaganov Biely dom a Pentagón do extrémov, ktoré v Spojených štátoch nemali obdobu. Tento zlovestný vývoj je sčasti odrazom

základnej povahy bolševických síl, ktoré teraz držia opraty moci vo vláde USA. Viac o tom v druhej téme. Navyše sa však utajovanie a cenzúra použili ako zámerný trik na manipuláciu spravodajstva o invázii na Grenadu. Pred inváziou zaznievali zavádzajúce vyhlásenia, po nej protichodné. Novinárom zakázali spravodajstvo priamo z miesta - utajenie väčšie než pri invázii do Európy v deň D alebo pri prvej atómovej bombovej misii druhej svetovej vojny. Štyroch novinárov, ktorí sa na Grenadu dostali, zadržali, odviezli vrtuľníkom na výsadkovú lietadlovú loď USS Guam a viac než deň držali bez možnosti komunikácie pod neustálym dohľadom. Tlač zúrila.

Nahnevaná tlač odpovedala tým, že Grenadu zaplavila najrozsiahlejším spravodajstvom, akého bola schopná, vrátane odsudzovania bezprecedentnej cenzúry. A práve to bolševickí stratégovia administratívy chceli. Odviedlo to pozornosť všetkých od Bejrútu na dosť dlhý čas, aby vášne okolo masakru amerických námorných pešiakov utíchli.

Koncom októbra sa následky grenadskej invázie upokojovali. Vodcovia prevratu, vicepremiér Bernard Coard a generál Hudson Austin, boli vo väzbe a hovorilo sa o vytvorení novej vlády Grenady podporovanej USA. Prvé americké vyhlásenia vytvárali dojem, že americké sily čoskoro odídu. Na posilnenie tohto dojmu bolo oznámené, že do tohto víkendu odíde polovica 6 000-členných inváznych síl.

Pentagón nemá v úmysle naozaj úplne odísť z Grenady: dráha vybudovaná Kubáncami sa už zmenila na provizórnu americkú leteckú základňu. Zatiaľ sa však zdá, že Grenada je pod kontrolou. A tak sa 2. novembra Snemovňa reprezentantov konečne dostala k hlasovaniu o návrhu zastaviť financovanie potrebné na udržanie námorných pešiakov v Libanone. Emocionálne ovzdušie sa dovtedy predvídateľne zmenilo. Namiesto pôvodného odporu k zbytočným úmrtiam námorných pešiakov nastal pocit, ktorý predseda Snemovne Tip O'Neill vyjadril slovami: „Odísť by bola katastrofa. Bolo by to víťazstvo pre Sýrčanov a Sovietov...”

S touto úvahou pripomínajúcou Vietnam Snemovňa hlasovala v pomere 274 : 153 proti zastaveniu financovania. Námorní pešiáci zostávajú v Libanone.

Zrada, ktorou sa Amerika dostáva do nového „Vietnamu“ v Libanone (NewsALERT #4), teda pokračuje presne podľa plánu. Vďaka hlasovaniu Snemovne z 2. novembra masaker námorných pešiakov nákladným autom s bombou z 23. októbra splnil svoj účel. Prekročili sme zlomový bod v nasadzovaní amerických životov, ktorý môže byť aj bodom, odkiaľ niet návratu.

Spoločná bolševicko-sionistická vojenská junta spájajúca USA a Izrael (AL#67) teraz môže voľne pokračovať v kampani za rozdelenie Libanonu. Včera, 3. novembra, sa Konferencia národného zmierenia libanonských vodcov v Ženeve prerušila v atmosfére možného kompromisu. Prezident Džamál dostal mandát hľadať východisko zo slepej uličky okolo dohody o stiahnutí vojsk zo 17. mája medzi Libanonom a Izraelom. Ak sa dohodu podarí určitým spôsobom upraviť, je šanca, že všetky strany v Libanone dosiahnu dohodu aj o ostatných problémoch, ktorým čelia. Mier je možný.

Izraelská vláda však nechce mier: chce rozdelenie. Dnes vybuchlo nákladné auto s bombou pri budove izraelského regionálneho veliteľstva v južnom Libanone, v menšej verzii toho, čo sa 23. októbra stalo americkým námorným pešiakom. Mossad znovu splnil príkaz bývalého agenta Mossadu, premiéra Šamira. Tak ako tunajší bolševici neváhajú obetovať americké životy na vlastné účely, radikálni sionisti riadiaci dnešnú izraelskú vládu neváhajú rovnako prelievať krv vlastných ľudí. Šamirova vláda teraz má zámienku, ktorou bude trvať na nezmenení kľúčovej dohody zo 17. mája. Takto môžu libanonské nádeje na mier opäť zmariť satanské sily odhodlané viesť vojnu.

Kampaň na kontrolu toho, čo Američania vedia

Dňa 17. marca 1982 vystúpil armádny generál vo výslužbe William Westmoreland na Fort Lewis College v Durangu v Colorade. Povedal, že v každej budúcej vojne s účasťou Spojených štátov bude nutné cenzurovať spravodajské médiá. Westmoreland, ktorý velil americkým silám vo Vietname, sa sťažoval na slobodu tlačového spravodajstva počas vietnamskej vojny a povedal: „Bez cenzúry môže vo verejnej mienke vzniknúť strašný zmätok.“

[Pôvodná strana 11]

Pri invázii na Grenadu sme tento mesiac videli praktický príklad uskutočňovania Westmorelandových odporúčaní. Pre nových amerických bolševikov neexistuje verejná „potreba vedieť“, ktorá tvorí základ našej slobodnej formy vlády.

Bezprecedentné utajovanie a cenzúra okolo Grenady sú iba najnovším a najdramatickejším príkladom rastúcej posadnutosti Reaganovej administratívy utajovaním. Tento nebezpečný trend však nie je iba zvláštnosťou Reagana a spol., ako si zrejme myslia niektorí komentátori. Je skôr dôsledkom bolševizácie vlády USA, ktorá sa začala v roku 1979 za Carterovej administratívy. Začala sa vraždou Nelsona Rockefellera (AL#42) a pokračovala prevažne mimo dohľad verejnosti (AL#43 a nasledujúce).

Skorý konkrétny dôsledok nového bolševického vplyvu sa objavil ku koncu Carterovej administratívy, v septembri 1980. Bola oznámená nová úroveň utajenia nad stupňom Prísne tajné, nazvaná Royal, s prístupom obmedzeným na približne dve desiatky najvyšších predstaviteľov výkonnej moci a menej než desať členov Kongresu.

Za Reaganovej administratívy sa zaujatie vlády utajovaním stáva čoraz paranoidnejším a všeobsiahlejším. Dňa 25. novembra 1981 minister obrany Caspar Weinberger odporučil nový široko použiteľný nižší stupeň bezpečnostnej klasifikácie nazvaný „Restricted“, teda s obmedzeným prístupom. Vzťahoval by sa na čokoľvek, čo by mohlo spôsobiť „stratu výhody pre Spojené štáty“. To zahŕňa takmer všetko. Dňa 2. apríla 1982 Reagan podpísal rozsiahle nové výkonné nariadenie podporujúce utajovanie ako spôsob života vlády: ruší predchádzajúce požiadavky brať do úvahy právo verejnosti vedieť a vyžaduje, aby sa pri pochybnostiach použil najvyšší stupeň utajenia. Okrem iného tým vykucháva zákon o slobodnom prístupe k informáciám, pretože robí prakticky nemožným označiť akékoľvek utajenie za nesprávne. Nesprávne konanie vlády sa tak systematicky odstraňuje z verejnej kontroly a zodpovednosti.

Tento rok sa paranoja prehĺbila. Minulý február Reagan povedal, že únikov informácií má „už plné gate“, a 11. marca podpísal výkonné nariadenie, ktoré okrem iného umožňuje podrobiť všetkých federálnych zamestnancov na požiadanie testom na detektore lži.

[Pôvodná strana 12]

Dňa 25. augusta bola predstavená bezprecedentná nová zmluva, ktorú musia podpísať všetci vládni predstavitelia s prístupom k citlivým oddelene sprístupňovaným informáciám (Sensitive Compartmented Information, S.C.I.). Podrobuje každé slovo, ktoré napíšu pre širokú verejnosť po zvyšok svojho života, vládnej cenzúre pred zverejnením. Nič podobné sa v amerických dejinách ešte nestalo. Ani Reaganovo memorandum z 30. augusta zaslané všetkým 2,6 milióna federálnych zamestnancov nemá obdobu: každému hrozí „primeraným administratívnym opatrením“ alebo dokonca „trestným stíhaním“ za akékoľvek porušenie bezpečnostných pravidiel.

Posadnutosť utajovaním sa neobmedzuje na vládnych zamestnancov: čoraz viac ohrozuje slobodné myslenie a nové poznanie všetkého druhu. Dňa 6. januára 1982 vtedajší zástupca riaditeľa CIA, admirál Bobby Inman, na vedeckom kongrese vyzval vedcov, aby svoju prácu predkladali na dobrovoľnú cenzúru. Keď to vyvolalo búrku protestov zhrozených vedcov, hovorca Bieleho domu

Larry Speakes 8. januára 1982 povedal: „Neuvažuje sa o nijakom povinnom programe vládneho posudzovania vedeckých prác.“ O osem mesiacov neskôr však technické sympóziu v San Diegu rozvrátil „bezpečnostný“ zásah Pentagónu na poslednú chvíľu. Hoci príspevky neboli utajované, agenti Pentagónu tesne pred stretnutím zasiahli a varovali odbornú spoločnosť a rečníkov, aby neporušili málo zrozumiteľné bezpečnostné pravidlá. Asi 100 rečníkov, približne každý šiesty, radšej zrušilo svoje vystúpenie, než by riskovali vážne následky.

Na univerzity sa vyvíja tlak, aby sa stali policajtní nad zahraničnými študentmi a návštevníkmi, aj keď tu neprídu do styku s ničím utajovaným a dokonca prinášajú odborné znalosti prospešné miestnym výskumníkom. Zahraničné filmy, ktoré vláde nevyhovujú, sa označujú za propagandu.

Invázia na Grenadu so svojou cenzúrou je varovaním. Tichá rakovina nového bolševizmu prenikla do Ameriky... a vrhá na krajinu temný závoj vládneho utajovania.

Ďalšie plánované vydanie: 18. novembra 1983

NewsALERT vydáva Audio Books, Inc., 24-krát ročne. Adresa sídla: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodným peňažným poukazom v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 7 zo 4. novembra 1983 z priechinka 07. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Relatívne dátumy a počty obetí sú zachované podľa originálu. Ide o tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/07/NewsAlert7_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert7_Pages_02-03_sml.jpg;
NewsAlert7_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert7_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert7_Pages_08-09_sml.jpg;
NewsAlert7_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert7_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 8 - 18. novembra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: Sovietsky zväz

Neočakávaná náhla smrť sovietskeho prezidenta Jurija Andropova, hoci dosiaľ nebola oznámená, vytvorila obdobie zvýšeného nebezpečenstva. Sovietsky zväz výrazne ovplyvňuje politiku USA, jednak v skutočnosti, jednak ako vhodná zámienka mnohých krokov. Preto sa toto vydanie celé zaoberá situáciou v Rusku a tým, kam smeruje.

Odkaz zosnulého Jurija Andropova

Po jedinom roku vo funkcii uznaného vodcu Sovietskeho zväzu Andropov náhle zomrel 5. novembra 1983. Predchádzal tomu rok najrýchlejšieho upevnenia moci akýmkoľvek sovietskym vodcom v dejinách. Andropov bol vedúcou silou pri zvrhnutí starých bolševikov z najvyššej moci novou protibolševickou skupinou pred rokmi. Teraz sa začína nová a rozsiahlejšia fáza revolúcie zhora nadol, ktorá má zbaviť život v Rusku bolševizmu. Má úplne prestavať nevyhovujúcu hospodársku štruktúru zdedenú po bolševikoch. Zakorenení bolševickí byrokrati majú byť odstránení a nahradení novým typom miestnych a regionálnych vodcov. Andropov tiež pripravil cestu na skoré prevzatie moci novou generáciou kremľovských vodcov, z ktorých najvýraznejší sú Grigorij Romanov a Michail Gorbačov.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () s týmito skratkami:

AL# - kazeta Dr. Beter AUDIO LETTER® č. #

AB# - kazeta AUDIO BOOK® č. #

ST# - SPECIAL TAPE č. #

Tieto kazety, ktoré vyrába Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: Sovietsky zväz

Náš Pán Ježiš Kristus sa svojich učeníkov pýtal: „Kto z vás si môže starosťami pridať čo i len lakeť k dĺžke života?“ Bohatí či chudobní, mladí či starí, mocní či slabí, všetci sme v samotnom živote závislí od svojho Stvoriteľa. Nabádal nás venovať sa vlastnému životnému poslaniu namiesto toho, aby sme sa tak zamotali do každodenných starostí, že naše životy prestanú prinášať ovocie.

Možno bezpečne povedať, že málokto by v Kremli hľadal akúkoľvek ukážku toho, čo učil Kristus. Naši vlastní vodcovia nám neustále hovoria, a väčšina Američanov tomu verí, že ruskí vládcovia sú úplne zlí, predstavujú smrteľnú hrozbu a nezmenili sa. Skutočnosťou však je, že v ruských vládnucich kruhoch došlo v posledných rokoch k veľkým zmenám. Sú to zmeny k lepšiemu a stále pokračujú.

Hlavným tvorcom zmien je už niekoľko rokov Jurij Andropov, najprv v zákulisí a napokon ako uznaný vodca Sovietskeho zväzu. Po jednom krátkom roku v centre svetovej pozornosti sa jeho

život skončil. Nebolo to oznámené; pre prípad potreby sa pripravuje ceremoniálny dvojník, ktorý má získať čas počas teraz prebiehajúceho prechodného obdobia.

Andropov bol mužom s poslaním, žijúcim v čase, ktorý mu bol ešte dopriaty. Namiesto podľahnutia vážnym chorobám, ktoré by väčšinu ľudí vyradili z činnosti, prijal v rozhodujúcej chvíli bremeno vedenia. Až do konca zasieval semená budúcnosti, ktorú už nikdy neuvidí. Ak prinesú ovocie tak, ako dúfal, jedného dňa budú jeho trvalým odkazom.

NewsALERT považuje za životne dôležité, aby ste poznali a chápali súčasnú situáciu v Sovietskom zväze. Je to preto, že vláda USA používa Rusko ako zámienku prakticky každého aspektu svojej zahraničnej a vojenskej politiky. Čoraz viac ho teraz používa aj doma, keď klamlivé požiadavky všeprenikajúceho utajovania (NewsALERT #7) okliešťujú naše základné slobody. Nedávna náhla smrť Jurija Andropova vytvorila nové nebezpečenstvá v už aj tak nebezpečnom období. Ak sa „Reaganova“ administratíva pokúsi využiť túto chvíľu zraniteľnosti Kremľa novými vojenskými krokmi, ohrozí nielen Rusko, ale aj našu vlastnú krajinu.

[Pôvodná strana 3]

Odkaz zosnulého Jurija Andropova

Pred rokom v tomto mesiaci, 10. novembra 1982, Sovietsky zväz oznámil smrť svojho vodcu Leonida Brežneva. Už o dva dni ho nahradil nový vodca, ktorého meno väčšina Američanov nepoznala: Jurij Andropov.

Za uplynulý rok sa Andropovovo meno stalo všetkým možným, len nie neznámym. Po jeho bleskovom prevzatí oprát Kremľa nasledovalo najrýchlejšie upevnenie moci v sovietskych dejinách. Jeho predchodca Brežnev bol prvým sovietskym vládcom, ktorý získal všetky tri najvyššie sovietske funkcie: generálneho tajomníka, prezidenta Najvyššieho sovietu a predsedu Rady národnej obrany. Brežnev na to potreboval trinásť rokov; Andropov iba 7 mesiacov.

Andropov sa dostával do správ všetkým od iniciatív a hrozieb v oblasti kontroly zbrojenia až po pozvanie mladého dievčaťa z Nového Anglicka na návštevu Ruska, aby samo videlo, aké je. V poslednom čase sa však jeho meno objavuje v správach z iného dôvodu. Správy nevyvoláva jeho dominantná prítomnosť na scéne, ale neprítomnosť. Naposledy verejne vystúpil 18. augusta na významnom moskovskom stretnutí s americkými senátormi na návšteve (NewsALERT #2).

Počas posledných dvoch desaťročí sa Andropov mnohokrát zotavil zo zdanlivo ochromujúcich chorôb a pokračoval s ešte silnejšou vôľou, ak nie telom. Napríklad v roku 1966 utrpel infarkt, no o rok neskôr sa stal šéfom KGB. Potom si KGB podriadil a za 15 rokov jej vedenia ju v dôležitých smeroch pretvoril.

Počas uplynulého roka to bolo veľmi podobné. V marci bol dva týždne hospitalizovaný, pri verejných vystúpeniach v júni pôsobil slabo a neisto a v júli vynechal stretnutie s hosťujúcim západonemeckým kancelárom Helmutom Kohlom. Pred každou z týchto epizód aj po nej však presadzoval širokú škálu iniciatív, najmä na domácej pôde. Keď sa na jeseň objavil jeho najnovší zápas s chorobou, kremľovskí kolegovia počítali s tým, že sa nejako opäť vráti. Kľúčové Andropovove projekty vstupujú v nasledujúcich mesiacoch do rozhodujúcej fázy a jeho pokračujúce vedenie by bolo neoceniteľné. Nemalo sa to však stať.

Andropov bol v druhej polovici októbra hospitalizovaný na liečbu niektorých rovnakých chorôb, ktoré ho trápili roky. Predpokladá sa, že tentoraz kríza zahŕňala cukrovku a opakujúci sa problém s obličkami. Koncom októbra sa jeho stav zhoršil natoľko, že jeho syn Igor o týždeň odložil účasť na konferencii v Helsinkách. Keď tam napokon 4. novembra prišiel, povedal novinárom, že zdravie jeho otca „nie je zlé“.

Andropovov stav sa zlepšil, zdanlivo práve včas. Nasledujúci deň, 5. novembra, sa konalo každoročné zhromaždenie v Kremľskom paláci zjazdov pri výročí revolúcie z roku 1917. Zúčastňuje sa ho približne 6 000 funkcionárov komunistickej strany, vrátane, bez výnimky, najvyššieho ruského vládcu. O dva dni neskôr, 7. novembra, sa mala konať každoročná vojenská prehliadka na Červenom námestí, kde je účasť ešte závažnejšia.

Hoci Andropov stále nebol v stave verejne vystupovať, okolnosti mu nedávali veľký výber. Jeho neprítomnosť by vyslala nebezpečné signály Západu. Za nebezpečné sa považovalo aj nahradenie Andropova dvojníkom, hoci to bolo možné. Aj najpresvedčivejší dvojníci, ktorí ľahko oklamú verejnosť, podstupujú vysoké riziko odhalenia spravodajskými operatívami. Nikto v Rusku nepoznal možnosti a riziká v tejto oblasti lepšie než Andropov: práve on ako vtedajší šéf KGB zosnoval „spravodajskú vojnu dvojníkov“, ktorá vypukla začiatkom roka 1979 (AL#45 a nasledujúce).

Andropov sa rozhodol, že musí vystúpiť podľa plánu 5. novembra. Čo presne zlyhalo, nie je jasné. Nepriame dôkazy naznačujú, že stimulanty a ďalšie lieky určené na posilnenie Andropova pre vystúpenie na zhromaždení mali opačný účinok a preťažili jeho oslabené telo. V každom prípade je jasné, že sovietsky prezident Jurij Andropov zomrel náhle a neočakávane krátko pred kremľovským zhromaždením 5. novembra 1983.

Sovietski predstavitelia novinárov veselo uisťovali, že Andropov sa zhromaždenia zúčastní, takmer až do jeho začiatku. Keď sa neobjavil, tisíce funkcionárov zaplňajúcich obrovskú sálu zostali ohromení.

Neočakávaná náhla smrť Jurija Andropova vyslala Kremľom šokové vlny a spočiatku vyvolala zmätené a protichodné verejné reakcie. Najprv prišla chabá výhovorka pre Andropovovu neprítomnosť na kremľovskom zhromaždení, ktorú potom novinárom predložil hovorca Leonid Zamjatin. Povedal, že Andropov je prechladnutý a z rovnakého dôvodu vynechá o dva dni aj prehliadku na Červenom námestí. V deň samotnej prehliadky sovietske zdroje „súkromne“ upravili svoj príbeh: západným novinárom povedali, že Andropov je vážne chorý, ale očakáva sa jeho uzdravenie. Získavali čas, kým sa rozhodovali, ako ďalej.

Kremľ má iba dve možnosti. Buď verejne oznámi, že Andropov zomrel, alebo to na istý čas udrží v tajnosti. Oba prístupy majú riziká. Ak verejne prizná Andropovovu smrť, musí ho verejne nahradiť novým vodcom, a na to ešte nie je pripravený. Ak namiesto toho naďalej predstiera, že Andropov žije, poskytne to zdanie kontinuity, ale iba za cenu použitia dvojníkov a ďalších opatrení na zachovanie dojmu Andropovovej pokračujúcej prítomnosti. Ako už bolo spomenuté, tieto opatrenia s postupom času nesú stále vyššie riziko odhalenia. Keď túto pretváрку odhalí napríklad CIA, bude to pre Washington signál, že Kremľ je v období relatívnej zraniteľnosti.

Noví protibolševickí vládcovia Kremľa (AL#38) chcú predovšetkým zabrániť vyvolaniu akéhokoľvek takéhoto dojmu slabosti. Sú presvedčení, že ich úhlavní nepriatelia, ktorí preniesli nový bolševizmus do vlády USA, situáciu naplno využijú. Z ich pohľadu bola invázia na Grenadu iba malou generálnou skúškou oveľa väčších vojenských dobrodružstiev, ktoré by Pentagón rád

uskutočnil, ak by mu prešli.

Po Andropovovej smrti venovalo zostávajúce najvyššie ruské vedenie päť intenzívnych dní rozhodovaniu o najlepšom postupe. Rozhodlo sa: zatiaľ sa bude naďalej udržiavať obraz pokračujúceho Andropovovho vedenia. Medzitým bude dočasne riadiť dianie tieňová vláda ovládaná armádou a KGB. Pripravujú sa aj záložné opatrenia, aby tieňová vláda mohla, ak to okolnosti odporučia, oznámiť Andropovovu

[Pôvodná strana 6]

smrť a verejne prevziať moc. Inak sa úsilie sústreďí na urýchlenie opatrení, ktoré Andropov uviedol do pohybu s cieľom uskutočniť rozsiahle zmeny ruskej vlády.

Niektorí americkí komentátori pri hodnotení možnej smrteľnej Andropovovej „choroby“ hovoria, že na krajine, ktorú riadil, nezanechal skutočnú stopu. To má ďaleko od pravdy. Zosnulý prezident Jurij Andropov podobne ako roľník na konci obdobia sejby zasial množstvo semien, ktoré potrebujú čas, aby priniesli ovocie. Ak to, čo spustil, nezmaria chyby, odpor alebo vojna, Sovietsky zväz čakajú dramatické premeny. Dejiny napokon zaznamenajú, že sú živým odkazom Jurija Andropova.

Na pochopenie Andropovovho odkazu treba začať jeho kariérou šéfa ruskej organizácie spájajúcej spravodajstvo a tajnú políciu, KGB. Andropov patril k protibolševickej skupine, ktorá sa pôvodne spojila s bolševikmi v revolúcii z roku 1917, ale neskôr sa proti nim obrátila z morálnych dôvodov (AL#28, 38).

V roku 1967 poveril Andropova vedením KGB ďalší člen protibolševickej frakcie, Leonid Brežnev. Jeho úlohou bolo dostať KGB pod kontrolu a vykoreniť v nej bolševickú moc (AL#80). Bola to náročná a kľúčová úloha. Prebiehalo desaťročia trvajúce zvrhávajúce bývalých bolševických vládcov Ruska bez toho, aby bolševici úplne chápali, čo sa deje. Zo všetkých ruských vládnych inštitúcií bola KGB najmenej náchylná podľaŕhať takej taktike. Andropov však uspel.

V roku 1973 sa Andropov stal plnoprávnym členom vládneho politbyra, pričom zostal šéfom KGB. Z tejto dvojitej mocenskej základne vytvoril plány konečného a úplného zvrhnutia bolševikov z najvyššej mocenskej vrstvy Ruska. Cieľmi boli vládnuce politbyro a ústredný výbor s vyše 300 členmi. Tak ako predtým mali zmeny prebehnúť spôsobmi spravidla neviditeľnými pre verejnosť, aby ju nevyľakali: kľúčovým nástrojom boli dôkladne vycvičení dvojníci so vzhľadom upraveným plastickou chirurgiou. Andropov však plánoval zmeniť dlhodobé zvrhávajúce bolševikov na ich úplnú porážku na vrchole.

[Pôvodná strana 7]

Postupné zvrhávajúce bolševikov z najvyššej moci v Rusku prerástlo počas rokov 1976 a 1977 do plnohodnotného štátneho prevratu v zákulisí. Zničilo to dlhoročnú skrytú rockefellerovsko-sovietsku alianciu (AL#1, 7), pretože sovietsku stranu tejto aliancie tvorili bolševici. Éra takzvaného détente, uvoľňovania napätia, sa skončila, keď sa Nový Kremľ pripravoval na očakávaný blízky konflikt so Spojenými štátmi.

Zároveň sa mnohí starí bolševici vyhostovali z Ruska pod zásterkou prúdu „židovskej emigrácie“. Niektorí emigranti boli skutoční; mnohí nie. Dr. Beter prvýkrát v decembri 1977 uviedol (AL#29), že mnohí z týchto starých bolševikov z Ruska sú tu v Amerike prijímaní do mocných postavení rockefellerovskými záujmovými kruhmi. Bola to smrteľná chyba: pripravila pôdu pre tichý bolševický štátny prevrat priamo tu v Amerike, začínajúci vraždou Nelsona Rockefellera začiatkom roka 1979 (AL#42). Veľká časť vlády USA bola odvtedy bolševizovaná, najmä vo vojenskej oblasti. Už takmer 5 rokov vládu USA rozdeľuje trpký boj o moc medzi novými americkými bolševikmi a ich bývalými spojencami, Rockefellerovým kartelom.

Bolševizmus bol v roku 1917 vpravený do kresťanského Ruska s podporou amerických finančníkov; teraz sa vrátil a infikoval samotné Spojené štáty. V Rusku medzitým prebieha opak. Tamojší boj o moc s cieľom vykoreniť bolševizmus, obrovská úloha, pokračuje. A kľúčovým stratégom tohto boja bol zosnulý Jurij Andropov.

Ako Dr. Beter podrobne opísal pred vyše 5 rokmi (AL#38), protibolševici Nového Kremľa uskutočňujú revolúciu zhora nadol, nie zdola nahor. Jedným dôvodom je, že útokom na samotný vrchol mocenskej pyramídy získavajú najväčší účinok svojho úsilia. Ďalším úzko súvisiacim dôvodom je, že mocenská frakcia Nového Kremľa je početne pomerne malou skupinou. Ako Dr. Beter podrobne uviedol, ide o starú domácu ruskú náboženskú sektu, veľmi húževnatú a pevne súdržnú. Za súčasných okolností svoje presvedčenie verejne nehlásajú, pretože by to satanským bolševikom umožnilo pomerne ľahko ich zamerať a odstrániť. Namiesto toho jemnejšími spôsobmi podporujú postupné znovuzrodenie kresťanstva v Rusku, s výsledkami, ktoré občas prekvapia zahraničných návštevníkov (AL#45, 75).

[Pôvodná strana 8]

Podľa stratégie vytvorenej Andropovom sa protibolševickej skupine podarilo upevniť kontrolu nad vládncim politbyrom, ústredným výborom a mimoriadne dôležitými ozbrojenými silami pri zachovaní kontroly nad KGB. Tieto kroky jej poskytli relatívne bezpečie pred akýmkoľvek priamym bolševickým pokusom o protikladný štátny prevrat. Prevzatie moci na vrchole protibolševikmi Nového Kremľa je teraz v podstate dokončené.

To však neznamená, že všetka bolševická moc v Sovietskom zväze bola zničená. Ani zďaleka. Nová skupina prenikla iba do vybraných oblastí a vrstiev pod vrcholom. Čelí zakorenenej byrokrácii, ktorá je v mnohých oblastiach stále prevažne bolševická. Zdedila tiež hospodársku štruktúru, ktorú bolševici vytvorili s dôrazom na centralizovanú kontrolu namiesto produktivity. Zmena tejto štruktúry a nahradenie zakorenených bolševikov na nižších úrovniach je ďalšou veľkou výzvou revolúcie Nového Kremľa zhora nadol. Vzhľadom na samotný rozsah problému a státisíce funkcionárov, ktorých sa napokon dotkne, ide o ohromujúcu úlohu.

Práve táto úloha viac než čokoľvek iné viedla Andropovových kolegov k tomu, aby ho pred rokom vybrali na vedenie Ruska. Očakávali približne ročné utíšenie, kým bolševici so základňou v USA začnú spúšťať nové kolo kríz (AL#80). Dúfali, že za ten čas Andropov načrtne plány a uvedie do pohybu udalosti vedúce k týmto zmenám.

Andropov pri rozbiehaní novej fázy revolúcie zhora nadol nestrácal čas. Keď minulý november nastúpil do funkcie, zdedil hospodárstvo sužované klesajúcou produktivitou, spomaľujúcim priemyselným rastom a v niektorých oblastiach aj poklesom, problémami pracovnej disciplíny, nízkou kvalitou mnohých spotrebných výrobkov a korupciou. Ako prvý krok k dosiahnutiu určitých krátkodobých výsledkov spustil úsilie o zlepšenie pracovnej disciplíny a zavádzanie pre Sovietsky zväz nových finančných stimulov na podporu lepšej práce. Spustil aj veľmi viditeľnú protikorupčnú kampaň. Vede ju bývalý Andropov podriadený v KGB Vitalij Fedorčuk prostredníctvom svojho nového poverenia na ministerstve vnútra. Fedorčukova protikorupčná kampaň poskytuje veľmi účinný spôsob, ako zasiahnuť zakorenených bolševikov a rýchlo ich odstrániť.

[Pôvodná strana 9]

Pri rozbiehaní krokov na dosiahnutie krátkodobých výsledkov Andropov zároveň kládol základy rozsiahlejších dlhodobých zmien. Minulý jún zvolal ideologické plénum strany, iba tretie takéto plénum od druhej svetovej vojny. To, že ho dokázal zvolať, ukazuje, ako pevne mal velenie v rukách a ako úplne skupina Nového Kremľa prijímala jeho vedenie. Plénum sa sústredilo na ekonomiku, samotné srdce a dušu sovietskeho systému.

Už v roku 1976 ruský matematik dokázal, že socializmus v každej forme je svojou podstatou deštruktívny, ekonomicky aj inak. Dr. Beter v júli 1978 uviedol (AL#36), že noví protibolševickí vládcovia Ruska tento záver prijali. Ruské poľnohospodárstvo, predtým úplne kolektivizované, sa už čiastočne začínalo posúvať k súkromnému podnikaniu. Ironicky, americké poľnohospodárstvo ide opačným smerom: najmä v dôsledku vládnych politík malá rodinná farma postupne mizne. Kolektivizácia tu narastá pod zástavou „agrobiznisu“. Keď Andropov minulý jún zvolal ideologické plénum o ekonomike, rozbehol proces smerujúci ku konečnému odstráneniu nefunkčného hospodárskeho systému vytvoreného bolševikmi. Nahradiť ho má systém finančných odmien a sankcií riadených trhovými faktormi. Má sa tiež zvýšiť právomoc a zodpovednosť miestnych riaditeľov tovární. Inými slovami, má sa začať postupný proces smerom k slobodnému podnikaniu v Rusku. Má sa rozbehnúť hneď miestnymi „experimentmi“ vo vybraných priemyselných odvetviach.

Niektorí americkí komentátori v poslednom čase podobné kroky zľahčujú ako bezvýznamné. Ak tomu naozaj veria, nechápu ani myslenie nových ruských vládcov, ani problém, ktorému čelia. Protibolševici Nového Kremľa sa chcú uistiť, že idú správnym smerom spôsobom, ktorý bude fungovať. Sú tiež opatrní voči rýchlym krokom, ktoré prinášajú chyby aj príležitosť na škodlivé bolševické zásahy. Sú trpezliví; doprajú si čas; ale postupujú.

Rovnako dôležitým faktorom zmeny hospodárskeho systému je výmena ľudí, ktorí ho budú spravovať. Na ekonomickom

[Pôvodná strana 10]

pléne minulý jún Andropov získal súhlas na vypísanie volieb približne 5 000 až 6 000 miestnych a regionálnych straníckych vodcov. Podarilo sa mu tým obrátiť monolitický stranícky systém vytvorený bolševikmi proti nim samým. „Volby“ v Sovietskom zväze majú jediného kandidáta: kto vyberá kandidátov, ovláda výsledok.

Týmto manévrom Andropov dosiahol niečo, čo sa môže ukázať ako majstrovský ťah spájajúci hospodársku a politickú zmenu. Mužom, ktorého poveril výberom týchto nových miestnych a regionálnych vodcov, je Michail Gorbačov, ktorý je vo veku 52 rokov najmladším členom politbyra. Gorbačov bol až donedávna spájaný najmä s poľnohospodárskym programom, ktorý sa snažil zlepšiť. Tento rok zrejme uspel: sovietska úroda roku 1983 je s veľkým náskokom najlepšia prinajmenšom za 5 rokov. Teraz prekračuje poľnohospodárstvo smerom k širším oblastiam zodpovednosti, od organizácie strany po zahraničnú politiku. Je rozhodným a veľmi inteligentným vodcom, podľa niektorých takmer mladším Andropovom. Andropov si silne uvedomoval potrebu pripraviť novú generáciu na prevzatie vedenia Ruska a poverením Gorbačova urobil veľký krok týmto smerom.

Gorbačovov čas ešte celkom nenastal. Jeho úloha vytláčať bolševikov z miestnych a regionálnych pozícií prostredníctvom „volieb“ bude pokračovať hlboko do roka 1984 a je nebezpečná. Ak bolševici nájdu spôsob, ako ho zastaviť, urobia to. Ak však uspeje, Gorbačov sa stane vodcom novej generácie Nového Kremľa.

Ďalším členom politbyra, ktorý je bližšie k vrcholu svojej moci, je 60-ročný Grigorij Romanov. Keď súčasná dočasná tieňová vláda ustúpi oznámením Andropovovej smrti, podľa terajšieho plánu bude Romanov dosadený za formálneho vodcu. Nebude však mať ani zďaleka takú právomoc, akú vykonával zosnulý Jurij Andropov. Pravdepodobnejšie je obdobie rozdelenej právomoci medzi Romanovom a Gorbačovom, podobne ako v polovici päťdesiatych rokov medzi Bulganinom a Chruščovom. Tak ako Bulganin po čase ustúpil, keď plnú právomoc získal Chruščov, aj Romanova napokon zatieni stále stúpajúci Gorbačov. Počiatočné dosadenie tímu Romanov-Gorbačov sa však nezdá pravdepodobné skôr než hlboko v roku 1984.

Jurij Andropov sa nedožil výsledku nových iniciatív, ktoré uviedol do pohybu na zmenu hospodárstva Sovietskeho zväzu. Ani to neočakával. Už od jeho nástupu k moci pred jediným rokom kremľovskí predstavitelia s nádejou, ale nervózne hovorili: „Len aby mal čas.“

Teraz, o rok neskôr, možno povedať, že Andropov mal čas zasívať veľmi dôležité semená. Aké dôležité? Zvážte toto:

Sovietsky zväz je na rozdiel od toho, čo často počúvate od hovorcov vlády USA, vedeckou a technologickou veľmocou. Rusko je spútaný obor, spútaný hlúpym a nefunkčným hospodárskym systémom, ktorý bolševici zavádzali od roku 1917. Ak Nový Kremľ dokáže tieto reťaze zhodiť, výsledky budú priam veľkolepé.

Neustále počúvame o úsilí sovietskych špiónov získavať informácie o americkej technike, akoby to dokazovalo, že Rusi sami také veci nedokážu. Môže nás to naplňovať pýchou, ale je to nesprávne. Už dávno zosnulý generál Thomas Power, bývalý šéf veliteľstva výskumu a vývoja amerického letectva a neskôr Strategického leteckého veliteľstva, vysvetlil, o čo Rusom ide (AL#32). Jednoducho neveria v plytvanie zdrojmi na opakovanie práce, ktorú už urobil niekto iný, a nie sú príliš hrdí na to, aby získali dobré informácie všade, kde ich nájdu. Používajú to, čo generál Power nazval „neobyčajným“ technickým spravodajstvom, aby s nami držali krok vo vojenskej technike, ktorú vyvíjame. Svojich najlepších technológov si nechávajú na to, aby nás, opäť jeho slovami, „preskočili“ vyspelejšími alebo špecializovanými zbraňami. Výsledkom je, že vo vojenskej oblasti majú Rusi v podstate to, čo máme my, a navyše ešte niečo ďalšie.

Aj v nevojenských vedeckých oblastiach sú Rusi oveľa, oveľa lepší, než sa väčšine Američanov dáva veriť. Napríklad pred niekoľkými dňami výskumníci Massachusettského technologického inštitútu dosiahli významný míľnik jadrovej fúzie nazývaný „breakeven“, bod energetickej rovnováhy. Posúva nás o krok bližšie k čistej a bohatej fúznej energii. Dosiahli ho zariadením nazvaným tokamak, ktoré pred rokmi navrhli ruskí výskumníci na vyriešenie zásadného problému nazývaného nestabilita plazmy.

Ruskí výskumníci všetkých odborov sú dôrazne povzbudzovaní zverejňovať výsledky svojej práce. V priemere publikujú viac než ich tunajší americkí kolegovia. V niektorých oblastiach dokonca odborná literatúra Sovietskeho zväzu prevyšuje celý zvyšok sveta dohromady. Časť nedosahuje naše štandardy, ale veľká časť je aj veľmi dobrá. A nehovoríme tu o tajných správach, ale o „otvorenej“ literatúre dostupnej každému na svete, kto ju chce.

Kým Rusi dychtivo vyhľadávajú informácie, ktoré tu vytvárame, USA nevyvíjajú porovnateľné úsilie na využitie toho, čo vytvárajú Rusi. Mohli by sme, ale nerobíme to. Bolševizovaná Reaganova administratíva je namiesto toho čoraz viac posadnutá snahou skrývať čokoľvek, čo sa dozvieme, v rámci všeprenikajúceho úsilia o utajovanie (NewsALERT #7). Taký postoj je pre bolševizmus typický a ak sa nezastaví, spúta USA tak isto, ako spútal Rusko.

Väčšiemu prospechu sovietskych vedeckých a technických schopností pre obyvateľstvo bráni hospodárska štruktúra. Je taká neefektívna a ťažkopádna, že ju Rusi v skutočnosti nadmerne kompenzovali prípravou ešte väčšieho počtu inžinierov a vedcov, než by mali potrebovať. Napríklad každá ruská továreň akejkoľvek veľkosti má vlastné výskumné oddelenie: je to jednoduchšie než snažiť sa o riešenie osobitných problémov v centralizovanom výskumnom laboratóriu ovládanom prekrmeným bolševickým byrokratom. Slabosť hospodárskeho systému tak paradoxne vytvorila skrytú silu v podobe rozsiahlych odborných znalostí, ktoré ešte čakajú na riadne využitie.

Ak sa hospodárstvo oslobodí, následné uvoľnenie technologických možností môže jedného dňa zmeniť Rusko na akési super-Japonsko. Ešte dôležitejšie je, že taká hospodárska revolúcia by bolševizmu v Rusku definitívne odzvonila. Otvorila by dokorán dvere duchovnému znovuzrodeniu, ktoré je v dnešnom Rusku už viditeľné. Ak sa to stane, bude to skutočný odkaz zosnulého Jurija Andropova.

Ďalšie plánované vydanie: 2. decembra 1983

NewsALERT vydáva Audio Books, Inc., 24-krát ročne. Adresa sídla: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodným peňažným poukazom v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 8 z 18. novembra 1983 z priechinka 08. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Tvrdenie prameňa, že Andropov zomrel 5. novembra 1983, jeho predpovede aj ostatné obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/08/NewsAlert8_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert8_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 9 - 2. decembra 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: Blížiaca sa búrka (1. časť)

Americkí vodcovia hovoria o mieri, zatiaľ čo nás vedú bližšie k vojne. Toto je prvé z dvoch vydaní mapujúcich „búrkové mračná“ budúcich konfliktov a kríz.

Krach kontroly zbrojenia a odveta „Andropova“

Začiatok rozmiestňovania amerických rakiet v Európe viedol podľa predchádzajúcich varovaní k tomu, že Rusko ukončilo rozhovory INF o raketách stredného doletu. Reaganova administratíva teraz pripravuje obvinenia zo sovietskeho „podvádzania“, aby zničila aj ďalšie rokovania o jadrových zbraniach, START. Medzitým bola 24. novembra v mene zosnulého Jurija Andropova oznámená sovietska odveta za nové americké rakety. Zahŕňa zbrane „v oceánskych oblastiach a moriach“ namierené na USA. Ide o rakety odpaľované spod vody v našich vodách, o ktorých NewsALERT informoval pred 6 týždňami.

Americko-izraelská „strategická spolupráca“ na rozdelenie Libanonu

Pri návštevách Šamira a Džamáíla vo Washingtone tento týždeň získal Izrael všetko, Libanon nič. Teraz sa črtá krach libanonských mierových rokovaní, obnovenie občianskej vojny a prehlbovanie zapojenia amerických síl. Aj Sýria sa stáva terčom pripravovanej priamej konfrontácie v blízkom čase.

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () s týmito skratkami:

AL# - kazeta Dr. Beter AUDIO LETTER® č. #

AB# - kazeta AUDIO BOOK® č. #

ST# - SPECIAL TAPE č. #

Tieto kazety, ktoré vyrába Audio Books, Inc., možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: Blížiaca sa búrka (1. časť)

Keď akákoľvek vláda neustále klame svojmu ľudu, vedie to k dvom výsledkom. Najprv ľudia postupne strácajú schopnosť chápať význam udalostí. Potom samotných vodcov čoraz viac zaslepuje vlastné pokrytectvo. Začínajú veriť svojim klamstvám a strácajú schopnosť vidieť skutočnosť takú, aká je. Obe tieto tendencie dnes v Spojených štátoch amerických narastajú.

Existuje paralela medzi touto zhoršujúcou sa situáciou, ktorej dnes čelíme, a situáciou, ktorú zažil náš Pán Ježiš Kristus. Deň čo deň učil tisíce ľudí a konal zázraky. Keď ho však jedného dňa oslovili príslušníci náboženského establishmentu, správali sa, akoby nepovedal a neurobil nič pozoruhodné. Namiesto toho arogantne žiadali, aby im dal nejaké znamenie z neba.

Ako vždy, odpoveď nášho Pána mierila priamo k jadrú vecí: „Večer hovoríte: ‚Bude pekne, lebo nebo je červené.‘ A ráno: ‚Dnes bude búrka, lebo nebo je červené a hrozivé.‘ Pokrytci! Vzhľad oblohy viete posúdiť; ako to, že neviete posúdiť znamenia čias?“

Americkí vodcovia dnes rozvíria búrkové mračná všetkého druhu a zároveň robia všetko, aby nám, ľudu, zabránili správne chápať ich význam. Bolševizovaná Reaganova administratíva je posadnutá manipulovaním, obmedzovaním a kontrolovaním toho, čo vieme (NewsALERT #7). Pomáhajú jej pritom mnohí duchovní vodcovia, ktorí ľudí vedú nesprávne a schvaľujú činy, ktoré sú satanským klamaním.

Čo s tým môžeme robiť? Veľa, ak budeme chcieť. Medzi našou situáciou a tou, ku ktorej sa vyjadroval náš Pán Ježiš Kristus, je ďalšia paralela. Svojich nasledovníkov varoval, aby sa nedali oklamať „kvasom“ pokrytectva vodcov. Povedal im, že tak ako ich vodcovia aj oni by mali vedieť čítať význam čias tak, ako z oblohy čítajú počasie. Vyzval ich: „Prečo sami neposudzujete, čo je správne?“ Tento NewsALERT sa venuje pohľadu na niektoré z búrkových mračien, ktoré sa teraz hromadia. Búrka príde, ak neuvidíme a „neposúdime, čo je správne“.

[Pôvodná strana 3]

Krach kontroly zbrojenia a odvetu „Andropova“

Minulý týždeň Amerika oslavovala Deň vďakyvzdania. Je to čas vďačnosti a radosti z jedinečných požehnaní našej krajiny: hojnosti, prosperity a mieru. Kým sme sa však venovali týmto veciam, prebiehal zásadný vývoj smerujúci k rozbitiu toho všetkého.

Dňa 22. novembra, dva dni pred Dňom vďakyvzdania, západonemecký Bundestag hlasoval za prijatie blížiaceho sa rozmiestnenia mobilných rakiet Pershing II na nemeckom území. Bolo to osudové rozhodnutie, ktorému sa Kreml' usilovne snažil zabrániť výzvami západonemeckým vodcom aj verejnosti. Z 572 amerických jadrových rakiet plánovaných na rozmiestnenie v Európe počas najbližších rokov znepokojuje Kreml' najviac 108 rakiet Pershing II. Na rozdiel od pomalých nízko letiacich riadených striel, ktorých sa má rozmiestniť 464, sú Pershingy balistické rakety. Ruské územie môžu dosiahnuť za niekoľko minút, čím skracujú čas varovania takmer na nulu. Preto sú ideálne na prvú vlnu jadrového prvého úderu, napriek veľmi pokročilému ruskému protibalistickému systému využívajúcemu lúčové zbrane umiestnené vo vzduchu (AL#54).

Kým riadené strely sa majú rozptýliť medzi najmenej 4 krajiny NATO, všetkých 108 kľúčových Pershingov II sa má umiestniť v Západnom Nemecku. Hlasovanie Bundestagu z 22. novembra preto zabezpečilo, že rozmiestňovanie týchto pre Rusko najneprijateľnejších rakiet pôjde naplno.

Prvé Pershingy II dorazili na leteckú základňu Ramstein pri Mannheime v Západnom Nemecku hneď nasledujúci deň. Bol 23. november, predvečer amerického Dňa vďakyvzdania. V ten deň bolo v Ženeve naplánované stretnutie amerických a sovietskych vyjednávačov v rámci rozhovorov o jadrových silách stredného doletu, INF. Rusi uskutočnili dlhoročnú hrozbu: prišli iba na čas potrebný na oznámenie konca rozhovorov. Po počiatočnom rozmiestnení riadených striel v Británii 14. novembra ešte pokračovali v rokovaní, ale povedali, že Pershingy II boli poslednou kvapkou.

Odchodom z rokovaní INF urobili Rusi presne to, pred čím opakovane varovali. Informovali sme o tom minulý jún v bezplatnom „Interim News Alert #4“, pred začiatkom pravidelnej série NewsALERT. Nové

americké jadrové rakety v Európe budú priamo na ruskom prahu. Rusko ich preto vníma presne tak, ako USA vnímali rozmiestnenie sovietskych jadrových rakiet na Kube v roku 1962. Tak ako USA odmietli prijať čo i len jedinú ruskú raketu na Kube, Rusi odmietajú bez odvety prijať čo i len jedinú americkú raketu v Európe. Je to nová „kubánska raketová kríza“, ale obrátená.

Búrkové mračná varujúce pred touto vznikajúcou krízou boli viditeľné a nezameniteľné pre každého, kto ich chcel vidieť. Bolševizovanej Reaganovej administratíve sa napriek tomu neustálym klamaním podarilo zaviesť mnoho ľudí. Takmer do poslednej chvíle oficiálne tvrdila, že iba Rozmiestnením Rakiet Prinúti Rusov Vážne Rokovať. Koľkokrát sme počuli nášho herca „prezidenta“ prednášať túto repliku? Vždy znel, akoby ju myslel vážne, no schopnosť presvedčivo čítať scenár je predsa celým remeslom každého herca. Od začiatku to bola lož a či to náš herec-prezident vedel, alebo nie, jeho scenáristi to určite vedeli.

Ten istý prezident Reagan, ktorý tak dlho tvrdil, že rozmiestnenie rakiet prinúti Rusov rokovať, má teraz novú repliku. V deň sovietskeho odchodu z rokovaní povedal, že si je istý ich návratom. A práve dnes ho minister obrany Caspar Weinberger prekonal. Je na týždeň v Európe, aby upokojoval Západoeurópanov, ktorí sú z ruského odchodu veľmi nervózni. V prejave povedal: „Práve teraz naozaj verím, že vyhliadky na úspešné rokovania sú lepšie než kedykoľvek predtým.“

Nerobte si veľké nádeje. Ako dnes večer informoval pentagónsky spravodajca ABC-TV John McWethy, niektorí európski predstavitelia súkromne hovoria, že Weinbergerov optimizmus „má málo spoločného s realitou“. Nemohli mať väčšiu pravdu. Naši vodcovia nielen klamú nám, ale začínajú klamať aj sami sebe. Rozdiel sa čoraz viac rozmazáva. Keď pred nami skrývajú skutočnosť, sami s ňou strácajú kontakt, a nebezpečenstvo pre Ameriku aj svet rýchlo rastie.

V dňoch pred konečným krachom rozhovorov INF sa Rusi naposledy neformálne pokúsili dosiahnuť prielom. Hlavný sovietsky vyjednávač Julij Kvicinskij neformálne navrhol hlavnému americkému vyjednávačovi Paulovi Nitzemu, aby Spojené

štáty navrhli výmenu: zrušiť rozmiestnenie amerických rakiet s ich 572 jadrovými hlavicami, ak Rusko odstráni 572 už rozmiestnených raketových hlavíc. Uistil ho, že ak USA ponuku predložia, ZSSR ju prijme.

Rusi ponúkali prezidentovi Reaganovi šancu dosiahnuť veľkolepý vyjednávací úspech, v skutočnosti aj navonok. Výmena 572 za 572 by znížila ruské sily na európskom bojisku približne na 120 rakiet SS20 s tromi hlavicami. Výsledná sovietska jadrová palebná sila namierená na západnú Európu by bola menšia než pred začiatkom rozmiestňovania SS20 v roku 1976. Toto rozmiestnenie sa vždy uvádzalo ako zámienka zavedenia nových amerických rakiet, takže Reagan mohol pravdivo povedať, že dohoda 572 za 572 urobila Európu bezpečnejšou, než bola pred akýmkoľvek rozmiestnením SS20. Pri dostatočne silnom tlaku boli Rusi dokonca pripravení prejsť zo 120 SS20 na kombináciu SS20 a niektorých starších rakiet. V každom prípade by dohoda znížila konečný počet jadrových hlavíc v Európe o 1 144. Americkí daňovníci by ušetrili miliardy dolárov; všetka skutočná práca na uskutočnení dohody by pritom pripadla Rusom. Museli by rozobrať stovky rakiet, zatiaľ čo my by sme nerobili nič.

Táto súkromná ponuka bola posledným testom Reaganových úmyslov. Ak by ju prijal, mohol z nej získať obrovský politický úžitok. Mohol svetu a najmä americkým voličom povedať, že jeho tvrdosť pri hrozbe rozmiestnenia rakiet priniesla prvé skutočné zníženie jadrových zbraní dosiahnuté rozhovormi o kontrole zbrojenia. A zrušením výroby a rozmiestnenia stoviek už nepotrebných riadených striel a Pershingov II mohol ubrať miliardy zo svojich historicky bezprecedentných

rozpočtových deficitov.

Bola to príležitosť, nad ktorou si každý bežný politik s bežnými politickými cieľmi spokojne mädli ruky: možnosť vystupovať ako svetový štátnik, upútať pozornosť ako mierotvorca, umlčať všetkých kritikov pred volebným rokom a získať miesto v učebniciach dejepisu. Ani to však nebolo všetko. Ak by Reagan využil ponúknutú príležitosť, veľmi dramaticky by zmenil sovietsko-americké vzťahy k lepšiemu. Rusi sú vždy tvrdí vyjednávači a

[Pôvodná strana 6]

skutočne rešpektujú iných, ktorí vyjednávajú s rovnakou húževnatosťou. Ich ponuka na poslednú chvíľu bola oveľa štedrejšia, než by pôvodne zvažovali, takže pri jej prijatí by si Reagana vážili. Na tomto základe novonadobudnutého rešpektu sa mohol medzi Ruskom a Amerikou vybudovať úplne nový vzťah.

Bolševizovanú Reaganovu administratívu však nezaujímajú nijaké bežné politické kalkulácie, nieto ešte štátnictvo. USA návrh zničili tým, že zariadili jeho zverejnenie spôsobom, ktorý ho vykreslil ako súčasť kremľovského plánu na rozdelenie NATO. Verejne sa o ňom prvýkrát dozvedelo 18. novembra a rýchlo sa rozpadol. Posledná šanca na úspešný výsledok rozhovorov INF o jadrových raketách bola zničená.

Po ruskom odchode z rozhovorov INF 23. novembra rýchlo nasledoval hromový výpad z Moskvy. Na Deň vďakyvzdania, 24. novembra, bolo hlavnou správou vyhlásenie Kremľa opisujúce ruské odhodlanie odvetne reagovať na rozmiestnenie amerických rakiet v Európe, ako už predtým varoval. Pripisovalo sa zosnulému prezidentovi Jurijovi Andropovovi, ktorého smrť (NewsALERT #8) sa stále utajuje.

„Andropovovo“ vyhlásenie sľubovalo niekoľko krokov vrátane rozmiestnenia jadrových rakiet krátkeho doletu vo východnej Európe. Pre Američanov bol najdôležitejší sľub rozmiestniť nové jadrové zbrane namierené priamo na Spojené štáty. „Andropovovo“ vyhlásenie povedalo, že nové systémy budú rozmiestnené „v oceánskych oblastiach a moriach“.

V každej správe amerických médií, ktorú sme o tomto kľúčovom vyhlásení videli, sa hneď vysvetľuje, že ide o rakety na sovietskych ponorkách. Vraj Rusi možno na paluby umiestnia nové riadené strely alebo svoje hliadkujúce ponorky posunú trochu bližšie k našim brehom. Potom sa to odbije ako nezaujímavá myšlienka, pretože Rusi tam predsa majú ponorky s raketami namierenými na nás už roky.

Toto vysvetlenie Pentagónu nás môže upokojsť a uisťovať, ale je úplne nesprávne. Odkaz na systémy „v oceánskych oblastiach a moriach“ znamená konkrétne rakety odpáľované spod

[Pôvodná strana 7]

vody (UWM), ktoré sa už osádzajú pozdĺž pobrežia Spojených štátov (NewsALERT #6). Rusko ich osádza závažným tempom pomocou malých miniponoriek unikajúcich sonaru, ktoré v októbri 1982 sužovali Švédsko a minulý máj Nórsko. Sú také odolné voči odhaleniu našimi podmorskými sonarovými sieťami, že väčšinu UWM osádzajú v našich vlastných teritoriálnych vodách.

Hrozba UWM ležiacich pod vodou pozdĺž nášho pobrežia sa kvalitatívne líši od hrozby rakiet na sovietskych ponorkách. Ak by nás Rusi chceli ohrozovať raketami z ponoriek na krátku vzdialenosť, najprv by museli rozmiestniť ponorky. USA môžu rozmiestnenie ruských raketových ponoriek odhaliť, takže by takto nemohlo dôjsť k prekvapivému útoku z krátkej vzdialenosti bez varovania. Keď však UWM už ležia v našich vodách, môžu byť odpálené kedykoľvek, okamžite. Neposkytli by vôbec nijaké varovanie.

Ako uviedol NewsALERT #6, skutočné rozmiestňovanie sovietskych UWM v našich vodách sa začalo 28. septembra, ešte pred konečným krachom rozhovorov INF. Rusi boli pripravení vrátiť sa a odstrániť ich v prípade posledného prielomu. Neočakávali však, že sa to stane, a ukázalo sa, že mali pravdu. Skorým začiatkom získali takmer dvojmesačný náskok vo vlastnom rozmiestňovaní UWM predtým, ako tento mesiac prvé Pershingy II dorazili do Nemecka.

Dosiaľ bolo pozdĺž amerického pobrežia osadených najmenej 177 sovietskych rakiet odpaľovaných spod vody. Prvých 73 z nich, uvedených v NewsALERT #6, má bežné vodíkové bombové hlavice určené na tepelný a tlakový účinok, zrejme na možné použitie proti vojenským zariadeniam. Ďalších 104 má neutrónové hlavice, ktoré majú zasiahnuť cieľovú oblasť smrtiacim žiarením bez výraznej tlakovej vlny alebo rádioaktívneho spad. Sú namierené predovšetkým na populačné centrá na odvetu v prípade amerického jadrového prvého úderu proti Rusku.

Predpokladá sa, že doterajšie celkové rozmiestnenie sovietskych UWM v našich vodách zahŕňa aj ďalšie rakety nad uvedené potvrdené počty. Už teraz ide o oveľa väčšie

[Pôvodná strana 8]

rozmieštenie podvodných rakiet než počas pôvodnej krízy podvodných rakiet v lete 1976. Táto kríza viedla k bezprecedentnej konferencii Dr. Betera v Pentagóne s vtedajším predsedom Zboru náčelníkov štábov, zosnulým generálom Georgeom S. Brownom (AL#16).

Kremeľ však naznačil, že toho príde oveľa viac. „Andropovovo“ vyhlásenie z 24. novembra povedalo, že systémy rozmiestňované „v oceánskych oblastiach a moriach“ proti Spojeným štátom budú „primerané hrozbe, ktorú nám vytvárajú americké rakety rozmiestňované v Európe“. V jazyku Nového Kremľa „primeraná“ odpoveď na akúkoľvek hrozbu znamená viac než jej vyrovnanie. Keďže USA začali rozmiestňovať 572 rakiet v Európe, zrejme možno očakávať sovietske rozmiestnenie najmenej 600 UWM v našich vlastných teritoriálnych vodách. Pri súčasnom tempe by sovietske námorníctvo malo prácu dokončiť do konca marca 1984.

Z každého hľadiska zničenie rokovaní INF začatím rozmiestňovania rakiet v Európe už prinieslo čisté zníženie skutočnej národnej bezpečnosti Ameriky. Rozhovory INF o raketách stredného doletu však boli iba jedným z dvoch súborov ženevských rokovaní o kontrole jadrových zbraní. Druhým boli rokovania START o medzikontinentálnych raketách, bombardéroch a raketových ponorkách. Napriek krachu INF sa sovietski vyjednávači 29. novembra podľa plánu stretli s americkými partnermi pri rozhovoroch START. Reaganova administratíva však chce zabezpečiť ich skoré zastavenie.

V NewsALERT #3 sme podrobne opísali, ako a prečo bol zariadený incident s kórejským dopravným lietadlom. Splnil určený účel: začať reťazovú reakciu vedúcu ku krachu rozhovorov INF o európskych raketách. Ako sme už vtedy uviedli, incident sa plánoval iba ako prvá polovica dvojitého úderu určeného na úplné ukončenie rozhovorov o kontrole zbrojenia. Druhým úderom má byť verejný výpad Reaganovej administratívy obviňujúci Rusko z „podvádzania“ pri zmluvách SALT. Nevadí, že od októbra 1977 neexistuje nijaká zmluva SALT. Nevadí ani, že USA „podvádzajú“ rovnako alebo viac napríklad tajnou mobilnou medzikontinentálnou balistickou raketou Minuteman TX, teraz rozmiestnenou na amerických železničiach (AL#55). Plánovaná kampaň „Rusko podvádza“

sa teraz pripravuje a má úplne zmiestniť zostávajúce rokovania START. Potom si noví bolševici, ktorí ovládli veľkú časť vlády USA, myslia, že budú mať voľnú cestu pri prípravách vojny proti Rusku. Pentagón sa už nevie dočkať: pred dvoma dňami minister obrany Weinberger svojimi plánmi šokoval republikánskych vodcov Senátu. Pri federálnych deficitoch už približne 200 miliárd dolárov oznámil, že chce žiadať ďalšie zvýšenie budúcoročného obranného rozpočtu o 22 percent, teda 55 miliárd dolárov.

Také zvýšenie sa teraz zdá vylúčené a zdesení senátori mu to povedali. Nerátali však s budúcimi prevráceniami a krízami. Už teraz sled veľkých udalostí výrazne zvýšil vyhliadky na rast vojenských výdavkov: incident s kórejským lietadlom, útoky na americkú námornú pechotu v Bejrúte, invázia na Grenadu a dokonca aj krach rozhovorov INF. Spustením ďalších takých kríz môžu tunajší bolševici dostať všetko, čo chcú.

Načasovanie a povahu budúcich kríz výrazne ovplyvní spôsob, akým Kreml' rieši problém „Andropov“. Prechodné ruské vedenie uskutočňuje rozhodnutie utajovať jeho smrť (NewsALERT #8) a predstiera, že stále riadi dianie. Vyhlásenie z 24. novembra o odvete za rozmiestnenie amerických rakiet v Európe bolo vydané v Andropovovom mene. Dbalo sa na zachovanie štýlu zosnulého Andropova; napísal ho stúpajúci člen politbyra, ktorý mu bol najbližší a myslí veľmi podobne, Michail Gorbačov.

Takéto triky získali čas, ale prestávajú účinkovať. Nastal čas zimného zasadnutia Najvyššieho sovietu, ktorému má predchádzať dvojdnové plénum sovietskeho ústredného výboru. Očakávalo by sa, že obom bude predsaďovať Andropov, preto sa odkladali čo najdlhšie. Včera bolo konečne oznámené, že Najvyšší soviety zasadne 28. decembra po predbežnom stretnutí ústredného výboru.

Pre Rusov je to nebezpečná situácia. So zasadnutiami už nemôžu ďalej čakať. Ak použijú Andropovovho ceremoniálneho dvojníka (NewsALERT #8), nepochybne oklame verejnosť, ale asi nie americké spravodajské služby. Ak sa však nijaký

„Andropov“ vôbec neobjaví, bude to rovnako výpovedné a škodlivé.

Ak Rusi nevymyslia niečo mimoriadne dômyselné, do konca tohto mesiaca sa tu bude pokladať za isté, že Andropov je mŕtvy. Tunajší noví bolševici budú mať dôvod oslavovať: v celom Sovietskom zväze sa nikoho nebáli viac než Jurija Andropova. Jeho odstránenie z cesty ich výrazne povzbudí.

Preto môžeme očakávať nárast nových kríz na viacerých frontoch krátko po začiatku nového roka. Bolševická stratégia viacerých kríz (AL#63) sa opäť dáva do pohybu.

Americko-izraelská „strategická spolupráca“ na rozdelenie Libanonu

Po desaťročí bojov si koncom októbra vodcovia ôsmich bojujúcich libanonských frakcií konečne spoločne sadli za stôl v Ženeve. Téma: ako zachrániť svoju krajinu. Takto sa začala libanonská Konferencia národného zmierenia.

NewsALERT #6 rozoberal dôsledky konferencie ešte pred jej začiatkom. Napriek rokom takmer neuveriteľného násillia a krviprelievania existuje veľmi reálna šanca, že Libanončania, ak budú ponechaní sami na seba, nájdu spôsob ukončenia bojov. Chcú začať opäť skladať kúsky svojej rozbitej krajiny. Americkí bolševici a radikálni sionisti Izraela sú však odhodlaní tomu za každú cenu zabrániť. Pre sionistov znamená rozdelenie Libanonu ďalšiu územnú expanziu. Pre tunajších bolševikov znamená ďalšie dráždenie ruského medveďa prostredníctvom plánu „Vietnamu“ v

Libanonská konferencia sa otvorila v Ženeve 31. októbra v atmosfére takej intenzívnej nedôvery, že niektorí vodcovia odmietali čo i len sadnúť si, kým ostatných neprehľadali, či nemajú zbrane. Napriek tomu sa už o tri dni, 3. novembra, skupina dohodla na počiatočnom programe procesu obnovenia mieru. Preto všetci prijali kľúčový kompromis.

Najdôležitejšou jednotlivou otázkou, ktorá dnes rozdeľuje libanonské

[Pôvodná strana 11]

frakcie, je takzvaná libanonsko-izraelská „dohoda o stiahnutí vojsk“ zo 17. mája. Slabej Džamáílovej vláde ju spoločne nanútili USA a Izrael a závisí od sýrskeho stiahnutia, o ktorom Sýria nesmela nijako pomáhať rokovať. Aj v ďalších ohľadoch dokument zo 17. mája hrubo pošliapava záujmy rôznych strán libanonského sporu. Ženevské stretnutie 3. novembra oznámilo kompromis v tejto výbušnej otázke. Namiesto úplného odmietnutia poškodené strany súhlasili, aby Džamál skúsil nájsť spôsob jej úpravy, ktorý by dal mieru šancu. Konferencia sa potom prerušila, aby mohol začať rokovať so všetkými zainteresovanými, predovšetkým so Spojenými štátmi.

Bolševicko-sionistická junta niečo také predvídala a uviedla do pohybu udalosti, ktoré tomu mali zabrániť. Dňa 23. októbra, pred začiatkom konferencie, zahynulo 239 amerických námorných pešiakov a ďalších vojakov pri útoku nákladným autom s bombou v Bejrúte. Potom 4. novembra, hneď po prerušení konferencie v nádejnej atmosfére, podobný útok v Týre zabil 28 Izraelčanov a 32 libanonských väzňov.

Tieto bombové útoky aj ďalší útok na francúzske jednotky z 23. októbra zariadil izraelský Mossad prostredníctvom rozsiahlej infiltrácie teroristických skupín v regióne (NewsALERT #6, 7). Počas uplynulého týždňa sa tu vo Washingtone spojili účinky všetkých týchto udalostí.

Libanonský prezident Amín Džamál mal sem prísť včera a dnes hľadať pomoc pre mierové úsilie podľa mandátu libanonskej konferencie z 3. novembra. Jeho misiu však sabotoval príchod izraelského premiéra Šamira tesne pred ním. Šamir a Reagan označili teroristické bombové útoky za dôkaz údajnej spoločnej hrozby a predstavili dohodu o výrazne zvýšenej otvorenej strategickej spolupráci. Vyžaduje, aby USA zahrnuli Izrael najrôznejšou zvýšenou pomocou a novými výhodami. Dokonca obnovuje dodávky kazetových bômb, ktoré Izrael minulý rok hojne používal pri zabití 19 000 libanonských civilistov a zmrzačení ďalších 30 000. Na oplátku sa od Izraela nežiadajú vôbec nijaké ústupky pre mier. Reagan a Šamir vyhlásili kľúčovú dohodu zo 17. mája za nezmeniteľnú. Keď Džamál o dva dni prišiel, nezostalo mu nič, o čom by mohol rokovať. Domov odišiel naprázdno.

[Pôvodná strana 12]

Takto USA a Izrael rozhodli o krachu rodiacej sa Konferencie národného zmierenia Libanonu. To môže viesť iba k obnoveným a ešte krutejším bojom medzi frustrovanými frakciami, ktorým bola zmarená snaha dať mieru šancu. Nič nemôže byť jasnejšie. Náš herec-prezident a ďalší vládni hovorcovia sa však snažia prinútiť nás všetkých ignorovať zdravý rozum a trvajú na tom, že ich démonické machinácie z tohto týždňa povedú k mieru.

V niektorých tunajších kruhoch práve teraz silnie snaha nájsť spôsob, ako priviesť našich námorných pešiakov z Libanonu domov. Sily uvoľnené tento týždeň vo Washingtone však majú viesť k hlbšiemu americkému zapleteniu, nie k odchodu.

Na prípravu podmienok Biely dom a Pentagón čoraz viac obviňujú Sýriu z októbrového útoku nákladným autom s bombou v Bejrúte. Izraelský Mossad medzitým destabilizuje Sýriu zvnútra. Sýrsky prezident Asad bol vyradený umelo vyvolaným infarktom, ktorý uvrhol sýrsku vládu do slabo zastretého zmätku. Sýria je provokovaná a zároveň sa stáva zraniteľnejšou.

Kedykoľvek teraz sa naši námorní pešiáci, ľahké terče, alebo iné americké sily v oblasti stanú obeťou novej katastrofy. Keď sa to stane, poskytnite to zámienku na americké vojenské odvetné kroky proti Sýrii s následkami citeľnými až v Moskve. Povedie to k ďalšiemu posilneniu amerických síl v Libanone a jeho blízkosti, nie k ich stiahnutiu.

My Američania sme sa počas rokov až príliš často nechali zavádzať svojimi vodcami. Dnes sa to deje znova a v stávke je viac než kedykoľvek predtým. V našej forme vlády, kým ešte prežíva, máme zodpovednosť robiť, čo môžeme, aby sme tento proces zastavili. Musíme začať tým, že budeme vidieť veci také, aké skutočne sú, nielen ako sa nám opisujú. Musíme urobiť to, čo povedal náš Pán Ježiš Kristus: sledovať znamenia čias a sami posúdiť, čo je správne.

Ďalšie plánované vydanie: 16. decembra 1983

NewsALERT vydáva Audio Books, Inc., 24-krát ročne. Adresa sídla: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodným peňažným poukazom v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 9 z 2. decembra 1983 z priechinka 09. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Dátumy, číselné údaje, predpovede a obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/09/NewsAlert9_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert9_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 10 - 16. december 1983

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: Blížiaca sa búrka (2. časť)

Pribúdajúce búrkové mraky na svetovom obzore

Tri hlavné oblasti, ktoré treba sledovať vzhľadom na ich blížiacu sa dôsledky, sú sovietsko-americké vzťahy; narastajúca zložitnosť a vzájomné prepojenie napätí na Blízkom východe; a tikajúca časovaná bomba v americkej domácej politike.

„Pevnosť Rusko“ a koniec kontroly zbrojenia: Po epizóde s kórejským dopravným lietadlom a rozmiestnení amerických rakiet v Európe narastá sovietsko-americká konfrontácia (NewsALERT #3, 6). Kreml sa považuje za obliehaný a podľa toho reaguje.

Rozširujúca sa vojnová pasca na Blízkom východe: Libanonská kríza sa stáva ústredným bodom neustále sa rozširujúceho priestoru krízy, ktorý siaha od Sýrie až po Perzský záliv.

Vnútorne boje v Bielom dome a mimoriadne bezpečnostné opatrenia: Kým sa tlejúci škandál „Debategate“ pripravuje znovu vykypieť, prezidenta Reagana obklopujú mimoriadne prísne bezpečnostné opatrenia.

Čitateľský kútik: Aké stanovisko zastáva NewsALERT

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

Copyright © 1983, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL# Kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB# Kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST# SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky vyrobené spoločnosťou Audio Books, Inc. si možno objednať prostredníctvom NewsALERT.

Pohľad na situáciu: Blížiaca sa búrka (2. časť)

V NewsALERT #9 sme poukázali na to, že tí, ktorí dnes ovládajú vládu USA, sami seba zaslepujú vlastnými klamstvami.

Náš Pán Ježiš Kristus varoval, že „ak slepý vedie slepého, obaja spadnú do jamy“. Spojené štáty dnes sužujú presne takíto slepí vodcovia. Predstierajú, že ich vedú vysoké ideály a čisté úmysly, no nenápadne smerujú Ameriku tam, kde by im tleskal iba Satan. Pritom robia hrozné chyby, za ktoré zaplatia nielen oni, ale aj my všetci ostatní.

Na túto situáciu existuje zjavná náprava. Slepí vodcovia nás nemôžu priviesť do jamy, ak sami nie sme slepí. Výzvou pre nás Američanov je otvoriť oči, pozrieť sa, kam ideme, a aspoň raz zastaviť náš slepý pochod k sebazničeniu, podobný pochodu lumíkov.

Táto výzva sa nás Američanov dotýka naliehavejšie než ktoréhokolvek iného národa na Zemi. Amerika je vodcom Západu a v našej forme vlády sme to „my, ľud“, nie naši zvolení vodcovia, kto predstavuje najvyššiu ľudskú autoritu. Nie je to len neurčitá zásada, ktorej sa vzdáva slovná úcta, ale zákon krajiny. Takto je to ustanovené v Ústave USA, ktorej sú podriadené všetky ostatné americké zákony.

Americkí otcovia zakladatelia to takto usporiadali z určitého dôvodu. Vedeli, že skôr či neskôr prídu ľudia, ktorí sa pokúsia odstrániť slobody, ktoré zaviedli, a že to urobia pôsobením priamo v našej vláde. Aby dali neskorším generáciám, teda nám, možnosť odvrátiť katastrofu, vložili najvyššiu autoritu do našich rúk.

S touto autoritou sa spája rovnaká zodpovednosť. Nesplníme ju jednoducho tým, že raz za čas vo voľbách vyberieme medzi 2 nevyhovujúcimi kandidátmi na určitý úrad. Zahŕňa využívanie slobody prejavu, slobody zhromažďovania, slobody tlače a ochrany pred nezákonnými prehliadkami a zhabávaním. To sú nástroje, ktoré sme dostali na záchranu Ameriky pred hrozbou vnútorného zničenia. Práve tejto hrozbe teraz čelíme, presne ako predvídali naši otcovia zakladatelia.

[Pôvodná strana 3]

Pribúdajúce búrkové mraky na svetovom obzore

„Pevnosť Rusko“ a koniec kontroly zbrojenia

Včera, 15. decembra, Varšavská zmluva pozastavila svoju účasť na dlhoročných rokovaníach o vzájomnom a vyváženom znížení ozbrojených síl (MBFR) vo Viedni v Rakúsku. Cieľom týchto rokovaní bolo znížiť počet vojakov NATO aj Varšavskej zmluvy.

Pozastavenie rokovaní MBFR završuje rýchly rozpad rokovaní o kontrole zbrojenia, ktorý sa začal pred o niečo viac než 3 mesiacmi. Nadväzuje na sovietske ukončenie rokovaní o jadrových silách stredného doletu (INF) v Ženeve vo Švajčiarsku 23. novembra a na sovietske pozastavenie rokovaní o znížení strategických zbraní (START) v Ženeve 8. decembra.

Deštruktívna postupnosť, ktorá sa dala do pohybu 1. septembra prostredníctvom incidentu s kórejským dopravným lietadlom (NewsALERT #3), dospela k zamýšľanému výsledku. Po prvý raz od začiatku pôvodných rokovaní SALT v novembri 1969 už medzi Spojenými štátmi a Ruskom neprebiehajú vôbec žiadne rokovania o kontrole zbrojenia. Dva najmocnejšie národy sveta sa v podstate medzi sebou nerozprávajú. To je nebezpečné.

Teraz vidíme hmatateľné plody, povedané slovami Kennetha Adelmána, Reaganom osobne vybraného riaditeľa pre kontrolu zbrojenia, „predstieranej“ kontroly zbrojenia „z politických dôvodov“. Verejne povedal, že taká bude jeho politika, ešte predtým, než ho Reagan vymenoval (N. Y. Daily News, 5/24/81), takže by sa nikto nemal čudovať. Podobne, keď minulý týždeň 8. decembra stroskotali rokovania START, ich hlavný vyjednávač Edward Rowny sa pred novinármi spokojne usmieval. Niet divu: generál Rowny, ktorého správanie počas rokovaní údajne zahŕňalo nekontrolované krikľavé hádky s Rusmi, bol najlepšou možnou voľbou na zabezpečenie neúspechu. Predtým sa v oblasti kontroly zbrojenia preslávil najmä svojou úlohou pri zmarení zmluvy SALT II. Keďže takto pomohol zničiť skoršiu zmluvu o kontrole zbrojenia, ktorú Moskva už podpísala, samotná Rownyho prítomnosť na rokovaníach START vyslala Kremľu jasný signál. Znel: Nemyslíme to vážne, je to pretváрка.

Hoci si Rusi ponechávajú otvorené možnosti pri všetkých rokovaniach okrem INF, ich rozhodnutie zatiaľ zastaviť všetky rokovania je

[Pôvodná strana 4]

oveľa vážnejšie, než by nás chceli presvedčiť hovorcovia našej boľševizovanej vlády. Tvrdia nám, že Rusi si len kupujú čas na zhodnotenie situácie, ale to nie je pravda: zhodnotenie už bolo urobené. Minulý mesiac sa ponúkla lákavá príležitosť na prielom v rokovaniach INF, ktorá by každého skutočného štátnika, alebo aj sebeckého politika s bežnými politickými cieľmi, prinútila spozornieť. Reaganova administratíva ju bez chvíľky uvažovania odmietla (NewsALERT #9). Tým sa potvrdilo a upevnilo hodnotenie, ktoré už 28. septembra oznámil zosnulý sovietsky prezident Jurij Andropov (NewsALERT #6). Kremľ je presvedčený, že vzťahy so súčasnou americkou administratívou sa nemôžu zlepšiť, ale iba zhoršiť.

Rusi sa preto vracajú k určitému druhu mentality obliehania, ktorá je v ruskej psychike zakorenená veľmi hlboko a ktorú do nej vložili mnohé stáročia útokov zo všetkých strán. Noví boľševici so základňou v USA môžu pociťovať veľké zadosťučinenie z toho, že v krajine, ktorej kedysi vládli, vyvolávajú takúto úzkosť, ale nemali by. Iba zdvojnásobujú odhodlanie novej ruskej vláducej skupiny urobiť Sovietsky zväz takým nesmierne mocným, aby ho USA nedokázali zničiť. Keby nebolo ochoty tunajších boľševikov obetovať americké životy, rovnako ako kedysi obetovali ruské životy, Sovietsky zväz by už bol prakticky nenapadnuteľný. Nová ruská vláduca skupina však po desaťročiach boja vytlačila boľševikov z najvyššej moci v Rusku a až príliš dobre vie, akí nebezpeční a prefíkaní dokážu byť.

Nový Kremľ teda teraz premieňa Sovietsky zväz na „Pevnosť Rusko“. Zhasínajú svetlá nad „predstieranými“ rokovaniami so Spojenými štátmi a vracajú sa domov pripraviť sa na najhoršie. Sebestačnosť má najvyššiu prioritu, čo dodáva naliehavosť hospodárskym reformám, ktoré uviedol do pohybu zosnulý Jurij Andropov (NewsALERT #8). Tieto reformy potrvajú dlho a potrebujú mier, nie vojnu. Ak by však vojna prišla, chcú byť pripravení aj na ňu zdvojnásobením už aj tak rozsiahlych vojenských príprav.

Pre verejnosť sa ešte istý čas bude udržiavať fikcia, že zosnulý Jurij Andropov stále žije. Andropovov ceremoniálny dvojník (NewsALERT #8, 9) sa čoskoro objaví.

[Pôvodná strana 5]

Rozširujúca sa vojnová pasca na Blízkom východe

Keď sa NewsALERT #9 pripravoval 2. decembra do tlače, zahrnuli sme upozornenie na možnosť sýrsko-americkej konfrontácie. Je priamym dôsledkom posilnenej otvorenej americko-izraelskej „strategickej spolupráce“ na rozdelení Libanonu.

Hneď na druhý deň, 3. decembra, zazneli prvé výstrely hroziacej sýrsko-americkej konfrontácie, vyvolané koordinovanou americko-izraelskou akciou. Najprv izraelské letectvo uskutočnilo nálet na sýrske pozície východne od Bejrútu a oblasť dôkladne zasypalo bombami. Bežnou izraelskou praxou po takomto nálete je o niečo neskôr vyslať dvojicu prieskumných lietadiel na vyhodnotenie spôsobených škôd. No 3. decembra nad oblasťou namiesto nich preletela dvojica amerických prieskumných prúdových lietadiel F-14. Nad čerstvo bombardované oblasti prileteli približne 90 minút po útoku, teda približne v čase, keď sa dali očakávať izraelské prieskumné lietadlá.

Takmer dva mesiace americké prieskumné prúdové lietadlá lietali nad sýrskymi pozíciami v Libanone bez toho, aby na seba privolali niečo viac než nevýznamnú obťažujúcu paľbu. Keď však sýrski strelci uvideli dve lietadlá rútiace sa k nim krátko po izraelskom nálete z 3. decembra, zareagovali celkom predvídateľne. Predpokladali, že F-14 vykonávajú pre Izrael prieskum po útoku,

a spustili prudkú paľbu protiletadlovými raketami.

Po zorganizovaní tohto incidentu Pentagon na druhý deň odpovedal vôbec prvým americkým náletom na sýrske pozície. Približne 28 útočných lietadiel z lietadlových lodí USS Independence a USS John F. Kennedy napadlo sýrske delostrelecké a protiletadlové pozície východne od Bejrútu.

Neskôr sa objavili otázky, či nálet skutočne spôsobil Sýrčanom veľké škody, ale o cene, ktorú zaplatili USA, nebolo pochyb. Dve prúdové lietadlá boli zostrelené, jeden pilot zahynul a jeden letec, námorný poručík Robert O. Goodman, sa stal prvým americkým vojnovým zajatcom v libanonskom konflikte. Vo Vietname nasledovalo po prvom zajatcom letcovi mnoho a mnoho ďalších. Ak bude plán „Vietnamu v Libanone“, ktorý teraz presadzujú USA, pokračovať (NewsALERT #4), to isté

[Pôvodná strana 6]

bude platiť opäť aj teraz.

Keď sa začne eskalácia, má tendenciu živiť samu seba. Večer po americkom nálete na sýrske pozície došlo k dovtedy najničivejšiemu bombardovaniu pozícií americkej námornej pechoty a osem mužov zahynulo na ľahko zasiahnuteľnom predsunutom stanovišti. Americké námorníctvo potom odpovedalo ostreľovaním drúzskeho pozícií podporovaných Sýriou lodnými delami. Situácia postupne dospela až k prvému použitiu veľkých 16-palcových diel bojovej lode USS New Jersey 14. decembra. Najväčšie prevádzkyschopné delá na svete tým začali pôsobiť proti nešťastnému Libanonu.

Libanon sa stáva ústredným bodom amerického zapojenia do stále širšieho priestoru možného konfliktu na Blízkom východe. Prostredníctvom Libanonu sa USA dostali do pozície čoraz priamejšej konfrontácie so Sýriou, najbližším klientom Moskvy v arabskom svete. Zároveň sa stopy terorizmu v Libanone, vrátane októbrových bombových útokov nákladnými autami na kasárne amerických a francúzskych jednotiek, sledujú cez Sýriu do Iránu. Vojna medzi Iránom a Irakom v Perzskom zálive sa tak prepája so zhoršujúcou sa situáciou v Libanone. Bombový útok autom na veľvyslanectvo USA a niekoľko ďalších cieľov v Kuvajte pred štyrmi dňami toto prepojenie ilustruje. Tvrdí sa, že iránski samovražední teroristi boli vyslaní zaútočiť na Kuvajt ako trest za finančnú podporu Iraku počas iránsko-irackej vojny a že tie isté sily útočili aj v Libanone.

Takto sa vytvára dvojité zámienka na americkú intervenciu v Iráne, keď dozrie čas. Druhou zámienkou je ochrana životne dôležitých námorných trás pre ropu z Perzského zálivu, ktoré Irán pohrozil uzavrieť, ak Irak uspeje pri narúšaní jeho ropných dodávok (NewsALERT #5, 6). Rozsiahla infiltrácia teroristických skupín v regióne (NewsALERT #6, 7) naďalej prináša výsledky v posilnenej americko-izraelskej strategickej spolupráci, ktorá sa teraz otvorene priznáva. Cieľom je vytvárať nové príležitosti prostredníctvom nových kríz. Naši slepi vodcovia však vytvárajú aj nové nebezpečenstvá, ktorým sami rozumejú iba čiastočne.

Pokiaľ ide o samotný Libanon, po krajine opäť pomaly narastá nálada v prospech „návratu námornej pechoty domov“. Pred dvoma dňami, 14. decembra, prezident Reagan vydal vyhlásenie, ktoré malo vyvolať upokojujúci dojem, že tak či onak

môžeme očakávať ich skorý návrat domov. Správy v skrátenej podobe uvádzali, že Reagan sľúbil priviesť ich domov buď po obnovení mieru, alebo pri páde Gemayelovej vlády. Znie to, akoby ich túžil dostať domov čo najrýchlejšie, však? Jeho skutočné vyhlásenie však bolo popretkávané podmienkami, ktoré v skutočnosti hovoria opak. Po tom, ako povedal, že odídeme v prípade mierového riešenia (na to sa radšej nespoliehajte), uviedol, že odídeme aj „ak by nastal taký rozpad poriadku, že by bolo absolútne isté, že problém nemá žiadne riešenie“. To ponecháva priestor, aby USA zostali, aj keby Gemayelova vláda padla a nastal všeobecný rozpad poriadku. USA stačí tvrdiť, že nie je „absolútne isté“, že neexistuje nádej, a naše sily môžu zostať.

Takéto vyhýbavé slová stačia na oklamanie väčšiny z nás, pretože my Američania chceme veriť svojim vodcom. Keď sa však Kongres koncom januára opäť zide, začne narastať nový tlak na stiahnutie. Aby tieto tlaky nič nedosiahli, sledujte v tom čase nové odvracanie pozornosti alebo údajné sýrske provokácie. Bolševizovaná vláda USA nemá v úmysle priviesť našich bojujúcich mužov domov a nájde spôsob, ako ich tam udržať.

Vnútorne boje v Bielom dome a mimoriadne bezpečnostné opatrenia

V poslednom čase téma terorizmu nadobudla domáci rozmer priamo tu v USA. Približne o 23. hodine 7. novembra vybuchla v budove Kapitolu USA bomba neďaleko kancelárie vodcu senátnej menšiny Roberta Byrda. Nasledujúci večer v správach ABC-TV povedal: „Vôbec ma to neprekvapilo. Už niekoľko dní som očakával niečo také.“

Byrdova záhadná poznámka zostala nevysvetlená. O niečo viac než 2 týždne neskôr, na Deň vďakovzdania 24. novembra, však vyšlo najavo, že vstupy do Bieleho domu blokujú sklápacie nákladné autá naplnené pieskom. Zvýšené bezpečnostné opatrenia boli zavedené aj pri vstupoch do niektorých ďalších významných vládnych budov, napríklad pri diplomatickom vchode do ministerstva zahraničných vecí.

Jeden účel, ktorému môže slúžiť všetka publicita okolo možných teroristických hrozieb, skutočných alebo vymyslených, je celkom

zrejmy. Pripravuje pôdu pre čoraz uzavretejší spôsob vládnutia. Americkým tradíciám je to cudzie, ale presne to zapadá do bolševikmi inšpirovanej posadnutosti Reaganovej administratívy bezprecedentnou mierou utajovania a bezpečnosti (NewsALERT #7).

Môže však ísť aj o niečo viac. Odporúčame vám zvlášť sledovať bezpečnostné opatrenia, ktoré teraz obklopujú prezidenta Reagana všade, kam ide. Sú mimoriadne prepracované a prísne. Naposledy bol Reagan zahalený takou hrubou bezpečnostnou prikrývkou v júni 1982, až do svojho šokujúceho odvolania ministra zahraničných vecí Alexandra Haiga.

Haigovo odvolanie sa uskutočnilo iba 2 dni pred konečným termínom protibolševického štátneho prevratu, ktorý Dr. Beter zverejnil 4 mesiace predtým (AL#72). Povedal, že dovtedy odíde buď Reagan, alebo Haig; odišiel Haig.

Teraz plán „Debategate“ (NewsALERT #1) tlie v novom mocenskom boji v Bielom dome. Koncom januára má Reagan oznámiť svoju kandidatúru na znovuzvolenie. Potom má Debategate znovu vykypieť... s novými nebezpečenstvami pre Reagana.

Čitateľský kútik: Aké stanovisko zastáva NewsALERT

Najhoršie na mnohých búrkových mrakoch, ktoré sa teraz sťahujú, je to, že čestná vláda USA by sa im mohla vyhnúť.

Preto NewsALERT neprestáva upozorňovať na klamstvá, ktorými naši vlastní vodcovia kazia našu budúcnosť. Chceme, aby bola budúcnosť Ameriky jasná, nie neustále zahalená jednou zámerne vyvolanou krízou za druhou, ako je to teraz. Zmena k lepšiemu môže nastať, ale iba ak fakticky informovaný a duchovne posilnený americký ľud splní svoje povinnosti podľa Ústavy USA.

Keď sa v tmavých a skrytých miestach zapáli sviečka, má tendenciu odhaliť veci, na ktoré nie je príjemné pozerieť. To môže občas viesť niektorých čitateľov k nesprávnemu pochopeniu našich úmyslov. Napríklad nasledujúci nedávno prijatý list kladie otázky, ktorých odpovede môžu pomôcť aj ďalším čitateľom:

[Pôvodná strana 9]

„Moja rodina po prečítaní môjho posledného NewsALERT #8 tvrdí, že ste veľmi proti Reaganovi a proti Amerike. To vo mne vyvoláva otázku: ak sa v tomto poslednom spravodaji zdanlivo zastávate Rusov, robí to z vás komunistu?... Napríklad na strane 11, citujem: ‚Neustále počúvame o úsilí sovietskych špiónov získať informácie o americkej technológii, akoby to bol dôkaz, že Rusi by tieto veci nedokázali urobiť sami.‘ Inými slovami, naozaj to vyzerá, že sa význam Ameriky znižuje.

...Bol by som vám naozaj veľmi vďačný, keby ste mohli rozptýliť moje pochybnosti...”

--F. S.

Largo, Florida

Odpoveď NewsALERT: Sme vďační čitateľovi F. S., že nás na tieto otázky upozornil. Nastolil tri body, na ktoré sa podľa nás najlepšie odpovedá v opačnom poradí.

O sovietskej technológii: V NewsALERT #8 po citovanej vete nasleduje odsek o snahe zosnulého generála Thomasa Powera pred viac než dvoch desaťročí varovať pred presne tou istou vecou. Generál Power, bývalý veliteľ Strategického leteckého velenia amerického letectva, veril a verejne hovoril, že jedinou poistkou proti budúcej katastrofe Spojených štátov je informovať verejnosť o vojenskom aj inom vývoji, namiesto toho, aby sa udržiavala v nevedomosti. Už v roku 1959 sa pokúsil (v rukopise knihy zakázanom Pentagonom) oboznámiť Američanov so skutočným významom sovietskej technickej špionáže. Jej účelom je udržiavať sovietsku technológiu na úrovni západného vývoja s minimálnymi nákladmi a úsilím a zároveň ponechať najlepších ruských inžinierov a vedcov na práci na najpokročilejších projektoch, aby v určitých oblastiach „preskočili“ (slovo generála Powera) to najlepšie, čo môžeme ponúknuť. Už v roku 1959, teda takmer pred štvrtstoročím, generál Power vo svojom zakázanom rukopise (AL#32) varoval, že vďaka svojmu dvojkoľajnému prístupu si Sovietsi „môžu za rovnakú sumu kúpiť viac pokroku vo vojenskej technológii než my. A čo je najdôležitejšie, získavajú ho oveľa rýchlejšie než my“. (Zvýraznenie je naše.) Povedal, že už vtedy sa vyrovnávali nášmu úsiliu, takže kde sú dnes, po ďalších 24 rokoch postupu „oveľa rýchlejšie“? Sú v

[Pôvodná strana 10]

pozícii, o ktorej sme informovali v NewsALERT #8, s približne tým, čo máme vojensky my, a ešte aj s niečím navyše.

Pokiaľ vieme, jediným človekom, ktorý kedy zverejnil obsah zakázaného rukopisu generála Powera z roku 1959, bol Dr. Beter na svojej nahrávke z marca 1978 (AL#32). Môžete však zájsť do miestnej knižnice a pravdepodobne nájsť výtlačok neskoršej, Pentagonom cenzurovanej verzie, ktorá vyšla

ako kniha v roku 1965 pod názvom Design for Survival (Coward-McCann, N. Y.).

Uvedomujeme si, že odvalu si vyžaduje už aj byť predplatiteľom NewsALERT, pretože uvádzame mnoho vecí, ktoré spochybňujú obraz, aký sa nám o dianí zvyčajne predkladá. Čitateľovi F. S. a všetkým ostatným, ktorí podobne čelia kritike ľudí vykladajúcich naše správy ako nejakým spôsobom protiamerické, odporúčame nasledujúci pokus, ktorý by mohol niektorým otvoriť oči: najprv citujte toto vydanie NewsALERT, podľa ktorého je sovietska vojensko-priemyselná základňa „zďaleka najväčšia na svete počtom zariadení a fyzickými rozmermi a vyrába viac jednotlivých vojenských systémov vo väčších množstvách než ktorýkoľvek iný národ“. Potom poukážte na to, že je to v priamom rozpore s dojmom, ktorý zvyčajne vytvára vláda USA, teda že Rusi sa ustavične namáhajú a špehujú len preto, aby s nami držali krok.

Niektorí môžu uvedené tvrdenie v úvodzovkách odmietnuť s tým, že si ho NewsALERT vymyslel na zníženie významu Ameriky. Je to však priamy citát z nedávnej správy vlastných spravodajských analytikov Pentagonu, Defense Intelligence Agency. Presne zhrňa to, o čom neustále informujeme inými spôsobmi. Myslíme si, že máte právo to vedieť.

Zastávame sa Rusov? Existuje staré príslovie: „Poznaj svojho nepriateľa.“ Je hlúpe a nebezpečné zaobchádzať s otvorene deklarovaným smrteľným nepriateľom, akoby bol priateľom; rovnako hlúpe a nebezpečné je pripisovať inej mocnosti viac nepriateľských úmyslov, než skutočne má. Prvá chyba ponecháva národ zbytočne zraniteľný; druhá vytvára opačný problém, smrteľné nepriateľstvo tam, kde nemuselo existovať.

Práve druhú chybu teraz robí Reaganova administratíva vo vzťahu k Rusku. Každé dvere, ktoré sa Nový Kremľ počas

[Pôvodná strana 11]

posledných rokov pokúsil otvoriť k lepšiemu dialógu s USA, mu Reaganova bojovnosť drsného chlapa pribuchla na prstoch. Tento priebeh udalostí sme zaznamenali napríklad v oblasti kontroly zbrojenia, ale prakticky každý ďalší kanál sovietsko-amerického dialógu bol prerušený podobným spôsobom. Okrem obnovenia predaja pšenice Rusku (čo sa urobilo na upokojenie vážne poškodených amerických farmárov, nie na zlepšenie atmosféry dialógu) je americkým trendom už niekoľko rokov zatvárať všetky možné dvere a neotvárať žiadne. Ak je 5 000 rokov ľudských dejín vôbec nejakým vodidlom, takáto bojovnosť hraničí so šialenstvom. Nemôže viesť k mieru, ale skôr či neskôr nevyhnutne povedie k vojne. Ak niekto vážne verí, že takéto politiky sú skutočne v najlepšom záujme Ameriky, jednoducho nemôžeme súhlasiť.

Reaganova administratíva, vrátane výrazne vystupujúceho prezidenta Reagana samotného, vedie koordinovanú kampaň na odlúďštenie obrazu Ruska v očiach Američanov. To je vždy súčasťou nenávisťnej kampane pri príprave na vojnu a je to nesmierne nebezpečné. NewsALERT verí, že Američania majú právo vedieť, že tento obraz je karikatúrou, a to ani nie dobrou. V ruských vládnucich kruhoch nastali zmeny a stále nastávajú, ktoré ponúkajú šancu na bezpečnejšiu budúcnosť sveta, ak sa táto príležitosť nezhodí.

Proti Reaganovi alebo proti Amerike: To nás privádza k poslednému bodu, ktorý sa v liste čitateľa F. S. v skutočnosti objavuje ako prvý. Po prvé, považujeme za nebezpečné stotožňovať „Reagana“ s „Amerikou“. Amerika nie je Ronald Reagan: ste to vy, my, vaša rodina, vaši priatelia a približne 230 miliónov ďalších ľudí.

Mnoho miliónov Američanov presvedčí, aby dôverovali našim súčasným vodcom, jediný faktor. Tým je žoviálne a úprimne pôsobiace vystupovanie prezidenta Ronalda Reagana. Máme tendenciu zabúdať, že herec sa celý život živí tým, že sa učí vyzeráť ako niečo, čím nie je. S dobrým scenárom a správnou réžiou by herec bez akýchkoľvek znalostí napríklad matematiky mohol presvedčivo

napodobniť Alberta Einsteina. Herci sa tiež učia, azda ako najzákladnejšiu súčasť celého svojho umenia, predstierať emócie, ktoré nie sú skutočné, dokonca aj plakať na požiadanie pred kamerou.

Keď sa toto všetko používa vo svojej správnej oblasti zábavy,

[Pôvodná strana 12]

nemusí to nijako škodiť a môže to byť povznášajúce a dobré. Keď sa to však zneužíva v politike, stáva sa to vyslovene nebezpečným. Preto je americký mediálny prezident, ktorého bezprecedentná závislosť od zväzkov kartičiek s nápodobou rozmerov 3 x 5 palcov sa stala legendou, taký nebezpečný. Má talent, aby klamstvá zneli ako pravda... a o mnohých veciach vie tak málo, že môže dokonca veriť, že sú pravdivé.

Pre úplnosť, NewsALERT by len ťažko našiel niečo lepšie než staré motto prezidenta Teddyho Roosevelta: „Hovor mierne a nos veľkú palicu.“ Inými slovami, buď silný a plne pripravený brániť sa proti každému agresorovi, ale nechod' vyhľadávať problémy. Reagan a spol. naopak dupocú čo najhlasnejšie a mávajú palicou na každého, kto sa dostane na dosah. Je toto americký spôsob? Nemyslíme si to. Ak to robí NewsALERT protireaganovským, je to len nevyhnutný dôsledok toho, že sme proamerickí... za skutočnú Ameriku 230 miliónov ľudí.

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

V novembri 1982 Dr. Peter Beter zo zdravotných dôvodov ukončil svoj program nahrávok AUDIO LETTER aj spoluprácu so spoločnosťou Audio Books, Inc. Kópie jeho listu zo 16. novembra 1982 boli vtedy zaslané všetkým predplatiteľom AUDIO LETTER, no niekoľko súčasných predplatiteľov NewsALERT možno kópiu nedostalo. Aby nevznikli žiadne nejasnosti, Dr. Beter nás požiadal, aby sme v štyroch vydaniach NewsALERT vytlačili nasledujúce oznámenie, čo radi robíme:

Dr. Beter nie je nijakým spôsobom spojený s NewsALERT.

Veselé Vianoce a šťastný nový rok od NewsALERT!

Nasledujúce plánované vydanie: 6. január 1984

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne. Adresa ústredia: 1629 K St., NW, #5092; Washington, DC 20006. Pre rýchlejšie vybavenie píšte na: NewsALERT, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Aktuálne predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou peňažnou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 10 zo 16. decembra 1983 z priečinka 10. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Dátumy, číselné údaje, predpovede a obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/10/NewsAlert10_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert10_Pages_12_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 11 - 6. január 1984

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: Budúcnosť je už tu

Misia Jesseho Jacksona do Sýrie ako „divoká karta“

Prekvapivý úspech Jacksonovej cesty do Sýrie pri oslobodení zajatého letca Roberta Goodmana dočasne zastavil narastajúcu konfrontáciu medzi USA a Sýriou. Už však prebiehajú kroky na obnovenie cyklu násilia v Libanone.

„Sibírsky expres“: Voja počasím priniesla mrazivý december

Krátko po obmedzenom verejnom priznaní Ruska v novembri, že má schopnosti ovládať počasie, americká Národná meteorologická služba predpovedala teplejšiu zimu než zvyčajne. Túto predpoveď okamžite obrátilo naruby sovietske ovládanie počasia pomocou „Sibírskeho expresu“, ktoré prinieslo veľkej časti Spojených štátov najchladnejší december v dejinách meraní.

Ďalšia „Andropovova“ šaráda počas prechodu moci v Kremli

Dojem, že zosnulý Andropov naďalej vládne, sa zatiaľ udržiava, ale sledujte Grigorija Romanova.

Oznámenie: Postupné ukončenie predaja a otvorená licencia nahrávok

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

Copyright © 1984, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL#: Kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB#: Kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST#: SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky vyrobila spoločnosť Audio Books, Inc. a dočasne si ich možno objednať prostredníctvom NewsALERT. Objednávky musia byť doručené do 31. marca 1984.

Pohľad na situáciu: Budúcnosť je už tu

Veľa sa hovorí o príchode apokalyptického roku Georgea Orwella, roku 1984. V knihe Nineteen Eighty Four, napísanej krátko po druhej svetovej vojne, Orwell opísal svet, ktorý sa v mnohých pozoruhodných ohľadoch až neprijímne podobá tomu, čo vidíme dnes. Je to svet neustálej vojny... ustavične sa meniacich spojenectiev, v ktorých sa bývalí spojenci stávajú nepriateľmi a naopak... nespočetných foriem sledovania a kontroly občanov... a predovšetkým neustáleho prekrúcania a potláčania pravdy.

Mnohým ľuďom pripadá dosť desivé, že sa Orwellova vízia ukázala správna v toľkých ohľadoch. Eric Arthur Blair (pseudonym George Orwell) však nepísal predovšetkým o budúcnosti, ale o prítomnosti, ktorá existovala v jeho dobe. Keď písal v roku 1948, iba prehodil posledné číslice na 1984 a vytvoril fiktívny časový rámec na vyjadrenie svojich myšlienok. Potom opísal, čo by podľa neho vlády robili už vtedy, keby na to mali prostriedky.

My Američania si často myslíme, že do orwellovského vzorca zapadajú iba iné vlády, nie naša vlastná. Podobne, keď sa bývalý oficiálny Nepriateľ zmení na oficiálneho Priateľa (napríklad červená Čína v roku 1979), akýkoľvek negatívny obraz sa rýchlo vymaže... ako to opísal Orwell. A zamyslite sa nad tromi heslami, ktorými vládol Orwellov tyranský Veľký brat. Voja je mier: Na ceremónii v Ružovej záhrade 4. januára prezident Reagan povedal, že oslobodený námorný letec Robert Goodman bol vyslaný na „mierovú misiu“, pričom hovoril o bombardovacej misii 28 lietadiel, počas ktorej bol zostrelený. Sloboda je otroctvo: Hospodárske časované bomby nastrožené prostredníctvom „deregulácie“ majú pomôcť podkopať dôveru v Ústavu USA a slobody, ktoré poskytuje (NewsALERT #5). Nevedomosť je sila: Kampaň Reaganovej administratívy na kontrolu toho, čo Američania vedia (NewsALERT #7), sa ospravedlňuje ako nevyhnutná na posilnenie národnej bezpečnosti.

Áno, rok 1984 je naozaj tu... ale v istom zmysle tu bol celý čas. Budúcnosť je už tu. A nemusíme naletieť prekrúcaniu slov a potláčaniu pravdy, nech je akokoľvek nenápadné. Ako povedal náš Pán Ježiš Kristus: „Nebojte sa ich; lebo nič nie je zahalené, čo nebude odhalené, ani skryté, čo nebude známe.“

[Pôvodná strana 3]

Misia Jesseho Jacksona do Sýrie ako „divoká karta“

Napriek ambícii boľševizovanej vlády USA dosiahnuť orwellovskú všemohúcnosť nás môže povzbudiť skutočnosť, že jej stále možno prekaziť plány a často sa to aj deje. Nič to neilustruje lepšie než úspech, ktorý tento týždeň dosiahol reverend Jesse Jackson pri zabezpečení prepustenia zajatého letca amerického námorníctva Roberta Goodmana.

V pláne americko-izraelskej „strategickej spolupráce“ na rozdelení Libanonu (NewsALERT #9) je Sýria kľúčovým faktorom. Americká stratégia bola niekoľko mesiacov navrhnutá tak, aby vmanévrovala Sýriu do priamej konfrontácie so Spojenými štátmi. Táto stratégia sa naplno rozbehla začiatkom minulého mesiaca, keď koordinovaná akcia izraelského letectva a prieskumných prúdových lietadiel amerického námorníctva viedla k sýrskym protiletadlovým útokom na americké lietadlá. To poskytlo zámienku na vôbec prvý americký nálet na sýrske pozície 4. decembra, počas ktorého bol poručík Goodman zostrelený a zajatý (NewsALERT #10).

Prítomnosť amerického letca v sýrskych rukách bola ako stvorená na podnecovanie čoraz konfrontačnejšej atmosféry. A keby to bolo ponechané na Reaganovu administratívu, Goodman by zostal presne tam, kde bol, aby slúžil ako trvalý zdroj treníc medzi USA a Sýriou. Aj keď osobitný vyslanec pre Blízky východ Donald Rumsfeld minulý mesiac navštívil Sýriu, zámerne nevyvinul žiadne úsilie vyjednať Goodmanovo prepustenie.

Situáciu zmenila iba zvláštnosť osudu. Zajatý letec Goodman bol černocho. A zhodou okolností je tento rok aj černošský prezidentský kandidát, reverend Jesse Jackson, ktorý sa nikdy neostýchal skúšať neortodoxné veci. Kým všetci ostatní demokratickí prezidentskí kandidáti nečinne sedeli, Jackson sa rozhodol vycestovať do Sýrie.

Ak bolo niečo, čo si Reaganov Biely dom práve teraz želal ešte menej než Goodmanovo prepustenie, bolo to jeho prepustenie z iniciatívy niekoho iného než Reagana. Na tlačovej konferencii v polovici decembra Reagan označil Goodmanovo prepustenie za vysokú prioritu, ale

keď Jackson plánoval cestu, Reagan odmietal dokonca aj prijímať jeho telefonáty o tejto veci.

[Pôvodná strana 4]

Keď Jackson 29. decembra odchádzal do Sýrie, Biely dom bol jasne proti celému zámeru.

Po príchode do Sýrie sa Jackson stretol s prezidentom Asadom, ktorého opätovné upevnenie kontroly po novembrovom infarkte prebehlo oveľa rýchlejšie, než USA očakávali. Keby Jackson musel rokovať s Asadovými podriadenými, cesta by nepriniesla nič, ale Asad uvidel príležitosť a využil ju. Prepustením Goodmana ako „humanitárnym“ gestom Sýria vzala Pentagonu vietor z plachiet na ceste ku konfrontácii, aspoň nateraz. Sýria teraz nadväzuje aktívnu podporou navrhovaného 11-bodového plánu nových bezpečnostných opatrení v Libanone a zmierňuje niektoré podmienky, na ktorých predtým trvala. Prevzatím iniciatívy týmto spôsobom Asad dúfa, že zvýši pravdepodobnosť stiahnutia amerických a ďalších mnohonárodných síl z Libanonu.

Nálada okolo Libanonu je momentálne nezvyčajne optimistická. Americko-izraelský plán rozdelenia však pokračuje. Práve v deň, keď Reagan vítal poručíka Goodmana doma, izraelské letectvo uskutočnilo ničivý nálet na Baalbek vo východnom Libanone pod sýrskou kontrolou. Údajne bol zameraný na výcvikové tábory teroristov, ale prvé správy odhadujú 100 mŕtvych a až 400 zranených, mnohých z nich civilistov a detí. Bol to najväčší izraelský nálet na Libanon od invázie v roku 1982 a jeho načasovanie nebolo náhodné.

Napätie sa momentálne zdá menšie. Lietadlová loď USS Independence dokonca opustila libanonské pobrežie, aby navštívila Neapol v Taliansku. Cyklus násilia sa však začína znova.

„Sibírsky expres“: Voja počasím priniesla mrazivý december

Sovietsky zväz 9. novembra 1983 po prvý raz verejne priznal, že pri osobitných príležitostiach upravuje počasie. Dva dni predtým sa zdalo, že veľká každoročná vojenská prehliadka cez Červené námestie prebehne v sivom mrholení. Keď sa však prehliadka začala, všetky oblaky už zmizli a Červené námestie sa kúpalo v slnečnom svetle. Noviny Moskovskaya Pravda vysvetlili, že sovietski odborníci na počasie spôsobili túto vítanú „chybu“ v predpovedi, a dodali, že sa to isté urobilo aj pri iných príležitostiach.

[Pôvodná strana 5]

Článok odhalil iba náznak skutočných schopností ovládať počasie, ktoré teraz Rusko má, a opísal ich ako pomerne konvenčne znejúce osievanie oblakov. Oznámenie však bolo oveľa významnejšie. Odráža skutočnosť, že sovietske techniky ovládania počasia sú už dostatočne rozvinuté, aby boli ich výsledky vysoko predvídateľné. Keby neboli, Rusi by o nich jednoducho mlčali, pretože by nechceli riskovať blamáž pri budúcom zlyhaní.

Presné ovládanie počasia, ktoré bolo v posledných rokoch opakovane demonštrované, nemožno pripísať bežným metódam osievania oblakov. Osievanie oblakov je celosvetovo dlho zavedená technika úpravy počasia, ale je známa nespôľahlivými výsledkami. Naopak, napríklad olympijské hry v Moskve v roku 1980 využili ohromujúci príklad ovládania počasia. Až do otvorenia hier bolo počasie v Moskve a vo veľkej časti Ruska mizerné, s rozsiahlymi prudkými dažďami. V deň otvorenia však slnko prerazilo dieru v oblakoch nad Moskvou a okolím a obloha zostala slnečná počas celej olympiády. Deň po skončení hier sa oblaky ihneď znova zatiahli a takmer tri týždne nepretržite pršalo.

Skokový nárast schopností ovládať počasie nasledoval po rozmiestnení ruských vznášajúcich sa platforiem nazývaných kozmosféry, ktoré sa začalo koncom roku 1977 (AL#29). Začiatkom roku 1980 sovietski operátori ovládania počasia vyvinuli metódy vytvárania obrovských umelých búrok na mori a ich smerovania na pevninu (AL#54). A začiatkom roku 1982 už bola vyvinutá ďalšia

technika rozsiahlej úpravy počasia, „Sibírsky expres“ (AL#71).

Sibírsky expres je technika, ktorou možno presunúť veľmi veľkú vzduchovú hmotu z jednej oblasti Zeme do inej oblasti vzdialenej tisíce míľ. Názov vychádza zo skutočnosti, že v praxi sa zvyčajne používa na presun mimoriadne studeného vzduchu zo severnej Sibíri do Severnej Ameriky, predovšetkým do USA.

Technika Sibírskeho expresu spôsobuje, že mrazivý vzduch sa valí cez veľké časti USA nielen zo severu, ale aj klesá nadol z vyšších výšok (AL#71). Tento vzduch klesajúci nadol má tendenciu vytvárať rozsiahlu oblasť vysokého tlaku, často s nezvyčajne prudkým vetrom na okrajoch. Dokáže tiež prakticky zablokovať iné, normálne poveternostné priebehy.

[Pôvodná strana 6]

Národná meteorologická služba 28. novembra vydala dlhodobú zimnú predpoveď a predpovedala teplejšiu zimu než zvyčajne vo väčšine Spojených štátov. Ironicky, v čase vydania tejto predpovede sa už začínal útok počasím pomocou Sibírskeho expresu. Obrovská snehová búrka ochromila všetko od severných Skalnatých vrchov až po Veľké jazerá, a to bol iba začiatok. Ako december pokračoval, ovládanie počasia pomocou Sibírskeho expresu rozprestieralo cez Spojené štáty neustále sa zväčšujúcu obrovskú masu mrazivého vzduchu s vysokým tlakom. Do polovice decembra zasiahli nečakané snehové búrky juh od Texasu po Alabamu, zatiaľ čo zasnežené severné štáty sa ochladzovali ešte viac.

Keď ruskí bojovníci počasím skončili, vytvorili najťažšiu vzduchovú hmotu s vysokým tlakom, aká bola kedy zaznamenaná v Spojených štátoch. Tento proces spôsobil, že tryskové prúdenie bolo na istý čas zablokované v obrovskom útvere v tvare U. Meteorológovia, s ktorými o tom robili rozhovory v televízii (napríklad ABC Nightline, 21. decembra), opisovali, čo sa deje, ale povedali, že netušia prečo. Na Vianoce sneh pokrýval dve tretiny Spojených štátov a rozsiahle oblasti severu vytvárali denné rekordy, keď teploty klesali čoraz hlbšie pod nulu. Na Vianoce najmenej 125 amerických miest zaznamenalo rekordné minimum, nielen pre tento deň, ale pre ktorýkoľvek december v dejinách meraní. Štát Montana, ktorý bol v strede zásahu vzduchu Sibírskeho expresu klesajúceho nadol, vytvoril najpozoruhodnejšie rekordy. V Miles City v Montane namerali barometrický tlak 31,42 palca ortuťového stĺpca, najvyšší tlak kedy zaznamenaný kdekoľvek v Spojených štátoch. A len dva dni predtým dosiahli minimálne teploty v tomto mimoriadne ochladenom štáte -52° v Butte a -64° v Elk Parku.

Po Vianociach bol prísun studeného vzduchu Sibírskeho expresu vypnutý. Odvtedy približne do Nového roka sa obrovská masa studeného vzduchu postupne posúvala na východ a rozptyľovala, keď sa opäť obnovovali prirodzené poveternostné podmienky.

Ako sme spomenuli v súvislosti s ďalšími prípadmi sovietskeho ovládania počasia (NewsALERT #2), Rusi veria v symboliku. Nie je náhoda, že táto rekordy lámajúca epizóda sovietskej vojny počasím sa uskutočnila práve vtedy, keď sa rozpadávali všetky rokovania o kontrole zbrojenia medzi USA a Ruskom. Nový Kremel sa považuje za obliehaný bolševizovanou

[Pôvodná strana 7]

Reaganovou administratívou (NewsALERT #10), ktorá podľa Ruska vedie novú studenú vojnu. Rusi minulý mesiac použili techniku Sibírskeho expresu, aby Bielemu domu ukázali, aká studená môže táto nová „studená vojna“ naozaj byť, ak sa od nej neupustí.

Ďalšia „Andropovova“ šaráda počas prechodu moci v Kremli

Novému Kremľu sa opäť podarilo obratne zvládnuť nebezpečný problém vytvorený nečakanou smrťou prezidenta Jurija Andropova 5. novembra (NewsALERT #8). Ako sme informovali v NewsALERT #9, najťažšími bezprostredne hroziacimi prekážkami pre Kremľ boli každoročné zimné zasadnutia sovietskeho ústredného výboru a Najvyššieho soviету. Očakávalo by sa, že Andropov sa bezpodmienečne zúčastní oboch schôdzí. Najmenej jeden ceremoniálny dvojník zosnulého Andropova je k dispozícii, ale takíto dvojníci majú tendenciu oklamať iba verejnosť: pri spravodajských operatívcoch je vysoké riziko odhalenia. Preto, ako sme vopred informovali, prechodní kremľovskí vodcovia nechceli na zasadnutiach použiť dvojníka z obavy, že by Washingtonu vyslali presne ten nesprávny signál zraniteľnosti. Namiesto toho hľadali inú lešť na udržanie fikcie pokračujúcej Andropovovej autority. A našli ju.

Pozorovatelia Kremľa vždy sledujú personálne zmeny ako kľúčový ukazovateľ toho, kto rozhoduje. Na zasadnutí ústredného výboru 26. decembra Andropov chýbal... ale najmenej štyria jeho blízki pomocníci a chránenci dostali veľké povýšenia, dvaja z nich na plné členstvo vo vládnucim politbyre. To dodalo vierohodnosť predstave, že prejav prečítaný v Andropovovom mene skutočne napísal on. Nasledujúci deň sa dojem pevnej Andropovovej autority ešte posilnil, keď ústredný výbor nadšene schválil jeho rozsiahly plán začať pretvárať sovietske hospodárstvo.

Prechodní kremľovskí vodcovia obratne manévrujú, aby vysvetlili Andropovovu dlhotrvajúcu neprítomnosť na verejnosti a zároveň pripravili cestu budúcim zmenám. Pre verejnosť stále používajú očividne smiešny príbeh, že je prechladnutý. Prostredníctvom mnohých súkromných kanálov však oboznamujú západných diplomatov a novinárov s „tajomstvom“, že Andropov je údajne na dialýze pre choré obličky. Táto krycia verzia je v súlade s jeho známou zdravotnou históriou.

[Pôvodná strana 8]

Zároveň elegantne vysvetľuje, ako môže byť neschopný verejných vystúpení, a predsa stále plne veliť. A umožňuje im tvrdiť, že Andropov pravdepodobne nebude žiť veľmi dlho.

Keď sme v NewsALERT #8 informovali o neoznámení Andropovovej smrti, zároveň sme uviedli, že mužom, ktorý sa teraz má stať ďalším formálnym vodcom Ruska, je Grigorij Romanov. Práve dnes, 6. januára, Romanov vyvolal náhly rozruch v západných kruhoch tým, že sa objavil na zjazde západonemeckej komunistickej strany. Romanov hovoril podobne ako Andropov, so zjavnou autoritou.

Ako už bolo spomenuté, Rusi veria v symboliku. Ak bude Romanov podľa plánu dosadený po oneskorení oznámení Andropovovej smrti, bude to symbolický čin vzhľadom na jeho meno.

Keď satanistickí boľševici v roku 1917 prevzali moc v Rusku, urobili všetko pre vyvraždenie celej kresťanskej cárskej rodiny, Romanovovcov. Existuje nespočetné množstvo Rusov, ktorí si želajú, aby sa boľševická revolúcia so svojimi hroznými následkami nikdy neuskutočnila... aby sa nejako dala zvrátiť.

Grigorij Romanov možno nemá pokrvný vzťah k cárskej rodine Romanovovcov, ale jeho meno stále veľmi silno rezonuje. Čoskoro môže opäť v Kremli vládnuť Romanov. Bude to symbolický spôsob, ako povedať tým Rusom, ktorí túžia po zvrátení boľševickej revolúcie: práve sa zvracia.

Oznámenie: Postupné ukončenie predaja a otvorená licencia nahrávok

Už viac než deväť rokov spoločnosť Audio Books, Inc. (vydavateľ NewsALERT) slúži ako prostriedok verejného šírenia nahraných posolstiev Dr. Petra Betera. Práve na tento účel založilo niekoľko jeho podporovateľov v septembri 1974 spoločnosť Audio Books Inc.

Počas celej spolupráce s Dr. Beterom, od prvých kontaktov v auguste 1974 až do dňa, keď nás v novembri 1982 informoval o rozhodnutí ukončiť svoje nahrávky aj spoluprácu s nami, sme považovali za česť a výsadu pomáhať pri jeho životne dôležitej práci. Obsah jeho nahraných správ naďalej považujeme za kľúčový vzhľadom na informácie o pozadí udalostí,

[Pôvodná strana 9]

bez ktorých sa nespočetné súčasné udalosti chápú ťažko, ak vôbec. Preto v NewsALERT často uvádzame odkazy na nahrávky Dr. Betera, aby tí, ktorí chcú udalostiam porozumieť hlbšie, mohli tak urobiť.

Pre pohodlie čitateľov, ktorí nemusia mať všetky nahrávky Dr. Betera, sme ich doteraz naďalej sprístupňovali. Na začiatku tohto nového roka sme však neochotne dospeli k záveru, že nie je uskutočniteľné ponúkať ich donekonečna. V neprítomnosti Dr. Betera už výroba nových nahrávok nie je činnosťou spoločnosti Audio Books, Inc. a udržiavanie výrobného zariadenia, zásob a zariadení na vybavovanie objednávok nahrávok zaťažuje naše obmedzené zdroje. Príležitostné objednávky nahrávok, ktoré teraz dostávame, sú pre nás na vybavenie oveľa nákladnejšie než niekdajší predplatiteľský program s úsporami podobnými výrobnéj linke. Sme naďalej presvedčení, že pri správnom informovaní by o nahrávky malo záujem veľmi veľa ľudí, ale naše zdroje nestačia na dosiahnutie tohto cieľa bez vážneho obmedzenia súčasného programu NewsALERT.

Nastal teda čas postupne ukončiť predaj nahrávok. Zároveň však veríme, že je dôležité, aby nahrávky Dr. Betera zostali verejne dostupné, pokiaľ možno v čoraz širšom rozsahu. V nádeji, že to dosiahneme, sme sa rozhodli sprístupniť práva na výrobu nahrávok inými subjektmi.

Otvorená licencia nahrávok „Dr. Beter AUDIO LETTER“

Audio Books Inc. týmto udeľuje otvorenú licenciu bez poplatku všetkým výrobcam kazetových nahrávok, ktorí chcú vyrábať a šíriť ktorúkoľvek alebo všetky nahrané správy „Dr. Beter AUDIO LETTER“. To sa vzťahuje na jednotlivcov, ktorí chcú zhotovovať a distribuovať kópie, na malých komerčných predajcov nahrávok aj na veľké organizácie predávajúce kazety. Táto otvorená licencia platí bez ohľadu na to, či sa nahrávky distribuujú bezplatne alebo predávajú, za predpokladu dodržania nasledujúcich podmienok a obmedzení:

1. Táto licencia sa vzťahuje iba na sériu nahraných správ „Dr. Beter AUDIO LETTER“. Niekoľko ďalších nahrávok označených „AUDIO BOOK“ a „SPECIAL TAPES“ sa tiež postupne vyraduje z predaja, ale licencia sa na ne neudelí.

[Pôvodná strana 10]

2. Každá nahrávka „Dr. Beter AUDIO LETTER“, ktorá sa má reprodukovať na základe tejto otvorenej licencie, musí byť reprodukováaná presne taká, aká je, v celom rozsahu, bez akýchkoľvek vynechaní, dodatkov alebo kombinovania s iným nahraným materiálom na tej istej kazete.

3. Každá nahrávka „Dr. Beter AUDIO LETTER“ vyrobená na základe tejto otvorenej licencie musí niesť vyhlásenie chrániace registrovanú ochrannú známku „Audio Letter“. Toto vyhlásenie môže byť na hlavnom štítku kazety, na doplnkovom štítku alebo vytlačené priamo na samotnej kazete. Vyhlásenie má znieť:

„Audio Letter“ je registrovaná ochranná známka spoločnosti Audio Books, Inc., texaskej korporácie, ktorá pôvodne vyrobila túto zvukovú nahrávku.

Obmedzenie: Práva a poplatky, ktorých sa v rámci tejto otvorenej licencie vzdávame, patria iba spoločnosti Audio Books Inc. Nie sme oprávnení hovoriť v mene Dr. Betera, ktorého treba pred výrobou nahrávok podľa tejto licencie priamo kontaktovať ohľadom prípadnej dohody o licenčných odmenách, akú si môže želať. V čase tejto tlače možno Dr. Betera kontaktovať na nasledujúcej adrese:

Dr. Peter Beter
P.O. Box 73
Glen Echo, MD 20812

Audio Books Inc. dúfa, že mnohí využijú túto otvorenú licenciu ako príležitosť poskytovať dôležitú verejnú službu a podľa želania pritom aj získať určitý príjem. Osemdesiat nahrávok série „Dr. Beter AUDIO LETTER“ bolo vyrobených a distribuovaných počas viac než siedmich rokov s celkovými nákladmi vo výške státisícov dolárov. Tieto náklady zahŕňali nielen odmeny Dr. Beterovi, ale aj mnoho ďalších nákladov na výrobu a šírenie každej novej nahrávky. Teraz už existujú a iní ich môžu vyrábať na základe tejto licencie bez toho, aby museli znášať náklady na ich vznik, ktoré už zaplatila spoločnosť Audio Books Inc. Dúfame, že to poskytne silný ekonomický podnet a príležitosť ďalším prevziať úlohu šírenia informácií Dr. Betera široko-ďaleko, úlohu, ktorú sami nedokážeme dokončiť.

Pozývame jednotlivcov a spoločnosti, ktoré plánujú vyrábať nahrávky „Dr. Beter AUDIO LETTER“ podľa tejto otvorenej licencie, aby

[Pôvodná strana 11]

nás o tom informovali. Najlepšie napíšte tlačným písmom alebo na stroji svoje meno a adresu na kartičku 3 × 5 palcov a pošlite nám ju s poznámkou o svojich plánoch. Do času skončenia nášho vlastného predaja nahrávok (pozri nižšie) dúfame, že budeme mať začiatok zoznamu ďalších zdrojov, z ktorých budú dostupné nahrávky AUDIO LETTER. Napokon sa pokúsime tento zoznam sprístupniť ako vzájomnú službu tým, ktorí nahrávky vyrábajú, a tým, ktorí ich chcú získať.

Postupné ukončenie predaja nahrávok spoločnosťou Audio Books, Inc.

Vytvorenie ďalších spoľahlivých zdrojov nahrávok „Dr. Beter AUDIO LETTER“ potrvá určitý čas. Platí tiež, že Audio Books Inc. nebude mať v budúcnosti žiadnu kontrolu nad kvalitou nahrávok alebo službami poskytovanými inými. Aby bol prechod čo najpohodlnejší pre všetkých zúčastnených, pokúsime sa zachovať dostupnosť všetkých našich nahrávok (AUDIO LETTER aj ostatných) do 31. marca 1984. Všetky objednávky doručené po tomto dátume budú vrátené bez vybavenia.

Dr. Beter Audio Letter REFERENCE DIGEST

Keď Dr. Beter v novembri 1982 ukončil svoj program nahraných správ, prvou úlohou Audio Books Inc. počas niekoľkých mesiacov bolo vybaviť úpravy skrátených predplatných. Potom, ako prvý projekt obnoveného programu služieb, spoločnosť Audio Books Inc. zostavila a vydala „Audio Letter Reference Digest“. Ide o 224-stranové referenčné dielo obsahujúce zhrnutia všetkých 80 nahrávok „Dr. Beter AUDIO LETTER“, informácie o pozadí a širších súvislostiach a register s viac než 1 600 položkami.

Vyšlo iba jedno vydanie Reference Digest, kvalitné zakladajúce vydanie Charter Edition s obmedzeným nákladom. Teraz je vypredané. Financovanie takej ambicióznej publikácie však

zahŕňa veľmi vysoké náklady, ktoré spôsobili zrušenie plánovaného nadväzujúceho štandardného vydania Standard Edition. Tí, ktorí si kúpili Charter Edition, tak vlastnia ešte vzácnejší zberateľský predmet, než sme pôvodne predpokladali.

Napriek tomu považujeme Reference Digest za neoceniteľnú pomôcku pre tých, ktorí hľadajú informácie o pozadí súčasných udalostí, a mnohí vlastníci zrejme súhlasia. Preto ako poslednú príležitosť získať súhrnné informácie z Reference

[Pôvodná strana 12]

Digest možno objednať individuálne fotokópie (zviazané v doskách Accopress) počas rovnakého obdobia, v ktorom sa postupne ukončuje predaj nahrávok, do 31. marca 1984. Cena bude o niečo nižšia než pri Charter Edition. Podrobnosti získate napísaním do NewsALERT.

* * * * *

Prostredníctvom tejto otvorenej licencie a programu postupného ukončenia predaja nahrávok dúfame, že odovzdáme štafetu ďalším, ktorí môžu byť v lepšej pozícii než my teraz na pokračovanie šírenia informácií Dr. Betera. Dúfame, že toto oznámenie pripomenie, že NewsALERT (a jeho vydavateľ Audio Books Inc.) nemôže všetko zvládnuť sám. Nikto to nedokáže. Po deviatich rokoch sme ako šíritelia správ Dr. Betera niesli bremeno tak ďaleko, ako sme vládali; ak sa teraz majú naďalej dostávať k ďalším ľuďom, nastal čas, aby ho niesli iní. Tých, ktorí sa občas pýtajú „Čo môžem urobiť?“, pozývame zvážiť všetky príležitosti, ktoré im toto oznámenie môže otvoriť.

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

V novembri 1982 Dr. Peter Beter zo zdravotných dôvodov ukončil svoj program nahrávok AUDIO LETTER aj spoluprácu so spoločnosťou Audio Books, Inc. Kópie jeho listu zo 16. novembra 1982 boli vtedy zaslané všetkým predplatiteľom AUDIO LETTER, no niekoľko súčasných predplatiteľov NewsALERT možno kópiu nedostalo. Aby nevznikali žiadne nejasnosti, Dr. Beter nás požiadal, aby sme v štyroch vydaniach NewsALERT vytlačili nasledujúce oznámenie, čo radi robíme:

Dr. Beter nie je nijakým spôsobom spojený s NewsALERT.

Nasledujúce plánované vydanie: 20. január 1984

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Audio Books, Inc. kedysi vyrábala nahrané správy Dr. Petra Betera, ale Dr. Beter nie je nijakým spôsobom spojený s NewsALERT. Predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou peňažnou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 11 zo 6. januára 1984 z priečinka 11. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Dátumy, číselné údaje, predpovede a obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/11/NewsAlert11_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert11_Pages_12_ok_sml.jpg

NEWS ALERT

Číslo 12 - 20. január 1984

V TOMTO VYDANÍ:

Pohľad na situáciu: Prestávka

Tak ako sa na chvíľu zastavujú udalosti, musí si dať prestávku aj NewsALERT.

Kľúčové trendy a udalosti, ktoré treba sledovať

Kontrola zbrojenia a „odmäk“, ktorý neexistuje: Kým zmiernená Reaganova rétorika podporuje prchavé chýry o americko-sovietskom odmäku, obvinenia Ruska z podvádzania v zbrojení pomáhajú zabrániť jeho vzniku.

Ticho pred búrkou v Libanone a na Blízkom východe: Prestávka v americkej konfrontácii so Sýriou, ktorú spôsobil Jesse Jackson, sa končí, aby námorná pechota zostala v Libanone.

Prestávka pred zvýšením stávk v Nikarague: Zostrelenie amerického vrtuľníka predznamenáva budúce udalosti.

Politika: Reagan a „Debategate“: Manéver Debategate v mocenskom boji v Bielom dome bol nateraz zneškodnený, ale na jar sa môže znovu objaviť.

Americká vojenská výzva Rusku vo vesmíre: Plány vesmírnej stanice ilustrujú zaostávanie Ameriky za Ruskom.

Oznámenie: Prestávka vo vydávaní NewsALERT

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

Copyright © 1984, Audio Books, Inc.

Odkazy na súvisiace podklady sú uvedené v zátvorkách () a používajú tieto skratky:

AL#: Kazetová nahrávka Dr. Beter AUDIO LETTER® č.

AB#: Kazetová nahrávka AUDIO BOOK® č.

ST#: SPECIAL TAPE č.

Tieto nahrávky vyrobila spoločnosť Audio Books, Inc. a dočasne si ich možno objednať prostredníctvom NewsALERT. Objednávky musia byť doručené do 31. marca 1984.

Pohľad na situáciu: Prestávka

Takmer pred rokom, v marci 1983, spoločnosť Audio Books Inc. vydala prvý „Interim News Alert“. Bola to bezplatná služba pre tých, ktorí stáli pri nás, keď sme sa po ukončení programu nahraných správ Dr. Beter AUDIO LETTER usilovali vybudovať novú spravodajskú službu.

Po vydaní štyroch takýchto bulletinov „Interim News Alert“ do júna 1983 sme minulé leto začali súčasnú sériu NewsALERT. Stále sme pracovali v ťažkých podmienkach, ale ako sme vtedy povedali, verili sme, že je dôležité začať rýchlo, pretože udalosti sa zrýchľovali. Udalosti to

rozhodne potvrdili: v priebehu niekoľkých týždňov od začiatku vydávania NewsALERT otriasla Amerikou aj svetom rýchla reťaz veľkých otrasov. Zahŕňali zostrelenie kórejského dopravného lietadla nad mimoriadne citlivým sovietskym územím... bejrútsky masaker americkej námornej pechoty... začiatok čiastočne viditeľnej, čiastočne tajnej novej sovietsko-americkej raketovej krízy... úplný rozpad rokovaní o kontrole zbrojenia... neustále hlbšie zapletenie USA do nového „Vietnamu“ v Libanone... inváziu na Grenadu... sovietske útoky počasím od hurikánu Alicia minulé leto po decembrové hlboké mrazy „Sibírskeho expresu“, zopakované minulý týždeň... a ďalšie udalosti. O všetkých sme informovali na stránkach NewsALERT.

Teraz NewsALERT čelí absolútnej nevyhnutnosti na určitý čas sa zastaviť, ako podrobne vysvetlíme ďalej v tomto vydaní. Prozreteľnosťou táto nevyhnutná prestávka NewsALERT prichádza vo chvíli, keď sa aj závrtné tempo udalostí trochu pozastavilo. Táto prestávka nebude trvať dlho: balansujeme na pokraji náhlych veľkých nových prekvapení, ktoré sa v niektorých oblastiach môžu objaviť takmer kedykoľvek. Ak však musíme na čas prerušiť vydávanie, a musíme, potom je súčasná chvíľa pravdepodobne najlepšia, v akú sme mohli dúfať.

Kedže budeme musieť na chvíľu mlčať, cítime, že v tomto vydaní je zvlášť dôležité pozrieť sa dopredu. V obmedzenom priestore nemožno ísť príliš do detailov. Aj tak vás však chceme upozorniť na niektoré kľúčové veci, ktoré treba v nasledujúcich dňoch sledovať. Kto je vopred varovaný, je pripravený. Chceme, aby ste boli čo najlepšie pripravení na útoky nebezpečenstva a klamstiev, ktoré sú pred nami.

[Pôvodná strana 3]

Kľúčové trendy a udalosti, ktoré treba sledovať

Kontrola zbrojenia a „odmäk“, ktorý neexistuje

Pred niekoľkými dňami, v pondelok 16. januára, prezident Reagan predniesol medzinárodne televízne vysielaný prejav, ktorý mal upokojiť rastúce obavy doma aj v zahraničí z americko-sovietskeho napätia. Bol hlučne propagovaný ako ústredný bod údajného veľkého nového amerického úsilia o lepšie vzťahy s Ruskom, najmä tým, že vynechal akúkoľvek novú zápalnú rétoriku. Objavila sa záplava správ o blížiacom sa „odmäku“ v americko-sovietskych vzťahoch, akoby taký vývoj mohol zázračne nastať zo dňa na deň. Nie je to pravda.

Tón Reaganovho prejavu bol jedna vec, jeho obsah celkom iná. Po troch rokoch používania všetkého okrem nadávok v prejavoch proti Kremľu znel prejav zo 16. januára v porovnaní s nimi zmierlivo. Obsahoval pekné frázy o potrebe „využiť príležitosti na mier“ a uistenie: „Usilujeme sa o skutočnú spoluprácu. Usilujeme sa o pokrok smerom k mieru.“ Niektorí sa chytili takýchto fráz ako nádejného znamenia jednoducho preto, že doteraz tak chýbali. Konkrétnejšie vyjadrenia v prejave však nepodporovali rokovania ani kontrolu zbrojenia, ale mali ospravedlniť pokračujúci masívny dôraz na vojenskú moc.

Reagan venoval kontrole zbrojenia slovnú podporu spôsobom, ktorý mal znieť povzbudivo pre nepozorných. Tieto vyjadrenia však boli plné vyhýbania a klamstiev. Príkladom bolo jeho tvrdenie, že „...jednoduchou pravdou je, že celkový americký jadrový arzenál sa zmenšil“ v porovnaní so stavom pred 20 rokmi. Prepáčte, pán Reagan, to je až príliš jednoduché. Tvrdenie je formulované tak, aby zakrylo skutočnosť, že najnižší bod nastal pred niekoľkými rokmi. Za Reaganovej administratívy americký jadrový arzenál rastie počtom aj celkovou ničivou silou, nezmenšuje sa, ako Reagan zdanlivo tvrdil. Ako zvyčajne, náš prezident herec číta scenár presvedčivo, ale buď nevie, alebo ho nezaujíma, aký je zavádzajúci.

Dva dni po Reaganovom takzvanom „zmierlivom“ prejave sa minister zahraničných vecí George Shultz stretol v Štokholme so sovietskym ministrom zahraničných vecí Andrejom Gromykom. Zo stretnutia môže vyplynúť obnovenie rokovaní MBFR (o vzájomnom a vyváženom znížení ozbrojených síl) v Európe,

[Pôvodná strana 4]

pretože USA aj ZSSR by ich obnovením získali v očiach svetovej verejnosti. Tieto rokovania sa však týkajú iba konvenčných síl, nie jadrových zbraní. Obidve série jadrových rokovaní (START a INF) zostávajú na mŕtvom bode.

A bolševizovaná Reaganova administratíva je odhodlaná zabezpečiť, aby to tak zostalo. V NewsALERT #3 sme informovali o pláne použiť obvinenia zo sovietskeho podvádzania pri kontrole zbrojenia ako rozhodujúci úder na zničenie akejkoľvek nádeje na obnovenie rokovaní po ich rozpade. Vtedy sa proces rozpadu uvádzal do pohybu vďaka katastrofe kórejského dopravného lietadla, ktorú zorganizovala kórejská CIA pre svoj americký náprotivok. Teraz, keď je rozpad rokovaní o kontrole zbrojenia hotovou vecou, sa časť stratégie „Rusi podvádzajú“ objavuje presne podľa plánu.

Dňa 13. januára, v piatok pred Reaganovým údajne zmierlivým prejavom o zahraničnopolitickom „odmäku“, boli novinári oboznámení so správou, ktorú má Kongres dostať, keď sa 23. januára opäť zíde. Správa opisuje údajné pravdepodobné alebo možné sovietske porušenia v siedmich oblastiach skorších zmlúv o kontrole zbrojenia. Predstavitelia administratívy tvrdia, že je iba „náhoda“, že sa správa objavuje práve teraz, keď existuje tlak na obnovenie zbrojných rokovaní. Reagan sa na ňu však odvolal v prejave zo 16. januára a potichu nastražil pascu na prípadné neskoršie použitie proti tým, ktorí by sa pokúsili vynútiť obnovenie rokovaní o jadrových zbraniach.

Správa administratívy Kongresu o možnom sovietskom podvádzaní v zbrojení zostáva utajená. Verejne uvádzanou zámienkou je minimalizovať publicitu, ktorá by mohla podkopať úsilie zlepšiť vzťahy s Ruskom. Skutočný dôvod je celkom iný: závery správy sú také slabé, že by ich otvorené verejné preskúmanie mohlo roztrhať na kúsky. Štyri zo siedmich údajných porušení v skutočnosti opisujú iba „pravdepodobné“ alebo „možné“ porušenia, ktoré nemožno dokázať napriek intenzívnej snahe interpretovať údaje týmto spôsobom. Navyše tri z týchto štyroch sa týkajú zmlúv, ktoré technicky neexistujú, vypršanej SALT I alebo zmluvy SALT II, ktorú USA neratifikovali po tom, ako s ňou Rusko súhlasilo.

Najsenzačnejšie zo siedmich údajných porušení je zároveň

[Pôvodná strana 5]

tým, ktoré je najzraniteľnejšie a môže sa pri verejnom preskúmaní úplne rozpadnúť. Ide o obvinenie, ktoré Reaganova administratíva veľmi hlasno predkladá a Kreml' nahnevane popiera, že sovietske sily používajú v juhovýchodnej Ázii „žltý dažď“. Žltý dažď sa označuje za mimoriadne desivú a neľudskú formu chemickej vojny.

Sovietsky zväz skutočne disponuje veľmi pokročilými schopnosťami chemickej vojny vrátane najmenej piatich divízií vojakov plne vycvičených na takýto boj. Príbeh „žltého dažďa“ je však podvod. Existujú najrôznejšie príbehy o jeho dodávaní všetkým od prelietavajúcich lietadiel až po delostrelecké granáty a rakety. Údajne sa uskutočnilo viac než 100 takých útokov, a predsa sa nikdy nenašiel ani jediný úlomok munície na chemickú vojnu (plášte granátov a podobne). Ešte horšie, austrálski a britskí vedci, ktorým americké ministerstvo zahraničných vecí poskytlo údajné vzorky žltého dažďa, zistili, že vzorky boli falošné. Narastá aj množstvo vedeckých dôkazov, že trichotecénové mykotoxíny (aktívna zložka údajného žltého dažďa) môžu byť prirodzene sa vyskytujúcim zdravotným rizikom v rozsiahlych oblastiach juhovýchodnej Ázie v súvislosti s

výkalmi včiel na listoch. V skutočnosti sa ukazuje, že prvé obvinenia podobné „žltému dažďu“ zazneli pred 20 rokmi, v roku 1964: v Bezpečnostnej rade OSN ich predložila Kambodža, nie proti Rusku, ale proti Spojeným štátom. Vtedy aj teraz mohli byť príčinou prirodzene sa vyskytujúce toxíny.

S príbehom „žltého dažďa“ je oveľa viac problémov, než tu môžeme pokryť. Podstatné však je, že tieto obvinenia by sa Reaganovej administratíve mohli vypomstiť, ak si nedá pozor. Aj ďalšie aspekty obvinení zo sovietskeho podvádzania by mohli obrátiť účinok proti nej alebo vyznieť naprázdno, keby sa úplne otvorili verejnému preskúmaniu. Takže... lepšie je držať všetko utajené a predstierať silnejšie dôkazy, než v skutočnosti existujú.

Optimizmus okolo údajného americko-sovietskeho odmäku Reaganova administratíva v poslednom čase podnecuje z dvoch dôvodov. Čiastočne je reakciou na úder, ktorý zasadilo sovietske ovládanie počasia „Sibírskeho expresom“ v decembri (NewsALERT #11) a opäť, ako krátka pripomienka, minulý týždeň. Ešte viac však smeruje k oslabeniu odporu voči Reaganovej politike v Amerike a Európe. Prestávka nastala iba vo viditeľnosti napätia medzi supervelmocami. Skutočný „odmäk“ neexistuje.

[Pôvodná strana 6]

Ticho pred búrkou v Libanone a na Blízkom východe

Spoločné plány súčasnej vlády USA a Izraela na „vietnamský“ plán rozdelenia Libanonu (NewsALERT #4, 6, 9) pokračujú podľa plánu. Nastala krátka prestávka v jeho postupe vďaka nečakanému úspechu Jesseho Jacksona, ktorý dosiahol prepustenie zajatého námorného letca Roberta Goodmana zo Sýrie. Jackson narušil rytmus spoločných americko-izraelských krokov smerujúcich k priamej konfrontácii medzi USA a Sýriou (NewsALERT #11). Reagan nemal inú možnosť, než chvíľu hovoriť o mieri, kým všetci zabudli na Jacksona a Goodmana.

Teraz sa plán znova rozbieha. V NewsALERT #10 sme vás upozornili, aby ste koncom januára, teda teraz, sledovali nové výbuchy okolo Libanonu. Informovali sme, že nový tlak na stiahnutie námornej pechoty z Libanonu nastane hneď, ako sa Kongres znovu zíše, čo bude 23. januára. Na odvrátenie týchto tlakov sme odporúčali sledovať v tomto čase údajné nové provokácie, vraj so zapojením Sýrie.

Kľúčom k vytváraniu nových zámienok na americké akcie v Libanone je rozsiahla infiltrácia blízkovýchodných teroristických skupín, vrátane takzvanej Chomejního vlády v Iráne, izraelským Mossadom (NewsALERT #6, 7). Vďaka teraz otvorene priznanej strategickej spolupráci medzi „Reaganovou“ vládou a vládou bývalého agenta Mossadu Šamira (NewsALERT #9) možno teroristické akcie poskytujúce zámienku na americké reakcie spustiť takmer podľa ľubovôle.

Pred dvoma dňami bol Dr. Malcolm Kerr, prezident Americkej univerzity v Bejrúte, zastrelený v kancelárskej budove univerzitného areálu. K zodpovednosti sa prihlásila záhadná, údajne proiránska skupina „Islamský džihád“, rovnako ako pri bombovom útoku na kasárne námornej pechoty minulý október. Reagan okamžite povedal, že jeho smrť „musí posilniť naše odhodlanie nepodľahnúť teroristom“ (čo znamená: nestiahnuť sa).

Teraz, práve dnes 20. januára, Pentagon oznámil, že lode amerického námorníctva pri Libanone a v Perzskom zálive a jeho blízkosti sú vo vysokej pohotovosti proti možným leteckým útokom kamikadze. Hrozba je vraj taká vážna, že sa zvažujú americké „prvé údery“ na teroristické základne. Ako vždy by sa taký úder ospravedlnil potrebou „chrániť americké životy“. V skutočnosti by však ešte hlbšie zapojil USA, a tým

zmaril tlak verejnosti vyjadrený prostredníctvom Kongresu na stiahnutie našich síl.

Prepájanie blízkovýchýchodných ohnísk problémov (NewsALERT #10) postupne pripravuje pôdu pre neskorší obrovský požiar. S Libanonom ako bojiskom sa Sýria aj Irán dostávajú čoraz bližšie do centra diania. Sýria je sovietskym klientskym štátom a Irán sa strategicky nachádza na sovietskej hranici. Spoločná americko-izraelská stratégia postupovať z Libanonu ku konfrontácii so Sovietskym zväzom teda neúprosne napreduje.

V nasledujúcich týždňoch môžu v súvislosti s Libanonom nastať veľmi dramatické udalosti. Možno očakávať, že sa stane všetko potrebné na zachovanie pokračujúceho amerického vojenského zapojenia. Ak by sa tlak na odchod z Libanonu v určitej chvíli zdal byť na pokraji úspechu, práve vtedy môžeme očakávať novú katastrofu, ktorá tomu zabráni. Keď sa dnes ozývajú výkriky „Mier! Mier!“, vždy po nich nasleduje náhle zničenie. Je to ticho pred búrkou.

Prestávka pred zvýšením stávk v Nikarague

Dňa 11. januára bol v Hondurase, menej než 100 yardov od nikaragujskej hranice, zostrelený americký ľahký pozorovací vrtuľník OH58 a jeho pilot zahynul. Nikaragujčania tvrdia, že lietal nad nikaragujským vzdušným priestorom a tesne pred zostrelením pod paľbou ušiel späť cez hranicu.

Nikaragujskú verziu na druhý deň potvrdilo päť honduraských vojakov, ktorí boli svedkami incidentu. A len pred dvoma dňami, 18. januára, samotný honduraský vojenský veliteľ tejto oblasti, plukovník Danilo Ferrara, poskytol novinárom listinný dôkaz, že dostal oznámenie tri dni vopred o prelete vrtuľníka danou oblasťou.

USA naopak nepredložili žiadnych svedkov, ktorí by čokoľvek z toho vyvrátili. Americkí hovorcovia namiesto toho stále opakujú, že vrtuľník mal byť 25 až 30 míľ od miesta havárie... že ho možno „odfúklo z kurzu“ (nezmyselné tvrdenie, keďže OH58 má cestovnú rýchlosť 100 míľ za hodinu)... že hranicu neprekročil bez ohľadu na to, čo hovoria všetci tí svedkovia spomedzi našich honduraských spojencov... a že v každom prípade

bola všetka vina na pilotovi, že sa dostal tak blízko k hranici. Ministerstvo zahraničných vecí kričí o „bezohľadnom a nevyprovokovanom“ útoku.

Rozruch okolo zostreleného vrtuľníka pominie, ale naznačuje, kam udalosti smerujú. Pod rúškom obrovských vojenských cvičení Big Pine II v Hondurase sa americké sily pripravujú na budúce operačné vojenské akcie. Už teraz prebiehajú vybrané operácie na podporu partizánskych síl ovládaných CIA, ktoré pôsobia v Nikarague zo základní v Hondurase.

Big Pine II sa má skončiť budúci mesiac, ale bude to len prestávka. Nové a ešte väčšie cvičenia sa už plánujú od júna a pripravujú pôdu pre možnú priamu akciu proti Nikarague. Rovnako ako nešťastná Bishopova vláda na Grenade pred rokom, aj sandinistický režim v Nikarague opakovane oslovoval Spojené štáty, ktoré všetky jeho pokusy odmietli. Po prestávke možno vždy zariadiť nové „nevyprovokované“ incidenty, ako zostrelenie vrtuľníka 11. januára. Je to len otázka času.

Politika: Reagan a „Debategate“

V boji o kontrolu nad Bielym domom je spor „Debategate“ o Reaganovo držanie Carterových podkladov z roku 1980 stále tikajúcou časovanou bombou. Je navrhnutý tak, aby mal najväčší účinok po tom, ako sa Reagan stane oficiálne ohláseným kandidátom na znovuzvolenie (NewsALERT #1). Reagan opakovane odkladal termín oznámenia a verejné vypočúvania o Debategate boli takisto odkladané znova a znova.

Teraz je Reaganovo oznámenie kandidatúry pevne naplánované na 29. januára. Verejné vypočúvania o Debategate sa mali začať tesne predtým, 26. januára, no teraz boli úplne zrušené. Je to víťazstvo nových amerických boľševikov, ktorí nechcú nijako narušiť svoje „Reaganove“ plány. Taký je aspoň nateraz výsledok vnútorných bojov v Bielom dome za posledné mesiace, počas ktorých súperiace frakcie vyvolávali požiadavky, aby sa navzájom podrobili testom na detektore lži.

Teraz nastane prestávka vo vnútorných bojoch, kým obe strany preskupia sily. Debategate sa ešte môže znovu objaviť na jar.

[Pôvodná strana 9]

Americká vojenská výzva Rusku vo vesmíre

Keď prezident Reagan budúci týždeň 25. januára prednesie správu o stave Únie, údajne navrhne vybudovanie trvalo obývanej vesmírnej stanice. Podľa štúdií NASA by bola vynesená na obežnú dráhu po častiach raketoplánu a zostavená tam.

Pentagon a CIA predstierajú odpor voči projektu vesmírnej stanice NASA s tvrdením, že oslabí ich vlastné programy. V skutočnosti však chcú, aby projekt pokračoval. Od prekvapivého vojenského ovládnutia vesmíru Ruskom koncom roku 1977 (AL#26 a nasledujúce) sa americké vojenské kroky vo vesmíre museli čo najviac skrývať za vysoko viditeľnými, formálne civilnými projektmi. Vojenské náklady tajne prepašované na údajne nevojenské lety raketoplánu sú dnes hlavným príkladom.

Najväčší úder doposiaľ zasadený teraz dominantnému ruskému vesmírnemu programu nastal minulého 27. septembra. Bolo to šieste výročie tajnej Bitky žatevného Mesiaca (AL#26), ktorá zlomila americkú vojenskú kontrolu nad vesmírom. Rusi mali pripravené veľkolepé vesmírne predstavenie: dvojité štart pilotovaných kozmických lodí na spojenie so stanicou Saľut 7. Jedna dvojčlenná mužská posádka mala vystriedať dvoch mužov, ktorí už stanicu obývali. Druhá trojčlenná posádka, dvaja muži a žena, mala navyše stanicu na niekoľko dní navštíviť a potom sa vrátiť na Zem. Raketa nesúca dvojčlennú posádku však explodovala na štartovacej rampe. Kozmonautov zachránil núdzový únikový systém, ktorý od explodujúcej rakety odniesol ich kapsulu Sojuz, ale druhý štart bol zrušený. Okolnosti silno naznačovali sabotáž.

Táto epizóda o niekoľko týždňov viedla k návratu posádky Saľutu na Zem bez vystriedania novou posádkou. Bol to neúspech pre niektoré prebiehajúce dlhodobé experimenty. Aj tak však USA zostávajú ďaleko, veľmi ďaleko pozadu v náročnom dobíhaní Rusov v trvalom obývaní vesmíru. Napríklad Reaganova vesmírna stanica by pri troche šťastia dosiahla obežnú dráhu v roku 1991. Medzitým sa na sovietskej rampe už pripravuje nová obrovská raketa, ktorá má naraz vyniesť oveľa väčšiu vesmírnu stanicu. Prestávka spôsobená septembrovou katastrofou priniesla USA veľmi málo.

[Pôvodná strana 10]

Oznámenie: Prestávka vo vydávaní NewsALERT

Týmto vydaním sa musí vydávanie NewsALERT prerušiť pre okolnosti mimo našej kontroly.

Počas viac než deviatich rokov sme sa v Audio Books Inc. (vydavateľ NewsALERT) veľmi snažili nikdy vás nesklamať. Viackrát sme v priebehu rokov museli riskovať všetky naše obmedzené zdroje, aby sme prekonalí prekážky postavené do cesty. Zakaždým až doteraz bolo toto maximálne úsilie odmenené úspechom pri ich prekonávaní. Snahy umlčať náš spravodajský program boli Božou milosťou zmarené a mohli sme vám naďalej slúžiť.

Tentoraz sa to však takto neskončilo. Keď sa v novembri 1982 náhle skončil program nahraných správ „Audio Letter“ Dr. Betera, opäť sme čelili situácii „urob to alebo zahyň“, podobnej tým, ktorým sme čelili predtým. Reagovali sme rovnako ako v minulosti, ale tentoraz naše vyčerpané zdroje výzvu neprežili. Dosiahli sme bod vyčerpania nielen finančného, ale aj iného. Jedinou nádejou na úspešné obnovenie a udržanie služby pre vás je teraz úplné zastavenie, aby sme mohli začať budovať od základov.

Hoci je táto situácia skľučujúca, máme tiež pocit, že by mohla byť skrytým požehnaním.

Už istý čas pracujeme s takými vážnymi finančnými obmedzeniami, že zásadne brzdia našu schopnosť riadne vám slúžiť. Všetci pôvodní predplatitelia o tom už vedia, pretože začiatkom minulej jesene dostali dôverný list. Nemálo ľudí naň odpovedalo štedrými darmi, ktoré nás významne podporili. Povzbudilo nás to pokračovať, ale naša zraniteľnosť, hoci trochu zmenšená, sa ani zďaleka neodstránila. Sviatočné obdobie je pre nás tradične najťažšie v roku a počas práve uplynulých sviatkov nezvyčajne vážne rušivé okolnosti a tlaky pomohli dostať NewsALERT do neistej situácie. Pred dvoma týždňami sme v NewsALERT #11 oznámili obmedzenie činnosti v podobe postupného ukončenia predaja nahrávok, ktoré sme kedysi vyrábali. Oznámili sme aj otvorenú licenciu v nádeji zabezpečiť pokračujúcu

[Pôvodná strana 11]

dostupnosť nahrávok „Audio Letter“ Dr. Betera na neurčito, bez ohľadu na to, čo sa stane s Audio Books Inc. alebo NewsALERT. Je to však príliš málo a príliš neskoro na pomoc pri pokračovaní vydávania NewsALERT práve teraz.

Namiesto ďalšieho krivkania týmto spôsobom je možno najlepšie, že sme teraz nútení zastaviť sa a vydýchnuť si. Dúfame, že sa reorganizujeme na pevnejšom základe, ktorý umožní nový začiatok s obnovenou vitalitou a stabilitou na dlhú dobu.

Či sa táto nádej naplní, bude veľmi závisieť od vás, našich čitateľov. Najviac od vás potrebujeme čas, v najlepšom prípade pravdepodobne niekoľko mesiacov. Vieme, že žiadame veľa, najmä preto, že práve teraz vám nemôžeme dať nijaké konkrétne sľuby ani termíny. Môžeme robiť iba to, čo nám náš Pán Ježiš Kristus umožní, tak ako nám to umožní. Ísť teraz ďalej a povedať, že očakávame vykonanie určitej veci do určitého dátumu, by niektorých mohlo upokojiť, ale nebolo by to čestné. Radšej vám povieme pravdu a zveríme sa vášmu milosrdenstvu.

Žiadame vás, aby ste zatiaľ jednoducho nechali svoje predplatné „bežať“. Sledujeme presný stav každého jedného predplatného. Ak NewsALERT podľa našej nádeje neskôr obnoví vydávanie na pevnejšom základe, vaše predplatné sa automaticky obnoví v najskoršom možnom okamihu a dostanete všetky vydania, za ktoré ste zaplatili.

Touto žiadosťou vás celkom otvorene prosíme, aby ste prijali riziko, že naše úsilie o nový začiatok nemusí uspieť. Najmä tým, ktorí si predplatili len nedávno, sa môže zdať, že tým žiadame príliš veľa. Odvažujeme sa o to prosiť iba preto, že už takmer desaťrocie sami riskujeme všetko, čo máme.

My, ktorí sme v roku 1974 založili Audio Books Inc., sme boli malou skupinou ľudí vo Fort Worth v Texase. O Dr. Petrovi Beterovi sme sa prvýkrát dozvedeli rovnako ako mnohí z vás, prostredníctvom jeho vtedy častých vystúpení v rozhlasových diskusných reláciách. Na niektoré

jeho správy zo zákulisia sme najprv reagovali nedôverou, ale čím viac sme sledovali udalosti a skúmali jeho tvrdenia, tým viac na nás zapôsobil. Prostredníctvom nášho amerického senátora a kongresmana sme preverili niekto-

[Pôvodná strana 12]

ré obvinenia Dr. Betera a boli sme šokovaní, keď sme vládu USA prichytili pri klamstvách, ktoré sme sami mohli dokázať. Napokon, keď bol prezident Nixon zbavený úradu a Nelson Rockefeller nominovaný na viceprezidenta, rozhodli sme sa, že nastal čas konať: Dr. Beter zverejnil plány presne tých udalostí, ktoré sa napokon stali, celé mesiace vopred.

Po stretnutí s Dr. Beterom a ďalšom skúmaní sme založili Audio Books Inc., aby sme jeho správam poskytli cestu bez cenzúry alebo zasahovania. Roky bolo potrebné dotovať program nahrávok z vlastných peňazí, ale verili sme, že to bolo oprávnené. Význam takejto práce presahuje doláre a centy: týka sa budúcnosti, ktorú zanecháme svojim deťom. Taký bol náš postoj, keď sme s Dr. Beterom úzko spolupracovali 8 rokov. Rovnaký je aj dnes.

Budeme naďalej vybavovať objednávky nahrávok a fotokópií Reference Digest, kým predaj neklesne príliš nízko na pokrytie nákladov; potom budeme musieť objednávky vracať bez vybavenia. Počas reorganizácie vám plánujeme pravidelne zasielať správy o postupe. Medzitým dúfame vo vaše modlitby a pokračujúcu morálnu podporu.

Oznámenie týkajúce sa Dr. Betera

V novembri 1982 Dr. Peter Beter zo zdravotných dôvodov ukončil svoj program nahrávok AUDIO LETTER aj spoluprácu so spoločnosťou Audio Books, Inc. Kópie jeho listu zo 16. novembra 1982 boli vtedy zaslané všetkým predplatiteľom AUDIO LETTER, no niekoľko súčasných predplatiteľov NewsALERT možno kópiu nedostalo. Aby nevznikali žiadne nejasnosti, Dr. Beter nás požiadal, aby sme v štyroch vydaniach NewsALERT vytlačili nasledujúce oznámenie, čo radi robíme:

Dr. Beter nie je nijakým spôsobom spojený s NewsALERT.

NewsALERT vydáva spoločnosť Audio Books, Inc. 24-krát ročne, P.O. Box 276, Savage, MD 20763. Audio Books, Inc. kedysi vyrábala nahrané správy Dr. Petra Betera, ale Dr. Beter nie je nijakým spôsobom spojený s NewsALERT. Predplatné: 45,00 USD ročne v USA a Kanade; 70,00 USD ročne v ostatných krajinách. Mimo USA posielajte platbu medzinárodnou peňažnou poukážkou v amerických dolároch.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad vytlačeného obsahu 12-stranového pravidelného vydania č. 12 z 20. januára 1984 z priečinka 12. Hranice pôvodných strán sú označené. Ručné poznámky a zvýraznenia sú vynechané. Dátumy, číselné údaje, predpovede a obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Autorské a neaktuálne predplatiteľské údaje sú zachované pre úplnosť.

Source: NewsAlert-sml/12/NewsAlert12_Pages_01_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_02-03_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_04-05_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_06-07_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_08-09_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_10-11_sml.jpg; NewsAlert12_Pages_12_sml.jpg

NEWSALERT
11408 Audelia Rd., #2419
Dallas, TX 75243

Správa o stave - 26. marca 1984

[Pôvodná strana 1]

Milí priatelia:

Od nášho posledného kontaktu s vami prostredníctvom NewsALERT č. 12 uplynuli dva mesiace. V tejto prvej správe o stave vás chceme oboznámiť s našou súčasnou situáciou, načrtnúť niekoľko predbežných úvah o tom, čo dúfame urobiť neskôr, a pripojiť stručné komentáre k niekoľkým dôležitým nedávnym udalostiam v správach.

Predovšetkým vám ĎAKUJEME za pochopenie a trpezlivosť! Bez nich by neexistovala nijaká šanca obnoviť spravodajský program NewsALERT. Keď Dr. Beter v novembri 1982 ukončil svoj program nahrávok a naše finančné zdroje sa prudko zmenšili, pokračovali sme za veľmi nepriaznivých podmienok. Finančné vyčerpanie nás napokon prinútilo prerušiť informačnú činnosť a začať úplne odznova nebude ľahké. Práve to však chceme urobiť a pokiaľ budeme mať váš záujem a podporu, budeme voči vám cítiť zodpovednosť.

Nový začiatok NewsALERT si vyžiada čas. Medzitým sa budeme zo všetkých síl snažiť informovať vás príležitostnými správami o stave, ako je táto.

Naša súčasná situácia

Predaj nahrávok je teraz ukončený. V NewsALERT č. 11 sme oznámili, že okolnosti nás nútia ukončiť predaj magnetofónových kaziet, ktorý býval hlavnou obchodnou činnosťou spoločnosti Audio Books, Inc. (vydavateľa NewsALERT). V NewsALERT č. 12 sme čitateľov upozornili, že objednávky nahrávok budeme môcť vybavovať iba dovtedy, kým ich dostatočný počet pokryje náklady; potom nám nezostane nič iné než ďalšie objednávky vrátiť bez vybavenia. Tento bod nastal koncom februára. Ľutujeme, že sme museli vrátiť niekoľko objednávok, ktoré prišli odvtedy a dorazili príliš neskoro na vybavenie. Mrzí nás aj to, že v našich krízových podmienkach nebolo možné odpovedať na niekoľko žiadostí o osobitné cenové ponuky na neštandardné súbory nahrávok.

V NewsALERT č. 11 sme oznámili dohodu o „otvorenom licencovaní“, ktorej cieľom je zabezpečiť, aby nahrávky AUDIO LETTER Dr. Betera zostali dostupné. Hoci sme predaj nahrávok už ukončili, môžete ich teraz získať z týchto zdrojov:

[Neskôr nalepený kontaktný štítok viditeľný na skene; nie je súčasťou pôvodnej tlače z roku 1984]

Dan Holt Video
36841 Row River Road
Cottage Grove, OR 97424
danholtvideo@gmail.com

Landon G. Nusz
1025 Cadillac Way, #212
Burlingame, CA 94010

Informácie o cenách a podobne si, prosím, vyžiadajte priamo od niektorého z týchto zdrojov. NewsALERT uvádza tieto mená a adresy iba ako službu; s týmito dodávateľmi nahrávok nemáme nijaké väzby, a preto nemôžeme prevziať zodpovednosť za prípadné obchodné vzťahy, ktoré s nimi nadviažete.

Zmena sídla. Okolnosti rozobraté v NewsALERT č. 12, ktoré si vyžiadali dočasné prerušenie vydávania, viedli aj k zmene nášho sídla. Ako väčšina z vás vie, Audio Books, Inc. je spoločnosť so sídlom v Texase. Na jar 1980 sme premiestnili ústredie do oblasti Washingtonu, D.C. Urobili sme to v čase, keď sa Dr. Beter zotavoval z takmer smrteľného srdcového infarktu z februára 1980. Cieľom presunu bolo šetriť naše zdroje, ktoré obchodné dôsledky jeho choroby veľmi vyčerpali. Presun do Washingtonu a z neho vyplývajúca blízkosť Dr. Betera umožnili znížiť niektoré náklady a zefektívniť činnosť, vďaka čomu bolo možné obnoviť výrobu jeho nahrávok, keď bol pripravený.

Dnes je situácia úplne iná. Keď Dr. Beter v novembri 1982 ukončil svoje nahrávané správy, natrvalo prerušil svoje väzby so spoločnosťou Audio Books, Inc.; na jeho žiadosť sme túto skutočnosť opätovne zdôraznili v niekoľkých posledných vydaniach NewsALERT. Tým, samozrejme, zanikol dôvod, pre ktorý sme sa pred štyrmi rokmi presťahovali do Washingtonu. Za súčasných okolností sa pre nás nevyhnutnou prioritou číslo jeden stalo vybudovanie novej finančnej základne a ukázalo sa, že najlepší spôsob, ako s tým začať, je návrat k našim texaským koreňom.

Preto sme oblasť Washingtonu, D.C. úplne opustili a presťahovali sa do dočasných priestorov v oblasti Dallasu v Texase. Až do odvolania posielajte, prosím, VŠETKU poštu na túto adresu:

NewsALERT
11408 Audelia Rd., #2419
Dallas, TX 75243

Nový začiatok. V NewsALERT č. 12 sme s vami veľmi otvorene rozobrali absolútnu nevyhnutnosť dopriať si prestávku a od základov znovu vybudovať našu finančnú základňu. Zdroje, s ktorými sme začínali, keď sme pred vyše deviatimi rokmi začali podporovať úsilie Dr. Betera, sú vyčerpané.

Druh práce, ktorej sa NewsALERT venuje, nemožno financovať bankovým úverom, pretože by nás to vystavilo zraniteľnosti voči tým istým „mamonským“ silám, ktorých kontrola nad americkým peňažným systémom je zásadným zlom, ktoré treba odhaľovať. Z podobných dôvodov sa nemôžeme živiť vládou dotáciou ani grantom, pretože pochybenia samotnej vlády musíme vyzdvihovať bez zaváhania. Nemôžeme ani pôsobiť ako nadácia oslobodená od daní či s podporou nadácií, pretože obmedzenia, v rámci ktorých nadácie fungujú, ich vždy robia zraniteľnými voči ničivým odvetným opatreniam vlády, ktorá im priznáva daňové výhody. Napokon, akákoľvek spravodajská činnosť podobná NewsALERT sa, ako sme veľmi presvedčivo zistili, jednoducho nedokáže užiť bez pomoci počas nákladných počiatkových etáp... možno ani počas prvých niekoľkých rokov. Podobne ako niekdajší program nahrávok AUDIO LETTER Dr. Betera, ktorý bol ukončený, bude aj NewsALERT nejaký čas potrebovať finančnú pomoc, možno dosť dlho, kým dorastie do bodu, keď bude sebestačný.

Z nevyhnutnosti sa preto váš tím NewsALERT teraz venuje predovšetkým niekoľkým podnikateľským projektom, ktorých cieľom je získať kapitál na nový začiatok. Domnievame sa, že iba tak dokážeme získať financie potrebné na obnovenie programu NewsALERT bez toho, aby sme ohrozili svoju nezávislosť alebo ďalej zaťažovali vás, našich čitateľov.

Kľúčový vývoj v správach

Pravidelný spravodajský program NewsALERT je založený na nepretržitom, intenzívnom zhromažďovaní, krížovom overovaní a analýze informácií. Za súčasných okolností sú naše možnosti v tomto smere nevyhnutne podstatne obmedzenejšie. Nikto nemôže robiť všetko naraz a nemôžeme udržiavať svoju bežnú úroveň informačnej analýzy, keď súčasne pracujeme na obnove nevyhnutnej finančnej základne.

Napriek tomu počas prerušenia vydávania NewsALERT udržiavame aspoň základnú činnosť, aby sme podľa svojich najlepších možností sledovali najdôležitejší vývoj. Na základe tejto obmedzenej činnosti naše informácie výrazne naznačujú, že „prestávka“ v udalostiach, ktorú sme rozoberali v NewsALERT č. 12, pokračuje a predlžuje sa. V správach, samozrejme, je a bude veľa dramatických a znepokojivých udalostí. Veľmi nebezpečná americko-sovietska konfrontácia, ktorá sa rozpútala koncom minulého leta, sa však nateraz ochladila. Jediný najdôležitejší kľúč k tomuto obratu udalostí leží vo vesmíre, ktorý je dnes zastrešujúcou oblasťou všetkého ostatného vojenského súperenia medzi USA a Sovietskym zväzom.

Trojité fiasko raketoplánu č. 10

Minulý mesiac, 3. februára, odštartoval z Cape Canaveral raketoplán Challenger.

Mal ohúriť svet a pritom potichu prepašovať na obežnú dráhu tajné vojenské vybavenie. Namiesto toho tri po sebe nasledujúce neuveriteľné zlyhania, „nehody“, ako ich nazvala NASA, premenili veľkú časť letu na zmätok.

Keď raketoplán minulý mesiac odštartoval, zamieril priamo proti hrozivému postoju ruského vesmírneho velenia. Rusi dávajú rôznymi spôsobmi najavo, že ich čoraz väčšími dráždia pokusy Pentagonu využívať raketoplán na tajné vojenské misie vo vesmíre. Vojenskú prevahu vo vesmíre si začali vytvárať koncom roka 1977 a nemajú v úmysle sa jej vzdať. Táto skutočnosť výrazne ovplyvnila predchádzajúcu misiu raketoplánu, let č. 9 so Spacelabom na palube. Pôvodne mal odštartovať 30. septembra minulého roka, ale let sa odložil o dva mesiace, zatiaľ čo si Európania zúfali nad vážnou stratou vedeckých údajov, ktorú oneskorenie spôsobí. Údajne bola jesenná misia raketoplánu č. 9 so Spacelabom odložená z dôvodov súvisiacich s problémom družice TDRS (Interim News Alert č. 2) a s údajným takmer úplným zlyhaním pomocnej rakety počas letu raketoplánu minulého leta. Skutočným dôvodom však bola obežná dráha so sklonom 57°, plánovaná pre raketoplán č. 9 a Spacelab. Bola potrebná, aby Európania získali požadované pozorovacie údaje, ale zároveň viedla raketoplán ďaleko na sever ponad sovietske územie. Súkromnými kanálmi Rusi trvali na nezlomných zárukách, že sa počas letu Spacelabu nebude tajne špehovať Rusko.

Takúto záruku dostali Rusi začiatkom minulého novembra prostredníctvom tlačovej konferencie, na ktorej sa oznámilo, že kamery na palube raketoplánu sa v rozpore so skoršími plánmi nebudú používať nad Afganistanom. S touto a ďalšími zárukami Rusi napokon signalizovali ochotu dovoliť, aby sa spoločný americko-európsky let uskutočnil bez zásahu, čo sa začiatkom minulého decembra aj stalo.

Rusi minulý december nezasahovali do činnosti raketoplánu na obežnej dráhe,

ale pozorne ho sledovali. V jednom okamihu preletela jedna z ruských vysokorychlostných obrovských kozmosfér popri obiehajúcom raketopláne tak blízko, že ju niekoľkí astronauti uvideli. Vylakaní astronauti sa rádiom pýtali Houstonu, čo sa mihlo za ich oknami. Houston ochotne odpovedal, že vôbec netuší. Napriek tomu, že NORAD nepretržite sleduje vyše 5 000 objektov na obežnej dráhe vo vesmíre, od funkčných družíc po neúžitocné trosky, raketoplán sa tesne minul s niečím neznámym a veľkým.

Rusi zamýšľali tento decembrový incident s falošným UFO vo vesmíre ako varovanie. Varovanie však zostalo nevypočuté: americkí astronauti na spoločnom americko-európskom lete raketoplánu so Spacelabom minulý december skutočne urobili cez horné okná zadnej paluby raketoplánu niekoľko vojensky užitočných fotografií. Niektoré boli neskôr dokonca uverejnené v časopise leteckého a kozmického priemyslu Aviation Week and Space Technology.

Jediné skutočné nebezpečenstvo, ktorému decembrový let raketoplánu so Spacelabom čelil v dôsledku stretnutia s obrovskou kozmosférou, bolo neúmyselné. Silné elektromagnetické pole, ktoré kozmosféra využíva na levitáciu a pohon, siaha ďaleko a jeho okrajové časti zrejme pri prelete zasiahli raketoplán. Uvoľnilo to niekoľko mikroskopických kúskov vodivého materiálu, drobného výrobného odpadu, vnútri počítačov raketoplánu. Keď raketoplán začal zostupovať z obežnej dráhy, aby ukončil misiu, dva z piatich palubných počítačov zlyhali, rovnako ako navigačný systém. Krátko po pristátí na Edwardsovej leteckej základni vypukli v chvostovej časti stroja aj dva samostatné požiare, ale tie zrejme nesúvisia s incidentom s kozmosférou označenou za „UFO“.

Toto všetko tvorilo pozadie minulomesačného letu raketoplánu č. 10. Rusi sa hnevali na fotografovanie, ktoré sa uskutočnilo minulý december v rozpore so súkromnými prisľubmi. Preto keď Challenger v piatok 3. februára dosiahol obežnú dráhu, ruské vesmírne velenie už bolo pripravené. Neďaleko, ale mimo dohľadu, sa obrovská kozmosféra prispôsobila obežnej dráhe Challengea a čakala.

Prvou veľkou úlohou raketoplánu č. 10 bolo vypustiť z nákladového priestoru komunikačnú družicu Westar VI. Po vzdialení sa od raketoplánu mala pomocná raketa nazvaná PAM-D údajne vytlačiť družicu na stacionárnu rovníkovú obežnú dráhu, 22 300 míľ nad Galapágami. To je však aj oblasť, kde sú umiestnené ruské družice včasného varovania pred balistickými raketami (Interim News Alert č. 2), ktoré sledujú americké raketové základne kvôli akémukoľvek náznaku prvého úderu. Keď sa družica so svojou pomocnou raketou vzdaľovala smerom nahor od raketoplánu, kozmosféra s ňou držala krok a približovala sa. Asi 500 míľ nad raketoplánom a ďaleko mimo dohľadu použila kozmosféra svoju časticovú lúčovú zbraň a prerazila pomocnú raketu. Plameň rakety vo vesmírnom vákuu zhasol a kozmosféra sa potom priblížila a vzala zostavu družice a rakety do svojho nákladového priestoru na preskúmanie.

Niekoľko hodín Western Union, vlastník družice, NASA a NORAD družicu márne hľadali. Jednoducho zmizla. Obrovské kozmosféry nemožno na obežnej dráhe zachytiť bežným radarom, takže kým zostava družice Westar VI zostávala v nákladovom priestore kozmosféry, nedala sa zistiť.

Posádka kozmosféry zistila, že zostava družice a rakety Westar VI nie je celkom taká, ako sa uvádzalo. Družica aj pomocná raketa boli osobitne odľahčené a pomocná raketa nebola štandardná PAM-D, ale jej výkonnejšia modifikácia. V priestore medzi družicou a pomocnou raketou bola malá skupina protidružicových bojových hlavíc ASAT. Išlo o upravenú verziu pretvárk s družicou TDRS z minulého apríla 1983 (Interim News Alert č. 2). Tentoraz mali hlavice ASAT letieť ako prídavný náklad civilnej komunikačnej družice a zostať tam neobmedzene dlho, kým nebudú potrebné. Potom by americký Pentagón dokázal stlačením tlačidla zničiť neďaleké ruské družice včasného varovania. Noví americkí bolševici veľmi túžia po tejto schopnosti, pretože chcú premeniť obrannú jadrovú silu Ameriky na útočné postavenie umožňujúce prvý jadrový úder.

Posádka kozmosféry znefunkčnila kombináciu družice, pomocnej rakety a hlavíc ASAT a potom ju odhodila na nepoužiteľnú nízku eliptickú obežnú dráhu vo výške približne 190 až 760 námorných míľ nad Zemou. NORAD ju potom našiel a NASA oznámila, že družica Westar VI sa, žiaľ, dostala na nesprávnu dráhu.

O dva dni neskôr začala posádka raketoplánu Challenger vypúšťať balón potiahnutý hliníkom, ktorý mal slúžiť ako cieľ pri nácviku stretávacích manévrov vo vesmíre.

S balónom sa neočakával nijaký problém: už od čias družice Echo I pred štvrtstoročím patrili balóny medzi najjednoduchšie a najspoľahlivejšie zariadenia, ktoré možno umiestniť na obežnú dráhu. Keď sa však balón 5. februára vzdaloval od nákladového priestoru Challengeru a začal sa nafukovať, prudko explodoval, „presne ako tyčinka dynamitu“, povedal astronaut Robert L. Stewart.

Výbuch balóna bol pre mnohých záhadou, ale pre niektorých členov vojenského tímu raketoplánu predstavoval mrazivo jasný odkaz z Moskvy. Prudký výbuch nenápadného balóna spôsobila dávka z časticovej lúčovej zbrane ruskej obrovskej kozmosféry, ktorá raketoplán sledovala.

Nasledujúci deň sa z raketoplánu mala vypustiť druhá komunikačná družica, Palapa-B pre Indonéziu. Postihol ju rovnaký osud ako Westar VI o tri dni skôr. Ukázalo sa, že nebola ničím viac, než sa uvádzalo: civilnou komunikačnou družicou s pomocnou raketou PAM-D. Rusi však nechceli nič riskovať, a tak skončila ako Westar VI, uviaznutá na nepoužiteľnej obežnej dráhe po hodinách, počas ktorých bola neviditeľná pre všetky americké sledovacie snahy.

Teraz sa NASA ako zvyčajne pokúša zahľadiť stopy a vymyslieť nejakú vierohodnú výhovorku pre dve po sebe nasledujúce zlyhania pomocnej rakety PAM-D. Nie je to ľahké, pretože PAM-D si vybudovala povesť veľmi spoľahlivej rakety: všetkých 16 predchádzajúcich štartov, pri ktorých sa použila, bolo bezchybných. NASA sa však, samozrejme, neodváža povedať pravdu.

Neúspech pokusu umiestniť tajné hlavice ASAT vo vesmíre na družici Westar VI opäť prevrátil plány Pentagónu na vesmírne zbrane naruby. Po umiestnení hlavíc ASAT nad Galapágami bol na 14. júla naplánovaný štart raketoplánu, ktorý mal dopraviť na obežnú dráhu tajný náklad ministerstva obrany. Nákladom mal byť nový snímač potvrdenia útoku (Attack Confirmation Sensor) v rámci prípravy na možnú jadrovú konfrontáciu s Ruskom po opätovnom zvolení Ronalda Reagana za prezidenta. Teraz však bol júlový štart zrušený. Bolševickí vojnoví plánovači v Pentagóne sa musia „vrátiť k rysovacím doskám“.

Kolaps plánu premeniť Libanon na „Vietnam“

Spoločné americko-izraelské plány premeniť Libanon na americký „Vietnam“ (NewsALERT č. 4) boli súčasťou hlavného plánu priamej konfrontácie medzi USA a ZSSR. Tento hlavný plán sa začal, aspoň nateraz, rozpadávať 3. februára, keď bola vo vesmíre zachytená a znefunkčnená družica Westar VI. Okamžite sa začala rozpadáť aj libanonská časť hlavného plánu. V ten istý víkend moslimskí členovia Gemayelovej vlády priviedli celý kabinet k demisii. Spôsobila to Sýria, konajúca na radu Moskvy, že nadišiel čas konať.

Do popoludnia 6. februára trojica ohromujúcich „zlyhaní“ raketoplánu č. 10 jasne ukázala, že vojenské vesmírne plánovanie Pentagónu na najbližšie mesiace má vážne nedostatky. Zároveň sa rozpadávala americká kontrola nad udalosťami v Libanone a vojenský vývoj vo vesmíre narušil hlavnú stratégiu, ktorej bol Libanon súčasťou. Dňa 7. februára sa prezident Reagan dostal na titulné stránky oznámením, že americké bojové jednotky budú stiahnuté z Libanonu. Bol to ohromujúci obrat: iba o päť dní skôr naliehal v rozhovore pre Wall Street Journal: „Ak odídeme, bude to znamenať koniec Libanonu.“ To však bolo deň predtým, ako raketoplán č. 10 odštartoval priamo proti ruskému vesmírnemu veleniu.

Dňa 10. februára sa rozsiahla americká prítomnosť v Libanone predčasne skončila spôsobom pripomínajúcim Vietnam, keď boli americkí civilisti evakuovaní z rozpadajúceho sa Bejrútu. Evakuovali takmer tisíc ľudí a nespočetné scény ukazovali osoby, ktoré zúfalo bežali k vrtuľníkom podobne ako desaťročie predtým v Saigone. Dňa 25. februára, keď sa začali sťahovať aj samotní príslušníci námornej pechoty, Reaganova administratíva oznámila, že svoju politiku voči Libanonu nateraz „pozastavila“. A tak aj urobila. Kým tunajší boľševici nepochopia, čo ich zasiahlo, a nevymyslia novú stratégiu, takmer všetko zostáva „pozastavené“.

Oznámená smrť ruského Jurija Andropova

Keď sa machinácie Pentagónu vo vesmíre a v Libanone na chvíľu vykoľajili, Kremeľ konečne získal želanú prestávku na oneskorené oznámenie smrti Jurija Andropova. Viac než tri mesiace po jeho nečakanej smrti 5. novembra (NewsALERT č. 8) sa udržiavala fikcia jeho pokračujúceho vedenia, aby sa predišlo dojmu zraniteľnosti. Existoval však konečný termín: voľby do Najvyššieho soviету 4. marca si bezpodmienečne vyžadovali, aby sa Andropov predtým objavil na verejnosti. Keď sa Reaganova administratíva spamätávala z neúspechov vo vesmíre a v Libanone, oneskorené oznámenie Andropovovej smrti prišlo 10. februára.

Nový nominálny ruský vodca, 73-ročný Konstantin Černenko, je dosť známy na to, aby pôsobil dôveryhodne, ale je iba prechodnou reprezentatívnou postavou. Je najmenej mocným členom trojky, ktorá teraz vedie Rusko. Ďalšími dvoma sú Grigorij Romanov a najmladší i najmocnejší zo všetkých, Michail Gorbačov. Gorbačov, Andropovov osobne vybraný chránenec, už dokázal nahradiť približne tretinu kľúčových regionálnych vodcov potrebných na uskutočnenie ďalšej fázy protiboľševickej čistky v Rusku (NewsALERT č. 8) a jeho moc rýchlo rastie.

ZHRNUTIE: Náš Pán Ježiš Kristus nám všetkým nateraz dáva prestávku, oddych od bezprostrednej hrozby vážnych nebezpečenstiev. Váš tím NewsALERT sa bude snažiť tento čas využiť múdro a pripraviť sa na obnovenie služby vám, keď to On umožní. Zatiaľ vám ďakujeme za pokračujúcu trpezlivosť a nech vás Boh žehná.

Redakčná poznámka (2026): Úplný slovenský preklad viditeľného tlačeneho textu šesťstranovej správy o stave z 26. marca 1984 (archívny priečinok 13). Hranice pôvodných strán sú označené, typografia a zalomenie riadkov upravené; ručné poznámky sú vynechané. Zachované je vytlačené číslo bytu #2419. Kontakt na Dana Holta je neskôr nalepený archívny doplnok, označený osobitne; pôvodný text pod ním je zakrytý a zo skenu ho nemožno obnoviť. Dátumy, predpovede a obvinenia sú zachované ako tvrdenia historického prameňa bez nezávislého overenia. Adresy a obchodné údaje sú historické, nie aktuálne odporúčania.

Source: NewsAlert-sml/13/NewsAlert13_Info_01_sml.jpg; NewsAlert13_Info_02_sml.jpg; NewsAlert13_Page_03_sml.jpg; NewsAlert13_Page_04_sml.jpg; NewsAlert13_Page_05_sml.jpg; NewsAlert13_Page_06_sml.jpg